G.G. F.

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ՝ ՀՕՐ ՄԻԱԾԻՆ:

և ճառագայթ կերպարան էն:
Ո՛րընդ նմա անճառ սկզբնատպէն.
անհատատաբանր քում ծընօղ էն:

Յորժէ եղեալ էր ներգործ
իմանալեաք որքեւ
Մարմնեղեալք եւ անմարմ
անբանական անհասանդ երգեան
Ընդ անականք որքսան
եւ անկենդանիք որոց շարժ
Ընդ որում հօր քում մխիրող
Քեզ գոհութիւն վերառաք
Ընդ հոգւոյդ քում էակց
փառաւորութիւնք մատուցան
Ընտրելոց մաքրագոյն
որք ընդ յարկաւն քումուծան
Ընկալեալ զիս տրընդ նոմ
զբնութիւնկանօ զս պատուէրան
Զանըմանօ զս անուանակ
եւ զինչըս հօրըդ վատնող
Ոք քէն պատիւէն անարգող
Եւ հաստատոր գոյանմըն

Ա՞ յաճեցո՛ յխաւերստ ին.
զանապակա՛ն սերմընբան ին:
Օ լուսոյ ծնո՛ւնդ սխմառաջ ին.
Հրեշտակակա՛ն և երկնայ ին:
Մ ի՛նմանեցա՛յց որդւոցսեթ ին.
ցանկալղստե՛րց ընկայեն ին:
Լ. լենովա՛յ նահապետ ին.
որ յուսացա՛ւ նախառաջ ին: Ե
Ե՛ ենովքա՛յ անարատ ին.
այնոր փոխեա՛նէ ՚ի դրախտ ին:
որ ժառանգեա՛ց ըղհայրեն ին.
ընդպահելո՛յ պատուիրան ին:
Ն այց յայսցանէ՛ զինչօգտեց իմ.
որոց նըմա՛ն ես ո՛չ լին իմ:
Օ ի չհետև ի՛մ շաւ՛ղաց նոց ին.
Ո՛չ վերանա՛մ մտօք յերկ ին:
Ա. կամանկեա՛լ յախտըլխոր ին.
՚ի դուք տղմո՛յ դէձ խոնա՛ւ ին:

րով անդո՛ւնդք անհընար ին.
իս՛ ՛ի յինքեա՛նս ըմբռնեց ին:
րպէս մարդի՛ք նախնի դար ին.
րք՛ ՛ի յաւո՛ւրս էին նոյ ին:
րքուտէին և ըմբէ ին.
նաանարա՛ր խառնակէ ին:
՝ինչ և եհա՛ս ջու րհեղեղ ին.
այականեա՛ց զամենես ին:
՝խայն պահեա՛լ զայնոր պահեց.
մհինկ հարի՛ւր ըզկուսու Թի:
ւլոր ըզնո՛յ և զյու Թ ոդ ին.
ալրեցուցե՛ր ՛ի տապան ին:
անդերձանռ ի՛ւք չորքոտանին.
ւ Թևաւ՛որս յօԹական ին:
ճղխ մրկեա՛ ՛ի հեղեղ այ.
աչխարհածո՛ւփ յալեաց ծով ին:
ւոյ տապան ա՛ռ ՟ար խորան ին.
ամբան ծածո՛ւկ ընդ հովան ին:

մեր

Որ յաղթանակ գոլ՝ իմաստ են·
ընդդէմ ժըպիրհ ամաղէկ են:
Ս՝ ինչ տարած մամբ մովսէսաձեռու են:
դպր օրինակ քեզ՝ ի խաչ են:
Որով որդիան իսրայէլ են·
զայն ործ ընծան յանապատ են:
Ծեր յաշխարհըն պաղեստ են·
ըստ քրիստոսման անսուտ ոբան են:
Ինդ յորդանան անցանէ են·
տապանակաւն կտակարան են:
Ջուրքն՝ ի յակունսըն դառնայ են·
ի յօրինակ մարդկանազգ են:
Պարիսպ քընէ՞թն երիքով են;
՝ի նմանութիւն խոր դըժոխ են:
Յեօթնիցըս շուրջ գալովնոց են·
զերթ ջուրհալեալ կործանէ են:
Սհզթգ՞որքն եօթեանցազգ են·
որ երեսուն թոռովէ են:

Հանե

Հաներնովածն զամենես են.
կախեալ զփայտէ նըշաւակ են:
Օարագ ընթաց շըրժ ուռնարփ են.
զարեգական լուսաբեր են:
Կացոյց հանդէպ գաբաւոն են.
զլուսինն ձորոյն ելոն են:
Նճայլ բազում որպէսաս են.
հրջ գործեալ յայնմ յաշխարհ են:
Օրըլխծակեաց ցեղիցնոյ են.
Ինքն ժամանեաց հարցնուալ են:
ԾՀ Որդ ճշմարիտ զօրինակ են.
հոգւոց զփրկիչդ մարմնական են:
Յաղերսածեմ վասն իմանձ են.
զարդարութի գործոցնոր են:
Թէպէտ և ոչ նըմանըմ են.
արխացայ ընդդէմ չար են:
Ալ մերկացայ ասպարեզ են.
եղէն ըման վատծառայ են:

Ոայցձեռ ընտա՛ւր խմբում մարտին .
ընդ անմարմնին ամաչէլ ին :
Չգմամբձեռին քո՛ խնայտ ին .
ընդ մոլչեսն անդր՚ խլէր ին :
Ջարցեանզո՛ւթագխոր հրդ ին .
որպէս անոամ քանանոյ ին :
Օորկորըստեա՛նն և զպտու ընկ ին .
արծաթասէրն և ձանձրալ ին :
Րզբարկութէ՛ տրտմական ին .
և զնորախտ սերծ հպարտ ին :
Սարկութբար հոււեանց ին .
և զպղծա՛կ զօրացնոյ ին :
Տ ննցո՛ ընդդեմս այսերկրայ ին .
անթագայաղթից դարշապար ին :
Պ ւարձն յանդրէն ուսուել ին :
անմահական վայրխ դրախտ ին :
Փարխապմեղաց երեքով ին .
դըրանքփակեալ անյուսալ ին :

ազա

Աղաղակեմ տապալեաց են.
դրունք՝ ի հիմանց քանդեալ բարձեալ են:
[illegible] յաշխարհ վեր են.
յորում մըտեր նախ առաջ են:
[illegible] հետոց քոյ են.
ժառանգ լինել լինձ վերըստ են:
Որ ըստ արդար դատաստան են.
որով դատես զազգ երկրած են:
Խնամեալ պահես բոլորով են.
իւրաքանչիւր ոք ըստ կարգ են:
Ընտրեալ եղեր յխորոյել են.
Յետեւսուայ զօրավար են:
Ըզդատաւորս ցեղ իցնոց են.
ըստ յօրինաց դատել զնոս են:
Ըզգեդէհոն յաղթօղ ար են.
որ զմադիամ հարեր նով են:
Երէքհարեւր զօրական են.
զբիւրաւբիւրոց այլասեռ են:

Փրկիչ ըղնմայ գերեալ ցեղ ին·
առաքեցեր իսրայէլ ին:
Ստուաջին սրբոյուխտ ին·
եղեալ առ հօրն աբրահամ ին:
Ո՛չ արձակել փարաւոն ին·
եդիր ըղնմա ածնոր ին:
Ս՛զօրութեամբ գաւազանին
ետուր նմա զըան նըշան ին
Հարեր ըզաշխարհ եգիպտոս ին
տասըն հարուած ոպկասա ին
Յորում խորհուրդ զենմանգ ին
և ելք որդւոցն իսրայէլ ին
ձլ Բաժանեցեր երկուսմաս ին
զանդընդս խորոց կարմիր ծով ին·
Ս՛ըղընութիւն լուծական ին
կարծրացուցեր իբր արձան ին
Որպէս ծաղկեա մարգագետ ին
էր ճանապարհն անդընդոյ ին

ընդ

Ա՛ ըզաւամնո՛ն անյաղթել ին.
որ յուխտակա՛ն յորովայն ին:
Ա՛յն որզկխա՛նկ ունէրմազ ին.
ըստ հոգւոյն շնորհա՛ց Եարփեն ին:
Ա՛ զայլումա՛նս որկա՛ խդր ին.
մինչ՛ խհեղե՛ այրծերուն ին:
Ա՛յն որմեռա՛ բեկմամբ ող ին.
վասըն գերեա՛լ տապանակ ին:
Հա՛ նյն մըս քաղաք ին.
զորշինեցե՛ր ձեռամբ քոյ ին:
Ա՛ դխրդատե՛լ դատաւոր ին.
զհողխայրե՛ մըտաց խըղճ ին.
Ա՛ այցո՛չ դատեա՛ց ըստորին ին.
ո՛չ դխմացա՛ չա՛ր ոստխ ին:
Ա՛յլմեղկացա՛ կամա՛յախտ ին.
մատնեաց՛ ինձեւս ատաղակ ին:
Ա՛ րդ՛ որ փրկե՛ս եղերնոց ին.
ետուր յաղթե՛լ հակառակ ին:

տացէ

VS

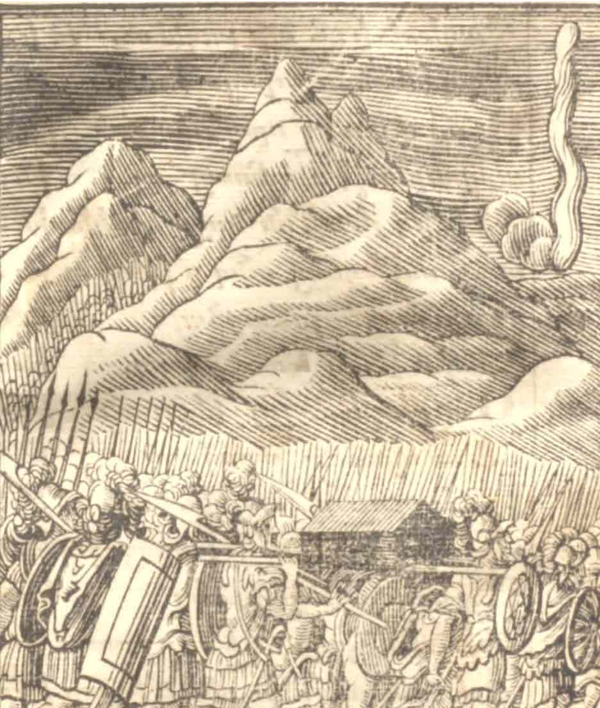

Տացեսւ ինձ տր յաղթու թի ·
ընդդիմանալ ախոյան ին :
Ուստ դատել որպէսնոք ին ·
արդարապէս զմտացհոգ ին :
Օ իմզ յետինն նաքարակնտ ին ·
պահանջեցայց անդր՚ իբրանտ ին :
Որ աննայէ լուսարձայն ին ·
և ամլութեն ետուրզորդ ին :
Օրբեզմասոյց ՚իխորան ին ·
ընծա պտուղ յորովայն ին :
Ն եսդուչեմ ձայնիւնոր ին :
անշարժ շըրթամբ խորոցսրտ ին :
Ն ղաղակեմ զանլուել ին ·
հեծծեմ հոգւովեսվըշ տադ ին :
Թ եզանպտուղս անձն՚իբար ին ·
և զպտղաբերս գործոցչար ին :
Գ տղաբերեա բարեացգործ օք ·
և գօսացո զարմաստ չար ին :

զան

Օ ախտաբուժեղաց ըղձալցեալ են . Ճղ
դադարեցո ըստաւինենայ են :
Ի մուրհոգուոյս ըստանննայ են .
շնորհեա որդիս եօթներրակ են :
Ս՝եուցին անդամք իմ երկրային .
կեցցէ հոգիս իմ վերըստ են :
Ի ջցէ՚ իգուբ չարթշնամ են .
և զխսհանցես յերկինվեր են :
Ար ըզդաւէիթ յեսսէած են .
յորդխանեղեալ ծընունդվերջ են :
Ս՝անուկխարոտէ շդեղեցկադ են .
հովիւ խաշանց անբանհօտ են :
Օ ծերխողոմն որեղջեր են .
առ՚ խբեկոււմն որյապակ են :
Ի ծեռըհնուբբ մարդարէ են .
սամուէլի աեսանող են :
Յ որմէ հէտէ խաղայր հոգ են .
և հովանի լինէրնդ են :

հըն

Հընչէր ընտրեալ զերդ սաղմոս են.
իմաստնապէս 'ի տասանաղ են:
Հալածելով զայսմըն ձայն են.
զոր հարկանէր 'ի Սաւուղ են:
Մերժէր ըզդաման երևել են.
զառջև զառիւծ 'ի միսա են:
Ե՛ւ 'ի խըմբէլ պատերազմ են.
Ճակատ ընդդէմ յիսրայէլ են:
Սաննեալ ընովեան դու ըզնոս են.
առանց զինու պատերազմ են:
Քանզի պարսատէ հովուական են.
դոյզըն քարի հեղեղատ են:
Հարէր ըզճակատն Գողիաթ են.
բարձեր զնախատանս յիսրայէլ են.
Ե՛ 'ի նեղչացն որոց հաս են:
բազմադիմի փորձանք նըմ են:
Ապրեցուցեր զկեանս նոր են.
և կացուցեր գըլուխ նոց են:

Ո՛չ ընտրեաց զազգն եփրեմ ին .
ո՛չ զխորա՛ն մանասէ ին :
Ա՛յլ զյուդայեա՛նցն թագաւորին .
յորմէ և դու՛ առեր մարմ ին :
Սատու ընծա՛ պարգևեր ին . ժ
յորժ բարձրագո՛յնքան զզենաւ ին :
Ա՛րքայ օծեա՛լ հրէաստան ին .
և մարգարէ՛ ա̃ծոյ ին :
Թէպէտև ա՛նց զատ հրաման ին .
տղալեաց կամաւ՛ ՛ի յերկոս ին :
Գ ուընկեցա՛ւ ընդ բերսաբէ ին .
եհեղզարի՛ւնն ուրիայ ին .
Ո՛ ի յա՛յտ լիցի՛ թէէ՛ մարմ ին .
ւունիբնութի՛ նամարդկայ ին :
Ս էո՛չ յօտա՛ր կամեերկնայ ին :
այ՛ ի ծնընդո՛ց հողեղին ին .
Ս այև՛ ի յո՛յս անցաւոր ին .
եառուրդ զթե՛լ յայնժամ մեծ ին :

զեմե

Օ իմն մեղօք անյուսաց էին ·
այլոյնեան փութով դարձց էին :
Ի ճզխաւներ մարդ հողած էին ·
՚ի յադամայ որդւոցմերջ էին :
Օ ընունդ գոլով գեշերայ էին ·
ախտակրքերեան եւ ախտոյ էին :
Օ ընար անմախտ զխավերբատ էին ·
ատեղծեր նորոգ աճաղան էին :
Օ ծերիւղով քոյերկնայ էին ·
յորդեզրութի հօրըդ վեր էին :
Լ նայցեսանելույ յախտաբնկրկ էին ·
եղեալծնունդ մեղասար էին :
Օ օծումն աքածայ էին ·
ապտեղեցի գործօքչար էին :
Ի որդ պաղատի մ երդամնոր էին ·
հայցեմ ՚ի քեն բաստատուղնս էին :
Ա խրատք հաստատեա յխավերբատ էին ·
յորովայնին զուղեղհող էին :

էինձ

Ինձլսեցո՛ զլուրքո՛ձայն են.
զուրախանա՛ն և զցընծալ են:
Յորժամհընչէ՛ փողնահագ են.
ազդել ոսկերսիմ ցաւագ են:
Տր՝ իմեղա՛ց դարձո զհոգ իս.
պարտեացիմո՛ց գիրջընջեաց են:
Լ՝ հյարենէ՛ գոյն յորդան են.
մաքրեա իմո՛ցս և օտար են:
ձէմ Յայնժմ՛շըրթո՛ւնք հոգւոյս բղխցեն.
բերանս ա՛հնէ՛լ յօժարաց են:
Լ՝ ձզուձարակն դ զենմանդաւ են:
հաղորդ գլումյց պատարագ են:
✠ Արյօրհնակ քեզ ընտրեց են.
զորդ իմեծի մարգարէ են:
Ի՝ զստղոմո՛ն խաղաղութ են.
՝իքէնբերեա՛լ երկնածոր են:
Ա՛յս իհօրէ՛ն իւրսեփհակ ան.
զաթոռնառեա՛լ ըզհայրեն են:

որպէ

Որպէս եւ դու հօրմիած են·
ո՛չ արտաքուստ կամօտար են:
Տաճարշինեաց նա՛ երկրայ են·
դու ըզ բնութիւնս մարդկայ են:
Սըրմա տուած յիմաստաբան են·
բայց դու տուածօղ անձին շնորհ են:
Սա՛ ժողովով յոգ բնիմաստ են·
անուանեցաւ խորայել են:
Իսկ դու զցրուեալ ազգ երկրիծ են·
ժողովեցեր ՚ի միա են:
Սմա՛ դշխոյն հարաւայ են·
եկն ՚ի տեսիլ բաղձմամբ սրտ են:
Բեզ քրանիկ ննկողմաշխարհ են·
անտեսաբար երկրպագ են:
Սէս շնորհաց քոց ընդ նմ են·
եղէ ստացօղ մեքանքար են:
Ո՛չ պահելով զայն ընդ վատ են·
այլ կորուսի ըզդ լուխնոր են:

Ու որպէս նաւ զփատուասանեղին .
փոխեաց ՚ի փառս եղծական ին .
Այնպէս ըզլոյս շնորհաց քոյին .
փոփարկեցի ընդ խաւար ին .
Որդ՚ եթէնման վասըն անց ին .
տուժիմ՛ք պատժեալ յօրինակին .
Ո ինչունմնոյսթշուառասանձին .
Կորուսողէ ըզճշմարտ ին .
Ա՛թէնորա՛ գոլ թողութ իւն .
երկեայելի՛ զըղջմամբ սրտ ին .
Յանձ արդարև՛ անյուս ալ ին .
բարկացելո՛յդ հօր հաստութիւն .
ձէ Նայցոր գթածդես ամեն ից .
հեղ յիս ըզամէ՛ր շնորհաց քո՛յ ին .
Իմաստութ իւն հօրըդ վերին .
իմաստնացո՛ զիս յերկրա ին .
Ո արդ իւն սրբո՛րդործնականին .
և՚ ի յիմաստ տեսական ին .

Օն կարացեց լուսով շնորհ ին.
երկու աչօք նայել յերկ ին։
Բանզինակն զընխմաստութիւն.
երկխւղ քոսուրբ ըստառակ ին։
Աշ գիտութիւն առանցնոր ին.
ախտ չարեացէ ունող ին։
Մ՝յսուէիկ բզնումք անդ խման ին.
և սողոմոն նախ առաջ ին։
Այն խոս և խոնխմաստութիւն.
անօգտակար առանցս անձ ին։
Խ՝ ողեց զյոլովս որըստ կարգ ին.
զի ոչներէ բանըս բազմ ին։
Բ զմարգարէս և զթագաւոր ըս.
եղեալ՝ի տան հրէաստան ին։
Ար՝ւյերկուս եղեալ բաժ ին.
՝ւյուդայն ևեբրեմ ին։
Օ իգևրըք սուրբ ածայ ին.
յառաջագոյն մեզ պատմեց ին։

զէւ

Օ ւրաքանչ իւր վարըսնոցին.
՝ըզ գուշութի՛ւ մեղծանուց ին :
Օ ոմանցբարերա՛ց վկայեց ին .
զի յօրինա՛կ մեզ եղեց ին :
Օ այլոց ըզչա՛ր վկայեց ին .
զխմինմա՛ն լիցուքնոց ին :
Ն՝ հես մերժեա՛լ յինէնզըբարին .
չբերիզըլա՛ացըն տեխպ յանձ ին :
Ն՛յլ ընտրելո՛վ զներհակնորին .
եղէ նըմա՛ն յոյժ վատթար ին :
Ն՝ հկորուսի՛ զխմաստութ իւն .
զորընկալա՛յ բանիւ.ք.քոյ ին :
✠ Բ՝ այցեսգոչէ՛մ զաղերսբան ին .
եզեկիա՛ թագաւոր ին :
Ի՝ նեղութե՛ց փրկելկրկ ին .
որպէսև յայնժամ ըզնոս ին :
Փ Լ Ի՝ սատրո՛ց բռնաւոր ին .
՝խսպառնալեա՛ցն ըռախակ ին :

Նչ՛ Էի յախտից ցըն սասանկադ ին .
հայցմամբըն ծի մարդարէ ին :
Դարցէ խապմուսու ըհըրէ շտակն .
ըզբազմութիւն լեգէոն ին :
Օանմարմնականնս որք՝ իմարմին
ընդ եկեղեցւոյ քում մարտընչին :
Նզախտամեղաց մահաբեր ին .
տագնապելոյս ջերմամբեաց ին :
Րարձակեա յինէն հզօր դիւր ին .
որպէս կարօղ յամենայն ին :
Պարձա՛կ զըստաճէր երեկոյ ին .
՛ի լոյս կենացդ առաւօտ ին :
Որպէսնոյնտմէ օրհնակ ին .
դարձեալ եղև տիճերըակ ին :
Որէրնշան երեքըլուս ին .
երրորդութեդ երրեականձ ին :
Նյա և ծադամն քո՛ևդարձ ին .
և զոյլըստեան քո երրորդ ին :

Ր·այց իմ բարձեալ որպէս նոր ին.
աւուրք կենաց հոգւոր ին:
Մ·երձ իմ'ի դրունըս դժոխ ոց.
և ստուերք մջուզ խածածկեցին:
Ի·յիշատակ Թողում յետ ին.
զհամբաւ չըրեաց զպտղաւ սանձ ին
Կ·ամաւ մատնեալ չարոտոխին.
որ'ի տաւ ի ւծ նշանակ ին:
Ր·յն որմանըրեաց զոսկերսխորին.
և խորտակեաց զխորհուրդ սրտին:
Ի·ծնընդենէ առաւօտ ին.
մինչ'ի գիշեր մահու ստուեր ին:
Լ·է ես տկար որպէս ծիծառ.
անդիմադարձ ի բըռաղաւն ին:
Տ·եսեալ զինչ չեմ առ թշնամ ին.
նըրաւղ ձայնի որպէս մընչիւն:
Օ·աչս'ի լուսոյ խաւարեց ին.
և կուրութեամբ զխստուժեցին:

յաշխ

Յաշխարհ նայել ինձ ուսուցին.
Եւ ո՛չ ՚ի լո՛յսդ ածայ ին։
Որդ ՚ինձ շնորհեա՛ տէր ընդ նմին.
Մերժել յախտից ցաւոցս անձին։
Պարծո՛ զմեղաց ըզգաստութե.
՚Ի քաղցրագոյն խաղաղու թե։
Ընդ որս եղէս փոխարկեցես.
՚Ի պտղաբեր զամուլ հող ին։
Ու ՚ի ծնանել զարդարու թե.
զորդիս լուսոյ հոգւոր ին։
Ո խանդաղատ ա՛րքեզ ածհնու թե.
մատուցանեմ մինչ ՚ի մարմ ին։
Սընդ հրեշտակս յապագայ ին. մեխ
փառս ըս հընչէլ ՚ի տաճար ին։
Սընդ ամաց երից հընկ ին.
զոր ածելեր ՚ի կեանսնըմ ին։
Շնորհեա՛ եւ ինձ զանթուել ին.
եւ անզրաւն յաւիտեն ին։

ձայն

Ձայնիւ մախթեմ մանաւանէ են.
զղջացելոյ յանցաւոր են:
Որրդպատկեր չորեք դեմ են.
կանգնեաց՝ խորան սրբազան են:
Ս, հեղ զարիւն մարգարէ են.
սղոցիւ հերձեալ նմանիփայտ են:
Ս, ենքնէ անուդարձուած չարին
կապեալ յերկաթ՝ խոտանբանտին:
Գոչէր լալով յայրմամբ սրտ են.
արտասուելով թախծեալ անձին:
Ի. ղաղակէր աղերսբան են.
բախէր ըղձկու րծս ողորմած են:
Ի. մենակեալ սաեղծօղ դոյ եց.
տրուած աբրահամ են:
Իսահակայ քում ծառայ են.
եյակոբայ սրբոյ սեր են:
Որոց չեդեր ապաշխար եւ.
զիւկերբ մեղաց ոչուշնէ են:

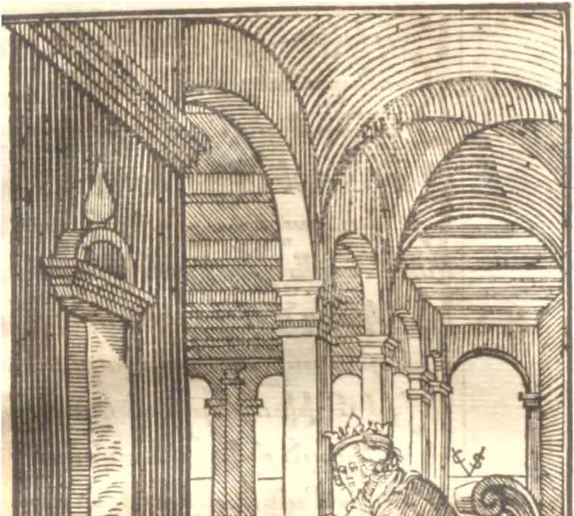

Մ. յլխմցաւ՛ոցն ըսպեղան ին.
զերքանզաւ՛ոզ շատուծով ին:
Զեմարժանի նայել յերկ ին.
զեկափուցի զաչս՛ խբար ին:
Ս.՛կուրացոյ աշխարհատր ին.
կապեալմեղօք խբբերկաթ ին:
ԺԵ Ս.՛կանգնեցի զպատկերչար ին.
հանդէպոչ՛ացս ըզտխպսախտ ին:
Մ.՛յժմ՛ խխոնար հ.քեզարկանեմ.
զծունրըսծընկաց և ըզարտ ին:
Դ՛այցեմ անձամբըս ցաւ՛ադ ին.
ըեզո՛ա՛սասեմ մեղաց յերկ ին:
Թ.՛ողին ձ՛որթ՛ող մինչ՛ խմարմ ին.
զիմ՛կորոյց ՛խմեղսանձ ին:
Ա՛ն դատեցայց ընդ սատանոյ ին.
ընդ փոյլակմն ն ըսոտորանգ ին:
Մ. յըրզո՛արթունս արժան ցս.
փառատրութե անվաղճան ին:

յաղ

Յաղերսաբանին՝ քեզ ընդ բազմին
ըզվարսածեմ զեղխայ ին :
Օ այնոր երկրի էր երկնայ ին .
Իբրանմարմին կոյսխառնէր ին :
Որկերակրիւր ՚իյանձաւէ ին .
՚իյագուաւուց բերբեալհայց ին :
Շրջէր մորթով քմերուեալմաշկին
մոլորականն յանապատ ին :
Օ իջեանէլն առկիննայր ին .
Եղլխութիւն շնորհօղնըմ ին :
Իյօրհնակ կենաց հայց ին .
Եօծութեան հոգւոյդ շնորհին :
Օ փակօղ բանի է քոյովզերկ ին
Եըզ բացօղըն յետողոհ ին :
Յոր ՚խաեղանն ողջակեզ ին .
լուսար նման հրովերկնայ ին :
Ր՚յն որանձրէ յետերաշտ ին .
Իջոյց նման իջմանքոյ ին :

որդ

Սրովպաքեալ ազգ մարդկային ·
զցօղընկենաց հոգւոյնարբ ին :
Իսպառնալեացն եզաբէլ ին ·
փախեաւ ապահօք քառասնեկին :
Ոխակարութի ընծէ Թեսբայացին
Թէ ո՛չ օտար հողանիւթ ին :
Ե՛ր ի կքորէփ ըստամնալէս ին ·
եմուտ՛ ի յայրն ըստ հրաման ին :
Իւազհընչի՛ն սաստիկ հողմին
նմանանցեալ ջրհեղեղ ին :
Ետեսըզհուրըն սոդոմ ին ·
յորում դո՛ւ ո՛չ տէր՛ կնոս ին :
Ոխարկութբ՛ հանդերձէ ին ·
Ւո՛չխրոյ ցասմանմեծ ին :
Իոճաճն զձայն ըզքաղցրօդ ին ·
խօխպիջման քո՛մերմաղ ին :
Սրզհեզաբար գալուստքո՛յ ին ·
նշանակէր յամըավերջ ին :

✠ Ո Նոյն որ մաշկամբ մեռելն ախատի
զեղխակերս կոչեցայանդ ին
Որպէս եդու զվէմ հաստատուն
եւ առ ուղղորդեսցեն զեբեթ ին
Իջ յորդանան ցելեալնով ին
անցին ցամաք ըստ յեսու ին
Հրեղէն կառօք հաներ յերկին
զհոգին ետուր միւսոյն կրկ ին
Որ համբարձ մանկըն գուշակ ին
տալ ըզհոգին մետասան ին
Ի քո փոխման լինելոց ին
եւ յետնոցն որըստ կարգ ին
Ո խորպէսնմ վարդապետ ին
եղեն ըստմանն ամենեւ ին
Էքեզընտրեալքն՝ իչխորհե
՝խորդ հրաշից նմանեց ին
Սամաշկեկամ ախածելչնորհ ին
եհեր ձըղջ ուրն յորդանան ին

Որք զմեղաց ծովըն հերձ ին.
քարոզութեամբ կենացըն ին:
Սա ըզմանկունսըն բեթէլ ին.
տապաստէարկ վասնայսպան ին:
Որք ըզծնունդ մեղացչար ին.
սըրովհոգւոյն կոտորեց ին:
Սամբութե շնորհեացզորդ ին.
զորեւյարոյց ըզմեռեալ դ ին:
Պաղոմնատունս՝ իեւթնեկ ին.
ըստդաւըստեան քո՝ իյութ ին:
Նըյետմահուն կենդանութե ին.
եսուն ոսկերքն ՝խոստպան ին:
Իտեխպ մահուան քո՝ իվխմ ին.
որով կեցցուք մեք վեր ըստ ին:
Որք զամուլ եկեղեց ին. ԺՀ
՝իբազմածնունդ փոխարկեց ին:
Նըըզմեռեալ լա յարուց ին.
՝ի յարութեան հաստատ վերջ ին:

նազ

Նազդաւընծիւրն երկքով լին,
փոխեաց՝ իւքող ցրարկմամբաղին:
Սոքա՛ իւքէն ազանուհան ին,
զանհամուԹիւնս անուշեց ին:
Նա՛ Նէէման դամասկաց ին,
յորդանանու՛ սրբեաց յախտ ին:
Սոքա՛ ըղձեալըս մարդկայ ին,
անապանի՛ն ջուրմաքրեց ին:
Ն․ ուքեզհաճոյ վարիւք սոց ին,
զիմփոփոխեա՛ զվարս՛ իբար ին:
Ն․ հփոխադրեա՛ յերկրէերկին,
զհոգխմարմնոյս յապադայ ին:
Իայցմամբկաւօ՛քամբարձողին
զոր՛ իԹափօ՛ր բերերլեր ին:
Իանդերձելո՛ց հանդերձողին
կարապետն՛ քո՛յերկրորդ ին:
Ն․ յրհոգւոյս տուրխուԹիւն,
որպէսնորօ՛ք մեռելոտ ին:

Սքանչելեկա՛ն մեռելոտ ին.
անցո ընդ կեա՛նս այսերկրայ ին:
Իդաւանորա՛կ մեղացհամ ին.
փոխեա՛ ի քա՛ղցր և՛ ի բեար ին:
Նապակա՛ն աղխ՛ բան ին.
զորյխս արկցե՛ս ըստ առակ ին:
Յարո՛յց հոգւո՛ս մեռեալ յախտին.
որպէսնոքօք զերիամարմ ին:
Սաքրեա ըղբո՛ր մահուամա ին.
ըստաստորւո՛յ նէեման ին:
Օխակերա՛ծեա՛ ըստատապարին.
փայտի՛ քոյո՛յ կենաց կարթ ին:
Սբերբաչո՛ց հոգւոյսբացցին.
ըստ պատանւո՛յն յիմանալ ին:
Տուրաղեղա՛մբ ինձ հզօր ին.
հարուլ ըզսե՛րոտ բելիար ին:
Որպէս և նա՛՝ խլաղջան ին.
նետիւ քնչա՛ն ե՛տ առ քայ ին:

տացես

Տացես և ինձ արիութ իւն·
Նետաձքելոցն զիմ թշնամ ին:
Նա՜ապրեցայց հաղբեցնոր ին.
յորոգայթէ չար որսող ին:
Ինձօրինակ պարտէ յիշ ել·
և զգերութիւն բաբելոն ին:
Յորժամ զուխտն է՜ մբօրին ին.
զորա՜անդեաց մովսէսնախկին:
Րան զիարքայ քաղդեացին.
եմուտերկիր հրէսասան ին:
Օերուսաղէմ տանապալեց ին.
զորդեխնորան խող խողեց ին:
Օ տաճարընանուրբ հրոյէլուցին
և զսրբութիւնսըն պղծեց ին.
Ս՜զօրհներգութիւնսըն սիոնէն ին.
՚ի գերութի խնա վարեց ին:
Որք՚ի յուսւ իսըն կապէ ին.
զՊերդարանս ըն տաճար ին:

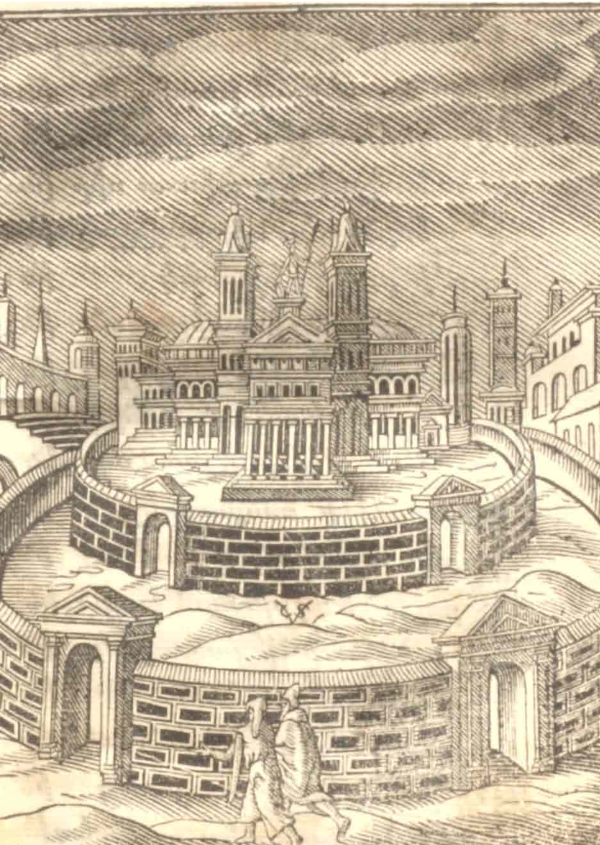

Սահնդադա́ր նստեալ լոյ ին.
միշտ առ գետո́վ բաբելոնի ին
Սոյնպէս և զէ́մ քաղաքս առ ին
խառնակութի́ք ախտաս սեր ին.
Ինմարմնակա́ն զօրքընչար ին.
որք՚ի բարէ́լ նշանակ ին:
Օմաստունաերբի ս տիրական ին.
ախտեցսըրո́վ խողխողեց ին:
Սըրգքառեա́կ ծընո́ւնդսոր ին.
որովմասո́ւնք եւրյարդար ին:
Ադերութի́ տարադրեց ին.
յօտար աշխա́րհ այլասեռ ին:
Իյարածեա́լ զերամ խող ին.
յայսմաշխարհի́ յադարակ ին:
Ս՝ խառձա́րս ածայ ին.
յորում ընակեա́ց քրո́ւսէհոգ ին:
Բղհուր մեղա́ց բորբոքեց ին.
՝ կիզմամբախտից տոչորեց ին:

գերեւալսըն սիոն ին .
երյետս աւ հայրենին ։
տաւճարըն վերըստ ին .
ւ շքեղ քան զառաջին ։
ւ զի մըս գերու թի .
զուխսըն հարած ին ։
տի յերկրէ չար ին .
երեւալս ըստ գերող ին ։
րթան իմ ողբայ ին .
րմանսըն տանէ ին ։
ալ՛ ի գան ուրախացին .
բեր հունձս որայ ին ։
րացայց եօթընկրկ ին .
չարեացն՛ իծողնոցին ։

իսկ

Իսպանելոյս շահեա զյոգ խա
խնդրեամ զարիւնըն զորհեղ ին
Կ.Ալ՝ եղստեր բաբելոն ին.
Թշուառականն եղըժնայ ին
Ղատր փոխան ՚ի ծոցնոց ին.
զոր ՚ի սկըզբանց ինձ արար ին:
Զօրաւորի ինձ լինել ուժգին.
և ՚ի դիմի հարուլ չար ին:
Լունուլ զոտից մանկանցնոյ ին.
և հարկանել կարծըր վէմ ին:
Լսել ըզբան մարգարէ ին.
ընդ դէմ մահու բռնաւոր ին:
Ուր աստ մահ.քո յաղթութի.
կամուր դժոխք խայթոց.քոյ ին:
Մինչ դարձուցես աւ հայրենին.
ուստականկաւ մարդնաւաչ ին:
Ի փառաւորութե յադ խնդրախտին.
յանմահական և երկնայ ին:

Հայցմամբ մաքրուր յորովայնին .
երեւման մարգարէ ին :
Ս՜քրովբէից տեսանող ին .
զորդ ՚ի վերայ քոբար գետ ին :
Ուքընդ գերեալն ընթանայ ին .
որպէս հովիւ՜ ըզկենի հօտ ին :
Օ ի մ՛անդ իւա մոլորեաց ին .
Նգահավէժ հոգւով լից ին :
Նա եւ յոգւոնց համանման ին :
որք յայնմէին ժամանակ ին :
Րոյին հոգւով տեսանէ ին .
Եզապագայսըն պատմէ ին :
Յովսէ բարւոյ սերմանող ին .
եւ յամովսայ քարոզող ին :
Միքեա զծնունդ քո տեսող ին :
՚ի բեթղահէմ տուն եփրաթա ին .
Ս՜յովէլայ ողբերգակ ին .
որ ՚ի դէմս ի մ լայ տայրանց ին :

Ե՜աբ

Ն՛ճարդիւ հոգեկիրող են
ընդ որս և նմանեցուցմ եղկելոց են
Մ՛բականումնոյ զարման աւրյն
պահօք եղեալ բարձր՛ լեռն են
Յ՛յնմոր զվարսնեցըն հրեշտակ են
առեալ բերէր ճաշ՛եգր են
Սախոնեա հրատարակ են
և անդէաս քարոզող են
Ն՛եյունանու որպյեխ են
նինուէացւոց մեծ քարոզող են
Օ խավերամծեալ տրընդնմ են
յորովայնէ չար վիշապ են
Հայցմամբ քոյս օրինակ են
յերեքօրեայ թաղմամբ յերկր են
Օ արքարեա տեսանող են
և եօթնամ լոյս աշտանակ են
Յ՛յնորնեսաեա յաճանակ են
զքեզ առեալ էր նոր սիոն են

մեղ

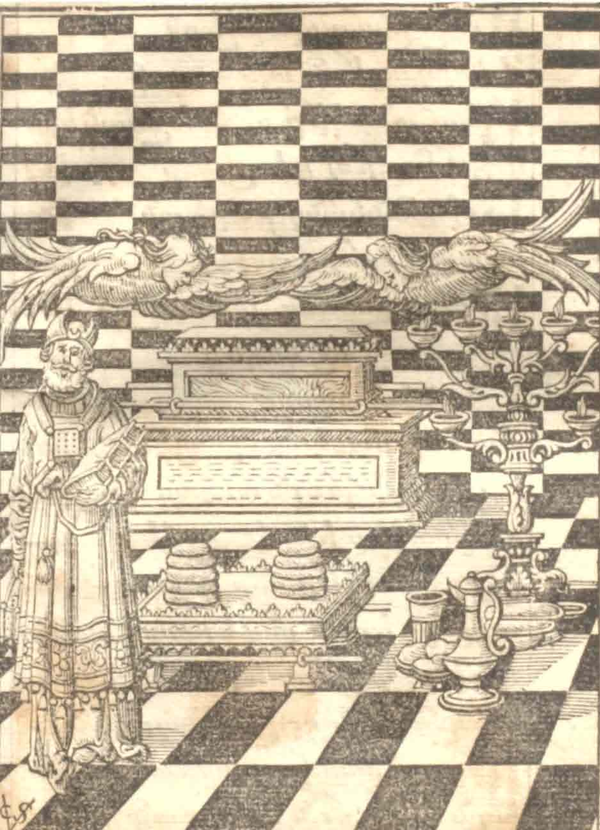

Մատաղքեա՛ն որ էր վերջին

Խմարգարէն այն առաջին

Ե՛նո՛ւանակեր սե՛հրեշտակին

և համատեպ գեղոյնոր ին

Երեցմանկանց բաբելոն ին

աշակերտաց դանիէլ ին

Սրբա սընունդ սընեալնոց ին

նոքակու ցոչ զոհեց ին

յժ Ենանիա ազարէ ին

մաքուր մանկան միսայել ին

Եյնքորի հո՛ւրն անկան հնոց ին

զխպատակեր ի՛ն ո՛չ զոհեց ին

Յորում իջէր տէր առնա ին

չորրորդեղէր ընդերրորդ ին

Փոխարկեցեր զբնութի հրայ ին

իմեզմագոյն ցող երկնայ ին

Սրբարծբանյար չորրեակտաս ին

ինքն կանգուն անեղծած ին

Ի յօրինակ եւթեանց եւթ լն.
յայսըմ կենաց եւթեանցդ աւր լն:
Յորում զօրէ հուր ախտայ լն.
վառեալ փչմամբ մեղաւոր լն:
Ի ննի պատիժ անցաւոր լն:
Եւ հրդեհեն որոց չիք լն:
Ո՛յն որատօր ուր յութերորդ լն.
բանի խայտա՛ւ գալով քոյ լն:
Ի ձմեղատօր ըք մեղօք ընդ լն.
եւ ամբարի շուք ի չքատան լն:
Ռ այցեալ մեղօքս այժմ ուսկեզէլ
երբեզվառօղ անբըր հրատ լն:
Ի ճարաձրանայ յխաբոցչար լն.
յայժ առաւել քանըզ հնոց լն:
Փրկեա՛ եւ զի ս որ ընդ նոս լն.
յայրեցմանէ չար խորհրդ լն:
Ի կիզմանէ անբնական լն.
եւ ՚ի հրատից բնութեց ախտ լն:

յօղ

Յօղ քո՛ խլեցէ իբր՛ ի հնոց ին ․
անձրեւ կենացդ առաւօտ ին ։
Ո խնչխլուացէ ըզըռոցատապ ին ․
փոխարկեսցէ ամպ ցօղաց ին ։
Ն՛զանակաղձան հուրդ եւ հեննին
զորժ առանդ էն հրեշտակբչըր ին
Ր ըզդառնագո՛յնըն խաւար ին ․
ո՛րէծ ընծեղդ մեղացախտ ին ։
Ո որվառեցի անձամբանձ ին ․
բորբոքեցի փըրչմամբչար ին ։
Չ իջո՛ յինէն հայցմամբնոց ին ․
ա՛րժանացո՛ լուսոյդ վեր ին ։
Պաղատանօք մարգարէ ին ․
՚ի մանկութե՛ անսանող ին ։
Ջ անխելի հոգւովծեր ին ․
մարմնովծերոց կշտամբող ին ։
Ս անյայտ անեսի լըն մեկնող ին ․
բաբելացւո՛ց մեծարքայ ին ։

Օ վէմըն հաստեալ առանց ձեռի
զառ՛ նկուսէ քո զմարմ ի
Եըզգաղլեստեան քո օրմերջին
որպէսատեսեալ ծանուցող ի
Օ հայրհինաճուրց անոճանղի
Եզքեզ ընդ ամպըս տեսող ի
Եղեազար մակաբայ ի
ինքնանուէր քահանայ ի
Եըստհօրդւոյ որդւոց նոր ի
եւեօթնեղբարց եւ մարցնոց ի
Որք՛ խըլերց հարցնորին ի
մարմնով մեռան եւ ոչըլուծ ի
Եզանտոնքն երեւել ի
եզանմարմին նն անարգեց ի
Օ խաղաղտեան հայցմամբնոցի
՛Իբռնութեց բելիար ի
Զմրջամբաւեցօք քոյառաջ ի
գուշակողաց զխորհուրդ խաչ ի

Բայց այս քանօք բժիշկ անձ ին ․
ոչ բուժեցան ախտ մարդկայ ին ։
Քանզի կարեօք բնութեն է ին ․
և բժշկել ոչ կարաց ին ։
Ո խրատ հզօր ցաւոց վէր ին ․
հզօր դեղոց պիտանայ ին ․
Ո որ ըզգածեալ տկար մարմն ին ․
տապաքինել ոչ բուժէ ին ։
Մինչև կենաց դեղդ երկնայ ին ․ ✠
էարբեզընութի մեր ախտոյ ին ։
Սհե ղ ըզմաղ ցըն մեր ախտ ին ․
վտանգեալ՝ խկեալ նաըն առաջ ին ։
Սախ՝ ի հոգւոյդ ածայ ին ․
մաքրեալ հոգի սրբոյ կուս ին ։
Սէ զօրութի հօրըդ վեր ին ․
հովանացեալ դողովնամ ին ․
Սալս որդին հօր միած ին ․ ԺԼ
կամաւ իջեալ յորովայն ին ․

Ճշմարտապէս սա է ըմպանն են
ա͞ծ եւ մարդ մի ընկեր են
Սընտառաջնորդն մարմնացեալ կոյս են
որ ի հօրէ ծնաւ անմայր մին
Լուծ եւ զերկունս նախամաւրն եւայն են
զոր ըն ապատմամն՝ խաբանծ ծառոյն են
Նման՝ հնմն ուրդն անբաւն են
գոլով բանիւն ուր թանձրական են
Լուսոյ յայտնեալ շնորհատու են
մաքրեն նոքաւ երկրպագ են
Պատարագ հրեշտակաց եւ քերովբէից յայտ են
որ ծնընդեամն նորա պատուէ են
Խոնարհեցաւ գեղեցկաւ են
վասն ՝ խաւարծանս մերոյն են
Բանսարկուացն օձ ուխտ են
Թլփատեցաւ յութօրէ են
Սխալն թլփատութեան կայ են
Թլփատեցեալ հոգւով քո են

Օրհնաւորէ րդ․ ըստ օրին ին։
մատուցեալ ՚ի խաւար ին։
Իջէ զհինաւուրցն ծերունին․
զըրդուէ կրտողն ՚ի պտուրբ գրկ ին։
Ով ես որմեղօք ծնեալ ասխա ին․
ծնար ըրբարձէ ամլոյն ազգան ին։
Որմե ըսկայս խառնամբ ... ին․
շապանելցոյ յախտարս կրկ ին։
Սրբեւ ծնունդ ... ին․
ընծայելով հօր ՚ի յերկ ին․
Ի զաշխարհ ... ին․
եւ ծերունւոյն Սմէոն ին։
Սբ յերկնից ... ին․
մանկասպանն Հերովդէ ին․
Պահցէր յղ իմաստն յեգ խնկատուին․
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին։
Ով խայերկնից դ ... ին․
մարդ ... ին։

ամբ

Ա. մրացուցես աջով քոյ են
'եղ ազատածնիդ նեառեցնոր են
Յե Ո րշըլեցար խոնարհ յերկիր են
երկնաճորաց բարձրագահ են
Ո. խ վերացի յերկրէ յերկ են
զանկեալս ի մեղս անդընդոյ են
✠ Ո րյետ ընեռոյ երեց տասա են
աճման մարմնոյ քո հասակ են
Ո. քեզմկրտեաց սքանչելորդ են
վկայելով հայրն հոգ. են.
Ո'չ թէ կարօտ մաքրագուն են.
մեզ պարգևես մաքրող բան են.
Ա. ա զիւրզմեղս ադամայ են.
լուացես ջրով յորդանան են.
Ի' զխմլուծեալ զանցանս անձ են.
զտխղմընմեղաց սևագունն են.
Ո րպէս երբեմն աճագան են.
զոր հնացուցի մեղօք կրկ են.

ընդ

Ընդ յաղթութեն քրիստոսի ին ·
՚ի խոնարհութեն յանապատ ին :
Տուրինձ յաղթել չարիշխանն ին ·
աներևոյթ բռնաւոր ին :
Գընկալ բանիւ քում հրամանին ·
յիժ ինվերայն ՚ի քարը ին :
Կոխել ոտիւք դարշապար ին ·
զգլուխկամակոր վիշապօձ ին :
Ընդ ընտրելոց մեծատան ին ·
զորընտրեցեր դերաշխարհ ին :
Հրաւիրեցեր զխաչընդ նոս ին ·
լինել կըցորդ լաւագուն ին :
Ռայցես հզօրդ հեղզաւերքին
խոստանդրութին ըստ յուղայ ին :
Թէպէտ եւ ոչ տիրական ին ·
այլ մատնեցէ անձամբ անձ ին ·
Ի քէն հայցեմ մաղթմամբ նոցին
դրոծեալ ուղղել լուսով շաւղին :

աւն

Մունելգործօք զքարոզ բանին
զոր հրամանաւն քր̃ ուսուց ին:
✠ Իհարսանիսն մարդկայ ին.
որկոչեցար ընդ մօրքոյ ին:
Փոխարկեցեր զջուրն ՚ի գին ին.
՚Ի քէն հրաշ էց նախասաւաք ին:
յ ծ̄ Սեզիմլուծեալ խաւսակցենութ ի.
մոխ արկեացես ՚ի կարծրութ ի:
Յամաքեցո զջուրհեղեղ ին.
արբեո զբաժակ պատուիրան ին:
Պարխեալ զորդւոյթ դ̃ ազ̃մ ին.
բանիւ հլուծեր զախտոս ջերմ ին:
Սեսամաղթեմ ընդ հօրնոր ին.
զառողջութի հիւանդս անձին:
Սլեալնստար բարձր ՚ի լեր ին.
որպէսներբեմն իջեր ՚ի սին:
Յամպոյն խօսեալ զօրէնսհին.
զնորս ուսուցեր բանդ ՚ի մարմ ին:

բայց

Րացեր գրերա՛նող ածայ ին ․
երանեցե՛ր զորա՛ երար ին ։
Րնդ աալխտակա՛ց տաարն դր ին ․
Նորոյ ետու՛ր զինն երան ին ։
Սանտ՞ խաբեդեա՛լ յեբկրեյեկին
ինընմասամբ.ք աստիճան ին ։
Վանե րնավա՛ծ զաղդ երկրած ին
դաստակցեցե՛ր իննեակդաս ին ։
Րայցես այն քա՛ն եղէ սաար ին ․
մեղացախտեւք ծանրա՛բեռ ին ։
Մ՝ինչ զե ն՛ոչ ելէ ընդ մին ․
աստիճանաց իններորդ ին ։
Ռ. ղքաստացյ՛ց հոգւով չա՛ր ին ․
արքայութե՛րդ պատճառ ին ։
Ռ. յլմիշտախարթա՛մկամ՛ խաա ին
բարեացաղ.քա՛սա ամենև ին ։
Ո՛չտուքէա հոգխնեըք ին ․
լալարտաքո՛ւաս զմահն ընկքնին

զխա

Ո ի սփռոփէի՛ յամենաշխարհէն ին.
Ծիծաղակա՛ն անուամբ բանն ին:
Մ՝ ջլ՛ խնոտիս այածիծաղ իմ.
և խրախճանա՛մ ՝ի մխտաս անձ ին:
Որում և վա՛յն փոխանակ ին.
և տատամա՛նց կափկափմամբելոյ ին:
Ո՛չ հեղ բանի՛ հաւ համազգ ին.
խօսակցեցա՛յ ըստ հրաման ին:
Ո ի ընդպահօ՛ղ սուրբօրէն ին.
Ժառանգէի՛ զերկիր վեր ին:
յէ Ո՛չ քաղցեցա՛յ արդարհաց ին.
և ո՛չ ծարաւէ՛ յիս բան ին:
Ո ի յաղէի՛ սիրովքդ ին.
՝ի յըմպելոյդ ա͞ծայ ին:
Ողորմեցա՛յ ես աղքատ ին.
իմումյուսո՛յդ կերպարան ին:
Ո ի յոր մեծի՛ դատաստան ին:
ողորմէի՛ր թըշուառս անձ ին.

ո՛չ

Ո՛չ սրբեցի յաղօթս չար ին.
զխմանմաքրուր սիրաս եւ զհոգ ին:
Ո ի տեսութեն ած այ ին.
արժանացայց մինչ՛ խմարմ ին:
Խապաղաղարար հակառակ ին.
չեղէ առ իս ուրչօտար ին:
Սրով որդին հօրըդ վէր ին.
լինել ընդ քեզ գործով քոյ ին:
Հալածեցայ բայց սրժգոհ իմ.
՚խդործակցայց չարա խորհ ին:
Ո իթէ կամաւ ժառանգէ ին.
զար քայութեն քերկնայ ին:
Տանխուք բազմօք նախատեցին.
բանբասանօք զկծեցուց ին:
Տայց ոչ ընդ քո կամ սուտանօք ին.
այլ արդար եւ ճշմարտէ ին:
Նրդ՝ պաղատիմ տր լալ լաց ին.
գիրկս արկանեմ տնըդ սո ին:

Թեթեւացո՛ զիս ՚ի խնամոցին
՚ի ծանրութեանց մեղաց բեռին
Օ ի հնարըլցի հոգւոյս ատրին
էլլցաւ քէզ մօ՛ք յերկին
Ընդ սանտըխտաձեւ բանիւ քոյին
զերնէ մասամբք աստիճանին
Անապական աղ երկնային
որ աղեցեր զազդ մարդկային
Աղանեանեմ՝ հայցմամբ քնդին
զիս աղեսցես բանիւ քոյին
Օ անհամութե՛ս խմորանձին
համեմեսցես բանիւ քոյին
Օ ի մի՛ անհամ դատանել աղին
արտաքսանկեալ կոխանելին
յէ Լոյս ՚ի լուսոյ հօր միածին
լուսով լցեր զազդ երկրածին
Եւ զաշակերտս լուսոյ բանին
լոյս ասացեր բանիւ քոյին

Լուսաւորեալ լուսով նոցա ին.
զանգիտութե՛ խաւարամածին:
Թէպէտեւ ոչ յաշտանակ ին.
այլ ի վեր ըզճրագ ընդ գրուան ին:
Ի նոր օրէ՛ նըս հրաման ին.
հրամայեցե՛ր զորս ըստ կարգ ին:
Թէ որ լուծցէ՛ ինքեամբ ըզմին.
փոքըր կոչի՛ ստ արքուն ին:
Ո ինչ արարացէ՛ առաջայխս ին.
հոգխս լուծօ՛ղ զամենես ին:
Որ եւ միա՛յ թէ՛ քններ ին.
չէ՛ կատարօ՛ղ պատուէ՛ իրան ին:
Պահանջեցե՛ր ըզկնի նոր ին.
առաւելուլ արդար մաս ին:
Բան ըզդպրա՛ց հինօրէն ին.
զաշակերտացըն մովսես ին:
Ւ ո՛չ միայն չեմամէլ ին.
այլ՛ ի նուա՛ճք համեմատ ին:

Սրա և Թաւո́ւր ամենև ին.
՚ի հին և նո́ր կտակարան ին:
Օ ի պարտաւո́ր հրոյ գեհեննին.
զիս ՚արարի ցասմամբ սրտ ին:
Նէ բարկացա́յ եսընկեր ին.
տարապարտո́ւ ցչարժեալ ախտ ին.
Տ չօքնայի́մ ցանկական ին.
՚ի դեղ դիմա́ց իգական ին.
Լսրտս առնո́ւմ զլեցածնետին.
ո́չ դիտելո́վ առ իս ձգող ին:
Ո՛չ շատտանո́ւմ միով խոց ին.
՚ի միանգամ հայեցած ին:
Տ Վլ յօժարիմ բազմադուն ին.
մինչ կարէ վե́ր խոցեալ լին իմ:
Նէ այնզի ձա́յնքո́ հրաման ին.
միշտ ՚ի յականջս հնչեալ ուժ կին,
Օ լէ որհայի́ տարփմամբ ՚ի կին.
շնացաւանդէն յիւրում սրտ ին:

Ումդաստաստան յայտնի լինին ·
առաքէ լոյս քոսուրբ տառ ին :
Թուէ շունք և գոհզորք ՚ի կնիգ ին ·
արքայութե քում արտաքս ին :
Բայց զինչ ասեմ ըզտոսկալ ին ·
ըզաւր սախռուամն խմբյս անձ ին :
Օ իթէ աստուածայնքնոյժ ին ·
զինչ անընականն որք ախտացին :
Յորով հայրեալ ըն յերկոս ին ·
՚ի մահաբեր նեատից չար ին :
Աղաղակեմ ըստ ախտակր ին ·
դիր դեղ հոգւոյս խոցոյս ներքին
Օ աչաց մրտաց դախտից փոշին :
մաքրեա զներքին և զարտաքին :
Որով յըստակ տեսից յերկ ին ·
ըզ կերպարանըդ նախատիպ ին :
Եընդ լոյս տեղըան ին ·
յունակութե լսարան ին :

տայա

Նապաճորեամ զլուսն որ տուռ ին ։
ամծախծս կասկածան ին ։
Պ-եր պահապան շըլթանցլեզէ ին
ճչըապրատել ՚խիլապատամնձ ին ։
Ըյլլիշտախօսել կամնաձքըց ին ։
՚իշնորհ՚իշահրս լոող ին ։
Զեռ ագշնորհեամ գործ արամն ին ։
ըզմիացակեան գործել զըար ին ։
Ս՚ըհեշտահան վարելով ին ։
՚խիլաաակսը շօշափել ին ։
Ս թէ գթեամ գայթակղեաց ին ։
տուրհետև ինլ բարհրամն ին ։
Ս պաննօղանձի ն ըզլել ին ։
՚խոչ տուժել բոլորով ին ։
Օ տմըլնհոգւոյստ ողեմցերկ ին ։
ե հապատատեամ անշարժ վիմ ին ։
Օ խմկ գլորմամբ բոլորանձ ին ։
ամնկմամն՚ իհոււըն աո խթըլին ին ։

Բերան բացեալ ամլանդ ուռնուն ին.
որով բարբառ ոչ բարբառ ին։
Գ՝ յլ վայրապարդ ատարկըբան ին.
հեռանեցայ վստահանկոր ին։
Դ՝ոչ եղանին թէ դատաւորկ ին. ժը
Թէ և հասանիր տալ պահանջ ին։
Ե՝ ոչ թխանօր մահաբեր ին.
ատաւանանոզ ցհարախօս ին։
Որ բառ օրէ քու մ հրաման ին.
լաւ մյունեկամբ մարմնակէան ին։ ✠
Թէ մե երդնի ար առմենեւ ին.
ոչ յերկնային նա և ոչ յերկ ին։
Ի՝ ոչ իմ խոցեալ զանկանն կաժն ին.
ոչ տայր անեղի և մուռա բան ին։
Գ՝ յլ հակառակ բերիմ նմ ին.
և ան հնազանդ սպասաւորան ին.
Օ ի ոչմիայն յանթուռ մեծ ին.
և խառր և պատուման ղանդ ին։

յլ

Մ. յորժամն յերկնից յերկ ին.
եւ էակի՛ց հայր եւ հոգ ին.
Յ որո՛չ յոգւո՛յս բղխէ հոգ ին.
այլ՛էազդ ո՛ւմն բանաւորկա՛ն ին:
Օ ի քեզ այո՛ նէ ճշմարտ ին.
Եւ ո՛չն՝ ի բա՛ց հրաժարել ին:
Իսկ՛ ունելո՛ն ի քանզայս չա՛ր ին
՛իսկզբանն է մարդասպան ին
Օ րս՛ իչիւրո՛ց աննախ խօս ին
որպէս յառա՛ջն ՛իծնուն օձ ին
Ռ այց որետուր գործ՛ իբան ին
զմխտանն զլեզո՛ւ շունչ օդայ ին
Ռ աց ըղըերա՛նս հոգեւոյ քոյ ին
լից ա̄ հնուն թեա՛մբ հոգւոր ին
Խ օսել յորէ՛նս ա̄ծայ ին.
յաւետարա՛նս նորի՛յ կտակ ին
Յ իմաստութ̄ե՛ն տեսական ին.
եւ ՛իխորհո՛ւրդ գործնական ին

հեռ

Նեռխարան զբանհերձուած ին.
զհայհոյութիւնն աններելի ին:
Եւ ըզպղերտուն ջին ըղջ բանքն ին.
ըղքրթմջին ընդշոզմոզ ին:
Ո խարէութին առ ընկեր ին.
Եւ զմատնութին նենգաւոր ին:
Ո երդմանընբանների դմնհր ին.
Եւ ըզսուտ խօսին որէ չար ին:
Ո գողութին կոմսիր ին.
Եւ իբրև զչրւնս առ կեւրակր ին:
Ուր.բ անհեդեդըս բարբառ ին.
Եւ իթշնամանս միմեանց բեր ին:
Ի զծաղրածու խեղ կատակ ին.
Եւ զախտաշար բանընոց ին:
Ո անլուռ բերան բարբամ խօս ին.
Եւ ըզնս պարծ բանն լիմար ին:
Ի զշատախօս դիւական ին.
Եւ զողորմնջին դիմադրա ին:

եւզհ

Ես զհամօրէն հոյլըս բան ին.
զոր յետախօսն ցըն զղջաց ին.
Ես ատու ըրինձ բան նըբանդ ՚ի մըմ ին.
՚ի միշտ խօսել բանիւ քո՛յ ին.
Եւ շնորհըս տան իմ լոյս ին.
՚ի շինութի քակտեալ անձ ին.
✠ Ո՛չ մատուցի հարկանող ին.
յետ աղձնօտին զկողմն ահեկ ին.
Ես ո՛չ ետու փոխ աղքատ ին.
որոց փոխան տալ ո՛չ ուն ին.
Ես ո՛չ գնացի ընդ վարող ին.
տարապարհակ մղոն կրկ ին.
Ո՛չ սիրեցի ըզթշնամ ին.
եւ ո՛չ ցուցի գութ ատող ին.
Այլ ատեցի ըզսիրել ին.
չար հատուցի բարերար ին.
Որե մշրթամբ քշոտ միքըլեզ ին.
նման գոլով նենգաւոր ին.

Օ դուշացայ ո՛չ քո՛յրեան ին.
ողորմութե՛ տալ աղքատ ին:
Ալ ծախեցի՛ զնոճառ չընչ ին.
ընդ մարդկայնոցըս դովեստ ին:
Օ խո՛չ միա՛յն ահեկձեռ ին.
որ ե՛ն կողմա՛նք հակառակ ին.
Ալ եփողո՛յ նմոն ձայն ին.
հուչակեցի ղո՛չ ինչ բար ին:
Բաս աղօթից պատուհիրան ին. ✝
չմոխ մոօք' խոռուն սրտ ին;
Ի, ո՛չ յանդեա՛ն հրապարակ ին.
դոնեա ունե՛լ վարձ մարդկա՛յ ին.
Ալ հեղգացա՛յես երկոս ին. նՃ
առ կերպարա՛նն եճշմարտ ին:
Օ ծուլութե՛ սպաղթեց յուս ին.
յերկրաճորե՛ս եյերկնայ ին:
Ալ րդ ըղհայր քո՛ ընութե՛յերկ ին.
զոր մեզ ետուր շնորհի՛ քոյ ին:

տուր

Տուր ինձ կարդալ բոլորով են.
խուրքը սրտէ զանուննոր են։
Արքայութեան տիրական են.
դայցէ տիրէ լինումս անձ են։
Ահէրկրաձորս առխս լցց են.
կամբքննորս որպէս երկ են։
Օ հայցս առօրէ եւ միշտէ են.
զմարմնոյս դարման եւ ըզգեան են։
Տացես տուեալ կարօտս անձ են.
զլխմանալին եւ զըզգալ են։
Թող ցեսզանցանս խմումնիտոսեն
որպէս եւ ես պարտապան են։
Կամ մանուածն նդ թեզերկան են.
թողուլ տացես զի ինձ թողց են։
Ահ մի տացես թոյլ փորձող են.
փորձել ըզծուլս որպէս զար են։
Այլ պահեսցէ ՚խարոյնոր են.
են քնմորտեցէ ընդ դէմ չար են։

Մ՛ըմբռնեցին պահօք զմարմն լին.
գոռնեան հանդոյն կեղծաւոր լին.
Լ՛ուծ ոչ հոգւոյն օծի զհող լա.
խաղով լուսոյ պատուէրան լին:
Մ՛ը լուսացին զմիտս խոզծ լին.
որ՛ի յերեսս օրինակ լին:
Ա՛յլ պարապանմամբ սրովայն լին.
լուծի զկամսն սուրբ պահող լին:
Ա՛ղօթ լուսով առ օրէ լին.
ծրար մարմնոյ ապ քեզ մթ լին:
Ի՛սկ՛ ոչ ք հոգւոյս բանական լին.
մեղքըս նսեմ խաւարայ լին:
Ո՛րդ՝ եթէ զլոյս պատկերքսոյլին.
մեղօք փոխեմ խաւարայ լին:
Ի՛շխանացն ալբերն յիս զօրաց լին.
անկեալն յերկնից արեւակ լին:
Ա՛յլ ապաշեմ զլոյս յոյր երկնայլին.
զփառաց ծագմամբդ հայրենին:

պայծառ

Զպատրոյգ մտաց հոգւոյս ծխրդ ե̃ն
դարձեալ վառեա լուսով քոյին
Երկուցատէրանց որքներ հանեն
ծառայեցին գործովքն ե̃ն։
Ներպարանօք խնկական ե̃ն։
Եւ ճշմարտին խաբեբայ ե̃ն։
Ի սէրժ խոտօղ մամոնայ ե̃ն։
զինկապեցին կամաւ յախտ ե̃ն։
Եզ քոյդ լուծին առողջայ ե̃ն։
ըզկապսխոյ պատուիրան ե̃ն։
Պատուիրեցին ըչ հոգալ զվաղն ե̃ն
ըզկերակուր եւ զըմպել ե̃ն։
Զի պատրաստեալ ի քէնլեն ե̃ն։
ըստ ադաւառուցն որկերկրին։
Զհաճատացին խոստմանեան ե̃ն
Եւ ոչ տեսլեամբքն շուշան ե̃ն։
Ի լծխուրեցայ հոգւոջնոց ե̃ն։
Եւ մաշեցին զկեանս ընդ նոս ե̃ն։

Ի՛մաց յաւուր ժամանակ աւ.
ամբարեցի զնիւթ երկրայ ին։
Ո՛րպէս անմահ մահկանացու ին
եւ անվախճան աւօրէ ին։
Ե՛ չխնդրեցի զարքայութի.
ըստհայրօրէն բարւոյ խրատ ին։
Օ իւ տուեալըք լինէ ին.
Ինձ հարկաւորըքն եւ աւել ին։
Մ՝եղօք խաւար տեսարան ին.
աչնկատեմ յիս դերան ին։
Սրատես լինիմ յայլումեղ ին.
Նման գոլով կեղծաւոր ին։
Ր՝ զորբութին աւաղան ին.
՝Եզմարգարէտ քոյ ինչնորհ ին
Շ անցեւ խոզից նմանող ին.
՝ կամաւետոր պղծասէր ին։
Ր՝ այցարդ՝ խնդրեմ զոր ոչ ունիմ
տուր ինձ իմ ոյս ըզխնդրել ին։

հայ

Հայցեմ՝ ի քէն զոր կորուս ի
արմադ դատանեն լուսով ծրագ ին.
Իախնեմ ըզդուռըդ երկնայ ին.
Նեխքան զփակեալն ըզդէմ հընդ ին
Ողորմութեան դուռ ըդ բացին ծ.
մինչ դեռ փակեալ է ճշմարտ ին.
Ինդ պողոտայն չորայ սոոր ին.
լայնեալ արձակ ճանապարհ ին:
Ի կորըստեան յօթեւան ին.
յորում բազումք հետեւեց ին:
Ուղղեա զգոտախ ի յանձուկ չառղին.
Թէ թեւ առել մեղաց բեռ ին:
Ո ի կարացից ընդ սահման ին.
Թէ թեւ թռչիլ ամպով յերկ ին:
Սուծ զխոռըշ բեզ դուռնեղ մ ին
ուծ ցես առ հայր քո երկնայ ին:
Ճանապարհաւ նեղեւ նըբ ին.
ուզէղվարուք մծայ ին:

Մ. ըրըչմրեմց առաջնորդ են.
և արդարոց որք 'ի հար են.
Տ առհաւատար ցողանձրև են.
և ըղձադմին լոյս արև են:
Ի նձորմեղօք մեռեալչար են.
և արդարչնորհ առ.քօրեար են:
Յօղեմեզ ցօղ չնորհաց.քոյ են.
և ըղձադոււմն 'ի մանալ են:
Օ եկեալքսաւ.քեղըտ հաճատեն
և ըզլօղ կենաց բան են:
Տ ինելչնորհեմ ըստ արժանեն.
'ի մեղ րոյ քոււմ անչարժ մ[ի]մ են:
Օ 'ի 'ի չնչել հողմոյ ուժգ. են.
և 'ի յաւնել դևտոց փորձ են:
Տ անըս հիմունք մ'ի չարժեսցեն.
ըստ յիմարին որ յաւհագ են:
Մ. սա և 'ի նձ ըստ եօրոտ են.
և հաճատօմ մերձեցող են:

կամի:

Կամիմ սրբեանց բոլոր ով ին․
և մաքրեցայց յաղօթս ձեր ին․
Զինուորեցայ կայսեր սոտոր ին․
որպէս եւ այլեալն հարիւր ին։
Բարբառեցայ եւ ընդ նմ ին․
զաղերսական բանիւ նոր ին․
Նխ Չեմ արժանի թէ ընդ արկ աւ
մտցես ընդ յի մեր տաճար ին։
Այլ հրամայեա՛ բանիւդ բաւէ
զախտիմ մաքրեա՛ ընդ ծառայ ին
Տագնապեցայ ջերմամբ ախտի
պտու ընկալա՛ն զողորմութիւն ին։
Ես յանկողի նորա գարշել ին։
մեղկեալ անկայ զանկանդնել ին։
Ընդ զոքանչի սիմոն ձին ին։
զիս յարուցես աջ հզօր ին։
Զի պաշտեցից եւ ընդ նմ ին։
զկենդանաս տուող իմոյ անձ ին։

Աղբիւր կենաց ջուր խնդրեցեր.
սամարուհւոյն ՝ի ծարաւ ինձ :
Ան խոստացար ջուր կենդանին.
փոխանակել յանցաւոր ինձ :
Շնորհեա և ինձ կենդանի աղբեր.
ըզհոգևոր մէջ զըմպել ինձ :
Գետամահետեան յորովայն է.
զաւտաբուխ շնորհացհոգ ինձ :
Ընդ բազմամեծայանկեալ անձին.
պրոբատիկէ աւազան ինձ :
Յորում և ես զոք ոչ ունի իմ.
զի զիս արկ ցէ մինչ յուզեց իմ:
Առ բանաւորիմոյ մահճ ինձ.
այսէ մարմնոյս թանձրագունի ինձ :
Ոչ մեղանչել դարձեալ կրկ ինձ.
յետ ողջութեան բառ հրաման ինձ :
Որ խռովել ալեաց ծով ինձ.
և ընկղմեալ բարձեալ նաւ ինձ :

Պօռ սասանեցեր եւլեց ին
այլեբծ ոսկրուն հանդարտեց ին
Տուր ինձ ձեռն ընտրելոյս ին
վերաբերել յալեաց չար ին
Ոխ մեղաց շարժեալ ալ ին
Հեղձուցանել զիս՝ ինձ ին
Ընդդիմամարտն ըզս մոլեգ ին
Ի՛ խզեր ըզմանուածն բնակ ող ին
Տանջ խմ եւ եւս յորժ ցաւեալ ին
Ի խորհրդոց որչերե ին
ՆԾ Սատանայ եւ ի մ չարա դևէ ին
որպէսև յայն ժամանս ին
Ա՛ռանդ ընդդոց մատնեա լոր ին
Որպէս որդլոգս երաման ին
Արգանդ ամօք լուծեալ մարմ ին
կարծ բացուցեր հոգւոյ բան ին
Շնորհեա ինձ լուեալ ին
Թէ մեղուք քո թողեալ լիցի

Իշխան մտօք ընդ այրոս ին.
բուռըն հարից տնըդ սո ին:
Վասըն դատեր մեռեալս անձ ին.
՚Խօսուն մարմնոյս մահաբեր ին:
Խոնարհեսցիս յիսընդնմ ին.
դադարեցո զձայն կականն ին:
Վայ ըզձեռաց բանականն ին.
դարձո՛ յայսրէն յիսըզհող ին:
Ու՛ընդ միւսոյ ախտաձոր ին.
՚Ի քղանցըս տն՛ ըդ հըպող ին:
Աքրեմ զհոսումըն վտակ ին.
յարեան մտաց զազրադուն ին:
Յոյժ կաղացոյ պատու՛իրան ին.
և կուրացոյ լուսով բան ին:
Կանգնեա և զիս տըրընդ կառ ին.
և լոյս ծագեա ինձըսա կուր ին,
Ո ի վազեցից իբր եղջեր ին.
ըստ կանխաւսոց մարգարէ ին:

Եւզ

Աըղարուսեա՛կդ առաւօտ ին,
տեսլեց՝ խաւա՛րըս հայրեն ին։
✠ Աը Համբրացո՛յ բարեաց բանին ին,
ո՛րպէս բերա՛նն այս ահաւոր ին։
Ամանե՛լով խուլըն համր ին,
և՝ կղ-կէ՛ոց լսցեալըն ին,
Ընդ արձակեա՛լ զկապըրալըեզ ին,
բանըրբաւեցո՛ ինձ ըզբար ին,
Աը խեցզակա՛նըքս ընդդէմ օձ ին,
զխմի՛ լոէ՛ոյց ըստուեայ ին,
✠ Որդոսացեա՛լ դարձնական ին,
և չորացեա՛լ յախտէ ձեռ ին,
նկ Զայն տխրակա՛ն քո՛ հրաման ին,
՝իզդայութի՟ փոխարկեց ին,
Ընչե՛մ խմո՛ւմ մեռեալ մաս ին,
կենդանարա՛ր ձայնիքո՛յ ին,
Ոխկար կամեա՛լս անհնար ին,
՝իղործ բարո՛յ արձակեաց ին,

Մ.յրեհոգեմս լայընդ այր ին :
իբր՝ ենայն լայնին զորդ ին :
Գ.թամ եւյես տէր ընդ նմ ին .
արժանացո՛ կենաց ձայն ին :
Ա.՟ ընդ կնոջ մեղաւոր ին .
բո՛ւ ըն հարեց կենացդ ոտ ին :
Տո՛ւր համբուրել ինձ ընդ նմ ին .
ո՛ր օպէսեւնա սիրովսոտ ին :
Մ.ղեմ լաղբերս աստասուել ին .
լսել ըղձայնդ ածայ ին :
Դ.ահատուք քո դքեզկեցուց ին .
դնա՛ յանքո՛յթ խաղաղու թին :
Ս.ամամարմնոյս լպրծող ին .
գթեաց ընկեց զիս թշնամ ին :
Մ.նկմամբեւ մով դայթակղեցին .
որքփոքրոդ եք խմաստակ ին :
Ո.րենձայածոց գերադունեին .
քանզի մյանցանս ուխթ լին ին :

Օ պարանոցէս ծանր արձանի
անկ մամբ ՚ի ծո՛վըն դեհէն ի
Ի՛ ջուր որ հընարդես անհն արի
կանդնեա՛ և զի՛ս այժմ՚ի յատի
Օ ի որքդ թեւալքվ ինիմ կնդն ի
և որք կանգնո՛ւն զքէն դոհաց ի
Յադարակ՛ թշոճաւս անձ ին
որ ցանեցեր սերմն ըզքար ին
Ի քուն լինել հեդոյս հոդ ին
ցանեաց զորո՛մըն թշնամ ին
Որքնախ հընձոց ժամանակին
քաղեալ յինէ՛ն ՚ի բաց դեց ին
Օ ի մի զցորեա՛ն նաացեսզշորհի
զորոմըն աստ հրոյ դեհէն ին
Յօժ կարծ բացայ ըրտապ ած ին
եղէնմա՛ն ձանապարհ ին
ն հ Փուշ քաշխարհի զխհեղցուցի
և անպտո՛ւղ զանձն արար ին

Մ.յլ սերմանօղ տէր ըղըար ին.
յիս աձեցօ ըղըօյս բան ին:
Օ խօսաց պտօուղ մի երես ին.
Հարիւր վաթսուն կամզերեան ին:
Ա՛չ ծախեցին զդիւր վաստնել ին.
ընդ դիւտ դանձի յադաբրակ ին:
Օ որ դողացա՛ իմ թշնամ ին.
Նես փոխան ըղկապտել ին:
Ր զքեզ որ զա՛նձդ ես երկնայ ին.
մախթեմ սրտի բոլորով ին.
Տուր ինձ իմաստ դանձել յերկ ին.
Եւ անդրունել զխոր հուրդ սրտ ին:
Ա՛ր իդողոյն դիշերայ ին.
դաղտնի ակա՛ն ո՛չ հատան ին:
Մ.յլ դդուշութե՛ ամբապահ ին.
ըստքո լուսոյ պատուէ իրան ին:
Ա՛ր իխնդիր ր քո մարդարտ ին.
չելի նմա՛ն վաձառող ին:

Լուծ ոչ փոխան անփոխան ին.
եւ սուտ ըզսէր անցաւոր ին.
Զվաճառեցի ըստ հրաման ին.
ըզցանկութիւն նիւթական ին.
Ռուի ստացուածըն մեծագն ին.
եւ գողածին լուսաբեր ին.
Սարդ արատորէն ծընունդ կէս ին
ած եւ մարդ մի երկուք ին.
Տուրինձ սիրոյդ ածայ ին.
լինել խնդրօղ խանդակաթ ին.
Րայց զառադատ փափախադ ող ին.
մուա՛ խօսնեալ տարփամբքսրտ ին.
Հաճարացո զիս վերըստ ին.
եւ ընդդրկեա աջոյ քոյ ին.
Օ հաճոտ բոլոր մանանեխ ին.
զարքայութեան յօրինակ ին.
Աչըստ ազգայ խմուլմ անձ ին.
զի չար լերին նք փոփոխէ ին.

Սրո՛չնմա՛ն Թռչնոց երկն ին.
յոստըսհանդեոյ պատուէրանին
Յորըմ հոգեկ.ք մարդկանհանին
Ժառանգ երկնից սբ լոռան ին:
Սրո՛չ եղէ՛ խիստ ըստ համ ին. Ն Զ
կամ կարծրանդոյն Ճըճեացմա ին:
Յորոց մանրեա՛ մանր ըզժան ին
Եզխս կառո՛ սստըս ծառ ին:
Խմոր եղէ՛ վատթար և հ ին. ✠
Եւ ո՛չ առակ աՃմման բան ին:
Յայնոր Թաքո՛յց յալեւըրն կ ին.
յեկեղեցւ զխորհուրդ.քոյ ին:
Օ ինա 'իբէ՛ն առեայնալս կ ին.
նոյլաբծանեա՛ն դասք ըն վերին:
Սը ընդ զանկբա՛ծս ադամայ ին.
խառնեալ բոլո՛ր խըմորէ ին:
Օ րկեալ միայն ես երկոս ին.
անՃառելւ լոյս խմստ ին:

Սամարացեա՛ս հաղորդ կրկին.
տացես դարձեա՛լ զորկորուսին:
Ընդ յորսացեա՛լսն՝ ի յուռկանին
հաներ եւ զի՛ս յեզերծովին:
Այցելութե՛ք քո՛ ըզբարին.
անկելոյ՝ խրա՛ց ըստախտատանին:
Սով՝ ինո՛յն ջուրբխորին.
դարձեալիջի՛՝ իդէջորդամին:
Սրումանդո՛ւնդք անհնարին.
զհոգւոյամաս՛ւնքնպաշարեցին:
Լյղուկարօ՛ղ ամենայնին.
վերաբերեա՛ զիս վեր ըստին:
Լ՝ ծ̃իբարի՛ սուրբ ամանին.
ժողովեսցես ընդ ընտրելին:
Սր՝ ի հնկի՛ց նկանակաց.
նշխարեցե՛ր հինգ հազարին:
Լ՝ ծ̃՝ իչորի՛ց դարձեալզնոսին.
կերակրեցե՛ր յանապատին:

Որ խոր. քաղցեալ եմ. քո՛ հացին.
Ածայնոյդ երկնաւոր ին:
Արա լնու՛լ հոգւոյս նով ին.
յերկնից իջեա՛լ և անմահ ին:
Քանանուհւո՛յն լուար ձայնին. ✠
և շնորհեցե՛ր ըղձհայցել ին:
Աղաղակեմ ես ընդ նըմ ին.
շնորհեա՛ և ի՛նձ զիմ խնդրել ին:
Ո՛ եթէ՞ շու՛ն կոչես վերջ ին. Ն՟շ
որ, աղապէս լսես ձայն ին:
Ճեպել յընթա՛ցս 'ի կոչ հովուէ՛իդ.
և հալածե՛լ զօտար ոտ ին:
Թէ՞ և մանկա՛նց անարատ ից.
չեմարժանի՛ կցորդ մաս ին:
Այլ փշրանա՛ց մե՟ սեղան ին.
արժանացո՛ կենաց հաց ին:
Կարկամեղէ՛ ես առ քար ին.
Նման կընո՛ջ ըն կարկամ ին:

Ձեռընտացես ինձընդնմ ին.
զանկեալ հոգիս կանգնեա՛տու ին:
Սըյայտնեցեր զա՛ծութիւն դ.
աշակերտաց քոց՝ ելեր ին:
Ն՛ զանձաւփա՛ռաւոր հայրենի ին
փայլեալ ցուցեր աչացնոց ին:
Մաքրեա՛ եւ զի՛մ միտս մթ ին.
եւ զդայարա՛նս խաւար ին:
Լ՛նդ յայտնապէս՝ ի յերկրորդ ին
յաղել փառօ՛քն ա՛ծայ ին:
Ը՛նդ լուսնակա՛ն այսահար ին.
մանկանըն հօ՛ր անհաւատ ին:
Օրըստորէ տանջիմնով ին.
՝ի հուրցասմա՛ն ՝ի ջուրդիջ ին:
Յորոց հըն՛ար ըստամարդկայ ին.
չէ՛ ողջութեա՛ն ինձերկոս ին:
Լ՛յլթէ՛ ՝իքէ՛ն տերերկնայ ին.
ցա՛ւոցնաւ ի՛թք հալածեսց ին:

Օղերմութիւք տուընջենայէն
Նւուսանականքըն գիշեր էն :
Ս՝ի մեղկցէն ինձրատուէթ էն .
Եւ մի մեղաց պատճառելոց էն :
Ի հարցանել ըղ քեզ վկիմ էն .
քանիցս թողուլ եղբօրն անց էն :
Ո՛չ ասացեր եօթընեկ էն .
այլ չորս հարիւր ընդ իննս էն .
Օ որկենցաղոյս ամբըն թուէ էն :
անցաւորիս եօթնեանց դար էն :
Թէ՛ որ չափեմք՝ ի յայս մարմ էն .
պարտէ թողուլ ղղջական էն :
Ի՛ ճեմթէպէտ եղէ վերջ էն . Հ
՚ի յո՛չ թողուլ պարտապան էն :
Սանսախտաւո՛րընութեանձ էն
Եւ անկատար գոլ՚իբար էն :
Սակայն աւ՛ իս ՚ի քէնըցց էն .
քո՛ ինձ եդեալ բան հրաման էն :

Թ. ողուլ զմե՛ղս առ քեզ պարտին
որ քան զաւա՛զ շատ է ծով ին:
Ո՛չ աղքատ ե՛ս միայն չար ին.
եւ թանձանամի ցըն կանոն ին:
Ր. ալառածե՛լ քոյդ զօրաց ին.
ըստ ողորմութե՛դ որ՛չ թու՛ ին:
Կ ենդանակա՛ն չլռ՛այ ձայն ին.
որ՛չ թաղե՛լ զ հայրըն թող ին:
Ր. ալե մեռա՛յ ընդ մեռել ին.
մեռելոտի գործօքս չար ին:
Ռ. ուռ ընհարի զմաձոյքան ին:
բայց ո՛չնմա՛ն մեձակաղ ին:
Ս ինա չհայի անդր՝ ի յետ ին:
այլ՝ ի յակօ՛ն որաուաչ ին:
Վ. հեսթողի զխորհուրդ վերին
ըղձանապա՛րհ մտեցյերկ ին:
Տ. արձայ յայարէ՛ն երկրաւորին
ուսանի հանե՛ր իջմամբ քոյ ին:

Որդ՛ բարձրացո՛ զխաչերբատին.
առքեզզհանցեա յերկնիցերկ ին:
Ս՛ետարդառնալ առ Թշնամին.
զիմ՛ հարցէ ընդ խաւար ին:
Իներքինեա՛ցն երեցբաժ ին.
զորոորոշեա՛ց բանընքոյ ին:
Յորովայնէ և մարդկայ ին.
և ընդվարո՛ւց երկնաւոր ին:
Սուխրեցա՛յ և եսմաս ին.
հրեշտակակա՛ն կուսական ին:
Պատերազմել ընդ դէմախտին.
և ընդ բնութեա՛նս շարժող ին:
Րայց թոյլ դտո՛յ յապաւրեղ ին.
և զէնընկե՛ց ՚ի ճակատ ին:
Յորումնենե՛ալք մուխ չա՛ր ին.
՚ի խիրա հարա՛ն տիրական ին:
Զպահանջեցե՛ր զանկարել ին. ՀԺ
այլզխ եդե՛ր իշխաննըմ ին:

Ժամէ որկարօղ զ․քն են տանից Խն.
և որ․ք տկա՛ր․ք ո՛չ պահանջ Խն:
Սանդարամետն կ ո՛չ ունեից Խն:
պատճառ բանի՛ խոստմանս անձ Խն.
Ծէ ո՛չ դեպօ՛ղ զպատատասխան Խն.
՚եքո՛ արդա՛ր դատաստան Խն:
Կալ որ․քն՛ն չ դես խորհրդ Խն
և տեսանօ՛ղ գաղտնեաց սրտ Խն:
Ստերփոխա՛նպատարե՛լ սանձ Խն
ընդ Թշնամու՛յն խմյաղթող Խն:
Սէ՛ տարտեղէ՛ զիս փորձող Խն
մարմնոյախտէ՛ ւք զիս պատրողէ Խն
Կալ պարգևեա՛ Թևօք․քոյ Խն.
որպէս ըզտէ՛ պսըն բերան Խն:
Յընթրես ըն մե՛ ծ կազմե՛ մեծ Խն
տ̄ն ըդ ծառա՛յ․ք զիս կոչեց Խն
Յորմե՛ ՚եբա՛ց հրաժարեց Խն
պատճառե՛լո՛վ խրատուչար Խն

Մասն աշխարհէն ագարակ ին․
Եւ վ̀ան եղա՛նց զգայական ին։
Ս, է ընդ կնո՛ջ հեշտասէր ին․
որով կապեա՛լ կամ՝ խոս ին։
Լուծից կապի՛ց դժոխոյ ին․
ըյծ ըզկապա՛նս իմ զերես ին։
Չա՛ն՝ իհովանէ՛ս այս տրամադ ին․
տա՛ր՝ խաւձա՛ր ուխտեալ տեղին։
Արժանացո՛ կենացհաց ին․
Եւ յըմբերլո՛յդ ծծայ ին․
Ուրախանա՛լ դինեաւ՛ բան ին․
զոր խառնեցե՛ր անըզգամ ին։
Յերուսաղէ՛մ մերոյ դրախտ ին․
ընդ ադամա՛յ յանցաւոր ին։
Իյերբեքո՛վս իջի սատր ին․
անկայ՝ ինձէ՛ ուս ա՛տղաւկ ին։
Որք՝ իլուսո՛յն մերկացուց ին․
ղհոդս մեղա՛ց վիրօքը ցին։

Մ՛չ կիսամա՛հ թողեալ գնաց ին.
այլ յետամահո՛ւ պատրաստամ ին:
Հէ Ո որ եւ մովսէսըն ղեւտաց ին.
Եւ ահարո՛ն քահանայն հին.
Տունըն մեծի՛ նահապետ ին.
եւ մարգարէ՛ք հնո՛յ օրին ին:
Ո վէրըս ցաւո՛ցն անհնար ին.
Եւ ըզխոցուա՛ծըս սաստկա՛գ ին:
Պեղոց բանի՛ ՜ անցեալ տես ին.
եւ բժըշկե՛լ ո՛չ կարաց ին.
Սամարացուո՛յդ զոր կոչէ ին.
տոհմըն ժըպի՛րհ հրէական ին:
Յուցից ըզ ցա՛ւս իմոյ անձ ին.
տեսող աչա՛ցդ ածայ ին:
Գթա՛ եկի՛ս ըստ ադամ ին.
դիր դեղհոդուո՛յս խոցոյս խոր ին:
Պատե՛ագ եստի՛ ւքն իմ զե՜աշ ին.
զոր ա՜ւազա՛կ.քն մերկացուց ին:

Րրկ՛ խւլերոյն ձէթ եւդին ին.
զդեղ ըն կենաց հոգւոյս վէր ին :
Տալով օծմա՛ն դարձեալ զհոգին.
եւ ըզբաժա՛կ նորո՛յ ուխտ ին :
Րւարձ՛ խւլերոյն դ րաստու խաչին.
տար՛ իպանդո՛կ եկեղեց ին :
Յանձնեմ գլխո՛յ քահանայ ին.
քեզ ըստ մարմնո՛յ պատարագ ին :
Տուր ըստ երկո՛ւս դահեկանին.
զբան հին եւ նո՛ր կտակարան ին :
Տանել դարմա՛ն հոգւոյս նովին.
որպէս կեցցէ հայցե՛մ մարմ ին :
Իյախքան ըզգա՛լ բարեկամ ին.
հոգւոյս խմո՛յ պահանջող ին :
Ի յերկնայնո՛ցն երկնաւոր ին.
եւ զիս յերկի՛նս ուղղեւոր ին :
Րնութէ բարու՛յ բարեկամ ին.
զոր ատեցի սիրով չա՛ր ին :

Ի դրունս լուսոյ առաւօտեդ-
կանխեմ հոգւով գիշերայ են.
Տուր ընդ երես նկանակ են.
զդաւանութին երիցդ անձ են.
Ա՛յ ըզմարմին նքերկնայ են
որով ծանեաք զերիս դէմ են
ծե Օ ի՛ խաւարեաց գործոց մաս են
չունիմդ ընկէլ բարե սէր են
Միայն զհաւատշնորհաց.քոյ են
և ըզթոշակ կենաց մերձ են
Ընդ դեմյայնժամ աղաչող են
Մի՛ պատճառեր ըզդրանց փակել են
Ա՛յ ըզմանկանցն՛ ի յանկող են
զան մեղ հոգւոցն՛ ի հանդ ըստ են
Ա՛յ մի՛ աւեր զան կարել են
որ չկամել ոյն փոխանակ են
Օ ի.քո կամն ըն ամենև են
Է կատարեալ գործ՛ իբար են

Ա՛յլ տուր ժամէլ ըստ աուաւկ ին.
զիընկալոյց ըղխնդրէլ ին.
Ո՛չ ըստ սիրոյն զորկորուս ին:
այլ ընդ ժառութէ աղաղակ ին:
Ընդ մեծատանըն յիմար ին.
յորում եառուն անդ քառհմայ ին:
Յիմա աճեցին սերմանք չար ին.
և բազմացան 'ի միտս անձ ին.
Մինչ և քակեալ ըշտեմարան ին.
հոգևոյս մեռանց բանական ին:
Լ՛ամեծագոյն գործել զառեղ ին.
յոգնադեղուն պտղոյ չար ին:
Օ րամանկաղամէ քձերկնայ ին.
հատցես ըզըոյս դառնաբեր ին:
Լ՛յաճեցո յիս ըզքար ին.
պտղաբերել քեզ 'ի յերկ իր:
Ի մաքրութէ առաղան ին.
որում առեղծեր զխաւերըստ ին:

Ւ. յաքըն չարէսին յինէն էլ ց ին
այնք որ յօձէ անդր մտ ին
Որոց շրջէա՛լ ընդ անջրդ ին
յոդխս յախտին ց ցամաքայ ին:
Որ հանդըստեա՛ն վայր ո՛չ դադ ին
որ ըստ կամա՛ց խ ր ո՛չէ ին:
Ի՛ձին ադըլու ր մեղաց ախտ ին
միշտ անըսպառ յինէն վիժ ին
Որ ևապաշա՛ձ խոկ արդար ին
տուն և տեղի հոգխնմ ին
Ձխ Ր. ուեալ զընկէրըս եԾ Թնեկ ին
ըստ կենցաղո՛յս չա՛րքըն չա՛ր ին
Խոստնէ՛լ ինքէա՛նք այսքն ատըջ ին
դարձա՛ նորօք՛ խոստնս անձ ին:
Որ դերոզա՛նց չարըս վերջ ին
եղև ինձէ՛ նքան ըզնախն ին:
Օ. ի ադըխուրէ՛ն այլ ո՛չ մաքր ին
այլ դաժանմամբ և դժոխար ին:

Այլ զգուշագոյն գոլով նոր էին.
յետ ըմբըռնման ամբոխական էին:
Սրումն ախրեաց դարձեալ կրկին.
ըստ առաջնումն յարմ ցուց էին:
Օ որհներքեսցեն զտուումեր ըստ էին
՚ի յանապատն անդընդայ էին:
Թէ պէտևոչ ըստօրէն էին.
այլ ըստաստուածատ քո պարգև էին:
Այլ ըստ չարեացըն եօթնեկ էին.
զոր մաքրեսցես ըստ ներհակ էին:
Բնակեցուսցես յիս ըզհոգ էին.
՚ի եօթնարփեան շնորհաց քո էին:
Ըստ մարիամայ մագդաղէն էին.
Յորմէ և եօթըն դևնել էին:
Այլ ըստ զաքէոյ մաքսաւոր էին.
և ըստ բազմացն օրինակ էին:
Ձեղէ նմանօղ քո ծառայ էին.
որ ակնունէր անդր դարձ էին:

Անչէ երկրորդ կամ երրորդ ին.
պահու սպասեմ գալ քոյ ին:
Բատ այսմ եւ ոչ յուսամ վեհ ին.
եւ անպարտուն խոստմանպարտն ին
Ա. ծել ընդ մէջ ջքո ըզ դօտ ին.
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ ին:
Ա. ձլ ենմա՛ն յուսահատ ին.
քում ծառայից հարկանող ին:
Արբեցողին եւ կերող ին.
եւ զինչըս տոն ըզ վարանող ին:
✠ Ա. երանի թէ տգետ ին.
եւ ոչ հանդոյն չար իմաստուն ին:
Օ ի չըմպելի դան սաստկադ ին.
այլ յոյժ սակաւէ չափով մեծաս ին:
չծ Բայցատրդ դխոտնեմ վեթար ին
տրգէտ կամէ լուծ ագուն ին:
Զեմզգու շական պահողան ծ ին.
արթուն մտօք ըստ հսկող ին:

Ի քնոյ զարթո՛ մահաբեր ին.
զի զգուշացայց ահագակ ին:
Տուր ակնունե՛լ առաւօտ ին.
զի յագեցայց տեսլեամբ քո՛յ ին:
Ը րա՛նմա՛ն զիս ծառայ ին.
ծառայ անկցայց կերպակրող ին:
Տա՛լ իմաստու զիմաստ բան ին.
իւրաքանչիւր քաղցեալ անձին:
Օ արհակա՛ն տուր ինձ դօտ ին.
պնդեալ ընդ մէջ ցանկականին:
Լ ո՛յց ըզձրա՛գ պատուէրան ին.
յոտս անդո՛ւս խաւարայ ին:
Կարկամութիւք կռամոլախառին.
ողորմութէք խորտակեսց ին:
Եքսակրնհի՛ն փոփոխեսցին.
առանցհնութե ունող գանձ ին:
Ի դասս ընտրեա՛լ փոքըր հօտ ին.
կառնեա զծուլի սանբեր հոդ ին:

Զի հօրդ քո կամք հաճոյացան ին.
զարքայութիւն տալ ընդ նոսա ին.
Յեղեր երկներգ հուրդ երկնայ ին.
որով մարդկան հոգեւք մաքր ին:
Նորոգեցո՛ անձն իմ ցրտ ին.
զհոգիս ջեռո՛ սիրով քոյ ին.
Պատուէր միայն լեր ինձ բաժ ին.
ըստ պօղոսի ըզքեզ սիրող ին.
Զփոխանակել էից մաս ին.
ո՛չ տանջանաց զանազան ին.
Զհաշիւն ես ո՛չ ըստ ոսոխ ին.
ետու յաստեաց ճանապարհ ին.
Ու 'ի չմտանել դատաւոր ին.
ըստ մատնութեան չարախօս ին.
Որոց բերանքըն կարկեաց ին.
ո՛չ դատախազ լինել վասն ին.
Զիս 'ի ձեռաց կորզեալդ ահաճ ին.
Եւ հան յանել բանակէ նոր ին.

Ինոր ծործոյ աւետման ե՛ն, Է կ
ախտածանգմեղաց կապերտըն ե՛ն: ✠
Որ ընկալաւ ՚ի լերոյ նոր ե՛ն.
ըզգոյն տըխուր և զաղտեղ ե՛ն:
Օ երծո յինէն զքուրձըզգեստն.
և ըզգեցո զուրախալ ե՛ն:
Ի՛զպտմուճան հոգւոյն երբ ե՛ն
լուա՛ աչաց ջուրբ արտասուէ ե՛ն:
Զնորացուցի ըզտեկըն հե՛ն.
՚ի հնութենէ մեղաց զհոգ ե՛ն:
Օ ինորդինէ պատուէրան ե՛ն.
տուանց հեղման յիս պահեսցե՛ն:
Լուացուսցես զիս վերըստ ե՛ն.
աջըդ կարօղ հօր հզօր ե՛ն:
Օ ի հայրատուն կորթոյդ գին ե՛ն.
անապական յիս պահեսց ե՛ն:
Ի վեհագոյն նստար բարձ ե՛ն.
աստիճանաց քոց առաջ ե՛ն:

165 ո՛չա

Ո՛չ յառաջէն կո՛չմամբ քո՛յ ես
այլ ինքնաշա՛րժ փառաւոր ես
Յորժամ կո՛չէ զազգ երկրածին ես
՚ի հանրակա՛ն կո՛չարան ես
Մ՚ի՛ անդ գնե՛ս բանդ կո՛չող ես
՚ի խլայր մատի՛ր բարբառեաց ես
Լ. յլևանկեա՛լս այժմ ՚ի դետ ես
լո՜յս բարբեայն ՚ի քէն բան ես
Ի վե՛ր մատի՛ր բարեկամ ես
՚ի բարձրութի՛ւնս ա՛ծայ ես
Լ. լից յերկի՛նս աշտանակ ես
և զամբութի՛ս ընդ դէմ չա՛ր ես
Ր. զկուսութի՛ւն հրեշտակայ ես
և յորովա՛յն մաքուր պահ ես
Ո՛չ հաշէեցա՛յ զծախուս վարձ ես
և ո՛չ զերկրա՛նս շինուած ես
Լ. յհիմն ածի՛ կրօնից կարդ ես
ուանց գլխո՛յ կատարած ես

Բայց կատարեց ամենայն ին.
կերտող բոլոր էական ին:
Օ իմ կենարար զշինուածանձ ին
օթեւ լեդ լուսեղէն վերուստ ին:
Օ իմն անցորդք ծնծաղեացին. ՀՏ
տանցըլման թողեալ լին ին:
Ա ւլ քրբանին պատկեաց ին.
հիմն եյանմարան իմխաս ին:
Իմ թադաւոր ելխանհոդ ին.
յորժամ մտի յաշխարհ նոյլ ին:
Ընդ աշխարհական լըս խաւարին
եմուտ խմարտ պատերազմին:
Սախ ոչ խորհել եդ՝ խմտ ին.
եթէ տատտամբեքըք հագար ին:
Ի բրեւմարմնոյն զդայարան ին.
չիցէ կարող մղել մարտ ին:
Ընդ այնմ որդայ բռնաւոր ին.
հանդերձ զորօք քաոնհազրին

Որքիմատասամըքինըքեամըկըկին
իմովս ընդ եւս անդուլ մեզ ին:
Օրսւ տեսօղք զիսգովէ ին.
Երր ըղդ խոսօղ չափինյանն ին:
Իմարտ մատնըն ընդ դէ մանկարին.
Եւ ոչ քանզի ս դիմագրաւ ին:
Ի՛ յլուսաքեղ հրեշտակ ին.
Նախ քան ըղդ ալ պատեբաղմ ին:
Իզկամս յեշող ընտրական ին.
զիօրինօք խաղաղ ասց ին:
Սակայն չեդե ունկըն խորաստին.
առակաւոր քո հրաման ին:
Որով անկայ ՚ի մէջ մարտ ին.
խոցեալ վիրօք անհնար ին:
Օպըրս տեսի համանմարմ ին.
յաղթօղ գտեալ յասպարէս ին:
Ես կարծեցի զիս ընդ նոս ին.
աղթեալ կուռոյ մենամարտ ին:

Մայցփորձութիւքն ևբրև հասին
զանդ յուժութի սխմյայտնեցին ։
Յառաքինեացն որոշեց ին ·
և ընդ վատասցընդլխ լք ին ։
Ն որդ՝ Թագաւոր տերերընայ ին ·
ամենայն զօր հօր միած ին ։
Շ էր մարտակից տէարս անձ ին ·
՚ի հոգևոր պատերազմ ին ։
Ո ամր ըզհազարս որահեկ ին · Ճ̃
որք յայտնապէս չարեօք կռուէ ին ։
Չ ըզըբխըրաւորս յաջակողմ ին ·
որքև բարեօք կերպարան ին ։
Պ խ ամբրացո՝ խարոյ նոց ին ·
Ճշմարտութեան զինուքոյ ին ։
Ջ պահպանեամ զլէհանդամ ին
սաղաւարտօք քո նըշան ին ։
Ռ ոլորեցան ըստ ոչխար ին ·
՚ի բանաւոր հօտէ քոյ ին ։

Նուաղեցին զԹիւ հարիւր են.
զոր յանապատն Թողեր վեր են:
Ըկեր սիրով խնդրել զգ մեն.
դատեալ հանէր յուսով յերկ են:
Լցեր ըզԹիւ անկեալ դաս են.
ուրախուԹեան հրեշտակաց են:
Ըզխբարձեր տէրընդ բազմին.
լուացեր յաղտոյ մեղաց ոտիմ են:
Յորում մտրձեան արդ Թաւալիմ.
բաց անմոռ աղբեմ սեր են.
Լուս դարձեալ զխաւարոտաւօք.
զորշնորհեսցես անդէղջս անձն են:
Ր.ուտ վերսնկ և սատակեայ են.
բաց որդխուԹե աւաղան են:
Ըզմոլորեալս կամաւ կերկ են.
դարձո՛ հեկման ծայ են:
Օ եշխանական կամս եշխողին.
բարձ որքոյումդ ոչհնազանդ են:

Թէ՛ արտաքո՛յ է բնական ին ․
զոր շնորհեցե՛ր բանական ին ։
Եւ զի պատճա՛ռ է ինձ չա՛ր ին ․
՚ի թուլութե՛ թշուառս անձ ին ։
Ո՛ արքունակա՛ն պատկեր քոյ ին ․
դրոշմեա՛լ ՚ի դէմս մարդկայ ին ։
Խո՛ր թաղեցի՛ յաղբ եւ ախտ ին ։
կորուստակա՛ն խրատուք չա՛ր ին ։
Ո՛ որ խնդրեսցե՛ս լուսով ձրգ̃ ին ․
ամութեա՛նդ որ ՚ի մարմ ին ։
Ատեան ածե՛լ ած դատ բան ին ․
մքրեայխանից դատ աշխ̃րհ ին ։
Ի՛ ով հրաշանա՛ց գ̃րծեալ զայսկ ին ԷՂ
եկեղեցւո՛յ օրինակ ին ։
Սոչէ՛լ զդրացի՛ս դերաշխարհ ին ․
ուրախութե՛ խմ՛յ դարձ ին ։
Ա՛ճզիս կցո՛րդ արա՛նոց ին ․
՚ի խրախութե՛ս որէ վասն իմ ։

Ուարձանալ ընդ ցնծալ ին.
որք ըզմեղաց սուքն ոչառ ին :
Ի եաւեցայ անառակ ին.
՚ի հեռամ բնակ տարր աշխարհ ին
Ո հայրենականն վատանեալ բաժ ին
զոր ընկալայ աճազան ին :
Յ որում սովլիմ կենաց հաց ին.
և ըմբելոյդ ածայ ին :
Ի յարածել խոզ երամ ին :
ըյաղ խմմեղօք. քաղցր եղջեր ին:
Ո հայրըդ կոչեմ ըստ կրտսեր ին.
մեղայ ասեմ քեզ ՚ի յերկ ին :
Ա. և որդւոյ կոչման ձայն ին.
չեմ արժանի հօրըդ վեր ին :
Ր. ամ զէամն ընդ վարձկան ին.
որքընդ վարձու գործական ին :
Ը նդ ապրեցելոյն երրորդ կէդ ին
քանզի լուծի զսեր հայրեն ին

Իգերկս ընկալ լսնամոց վեհ ին.
արժանացո սուրբհամբուր ին:
Փոխարկելով զհոտ անմահ ին:
ընդդի անկեալ հոգւոյս հոտին:
Տուրինձ ըզմիս պարարակ ին.
ըմբել զգինին որ ի խաչ ին:
Օծարձացո զդաստանմարմին.
ընդմեռելոյս կենաց դարձ ին:
Իրեցորդին եբրայեց ին.
և կամ որէն արդարմա ին.
Ոբքյօրինացն ադարակ ին.
յեկեղեցի քոմերձ եկ ին:
Սխայն լոծան հեռուծածայնին
պարակցելոյ մանկանց նոց ին:
Իծ խտաձար անդր ուչմո ին.
ի բրախտացեալ քրտամարդկային
Իախանձաբեկ գոլով նոց ին.
առմերկութեան հեթանոս ին:

Որովնախնեն նքըս պարծէ ին.
զի զօրինօք քո ոչանց ին:
Ուք ոչ միայն պարարանկ ին.
զենմամբ որդւոյդ չաղաւէ ին:
Մ.ԼԼ ոչ փոքու զենուլ ուլ ին.
Հրեշտակական կամ մարդկային:
Թւէ ևնոցունց պարդևէ ին.
նախնեն բարիքն ամենէք ին:
Սըստակարան նքըն պօղոս ին.
ևաճեատիքն ևքոյդ մարմ ին:
Նայց առյինն չհամեմատ ին.
միոյք այայցին կ զի ոչ յաղ ին:
Մ.ԼԼ նախանձու իմ Թշնամ ին.
ըստ արարչութե էրեկց որդ ին:
Ուք չարախօս զինէն լին ին.
միշտ անդադար հօրըն վեր ին:
Որպէս յօրան ծանուցան ին.
ևայլ բազմանէ որ ըստ կարգ ին:

Յորոց կարեւ հայցեմ զքեզ են .
Եւ ոչ դնել յունկըն բան են :
Ա՛մէն մատնէր փորձանաւր են .
Թէ եւ խնդրէ զիս ընդունիմ են :
Բարջ ակման բնութեաքոյ են .
Մի՛ տունչինել բանական են :
Հընտես գոլով մարդն առաջ են .
յաստակըս տանս այսերկրայ են :
Ա՛յառաջել ծնընդոց նոր են .
ընտեսք՚ իքէն զանազան են :
Ամանք մարմնով դեռանխառ են .
Եւայլք բաշխօղք հոգեւոր են :
Իվեհ սկսեալ թագաւոր են .
մինչ՚ խոնարհ գործնական են :
Ա՛՚ ի պետէ հարցն առաջ են .
մինչ ինն երրորդ դաս խորան են :
Իւրաքանչիւր ըզքրատ կարգ են .
տնտեսք՚ իքէն զանազան են :

Սմանք գոյից նիւթական ին.
Եւ այլք աննիւթ պարզեալբան ին:
ճժ Յորում եհաս վիճակ մաս ին.
յեղեռնական թշուառս անձն ին:
Տնտես լինել տանըն քոյ ին.
բաշխող բանին դ ա̄ծոյ ին:
Տալ ի ժամու ծառայ ակց ին.
ըզկերակուր կենաց հաց ին:
Զորոյ եառուքար ցեալսանձ ին.
այլ սովամահ թողի զնոս ին:
✠ Պարծեալ անտեսհաճառատար ին.
մարմնոյ հողւոյ մխաք անմարմ ին:
Զիւրաքանչ իւր սկտըսնոց ին.
անօր ինպաբար տալ ըստ կարգ ին.
Սերուկրելով բանիւ զհող ին.
եւ դարմանել չախով զմարմ ին.
Ի յերկոցունց կացեալ մէջ ին.
պահեա անվրէպ ըզկարգնոց ին:

Ի ծառայն գոլով մաս ին.
որպէս ստեղծեր կըրգէ զմարմին:
Իճ տէրական իշխան զհոգին.
ըստ նախատիպ ըզպատկեր ին:
Բայց անհրամանս 'ի յերկաս ին.
'ի յիւմս անձին և յօտար ին:
Ի մանեցիր անհրաման ին.
իմ վստահութեան օրինակ ին:
Որ անբաստան զինքն ըզին ին.
վասն չարեացն որ միշտ գործ ին:
Սպա պահապանն իմ անմարմ ին.
և մարդկանէ օրքն որք բարձագնայ ին:
Իսկ ես չունեիմ իմաստու թիւն.
զօգուտն ընտրել ժամանակ ին:
Ո՛չ առ 'ի կեանս մինչ 'ի մարմ ին.
և ո՛չ կենաց անվախճան ին:
Թէ ո՛չ 'ի կրօնս մեղքն կենցաղ այս.
կարեմ գործել ես ըզքար ին:

Աւ ծ ո՛չմուրա՛ն որոց ունն են
զի ամաչե՛մ յո՛չտալ նոց են
Բ. ձղո՛ւ առա՛տ յամենայն ե
տուր ըզգղջո՛ւմն անզեղջս անձ են
Գ. առնալ առաքե՛զ բոլորով են
նախքան կո՛չմա՛ն զխս ատեն են:
ծե Դ արտասպանա՛ց դատաստան են.
մասն ենչըթողո՛ւլ դոնէ պարտ են:
✠ Ե ոգւոյսզ յիսո՛ւ նընմարձձիթ են
մարմնոյսըզ.քսա՛նքուռցցորեն են
Զ. արձեալ ըզկնի օծմա՛ն շնորհ են
մեղուցե՛լոյ զղջական են:
Է. ազուշնորհե՛լ զխնեբեկ են.
տկար ընութե՛ըն պատճառ են:
Ը. սկոր՚ի հա՛ց .քո՛յ երկնայ են.
անմա.քրմա՛պե՛ս ըստ իմմերձ են:
Թ ակա՜ թողո՛ւս թո՜ով.քան են
քան զի կարեօ՛ք չըռնա դատ են:

Իյա և ըզմեղս որըստ հայց ին.
գործով ծանո՛ր թանձրա՛գուն ին.
Ի ճզխորհրդո՛վն որ ըստ ձիթ ին.
մաքրեա՛ յինէ՛ն շնորհիւ քո՛յ ին:
Արժանացո՛ ըստ անտես ին.
արժանաւո՛ր քում գովեստ ին:
Թէն և որդ ի եմ աշխարհ ին.
տո՛ւր ինձ զիմա՛ստ մեղաց դարձ ին:
Ըստ մեծատա՛նն փափգասիր ին.
ես փափգացա՛յ առօրէ ին:
Մարմնովս այսու անասնայ ին.
ի փափգութե՛ան ըզգամ ին:
Զգեցայ զբեհե՛զն և զծիրանին
ըզ յանկ ածո՛ ցբազմա՛գուն ին:
Թէպէտ և ո՛չ զերևել ին.
այլ բազմագո՛յն կեղծօք զբար ին.
Սեղան զեխեա՛լ ամենա՛յ ին.
յոգնա՛հանճա՛ր խրախարան ին:

Թակոյք լցեալ զանուշգին ին
զիմաստութեն առաջնորդ ին
Ուրախ եղէ ես այսպիս ին
յուրախութեն անցաւոր ին
Յերգեւ քնար ձայն ախտոյ ին
փոխան երգոցն ամծայ ին
Նա այսպիսեաց բարեաց բզմաց
զոր շնորհեցեր պարգեւմաս ին
Ո՛չ դարձուցին զտասներորդ ին
քեզ՚ի գոյոյց ըն պարգեւ ին
Րալ սեփհականն ինձ կարծէ ի
զոր ընդ յարկաւ ժողովէ ի
Յերկրէ յօդոց եւ ծովույ ին
բիւրապատիկ բարեքօք ին
Յորոց չետու ես աղքատ ին
եւ ո՛չ բարձի զպէտըս նոց ին
Ո՛չ կերակուր քաղցելանձ ին
եւ ո՛չ ծածկոյթ մարմնոյ մերկ ին

Ո՛չ հանգըստեա՛ն տ՛՛ն ոտանկ ին .
ո՛չ օթևա՛ն հիւր օտար ին :
Ո՛չ տեսութի՛ւն առ հիւանդ ին .
և ո՛չ խնամե՛լ զորս՝ ի բանտ ին :
Ո՛չ տրտմակի՛ց եղէ վըշտ ին .
տրտմեցելո՛յ յիրս առանձ ին :
Եւ ո՛չ խնդա՛յ ընդ խնդալ ին .
այլ նախանձու վատեալ նոյ ին :
Ո՛րք ըզղազա՛ր օրինակ ին .
բազմա՛ պատի՛ կ.ք ե՛ն և ո՛չ մին :
Ն.ու դրունս տանկեա՛լ իմ արտաք ին
աղաղակե՛ն ողորմագ ին :
Ե՛ս անլո՛ւր ձայնից նոց ին .
չտալով փշրա՛նս ըզսեղան ին :
Ո՛րում պտուղն կ.քըն յազէ ին .
և հաց կատա՛կ.ք պարպատէ ին :
Տո՛ւնք յօրինա՛ց քոց արտաք ին .
գո՛նէ լեզուա՛ւ ողորկէ ին :

Լուր ես լսող քո հրաման ին.
լեզուաւ հարի զքոնըմման ին:
Ի միտ չառնի զմիտըս բան ին.
զածախօսքո առակ ին:
Որմիշտ լուեալ ձայնտես լին իմ.
քանզի չունիմ ականջ ներք ին:
Ո՛չ յիշեցի զմահ աղքատ ին.
՚Ի հրեշտակաց տանել զհոգ ին:
Յաբրահամու նահապետ ին.
՚Ի հաւատոց հանգչել գոգ ին:
Թէ օրինակէ մարդկայ ին.
աղքատութեց համբերող ին:
Զի յետ ճրգանց վախճանել ին.
յարքայութի տնդ հանգչ ին:
ձխ Լուրոչ ըզմահ յըղըբանիր ին.
որ՚ի դժոխս էջ խատ որ ին:
Յորում լեզուք պապակէ ին.
՚Ի բոց տապոյ դառնադուն ին:

Որ կարօտէր կաթիլ ջըր ին.
՚ի ղազարէ ծագի՛ն մատ ին:
Ընդ տապքոյն հա՛նց լերամական ին.
Բըրձեալ մատա՛նց մատըրունէ՛կին
Թէ՞ մեծատա՛նց որ աշխարհ ին.
սա՛ առ ՚ի խըրա՛տ բոլորով ին:
Մի՛ պարարե՛ր որթանց զմարմին
այլ փոքր ինչ տա՛լ և աղքատ ին:
Իրդ մի՛ լուծո՛յց զպատասխան ին.
առ մեծատա՛նն աբրա համ ին.
Թէ՞ ընկալա՛ր դու՛ ըզբար ին.
զոր գործեցէ՛ր զփոխարէն ին:
Ղազարո՛ս փոքու չա՛ր ին.
հատոյց ըզվըրէ՛ ժըցա՛օքն անձին:
Որով սա՛ ա՛սա մխիթար ի.
դու՛ պապակի՛ս ՚ի գեհեն ին:
Իյլ լու՛ր սատէ՛ նզղջ՛ամանձ ին.
ապա՛ շահէ՛լ զոր գործեց ին:

Ընդ յղփութե՛ յորովայն ին.
պա՜հօք ծշնե՛լ զատուծար մարմ ին:
Ա՛ռընդ երգոց ըզպտու ընկ ին.
՚ի գինարբե՛ուսն անատուակ ին:
Տո՛ւր ձայնս ողբո՛ց արտասուաց ին.
լալ ինձ՛ խոռէ՛ և ՚ի գիշեր ին:
Օ՛ւ բորբոքեա՛լ նոքօք հնոց ին.
վառուածս այրմա՛նց շիջանից ին:
Ա՛ռխորափի՛տ մեծի վիհ ին.
լցեալ անցայ՛ց եսաւ նոս ին:
Ա՛ռընդ բարո՛ւց անողորմ ին.
խառնեա՛լ յխղո՛ւթ ողորմած ին:
Օ՛ւ ողորմեցին ինձ աղքատ ին.
ողորմութեա՛ն հասից քոյ ին.
Ի՛յիմ քաղա՛քս մարմնոյս դն ին.
աթոռամուտ դատաւոր ին:
Ի՛յո՜յ՛ աներկեւղ ին.
՚ի մարդկանէ՛ անամօթ ին:

Ոի անձն իշխա՛ն նէ այնպախին ·
Յո՛չ երկնչէ՛ն ևյերկեւղ ին :
Լռէ՞ անպատկա՛ռ ըստ խորհդ ին ·
զի ուժէքէ՛ ո՛չ տեսան ին ,
Ր ստ և հոդեկս ՚իքէն այր ին ·
՚ի խեսայէ՛դ իւր երկնմ՛յ ին :
Ր՛անզի սեղե՛ն օտար ոտ ին ·
՚ի յառաջա՛սա եմուծ քոյ ին :
Որ անդադա՛ր այրմամբ սրտ ին ·
աղաղակէ՛ մտաց խղձ ին :
Տո՛ւր դատաւնե՛լ ըստ ոտոխին ·
զրկող մարմնո՛յ քաղաքակց ին :
Ո ներքինն աւնե՛լ դրձլ վէր ին
Եըզվերի՛ նն աւնել ստոր ին :
Ո՞րպէս կարդեա՛լէ արարչ ին ·
հոգւոյ ծառա՛յ լինել մարմ ին :
Ո՛չ կամեցո՛վ անխրաՃ ին ·
լսել ձայնի՛ աղաղակ ին :

Սասն երկեւղի անձայ ին.
եւ ամօթոյ ինչ մարդկայ ին:
Սակայն աշխատ առնել այր ին.
յիշատակաւ խոցեալ վէր ին:
Պաստաստանի լաւընոր ին.
՚ի նշմարեալ ժամանակ ին:
Ուժլ դատաւորդիմ երկնայ ին.
որով երկին նք ւերկիր դատ ին:
Պատաւ որիս խմուս անձ ին.
դատել տացես զիս ըստ կարգ ին:
Օի մէջ յաւուր դատաստանին.
դատապարտին ընդ դատող ին:
Յորժամ կապես ՚իմեղս ին.
հոգւով զմարմին նանրուծկապ ին:
Բ զայրեցեալ քս ՚իքէն դրձեալ.
կապակ ցեսցես սիրով քոյ ին:
Փեսա լինել հոգւոյս հարս ին.
յօդմամբ ՚իգլուխ քո վերբստ ին:

Ա՜ծ զհակառակս ոսոխ մարմին·
պահանջեսցես ներքոյ նոր ին:
Օ առայապէս լսել բան ին·
եւ ան յապաղ գործել զբար ին:
Օրինաւոր փարխեց ին·
աղօթելով' խոաձար ին:
Պնէրառաջին զգործեալ բարին·
ամենա տես աչաց.քոյ ին:
Ջպարտանայր յիմարհոգ ին·
առ հեռաւոր ազգ մարդկային:
Ա՜ծ ի վերայ մերձաւոր ին·
աղօթակից մաքրաւոր ին:
Ո որ ոչ միայն զաղօթել ին·
չէառլեզուաւ մեծարան ին:
Ր եյարդար գործոցնախկին·
վրիպեաց սնապարծ խռովքնին:
Րայց զինչառնեմ խմուսմ անձին·
ախտասէրիս բոլորով ին:

Բարեացգործոցհեղեղանդունին
չարեաց մասա՛նց ժողովող ին:
Օ՛լ ի բարութե՛նց ո՛չ հետ և ին.
զոր պանծացաւ փարխեց ին.
Ա՛գերազա՛նց լինիմնըմ ին.
՚իխառաւմո՛լ հպարտ աւխտ ին:
Ա. ժլո՛ւր ըղձա՛յն մաքսաւորին,
բաժեալ հոգւո՛յս մաքսապետին:
Ա. ղազակե՛լ բանիւ՛նոր ին,
ա՛ծ քաւեա՛ զմեղս իմանձ ին:
Ա. րդարացո՛ զիս ընդնմ ին.
Որպէս ըզնա՛ մեռելբան ին:
Ա. ոնարհեցո՛ զմիտս իմ նեղքին.
զի բարձրացայց շնորհիւ քո՛յ ին:
Բ՝ նդ ղազարու բարեկամ ին,
մեռեալ եղեայ ՚իտապան ին:
Ո՛չքառօրեայ այլ բազմամ ին:
մեռեալ հոգւովս ՚իմարմ ին:

Ձայնըդ հնչեամ յիսերկնայ ին.
եւ լսելի արա բան ին:
Լոյծ' ի կապից դժոխայ ին.
հանն' խոստմանէ խաւարայ ին:
Ընդ զաւկ քեն մաքսաւոր ին. ✠
ոչ բարձրացայ յերկրէ սատորին
Ի բարձրադոյն ծառախմաստն ին.
'ի խոնեսութիւնդ ածոյ ին:
Փղքու հասանկ հոգւոր ին. ու հ
բարեաց գործովք յիս չանձեց ին:
Ա՛լ յարակայ նուաճեց ին.
մինչ կաթնաբերու զիս արար ին:
Դարձեալ առանկ հակառակին.
ելի' ի ծառու մարմնոյ ժանդ ին:
Ի քաղցրահամ սէր երկրայ ին.
որպէս ևնամ 'ի թըղեն ին:
Յորմէ հզօր բանիւքոյ ին.
փութով իջո զիս ընդնմ ին:

Ն. գանելով 'ի տունս անձ ին
ընդ քեզ և հայր և սուրբ հոգ ին
Յ ոդուղս զրկման տալով զմարմ ին
զծառայութեան չորեք կին
Ն է զկէս գոյից մարմնական ին
աղքատացեալ տիրական ին
Օ ի մրկական առնաբան ին
արժանացայց քոյոյ ձայն ին
Ո րդիս գոլով աբրահամ ին
ըստ հաւատոյ նահապետ ին
Ո րյօրինակ հրէական ին
և անմաքուր հեթանոս ին
Ն ստար 'ի յէշ յաւանակ ին
զգօնաց ելոյն և արմղ ին
Մ աքրեալ և զիս ըստ առակ ին
և յիս հանդեր հոգւով քոյ ին
Ն. րա աթոռ զիս երկնայ ին
բազմեաց յոդիս ըստ քրովբէ ին

Առ ըստ մուսում օրինակ ին.
հրէից ազգաց առ թզեն ին:
Որ՝ խնդիր գոլով պտղ ին.
Չ՝ ընծայեաց զերբեխայր ին:
Մի անիծեր զիս ընդ նոսա ին.
զի թէ եւ նմանեմ անբեր ին:
Ո իմ տերեւըն հաւատ ին.
պտղոյ գործոցն իմ չորասց ին:
Լ. յլ հաստատութեամ զիս՝ իբար ին.
որպէս ըզոուըն սուրբ որթ ին:
Ո որմըշակէ հայրդ երկնայ ին.
պտղաբերէ յանձուսին հող ին:
Առ ըզանպտուղ ծառ ըսքաղցրին ո̃ձ
եզպտղատուս դառնացուն ին:
Մի հատանէր յայգւոյ քոյ ին.
այլ փոփոխեա բերելով աղբ ին:
Ի ըրաճիրեցայ առաւօտ ին. ✠
իմ խնկըզըեան յաշխարհ մտ ին:

Գ.ործել յայգին պատուէրանին
ընդ քո պատկեր դահեկան ին:
Ն.եւս չլրեալ հրաւիրող ին.
մտանելով միայն յայգ ին:
Բ.այց հեղգացայ ’ի գործ բան ին
որով չունիմ ակըն վարձ ին.
Ե.լ տ͞ր առաւօտ ամենայն ին.
տուր ինձ ձրի զպարգեւ շնորհին
Ը.նդ մշակաց մետասան ին.
մտեալ յայգին յադենդրախտին
Ի.հարսանիսն ա͞ծայ ին.
զոր հայր արար քեզ միած ին:
Կ.ոչեաց եղեւ ձայն քարոզ ին.
ուրախանալ յանձնառել ին:
Ե.ստ ’ի խորհուրդ քո խորանին.
եւ անդ աննիւթ քաղաք վեր ին:
Յ.աւէժական անպատմել ին.
անփոփոխական ուրախալ ին.

Ի՛քանզի զգեստս պայծառ ջնջեցիմ
արժանաւոր հարսնարան ին :
Որ անարգոյն մեղօքս անձն ին .
աղտեղեցի զաճազան ին :
Ո գեստեզգեցօղ տրանքնն ին .
զգեցո զխաքն այժմիկ կրկ ին :
Ի՛զպատմուճանն քո զառաջին .
պայծառացո այժմ զաղտեղ ին :
Որ իմ լուսոյ տնօրդ ձայն ին .
զընկեցն ընդ ձեր այսօր մուծ ին :
Ի՛ մատնեցայց նորման նոր ին .
՚իբանատանել դրժոխայ ին :
Ձ իմաստանացայ ես երկաս ին .
ըստ իմաստնոց կուսից հընկ ին :
Օ ի զդխուրանդունեն դժ ճար ին .
ոչ ըստանացայ եսըզըար ին :
Ի՛Ալ յիմարացն եղեյեռ ին .
ոչ պահելով իւղ լապտեր ին :

Ընդ կուսութեն զողորմու թին.
Եւ կամ զօծումն աւազան ին:
Որք՝ խդխշերն անդործ վերջ ին.
ինձարծաթով ոչ վաճառ ին:
Որով և դրունք հարսնարան ին.
հեղգացելոյս ընդ դէմ փակ ին:
Այլ աստանօր մինչ՝ խմարմ ին.
փեսայդ խմլուր հոգւոյս հարսին:
Օ որ փոխան անդր աղաղակ ին.
այժմիկ գոչեմ ողորմագ ին:
Բաց ինձ ըզ դուռըն երկնայ ին.
մոյծ սուադասա ըդ.քո վեր ին:
Արժանացո սուրբ համբուրին.
անախտական մաքուր գրկ ին:
Ինձ մելսցի լսել ձայն ին.
զոչդխտականն պատասխան ին:
Այլ տուր վառել չ՝ջեաջահ ին.
մըտաց կուրիս լուսով քոյ ին:

Նըմանեցայ չար ծառայ ին ․
’ի տաղանդացն ոչ շահող ին ։
Նըդերմագանց գըլտոյ նմ ին ․
զի կորուսի զպարգեւ շնորհ ին ։
Ո՛չ գործեցի ըղձ ոյն կերկ ին ․
քառեակ զերկուտասանըզ հնկ ին ։
Սի տերէն բոլորով ին ․
տասըն քաղաք զդայական ին ։
Եւ թաղուցի յերկիր ըզ մին ․
ծրարեալ ախտան ՚ի քըրտնաշանակ ին ։
Ձարկի զարծաթն ’ի սեղան ին ․
զի խնդրէիր ըզտոկոս ին ։
Եւս ինքնէք բան նըպատակ էիրան ին ․
’ի լսելիս տերական ին ։
Որքեն սեղան ’ի մանալ ին ․
իմաստութեան կենաց հաց ին ։
Աստնայարի կ ես ակնուն իմ ․
ընդ մեջ համամին եւ խաւար ին ։

Մինչ՚ի խնդե՛ր դատաստանդ ին.
զոր շնորհեցե՛ր յաճախան ին:
Մի՛ փրկողե՛դ իմոյ անձ ին.
լալով յինէ՛ն այս ասաց ին:
Թէ՛ մինչ՚ի ձե՛ռս է ինձ բան ին.
տո՛ւր քեզ հաճո՛յ լինել նով ին:
Որով լուսո՛յց զուարթախաղ ին.
ընդ ծառայի՛ հաւատարմ ին:
Թէ՛ մուտ՚ի տո՛ւնն իմյերկնայ ին.
ուրախութի՛ւն տ՟նըն քոյ ին:
Ունայնութե՛ զանկեալ անձ ին.
սաս սակս յիշմա՛ն կատարեաց ին:
Կենացբաշխօ՛ղ միշտ անթեր ին.
՚ի ձեզ և մե՛զ ձրի շնորհեաց ի:

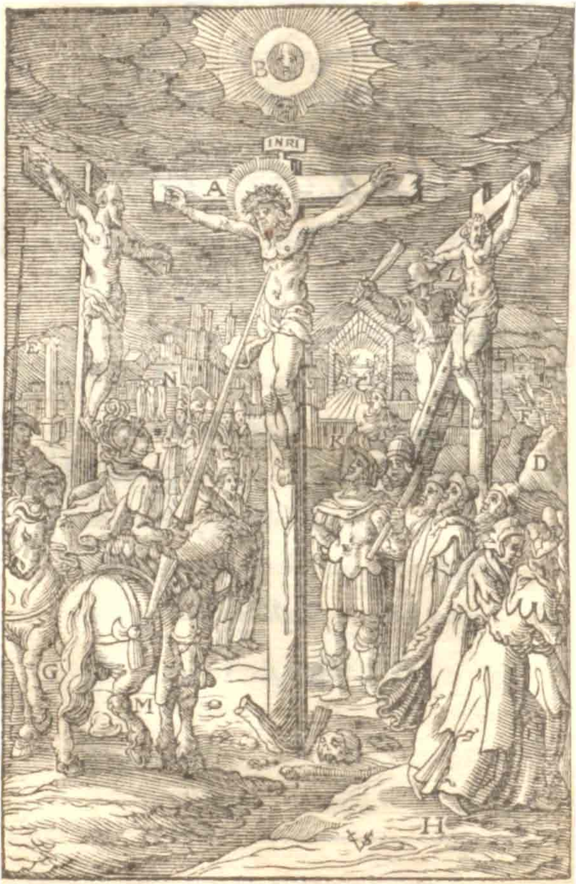
INRI
B
A
E
N
I
K
L
F
D
G
M
H

Ր.ՕՓՐԿԱԿԱՆ

խորհուրդ խաչին ·յայտ
նեալ ցուցեր յերեկոյին
Ի՛ զկենարարըդ քօ մարմ ին.
ւաշխեալ եսուր ընդ բաժակին:
Ս.րա եղեւս ընդ սուրբ դաս ին.
հաղորդ լինել քում սեղան ին:
ենաց հացի դ յորմէ սով իմ.
ւ ըմպելոյդ քում ծարաւ իմ:
ր մաքրեցեր առաքել ին.
մաքուր ձեռօք զոտըս նոց ին:
Ի՛ ուսուցեր զխոնարհու թե.
որինակ բանիւ յայնժամ ջիր ին:

Իօնս եղեւ մտերմէն չար ին.
աղաչանօք սրբոյ գընդ ին:
Ս՜ ըզգնացս ուղղեա զոտ ին.
խոնարհութե՜ ելեւք յերկ ին.
Որ ըզբնութեն քո մարդկայ ին.
ցուցանելով 'ի գիշեր ին:
Տագնապեցար դու յերկնաւղ ին.
աղօթեցեր առ հայր յերկ ին:
Փրկեա եղեւ գաղտնի նետ ին.
եւ յերկնաւղէ գիշերայ ին:
Ստաունք հոգւոց մերոց մարմն ին.
յերկնաւղ քո սուրբ բեւեռեաց ին:
Որ կապեցար ընդ կապել ոյն.
արձակեցեր զհանկոյց կապ ին:
Օ ես արձակեա յինքեան կապես.
կապից մեղաց դժոխայ ին:
ՃԺ Որ ընդ մեղօք պարտաւոր ին.
կացեր անմեղդ 'ի յատեան ին:

Յորժամ փառօք գաս հայրենին·
մի դատեսցես զիս մերկաստին:
Որ ծաղեցար ՚ի թուք պղծին·
վասն անօթոյ նախաստեղծին:
Ջնջեա զամօթ մեղաց լրբին·
որով զերեսս իմ ծածկեցին:
Որ ներեցեր չար ծառային·
ածեալ ձեռօք դքեզ աղաղակին:
Տարուժ դնակի զդեմս չարին·
որպէս եղև եհար յուժգին:
Որ ոչ թողեր հասիլ վէմին·
՚ի խոր մեղաց անդընդային:
Այլ դառնայես լալով սրտին·
քանզի եղեր ուրացողին:
Կանգնեա եղիս նման նմին·
՚ի գլորմանէ դարձեալ կանգնին:
Յորդ արտասուս տալով աչացս·
և ջուր գլխոյս նման ծովին:

Որ ըզգեցար ըզծիրան ին.
արկար քղամիդ կարմիր յանձ ին:
Նախատանաց զոր կարծէ ին.
զինուորք պոնտատ պիղատոս ին:
Ի գքուրց մեղաց մերկեալ յինէն.
զորդանկարմիրարեանդունեին
Նէ ըզգեցո զուրախալ ին.
որ զգեցուցեր զմարդն առաջին:
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին.
խաղ առնելով ծիծաղէ ին:
Ո որհայեցեալ զորքն երկնային.
ահիւ երկիր պագանէ ին:
Ո ի ըզքնութես ադամայ ին.
բարձես զամօթ մեղսա սիր ին:
Նէ զիմ հոգւոյս մեղաց խոցն ին.
լուծցես զամօթ ըն տրտմագ ին:
Որ ըզգըլուխքն երկնայ ին.
յորմէ սարսեալ սերովբէ ին:

Օ՛ ածկեալ ծործովքն կուսէ ին.
և եղէգամբ հարկանէ ին:
Ա ասըն գլխոյ հողեղ ին.
խոնարհելոյ կնոջն ոտ ին:
Օ՛ ի վեհագոյն երկնից դաս ին.
ըզնա՛ դիցես ՚ի քոյդ մարմ ին:
Ը՝ ճզիմ անկեալ մինչ՚ի դեա ին.
և խոնարհեալ ոտից չար ին:
Ա ասըն գործոյ տնօր ին.
որ զիս յերկիր կործանեց ին:
Մ՛ի թողուցես խաղաղ նով ին.
որպէս մանկանց դնդակ խաղ ին.
Ը՝ ղ փրկեսցես ՚ի թշնամ ւոյն.
յօդել ՚ի դլոն և քո մեր ըստ ին:
Ո՛ր խելօք քոյոյ մարմ ին.
և բոլանդակ մասն անդամ ին:
Ը ուեր ըստ աստ իկ զհոռճածգան ին
յեռվըձըռոյ դատաւոր ին:

Օխա որ ոտից մինչև ցգլուխ.
ցաւօք նեղիմ ան հնար ին:
Առողջայն դարձեալ կրկին.
որպէս շնորհօք յաւէազան ին:
Որ փոխանա՛կ մեղաց փըշ ին.
զոր մեզանէ ծքըն բուսուց ին:
Պսակ՝ ի փշո՛ց բոլորէ ին.
ըզփուշ մեղա՛ցըն բարձող ին:
Խըլեա՛ ըզփո՛ւշ մեղացյին էն:
զոր յի՛ս եհա՛ր իմ թշնամ ին:
Առողջացո՛ զխայթուածլերին.
զի սպեք մեղա՛ցըն ընձեաց ին:
Որ ընդ պողո՛յ քաղ ցըրմդունին.
դառըն խայրեա՛ւ մահացուց ին:
Ճաշակեցե՛ր զխառնեալըղին.
և ըզքացա՛խն՝ իծարաւ ին:
Ի փառանութի՛ թիւնաւոր ին.
զոր՝ ի մասո՛ւնս հոգւոյս արկին:

Սաքրեա՛ ՚երամց հանդերձնովլին·
ւքաղցրասցի ՚ի սէր.քո՛՚ համ լին:
Որ փոխանակ մահաբեր լին·
ծառոյնբուսեալ՝ ՚ի մէջ դրախտին:
Բարձեր յուսքո՛ ըղձփայտ խաչին·
՚ի գողգոթա՛ հանեեր տեղ լին:
Օ խմառ ՚ի մեղս անկեալ հող լին·
Եւ ծանրագոյն բարձօղ բեռ լին:
Թեթեւացո՛ քաղցր լծ ով·
Եւ փոքր յոգի բեռամբ խաչ լին:
Որ ուրբաթու ժամ երրորդ լին·
օր պատրանաց նախաստեղծ լին:
Բեւեռեցար տր ՚ի խաչ լին·
ընդ անօրէն աւազակ լին:
Ձեռքորզերկինըհաստատեցին·
տարածեցեր զայն ՚ի խաչ լին·
Փոխան նոցա՛ ձգման ձեռ լին·
որ ՚ի ծառոյն մահ կթեց լին:

205 զխոր

Օ խա որանցայ նման նոց են.
Եւ առաւել քան զնոսա են:
Ձեռամբ անկեալ անձնկ գոմորին
պտուղ կթեալ սոդոմայ են:
Մ՝ն տուժեսցես չարխով չարին.
մի պահանջեր զհամար պարտին:
Ա՝յլ լեր քաւիչ չիմոյ անձ են.
որպէս նոցա անյոյս վայր են:
Որ բարձրացար՝ խուրբ խաչ են.
բարձեր զանէ ծըս մարդկայ են:
Ն՝ հզզընութե ըզթշնամ են.
բեւեռեցեր դու՝ խըզմ են:
Օ խամրացո ընդ հովանեաւ.
յամենայ յաղթ քոնշան են:
Ն՝ է՝ խծագէն յար լեւ են.
լուսաւորեա լուսովնոր են:
Որ յաջակողմ աւազակ են.
բացեր զդրունն ադեն դրախտին

Յիշեա՛ եւզի՛ս յորժամ գայցես.
արքայութեամբ քո՛ հայրենն ին:
Լուայց եւես ըզցնծալ ին.
զքո՛ ասացեալ պատասխան ին
Այսօր ընդ յի՛ս եցես յադ ին.
՚ի հայրենիս քո՛ առաջ ին:
Որ ողբալո՛վ բախմամբ սրտ ին.
տ̃ն ըդ իմ՛ոյ մայր առխաչ ին:
Յորժամլսէր ըզծարաւ ին.
հեղոյր արտօսըր ցաւ՛ադ ին:
Տացես եւի՛ նձ հեղուլ վասն իմ չէր
յորդ արտասու՛ս նմանծով ին:
Օ խըռ՛ացի՛ց զանցանս անձ ին.
Եւզաղտ հոգւո՛յս պատմուճան ին
Որ յահագի՛ն գո՛չմամբ ձայն ին.
բարբառելո՛վ զեկեղ ին:
Խմունք երկրի՛ տատանէ ին.
Վէրինք բարձո՛ւնք սասանէ ին:

Ա՛հ վարագոյր հին օրէն ին.
վերուստ՚ի խոնարհ պատառէ ին:
Ահ գերեզմանք բանայ ին:
մարմինք սրբոցն յառնէ ին:
Արեգական լոյս քօղարկ եալ.
խաւարանայր միջօրէ ին:
Նա եւ լուսին նման օրինակ ին.
փոփոխեցաւ յարեան գոյն ին:
Րանգի ըզգեստ իւրեանց տեսին
մերկ՚ի խաչին չհանդուրժէ ին:
Որփոխանակ բանական ին.
անբան տարերքըն սարսէ ին:
Սրդ՝ ընդ վիմացն որ շարժէ ին.
շարժեալ անշարժ սիրտս՚ի բեր ին:
Ընդ մեռելոցն որ քկանգնէ ին.
Կենդանեա՛ զմեղօք մեռելոյդ ին
Ընդ պատառել վարագուր ին.
Վէմըն պարտեացն Ադամայ ին:

Օ խմպոտանեամ զհնուն չար ին·
ջնջեա ըզգեր մեղացս անձ ին։
Ընդ խաւարել լուսաւոր ին·
մաքրեայ լինել նզգունդ խաւարն
Ընդ լուսանալ յինն եր որդ ին·
լուսաւորեա զիս վերըստ ին։
Ընդ մերկանալ քո ի փայտ ին·
ընդ մերկութեն նախաստեղծն
Օ խսծածկեսցես փառօք քոյին·
յաւուր մեծի հրապարակ ին։
Որ փոխանակ խաչահանուաց·
տանըն լքեալ հրէից ազգ ին։
Աղօթէիր առ հայր յերկ ին·
Թողուլ ըզմեղսն որ գործեց ին։
Ինձ որ հոգւով հաւատացեալ· ՀԾ
երկր պագեմ քեզ միած ին։
Թող զիմ զանցանս որ գործեցի·
մի յիշեսցի ն մեղքն առաջ ին։

✠ Որ յետ ընկելո՛յ դրելոց բանին.
աւանդեցե՛ր առ հայր զհոգին:
Տիգաւ հարեա՛լ զինաւորին.
աղբիւր բղխեա՛ց 'ի սուրբ կողին:
Ջուրն 'ի լուացո՛ւմն աւազանին.
արիւնն արբո՛ւմն խորհրդին:
Մասըն վիրա՛ցըն կողածին.
որով մեղաւ մարդն առաջին:
Օ իս որ յախտէ՛ ծննեալ մարմին.
և 'ի հողո՛յ զանկեալ արիւն:
Օ ար մաքրեցե՛ր ցօղով կողին.
և դարձուցե՛ր 'ի նոյն կրկին:
Ս՝ի՛ Թողուացո՛ւս կալ 'ինըմին.
այլ լուասցե՛ս դարձեալ նովին:
Թ՝ է՛ ո՛չ պարտ է՛ քըն շնորհեսցին.
այլ արտասուօ՛ք առոգեսցին:
Բ՝ աց ըզբերա՛ն իմ փակին.
քո՛ սուրբ յարեա՛ն կողահոսին:

Որպէս տղա՛յ սաղընդեաց ին.
որ զմօրն յին քեա՛ն ձգէ զստ ին:
Օ ի ես արբի՛ց զուրախալ ին.
Եւ զմայլեցա՛յց ՚ի սուրբ հոգ ին:
Ի՛ քաղցրացի՛ համբաժակ ին.
սէր անարա՛տ անապակ ին:
Որ՚ի խմահո՛ւ քո՛ անմահ ին.
զոր ընկալա՛ր մահ՚ խմար մին:
Յանմահութե՛ն զիս փոխեց եր.
զմահու հատե՛ր զջիլըս վերջին:
Օ իս որ մեղօ՛ք մեռայ կրկին.
Եւ կորուսի՛ զանմահ բար ին:
Կենդանացո՛ կամօք քո ին.
արդարութե՛ պատուիրան ին:
Օ անանցպարգե՛ւանցաւոր ին.
՚ի պարգեւի՛ խնդրել մաս ին:
Ր զպարգեւի՛ չդ արարած ոց.
մահկանացու՛ց եւ անմահ ին:

Ընդ յովսեփայ արեմաթ իմ.
արդարեւ սուրբ աշակերտ իմ:
Ընձայր գնեալ զքեզ ծիրշնորհ իմ
կենաց բաշխօղ յամենայն իմ.
Որ պատեցար սուրբ կտաւօք.
եդար ՚ի նոր գերեզման իմ:
Զիս մի՛ թողուր նման լինել.
որք իջանեն ՚ի դուք ներք իմ:
Ի յլմեռ ըսցեսղանծն իմախտ իմ.
կենդանացո երկնաւոր իմ.
Ու՚ի խորհուրդ ոչ զըմբռնս իմ.
անուշահոտ մաքուր խնկ իմ:
Որ՚ի դասուց հոգեղին աց.
ահիւ պաշտիս յիմանալ իմ:
Այն պահեցար ՚ի զինուոր աց.
պահապան անքուն իսրայել իմ:
Զիս պահպանեա աջով քոյ իմ.
եւ անձնարա սուրբ հրեշտակ իմ:

Պահել ողջամբ ՚ի գիշէր ին.
աներևոյթ պատերազմ ին:
Որ կնքեցար դու մատանեաւ.
դասուքլուծեալ քահանայ ին:
Գանձըդ կենաց անմահութի.
ծածկեալ եղար ՚ի սիրտ երկրին:
Օ դըրունամոք ցընդայութեց.
յորսէ բարուոյ մուտ և չար ին:
Սնքեամ խաչին քո նշան աւ.
և հաստատեա յիս ըզբար ին:
Որ ՚ի կանանց իւղաբեր ից.
արտասուեցար առաւօտ ին:
Շնորհեա և ինձ կաթիլ արտօս.
ջերմարտասուն սատարիմ քո յին:
Ի՝ աւետաւորօք սերովբէ ին.
որ ՚ի վերայ գոչէր վիմ ին:
Ինձ լսելի արա զհնչ իւն.
զձայն յարութե փողոյ վերջին:

✠ Ի նորակերպս գերեզման ին.
յարեար մարմնով քո կուսած ին:
Աղեալ պտուղ և անդրան իկ.
ննջեցելոց մեր առաջ ին:
ՇՀ Զիս որ կապեաց իմ թշնամ ին.
ախտիւ մեղաց որ՚ ի մարմ ին.
Արձակեսցես զիս վերստ ին.
որպէս զհոգիսն որ՚ ի բանտ ին:
✠ Որ յայտնեցար ՚ի պարտիզ ին.
մարիամու մագդաղեն ին:
Ա՛ մերձենալ ոչ ներեց եր.
որ յևայն ազդէն կրկ ին:
Յայտնեցաւ ինձ ութերորդ ին.
մեծի վերջի առաւօտ ին:
Աներեսցես յայնժամ մերձ ին.
անարժանիս իմոյ անձ ին:
✠ Որ յարութեան երեկոյ ին.
միաշաբաթ կիրակէ ին:

Սրբեցար մեռատան ին .
փակեալ դրամբ 'ի գիշեր ին :
Սէ ըղձփըչումըն զառաջ ին .
զոր կորուսաք մեք 'ի դրախտ ին :
Պարգեւեցէր դարձեալ կրկին .
Նոքօք բնութեըս մարդկայ ին :
Օ իս որզհոգոյս փակեալ ունիմ
զդրունըս մտաց քոյոյ բան ին :
Սէ անձաձան նձ խաճարայ ին .
իբրեւ ըզտուն գոլոմթ ին :
Մի թողուցուս յանսյոյսյարկին .
մի յօթակից լինել չար ին .
Սալ զառաջատ բազըզարտին .
փայլեա 'ի խա զլոյս արփեն ին :
Ինմին աճուր կերակէ ին .
յեմաճուսայ ձանապարհ ին :
Կղէ ուպան նց մինչ երթայ ին :
խօսակցելով քո ընդ նոա ին :

✠

Ո՛ անօթ ետո՛ւր յօթեւան ին.
՚ի բեկանե՛լ սրբոյ հաց ին:
Անտես եղե՛ւ աչաց նոց ին.
Ճմլեալ սրտի՛ւք վարանէ ին:
Ո՛ անո՛ւ եւ ի նմ զանճառել ին.
զծածուկ տեսի՛լ քո՛ բաղձալ ին:
Ի՛ Ճմլեցի՛ սիրտ իմ անձ ին.
յիշմամբ սիրո՛յ քո՛ յերկնայ ին:
ՃԺ Յայսմըն հովտէս տրտմական ին.
ելս՚ի սրտի՛ դընել յերկ ին:
Յոր ուխտեցե՛ր մեզ միած ին.
զարքայութի՛ւն ընդ քո՛ վեր ին:
✠ Ո՛ր՚ի յաւո՛ւր ութ երորդ ին.
մտեր դարձեա՛լ տ̃ր առ նոս ին:
Լցեր զըղձո՛ւմն աշակերտ ին.
՚Թերա՛հաւա՛տըն Թովմայ ին:
Շօշափելո՛վ զխոցուա՛ծ կող ին.
Եւ զբեւեռա՛ցըն սուրբ տեղ ին:

Որով տուաք մեք զերան ին.
որք ո՛չ տեսաք որպէս Նոյք ին:
Օ ես որ հոգւո՛վ հաճատտացեալ.
տ̅ր եւ ա̅ծ խոստովան իմ:
Զայնիկ գոչեմ զայս ընդ նմին.
որպէս ուսայ բանիկ նոր ին:
Արժանացո՛ յօրըն վերջ ին.
յորժամ գայցես փառօք քո ին:
Օ քեզ տեսանել մաքրմնով նով ին.
ողջա գուրել սիրով սրտ ին:
Որ առ ծովուն տիբերայ ին.
ներգործեցեր հրաշըս կրկ ին:
Լըմամբ ձկանցըն յուռկան ին.
եւ նորաստեղծ ձուկն՝ իկրակին:
Օ ես որ ալիքս այս երկրայ ին.
ի ծով մեղաց ընկղմեց ին:
Վերամբերեա՛ անախտ բար ին.
տ̅ր ուռկանանց պատուիրան ին:

✠ Որերրակն սիրով բան ին.
հարցանելով քո յետ ճաշ ին:
Զուրացութիւնըն զերես ին.
բժըշկեցեր ըզպետրոս ին:
Զխ որթէբիւր հարցմամբըրձ ին
բարեաց մատունք ոչերև ին:
Առողջացո զվէրըս խոց ին.
եւ դիր՛ ի խոր զըզապեղան ին:
Զի խոցեցայց սիրով քոյ ին.
քեզ ընդ գըրկեան սիրատիմ լիցին:
Որպէս երգեցան առաւօտ ին:
ըզանէր հարսին՛ն առ փեսայ ին:
Ջղ Ի՛նէ ուղղեսցես զիս ընդնմ ին.
հետեւանան.քեզ՛ ի յերկ ին:
Թէպէտ նման ինձ անհնար ին.
բայց.քեզ հնար ամենև ին:
✠ Որպէս միւսում աշակերտ ին.
սիրեցեր ոյն.քո ըստ անձ ին:

Խոստանայիր բանիւ քոյին․
ո՛չ ընդ մահու լինել ձեռին։
Որ վերբուծեալ այլաբանին․
անմահճեան բանից նորին։
Կամ թէ կամաց իմ չներ հակին․
թէ կամիցիմ ըզկեալ դորին։
Օ իմ ըզմեռեալ հոգիս կրկին․
կենդանացո՛ վերըստին։
Ի հզաւրութեամբըն քո վերջին․
անմահացո՛ զիս ընդ նմին։
Ի՛ ընդ յօդոյս իշխանութիւն․
զոր բնութէ՛ այժմիկ ունին։
Ըն խռովարար խաղաղութիւն․
զիս անցուցես հայցմամբ նորին։
Որ՛ ի լրման քառասնեկին․
սուրբ յարութե՛ յետ սպասէքին։
Ի ձիթենեաց հաներ լերին։
զընտրեալ ըզդասն մետասանին։

Ե՛ զաւետեւս հօր ըղհոգ ին.
խոստանայր ը շնորհել նոց ին:
Ե՛ օրհնելով տէր ըղնոս ին.
վեր համբարձար փառաւք յերկ ին:
Ե՛ ըղբնութի ըս մարդկայ ին.
զոր չառն առար անդ ընդ այ ին:
Բ՛ արձրացուցեր գեր՛ի վեր ոյ.
քան ըղբնութի ըս հրեղ ինին:
Ե՛ ստար յաջմէ քում ծընող ին.
ըստ կանխ ասաց մարգարէ ին:
Ե՛ րկըրպագեալ անմարմնական.
զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ ին:
Ե՛ զքս զանշարժ ս առ՛ իհաւր ին.
վերաբերեա ընդ քեզ յերկ ին:
Ո՛ նե խնեաւանդ ամնայսե րկրայն.
յօդեա՛ խդլուխըդ վերըստ ին:
տլ Թ՛ է եւ լերջին ամենայն ին.
իբր եւ ոտից գարշապար ին:

Սակայն ՚ի թիւ ոչ անդամ ին.
համարեցո զիս ընդ բազմ ին:
Ոչ յիսն երեւակ յոբելին ին.
՚ի կատարման պենտէկոստ ին:
Իջուցեր զքո սուրբ զհոգին.
՚ի վերնատունն ընդ խորհրդ ին:
Ըստ կանխագոյն խոստմանցն ին.
եւ աւետեաց քոց հրաման ին:
Մխիթարել զտրտմութ իւն.
աշակերտաց մետասան ին:
Յորում անտես եանքնն ին.
հնչեայ նման հողմոյ յուժգ ին:
Լից զտունն որ նստէ ին.
մաքրիչ բոցով ծախող չար ին:
Յորմէ պարգեւք տծայ ին.
հրեղէն լեզուօք բաժանէ ին:
Ի հաւաքումն ընտրեալ բան ին.
որ ցրուեցան յաշտարակ ին:

Ո՜ խորթացեալս եմ տրտմագ ին
'ի հեռացեալ շնորհացքդ ին:
Վասն իմ մեղացն որ միշտ գործ ին
անձն իմ ներօղ կամաւն չար ին:
Տուարքեցես զաստուածահօդ ին.
որ է անծախ 'ի պարգև ին:
Լինել սփոփիչ տրտումս անձ ին.
'ի մաքրութին չար խորհրդ ին:
Ի՛ նորոգեա զուղիղ զհոգ ին.
որ ոչ հնանայ ամենև ին:
Յիս 'ի հնացեալ մեղաց բազ ին.
և յօթարան կամաւ կոր ին:
Հոգեալ հաստեա տէրական ին.
և մի հաներ յինէն զհոգ ին:
Տալ առաջնորդ ինձ 'ի յերկ ին.
հոգիդ լիցի սուրբ և բար ին:
Պաղատանօք մծածն ին.
անապական և միշտ կոյս ին:

Աճյովհաննու կարապետ ին ․
յանապատէ՛ բարբառձայն ին ։
Առաքելոց մաքուր դաս ին ․
մարգարէից նախ առաջ ին ։
Որք ըղհօսա՛նս հոգւոյդ արբին
և ընթանուր մեզ արբուց ին ։
Աշակերտաց դերա՛ գուն ին ․
որ հաճատոյ անշարժ վէմ ին ․
Անօթոյ ընտրեալ բան ին ։
անճառելեացըն տեսող ին ։
Մաքուր որդւոցըն զեբեթ ին ․
որք՚ իվերուստ որոտաց ին ։
Ա՛ անդրէի՛ քում խաչակց ին ․
և մատթէի՛ քարոզ բան ին ։
Փիլիպպոսի՛ զհայր հարցող ին ․
բարդուղիմեա՛ զմեզ կոչող ին ։
Յակոբոսի՛ մակ ալփեն ին ․
և Թումայի՛ երկու որեակ ին ։

Նախանձայոյզ շմաւոն ին.
եւյակոբեաննըն յուդայ ին:
Նաւ ըստ անուան եղբօր քոյ ին.
արդար անուն աշակերտ ին:
Նօթեանց սրբոց զորընտրեցին.
սարկաւագաց փոքու հօտ ին:
Որ նախնեկն պարուց դաս ին.
պսակ անուննէ ընդ նոս ին:
Նքուեմընտրեալ եօթանան ին.
աշակերտաց քարոզ բան ին:
Նործք նոցայն հետեւեց ին.
եւ քաջանչիւր ժամանակ ին:
Յայրապետաց հանուրց ազգ ին.
վարդապետաց ուղիղ բան ին:
Որք դքեզ որդի հօր միած ին.
խոստովանին մեզ ուսուց ին:
Սպասաւորաց տր խորհրդ ին.
յիննեակ դասուց յեկեղեց ին:

Համանմանեաց վերնայգունէին.
փառաւոր ողացն ածայ էին :
Նա եւ նորոգունց որքեն յերկ էին.
հայցմամբ վեհի ցն ողորմեամ էինձ:
Որք եւ վասն ի մ քեզ պաղատէին.
անտես չառնել զգործըս ձեռ էին:
Մարտիրոսօքն անթիւս անձ էին. պէ
որք վասընքո զարիւնս հեղ էին:
Տուրինձ արտօսըր ցաւաւ էին.
հեղուլ փոխան յարեաննոց էին :
Իվկայէն սուրբ առաջ էին.
ստեփաննոսն զքեզ տեսող էին :
Մինչ ի վկան ընծայից վերջ էին :
որ՚ ինեանէ ն կատար եսց էին.
Չարչարանօք ամենայն էին :
՚ի տանջանաց փրկեա չար էին.
Ի՛ կամաւոր մահուամբ նոց էին :
՚ի մահուանէ անվտաղջան էին.

Խաճար բանաւո՛րք արդելանին.
լուսաճորեա՛լ զխաճարս անձ ին:
Ա՜կուրութե՛ աչաց նոց ին.
յաչըս հոգւո՛յս փայլեա՛լ զարփին:
Տատամամբ ունկա՛նց լսարանին.
զիմըս բացցե՛ս քոյոյ ձայն ին:
Ա՜ծայրս կտո՛ր փողոց յոդ ին.
յոդիս բուրեա՛լ զհոտ անմահ ին:
Կտրեալ լեզո՛ւք սրբա բան ին.
զիմս արտադեա՛լ բանիւ՜ քո՛յ ին:
Ա՜տատամա՛մ նցկարամամբ յե՜ժ դին
բաց ըղբերա՛նս առնուլ զհոդ ին:
Տատամամբուսո՛ցներկուցձեռ ին
զիմս արձակեա՛լ միշտ ՚իբար ին:
Ա՜կոտորմա՛մբ մատանցնոց ին.
զիմ դրեսցե՛ս անուն յերկ ին:
Տերձմամբմարքո՛ւր յորովայն ին.
հերձառյինե՛նզխոր հուրդ չար ին;

Ս ըկտրելով ուռեցնոց ին.
ապքիմ գթոսք հաստատեաց ին:
Ր երմամբ մորթոցն որքըն անձին.
բորբք մեղացն իմ քերեսցին:
Ս մորմոքման հարմամբ ադ ին.
հեշտ աղթութիքըն մաքրեսցին:
Ր նդ րզմտ հնար տանջմաննոցին.
տանջանք հոգոյս բժ բշկեսցին:
Ս ընդ հատեալ մասանցնոցին.
ցաւք յօդուածոյս իմ ողջասց ին:
Ր եկմամբ բարձիցնեւ յօդուածին. ղլ
զիմըս պնտեա յօղդ յօղդ նաւրմ ին
Ս խիստ գանի գա ադան ին:
ըղխստութի կակղեա սրտ ին:
Ր նդ տատասաց սուրերկաթ ին.
զսուրքն հանցեսընդդէմչարն
Ս րեւեւօք գարշա պար ին.
զիս բեւեռեա յերկիւղ քո ին.

Ընդ նետաձիգն որ առ նոս ին.
զիս խոցեցես սիրովքդ ին:
Ընդ գեղոյդ գեղարան ին.
զիմ ձմլեցես սիրտս առ քար ին:
Ընդ եռացումըն կապար ին.
զոր ՛ի բերանն արկանէ ին:
Շիջո՛ զեռանդ բոցոյ ախտ ին.
և եռացօ՛ յիս ըղձոդ ին:
Ընդ սպառնալեաց խստագունին
զորս առ ո՛չ ինչ համարէ ին:
Սպառնալեաց մրկեա չարին.
և դարձուցես ՛ի գլուխ նոր ին:
Ընդ խոստման անցաւորին.
յորոց ՛ի բաց հրաժարէ ին:
Մի՛ մանրեցայց ես պատրողին.
խաբէիլ սիրով հեշտանեաթ ին:
Աղաղանօք սրբոցն ու ին.
զընթացս ուղղեա առ քեզ յերկին

Ս ճկապանօ՛ք ծանր երկաթ էն.
թեթեւացո՛ զհոգւս երկրայ էն:
Ընդ շղթայի՛ց պարանոց էն.
զիս կապեցե՛ս սիրով քո՛յ էն:
Ս ընդ կոծնե՛ղս որ յոլովք էն.
զիս՝ ի կապի՛ց խլեա չա՛ր էն:
Որք վշտըն քո՛ ընդ հուր անց էն.
և ընդ եռա՛նդըն կաթսայ էն:
Շիջո՛ ըզհո՛ւր մեղաց ախտ էն.
և ըզվառ ո՛ւմըն գեհեն էն:
Ս ծովա՛հե՛րձատումամբ ցրտ էն.
որով նոքա՛ համբերեց էն:
Օ խմ ըզպաղեա՛լ սիրտ աստուածբ էն.
ջեռո՛ սիրո՛վդ ա̄ծայ էն:
Որք վասըն քո՛ ողջէ էն. զիս
ըզչա՛ր գազա՛նան ուտել զմարմն էն:
Օ իս՝ ի ժանեա՛ց փրկեա՛ չա՛ր էն.
և յեղջերէ՛ մի՛ եղջերն էն:

Ընդ բազմօրեայ քաղցի նոցին.
տուր ինձ ըղձհաց քո յերկնային
Եւ ընդ պասկումն ծարաւին.
զանապական աղբիւր կող ին:
Ընդ օձայ բնակ խաւար գբ ին.
որ լուսատուն էր իմ անձ ին:
Հան զիս ՚ի գբոյ տառապանաց.
տղմոտ կաւոյ հայցմամբ նոր ին:
Եւ զինչ ասեմ զի ոչ թուէ ին.
լեզուաւ մարդկան տանջնքնոցին
Որք այժմ առաքեց զծածկել պահն
և անդ յայտնի հատուցան ին:
Որոց տուժի նք զանազան ին.
բուժեա ըզցաւս իմոյ անձ ին:
Օ մարմնոյ հոգւոյ և ըզմտաց.
և զխորհրդոց գործոց բան ին:
Եւ ընդ հատման գլխոց նոցին.
որով գլխոյդ անդամք չին ին:

Օ ես արմարեալ որ ընդ նոսին .
տօնուլ զանձրեւմն ընդ բոլոր ին :
Ագնաւորօքն անապատ ին .
հետեւողաց կենաց ձայն ին :
Տուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհի
վաելել խէր.քո յերկնայ ին :
Սէ բարձողաց յուսով խաչ ին .
մեռո՛ եղէս ըստ աշխարհ ին :
Սէքո՛ ըզկնի ընթացող ին .
ըզգընացս իմ ուղղեա զոտ ին .
Պաղատանօք մեծն Անտոն ին .
հիւղինակի սուրբ երամ ին :
Սէյուքնովաւ յայսկարգ եկին .
մինչ եայժմ նոյս եորք լին ին :
Օ անազանեալ վարուքնոց ին .
Եծաղկերանկ քեզ ընծայ ին :
Շնորհեամ փոխի լանբերանձին
ըստ պտղաբեր.քոյոյ տնկ ին :

Որք զաղօթի՛ւ ցնըզշնորհանաւ ին.
եւ զարտասուա՛ց յորդ վտակ ին:
Զգեա՛ եւ զլի՛ս հայցմամբ նոց ին.
Թէ եւ հեղգա՛մ ՚ի նոյն բար ին:
Ե՛ւ ոյք պահօ՛քըն մեռուց ին.
զախտըս մարմնո՛յ սկզբնա չար ին:
Տո՛ւր ինձ նոքօ՛ք առ ցանկալ ին.
սանձել ըզկի՛րս յորովայն ին:
Որք խորհրդօ՛քըն յաղթեց ին.
պտուղ ընկալա՛ն պատերազմ ին:
Տո՛ւր յաղթութի՛ ծուլիս անձ ին
գոնէ լրմա՛ն գործոց չա՛ր ին:
Ե՛ւ որք ՚ի խո՛ւն փոքու նիւթ ին.
ազատութեա՛նըն տիրեց ին:
Տո՛ւր ինձ յաղթել անխլու՛ ին:
եւ շատտանա՛յ բաւական ին:
Բ՛ աջեղելո՛վ քըն յարխութ ին.
ընդ ձանձրութի՛ միջօրէ ին:

Ք՛րխայր զհեղգս առ բարին .
և զարագծուս առ վատթարին ։
Որք բարկութեան յաղթեցին .
և զարտամութեն սանձեցին ։
Նոքօք սանձեա՛ տէր զերկուսին .
մինչ տարապարտ առ յխաշարժին ։
Ե՛յոյք հպարտ փառասիրին .
յաղթօղ գտա՛ն յասպարիզին ։
Օ՛ իս փրկեցես հայցմամբ նոցին
յաջակողմեա՛ն մենամ մասին ։
Որք գերազա՛նց պատուէ իրանին .
քան զընութիւն ժուժկալեցին ։
Տո՛ւր ինձ գոնեա՛ բառնալ քոյին .
քաղցր լծո՛վ թեթև բեռին ։
Ե՛ թէպէտ ո՛չ ընդ առաջին .
ճանապարհո՛րդս որ՚ի յերկին ։
Սակայն վերջնո՛յն եղէ վերջին .
հետևելո՛վ հետոց նոցին ։

Ի, ՜էթէ՜ վեհիցն օթեւան են.
չեմ արժանի՛ հօր.քո՛ յարկ են,
Ի՛.րժանացո՛ յոյժ խոնարհ են.
քան ըղընաճից թերեւս յետ են:
պէ Մ՝ իայն՛ իթի՛ ՜ յօդեաց դաս են.
կացո՛ եւ զի՛ս յաջակողմ են:
Ի, ՜ լուեցո՛ ըղցնծալ են.
զերանաճէտ ձայնըն քոյ են:
Յորժամ գրեա՛լ.քըն կատար են.
որ զայնմ ա՜ռ՛ուր մեզ պատմեցին:
Մ՝ արգարէից բանքըն յարդ են.
առաքելո՛ցըն վճար են:
✠ Յորժամ տարեր.քըն դողրդ են.
հաստատութի՛.քըն սասան են:
Ի՞ ըր՛ իծովո՛ւ կոհակք կուտ են.
՛ի յեռանդեասըն կատսայ են:
Լ այնա՛ տարա՛ ծ դողա՛ գետ են.
՛ի թանձրութե՛ ցհիմանցշարժ են:

Մ՛ի՛ ըզմիոյ հետ խառնեան էին .
կասեալք յերկուցըն տատանէին ։
Երինք հիմամբքըն զարհուրէին .
Եւ ուժգն ակն բախմամբըթընտէին ։
Աչ արծըրրնութե՛ք վլխմացհողին .
Եւ ամենայն նիւթք հրդեհ էին ։
Մ՛ինչդեռ աք հրեղէնք յորդհոսան
Իբր ըզհեղեղ ջուրց ծաւալին ։
Հ ողմով հընդերձ սաստիկ հընչէին
Եւ միգամ խաւարըն մռըր էին ։
Ս որոտնամ հայեաց դխմօք վառէին .
Եւ սթափման ձցիկ վերայ բեր էին ։
Ի բերև զոտերև մի բորբոք էին .
Բնութիք ամէն հողեղին էին ։
Ի՛ լուրք լերամբքըն ձալեաց էին .
Եւ դաշտաձև աշխարհ լին էին ։
Օ՛ վլու ալէքըն ցամաք էին .
Եւ կենդանիք նորա նուաղ էին ։

Յորժամ բարբառքըն նուաղ էն.
փողըն գոչէ գաբրիէլ էն ։
Յանկարծակի մէջ գիշեր էն.
՚ի յեղակարծ ժամանակ էն ։
Յորժամ հոգիքըն սլաց էն ։
Ո՞ւր ամբարեալք այժմ մեկպահ էն.
Պան միանան ընդ նոյն մարմին էն.
որք յադամայ և անդ լէն էն ։
պհ Մինչ գերեզմանք մարդկանըն էն ։
փտեալ մարմինքըն նորոգ էն.
Եւ զոր կերեալ ձկանց ծով էն ։
և զոր գազանքն ՚ի ցամաք էն.
Բանզի տարերք ամենեք էն ։
առնուն յաւանդ ըզմեր մարմին էն.
Եւ անկորուստ պահեն զնոքըն էն ։
զի հնազանդին քում հրամանին էն.
Եւ ՚ի լսել ահեղ ձայն էն ։
ած որդւոյն կենաց բաշխ էն.

Օ իւրաքանչիւր պահեստամբարմէն
որքէն յատուած ըստ ղաղար էին ։
Նոյնքնութիւն դարձեալ խառն էին ․
ըստ արհեստաւոր քոյոյ բան էին ։
Ն՛չ՛ի յայժմոյս լուծանել էին ․
այլ՛ի յանձեղծն որ՛ի դրախտ էին
Ն՛չ ծերն՛ի ծեր առնէ մարմ էին ։
և ո՛չ տոհմս տղայն՛ի նմ էին ․
Ի․ Այլ հաւասար յերբեմն ամ էին ։
՛ի չափ յաւանել՛ն նախամտեղծ էին ․
Ի, եւ ո՛չ բնութիւն այլէարուն էին ։
ո՛չ ճանաչելի թէ ՛է՛ սա կէին ․
Ի․ Այլ հրեշտակաց նմանքեր էին ։
ըստ կանխատեսաց բանից քոյ էին ․
Յորժամ նշանքն սուրբխաչ էին ։
որպէս փայլակն երևեաց էին ․
Յարևելից ճառագայթ էին ։
՛ի չորս անկի՛ւնս տարածան էին ․

Արեգակա՛ն լոյս նուաղ ին.
և լոյս լուսնի՛ն խաւարեց ին:
Աստեղք յերկնի՛ց թօթափեցին
և զօրութի՛քըն շարժեց ին:
Ե Հրեշակա՛ն ազգըն կոծ ին.
զի տեսանէ՛ն զորխոցեց ին:
Սահմէտատակա՛նքըն կորընչ ին.
որք անարգէ՛ն զնշան խաչ ին:
Երկըր պագո՛ւքըն քեզ պարծին
և խաչակ ցե՛ղքըն բերկրեցին:
պծ Իսկ մեղաւո՛րքըն թախանձին.
որքծուլութե՛ զկեանսանցուցին:
Լապտերըքկ՟սի՛ ցպայծառավառին
որք զիւղն յառա՛ջ պատրաստեցին:
Իսկ յիմարա՛ցըն շիջան ին.
որք անագա՛ն գնել գնաց ին:
Յորժամ հա՛յր և սուրբ հոգին.
ընդ քեզ յերկի՛ր խոնարհեցին:

Որպէս տեսեա՛լ դանիէլ ին.
ըզհինաւո՛ւրցն եւ միշտէ ին:
Ո՛ի արարա՛ծք արժանաց ին.
յայնժամ տեսլեա՛նդ երբեւկանձ ին
Ի՛ վկայե՛լ քեզ միած ին.
ըստ յորդանա՛ն եւ՛ ի լեր ին:
Ընդ քեզ եւ զօ՛րք վերինհօս ին.
մինչ զի Թափօ՛ր մնալ երկ ին:
Հրեշտակք առա՛ջընթանայցեն.
հրեշտակապե՛տք պարունակ ին:
Ամ զօրութե՛ցըն դաս կարգ ին.
եւ պետութե՛ցըն գումար ին:
Իշխանութի՛քըն զարհուր ին.
եւ տէրութի՛ւնքըն սարսափ ին:
Սերովբէ՛քըն թեւաքող ին.
եւ՛ ի խոնա՛րհ ըզդէմս ուն ին:
Քերովբէ՛ք եւ աթոռք կարդ ին.
զի զԹագաւո՛րդ ընդունից ին:

Իսկ Թագաւո՛րդ ՚ի մեծ բեմբ էն.
Նստի աթո՛ռ դատաւորան էն:
Ո՛չ հայր չդատէ՛ զոք երկրած էն.
այլ քեզ միա՛յն եւ միած էն:
Ղուլեւդ հանդէ՛պ դանժողով էն.
հօտի նմա՛ն աղդ. երկրայ էն:
Յօդ երքնայ ջե՛այրդ կարդեցէն.
ուրքն ՚ի ձախ մէ՛ք քումմէ դաս էն:
Ընդ Թագաւո՛րք ո՛չ երբե էն.
եւ ո՛չ իշխա՛նքըն պատուեաց էն:
Ո՛չ մեծամի՛տք հպարտաց էն.
եւ ո՛չ հզօ՛րքըն բարձր աց էն:
Ո՛չ իմաստնա՛կ միայն լին էն.
առանց զօրու՛ զոր այժմ ուն էն:
Ի՛ տեսանե՛ն զոր ո՛չ տես էն.
եւ ճանաչե՛ն Թէ՛ տուեերէ էն:
պղ Ը՛ դքաջաքհօդու՛ ւ Թագաւորէն.
եւ բարի գո՛րծքըն մեծաց էն:

Քաղցեալք կենաց հացին լցցին·
և մեծատունք յունայն ասցին :
Եզուք ձարտամբք անդ հմրասցին·
և հայհոյեն չքըն կարկեսցին:
Ո ի ոչ ունին զպատասխանին·
տալ քու մարդամր դատաստանին :
Անդ կարկամիցըն ձեռքկապին·
որ ՚ի յաղքատս ոչ արձակին :
Աքէն լսեն ըզսոսկալին·
՚ի հուրըն երթայք յաւիտենին :
Անդ զըրկողաց կշիռքդնին·
որչափ զըրկեացըն պահանջին :
Այ՜ իդողոց գողանք խնդրին:
դառնայ ՚ի տեղիս ուստի առին·
Այ՜ զի թափօր և մերկ լինին:
հատուցանել ոչ ունիցին :
Ո գործըս բըռնացի ոխնառնուն·
Թէ ոչ ըզշնորհս առաջինին :

Ընդ և սպանանօղքըն պատժեսցին
անպատրաստ արկեան նցըն զոր հեղին:
Ես բորբոքեալն ՛ի բոց ախտ ին·
պտուղն իւքըն անշէջ հրով տանջին:
Ընդ նմին գաղտնիք յայտն ին:
զոր ՛ի ծածուկ աստգործեցին.
Ո՛ առաջի և հօրքդ ին·
և հրեշտակացն ամենայն ին:
Ահայն որք ամաս խոստովան ին.
լինին ծածկեալք և ո՛չ յիշ ին:
Ես որ զամօթ կրեն առ մին.
ո՛չ պատկառեն յայնմ ատեն ին:
Որք ՛ի մարմին սերմանեց ին:
հընձեն զորոմն հրոյ լուցկ ին·
Ես յոյք յոգին սպաղաբեր ին:
առ նոյն զորայն յաւուք հասկ ին:
Որք երգարան գինեաւ լից ին.
և պատ շուրջ ծաղու լցց ին:

Լան բորբոքեալքն՝ խռոց ախտ ին.
և ատամամ ամբքըն կամկամ ին:
Որք զյորովայնըն պաշտեց ին:
և զամօթոյըն պատուէց ին.
Յանմահական հացէդ սով ին:
զգենուն զամօթն յաւէ խուեն ին.
Որոց պղծեալէն անկող ին:
և պագ շուտեալ առ ցանկալ ին.
Ի կոյծականց վերայ նիրհ ին:
ան քուն յորդանցըն կեր լինին.
Որք՝ խկշեռ տուրևառ ին:
վաճառականքըն խաբեց ին.
Արդարամիտ ոքր կշխռ ին.
բազմապատիկ պահանջ եաց ին:
Որք աշխարհի գործ արարէստ ին.
և յերկաթոյ կամ արծաթ ին:
Եւ ճկամ այլի նչ նիւթեղին ին.
զտէարըն նիւթոցըն նենդեց ին:

Հատուցանե՛ն անդրէն նոցին
՚ի քո՛ արդա՛ր դատաստանին
Ո՛չ թէ ըղձնի՛ւթըլն զոր առին
այլ թէ զբարի՛ս աստ գործեցին
Որք դատաստա՜օ՛րըքէն երկրային
Եւ ո՛չ զաղքա՛տս ուղիղ դատին
Ի անաչա՛ռ քո յատենին
յանդիմանեա՛լք կշտամբին
Որք տ̄րութե՛ աշխարհ ունին
իշխան բազմա՛ց կամ նուա՜զին
Նա՜ դառնա՛ գո՛յն սրտիւք լինին
առ հնազանդեա՛լըս հրամանին
Քո՛ քաղցրութե՛դ ամենևին
՚ի դառնութե՛ փոխի նոցին
Ի յերեսա՛ց քոց որոշին
Եւ յանե՛լ բա՛նդն արկանեին
Որք ընդ փոքու՛ իմչ պատճառին
հատինդինդա՛մ քոստեղծա՜ծին

Սա̂կամ ապանեկ ի բոլորով ին ։
որ ոչ օրէն նք քո դատեց ին ․
Պահանջեսցես զարիւնս նոց ին ։
եւ ըզհատեալ մասն անդամ ին ․
Սա̂ հերեւ ոչ տալ ունեց ին ։
մատնես ՚ի խնամհն յաճխտեն ին ․
Որք նենգաւորք միմեանց լինին ․ Ջժ
դաւաճանեն ի զանմեղ յոդ ին ։
Պ․ աղանեք նոցա յանդիմանե ին ։
եւ ըստ չարեացըն տուժեսց ին ․
Որք ոխակալք են ՚ի խարտ ին ։
եւ ոչ թողուն անցաւոր ին ․
Յանժամ ՚ի քէն ոչ ընկալց ին ․
ըզթողութի իւրեանց պարտին ։
Որոց յիժից թիւնօք լեզու ին ։
հայհոյութե առ քեզ խօս ին ․
Սա̂ որք յերդումըս անտոդն ին ։
եւ ՚ի յիշոնցըս զազրալ ին ․

Եզուք նոցա՛ հրով տաշոր ին.
Եւ՛ իդեհեա՛նըն պապակ ին։
Ի՛ անզի համբա՛րտալինդրեացին.
դատարկ բանի՛ց ըստ հրամանին։
Որքբամբասա՛նսընդնախանձու.
յօդեն սատութէ՛ ըստ ընկեր ին։
Ի՛ ղչաւի մեղա՛ցն որով սաեց ին.
յանձինս իւրեա՛նցընդունեցին
Որք որպէսեա այժմ երան ին.
Եչա՛րք եղեա՛լ բարի կոչ ին։
Տ՛իեզերա՛ց ծանեակ լին ին.
մի՛նչ մերկանա՛յ մարդըն ներքին։
Ի՛ արձեայորքի՛ նձհամեմատին.
Եւ կոյր աչօ՛ք լոյս անոսան ին։
Մ՛ինչ խաաւարի՛ նդ ծքըմյայատնն
'ի կոչողա՛ցըն նախատ ին։
Որք յերկխեղէ՛ ինչ մարդկայ ին.
կամ ընդ փառո՛ց անցաւոր ին։

Օ առքեզ հաճոյ որ մկրտեն.
փոխանակեն ընդ խաւար են:
Դօրատուաջքի և հրեշտակ տց·
յուր տասլննի ա վասըն նոցա են:
Յանհաճոյից դասընկարգեն·
որոց անշէջ հուրնէ բաժ են:
Որք'ի խոր հուրդ քրերկնայ են·
մեռեալ մեղօք հոգւով մերձ են:
Ընդ ծտապանըն կարգեացեն·
կայխավայ ևանհնայ են:
Ե՜ ամենայն որք յայնմաճառ·
անպատաշխառ մեղօք լին են:
Իւրաքանչի ւրոք զարժան են·
տացեն 'ի քէն չափով յանց են:
Նա և բարուոյ կողման մաս են·
պարգեւք բարեաց 'ի քէն տացեն:
Ըստ հաճոյոցն և ըստ գործոցն·
և ըստ շնորհացն առաջանեն:

Նման առաքեա՛լքըն քո դասին.
յերկոտասա՛ն աթոռ նստ ին.
Օ երկոտասա՛ն ազգըն դատին.
մեղուցելո՛ց իսրայէլ ին:
Ընդ մարգարէքըն յարդար ին.
երամ երա՛մ դասաւոր ին:
Որք զոյնմանաւո՛ր մեզպատմեցին.
յառաջագո՛յն զոր ինչ լին ին:
Ընդ նախաստե՛ղծ քըն հնացին.
և նահապե՛տքըն ըսքանչաց ին:
Յայնքանոտեսեա՛լազգ մարդկային
որք ՚ի յինքեա՛նց յառաջ էկ ին:
Ընդ և հովի՛ւքըն քաջ պարծին.
և զբրաբիո՛նն ընդունեց ին:
Իսկ հեղգացեա՛լքըն տուժեացին
որք ՚ի դայլո՛ցն ոչ պահեց ին:
Ընդ մարտիրո՛սքըն պսակ ին.
որք և մարտեա՛ն ըստ յօրին ին:

Ոսքըն մաքուր Թագին ածնեին·
որք փեսայիդ ըսպասեց ին:
Արեգական նման ծագ ին·
փայլեն հանդոյն արուսեկ ին:
Պէս պէս փառօք զանազան ին·
ըստ աստեղացն որ՚ի յերկ ին:
Իւրաքանչիւր արդար մաս ին·
առցեն՚ի քէն զոր գործեց ին:
Ամուսնացեալքն ըստ օրին ին·
եւ ճգնաւորքն որք առանձ ին:
Եւ ամենայն որք ըստ կարգ ին·
զիւրոյանձին գործեալ բարին:
Քեզ ընծայեն ՚իբրեւ ծաղիկ·
՚ի հոտ անուշ եւ երկնայ ին:
Ոմըն զաղօթըս սուրբ սրտ ին· ջւ
եւ զարտասուս որ միշտ հեղ ին:
Այլ ոմն ըզսէրն ընծայ ին·
եւ որ եղբայրանէ ընդ անձ ին·

Ամն ըզհսկումըն գիշեր ին :
և ըզկանխումն մն տուաճօտ ին :
Ամն ըզպահոց ըզպնտութ իւն.
ըզկեր ակրի՛ն և ըզլեզուն ին :
Ամըն զառ ատ տուրս աղ.քատ ին .
զոր ընդունի՛ս ձեռամբ նոր ին :
Ամն ըզբաժ ակըն ցուրտ Ջր ին .
զոր տասցէր թէ՛ չկորընչ ին :
Ամն ըզխնդ ակըն ընդ խնդ ալ ին .
և զարտասուէ՛լն ընդ արտասուէ՛ ին :
Յորմն ըզտէսըն հիւանդ ին .
և զհետևե՛լն որ՛ խրատն ին :
Ինն ըզծածկոյթ լինելն մերկ ին .
և զհովանի յարկ տնանկ ին :
Յոմն ըզհա՛յր լինելըն որբ ին .
և խնամածել զթոյլ զյոյժ ին :
Ամանք զյաղթե՛ լըն խորհրդ ին .
այնմ որ շարժե՛ն ըզըրոց սխտ ին :

Ն. ւք ըզվտակէն ըզդրայրան ին.
ըզպատուէ հանն ընդ դեմչար ին.
Ոմն ըզպարկեշտ ամուսնութէ:
ոմըն զամբեիծ ըզկոյս հոգ ին .
Ոմըն զորբեւնըն պանծալ ին:
Եւ զչար չարչարմնս որ 'խմորմ ին .
Մ՝ ինն ըզնուէրօղ լինել սրտ ին :
'իբարկութեան ժամանակ ին .
Ն. է զթշնամւոյ առնել բար ին :
վասըն քոյոյ սուրբ հրաման ին.
Բ. այց եւ թափօրս ամենայն ին .
մեծա մեծաց եւ նուաղ ին :
Օ ինչ ոյյ յայնժամ քեզ զքեզ մին .
բարեաց ազգաց ամեն եւ ին .
Օ խյայս ցանէ զոր ասաց ի :
զորընտր երգ. քեզ ընծայ ին .
Ջ ունիմ մխմամն 'իբալոր ին .
այլ եւ յունմկ հակառակ ին .

Սաննայօրէնկ նոցա տաց ին :
վարձս ըստ գործոց զանազան ին :
Նճէս զրկեալ ամենեւ ին .
յառատաձիր ըզքո պարգեւ ին .
Արդ ՚ի հաղերս բանից խօս իմ :
կամեցողի դ բարեաց վասն իմ .
Օ խս փոփոխեա այժմ ՚ի բար ին :
զիմս անկիր ի մատնիմ չար ին .
Աղաչանօք ընտրեալ հօտ ին :
որք յաջակողմ ըն քո դաս ին .
Ի յաբելէ սրբոյ նախկ ին :
մինչ ՚ի արդ ամբմարդ ընվերջ ին
Նահապետաց մարգարէ ից .
նախ քան զյօրէնս եւ յօր ին :
Առաքելոց նորոյ կտակ ին :
եւ ոյք նովաւ հաւատաց ին .
Ի յարձակել մահու զհոգ ին :
եւ ՚ի կապել քո մերըստ ին .

Ողորմեսցիս ինձ երկոս ի՟ն.
զի քաղցրագոյնք երևեսց ի՟ն:
Ո՜ լսեցո տո՛ր ընդ նոս ի՟ն.
զերանաւէտ բար բառքոյ ի՟ն:
Ո՜ կայք օրհնեալք հօր խմբերին
ժառանգեցէք զանճառ բար ի՟ն:
Ո՜ ոչ միայն խնուս անձ ի՟ն.
այլ և խնոցն այս եղից ի՟ն:
Ո՜ ախնի ծնողաց հարցն առաջի ի՟ն.
այժմու եղբարցս և ոյք լին ի՟ն:
Ո՜ ոյք բարիս մասն ինձ ցուցին.
և անարդիս պատուէ եդ ի՟ն:
Պատո նոցա զպարտուցս վարձ ի՟ն:
իբր արժանոյ թէ արար ի՟ն.
Ո՜ ոչ միայն ոյք սիրեց· ի՟ն:
այլ ողորմեա և ատող ի՟ն.
Ո՜ թշնամեացն խոյ անձ ի՟ն:
Թողցես զանցանս առ խապար ի՟ն.

Հանուրց ծնելոյն անճառական ին.
որք այժմ՝ երգեն հաճառատաց ին:
Մ՛չ ծանօթից և ծանօթ ին.
ողորմեսցիս յայնմ աւուրն ին:
ջձ Ա՛ ինձ շնորհեա՛ տ̄ր ընդ նոսա ին.
յօթևանաց հօրքո՛ վեր ին:
Թ՛ էպէտ և ոչ առ յառաջ ինան:
այլ հետևակ յետոյ լեր ընդ նոցին յետ ին.
Ա՛ որք՝ երանեն ա̄ծոյ ին:
զոր շնորհեցեր խնամամ անձ ին.
Ի յընթեռնուլն աշխատեաց ին:
և յաղօթել ըն տաժան ին.
Շնորհեա՛ նոցա աղօթել ին.
Հատո ընդ վ՛արձս աշխատողին:
Լոյս տուր աչացն որք նայեցին.
մաքրեալէ զուան որք վերծանին.
Տա և ձեռամբըն գրող ին:
և ուղղապէս փոխարկող ին.

Ր. ժղեգոյիւք լուսացող ին.
մասունք բարեաց ՚իքէն տացին ։
Ն. ե՛ անն նախանձ փառափառող ին.
և ջերմեռանդ ընթերձող ին ։
Ն. ե՛ս ՚իբերան բան առնող ին.
լցցես սովամէ զիղձըս սրտ ին։
Ր. ժթէ՞ և ախտ ոքշարժեսցին.
պարսաւադէտ բանիս լին ին ։
Ո. րքո՛չ յինէն առաջեկ ին.
այլ անն նախանձքո՛ պարգև ին ։
Ս. ի համարիր զմեղըս նոց ին.
այլ մաքրեսցես զախտացն սրտին։
Ք. աջ իմանալ զիմաստ բան ին.
որ ամբարեալ կան ՚իսոս ին ։
Ն. ե՛որք ինև և կամ յետ իմ.
այսու բանիւ ՛քեզ պաղատ ին ։
Տ ամարեսցես միշտ ընդ նոսին.
զիս ընդներսէս մաղթել սով ին ։

Ա՜ռ հոգիս իմ յա՜ճանդ ին.
և'ի մարմինս իմ տապան ին:
Բ՚արեաց ազդումն 'ի քէն լցին.
և ցնծացեալք կայտառեաց ին:
Ա՜մանաճա՛նդ զիս յիշող ին.
և թողութե՛ ինձ խնդրող ին:
Բ՚արե բարու՛ձյ ընթերցող ին.
զմիտըս բանի՛ց ըն քննող ին:
ՃԿ Ողորմութե՛ց պարգևք տաց ին.
յառատարու՛խ բարեացքդ ին:
Ա՜ Հա՜ճատա՛ր զամենես ին.
տ̅ր իմ յիշեա՛ յորըն վերջ ին:
Ա՜ քեզ ընդ հօ՛ր քուման ծըն ին.
անեղ անէ՛րբ ևսկական ին:
Ա՜ ընդ հոգւո՛յդ քում էակց ին.
անձառ բխմա՛նըն հայրեն ին:
Մ՚իոյ բնութեա՛նդ ա̅ծայ ին.
միութեա՛նդ ևմիշտ է ին:

Ս. երակատար երկդ անձ ին.
կատարողի՛ արարած ին:
Փառք եւ պատի՛ւ եւ գոհու թի.
բարձրա գո՛յն երխանու թի:
Յանցեալնյայժմս եւ ապագա՛յն
ան ըստ յաւիտեան ին:

Յիշատկրան բանիներդողի մաղթա
նաց ամն ներսէսի կլայեցւոյ.

վեց. Ճ. հայոց թուական.
եւ առ աջի ն սկսե՛ ընորամ:
Ռանըս գրեցա՛ աղօթակ ան.
երկհազրեա՛ն ամ բյանկական
Սկիզբն՛ իհօրէ՛ նմեր նախնկն.
ինչ՛ իվերջի՛ն դարուս վաղջան:
Օ բան եւ ըզգօ՛րծ նհմայնգմայն.
ու իս փոխեա՛լ գխմաւակ ան:
րթուն հոգւո՛ց խրախճանկան
ի բանս եւ յիրըս զանա զան:

Ընդյոյս դէմ անդ եմ եմ.
Խօսակցելով անձն անարժան:
Բան զի սիրոյն արարչական.
որսերումանեւ 'ի խմեզ ընական:
Սա զարթուցին չներբրուսական.
հանօղ յաձորումն արդիւնական:
Ո հոգին մըթին նսեմական.
զանկեալ 'ի հող այսնիւթական:
Սա փոփոխէ լոյս պարզական.
խառնէ 'ի դունդ անմարմնական.
Ո միտս անմքրուր աշխարհական:
որ ըստ ծովու ալեաց ծըփման.
Սա վերբերէ հեռոյ նման:
որպէս բնութեն էվերնական.
ԶՀ Ո նձն ըզդածեալ եւ զհոգեկան:
'ի պատճառ է ինչտորումական.
Սա ներգործէ ուրախական:
'ի թաղծութեց ըն հիւթական.

Ն ՜որք արբեցո՛ւցեն թմրական.
ըմպօղք գինւո՛յն յիմարութ՟ե:
Ս ովա՜զարթնո՛ւն և զգաստանին
թէ ընթեռնո՛ւն մտաւակ ան:
Ո ըք ո՟յ՛ սիրուն բաղձ ան.
դերագունի՛ լուսոյնցանկ ան:
Ս որին թևօ՛ք վերա սլան ան:
մերձին ՚խտի՛ պն անտեսակ ան.
Ն ՜զվիշքրագո՛յն անձըն մարդկ՟ն:
որէ պատկե՛ր ծառայակ ան.
Ն նտանելո՛յն և տիրակ ան:
ընութ՟ե առնէ՛ սա՛ օթար ան.
Ր զծայրագո՛յն ըն բարձրութ՟ե:
որ ՚իյերկնի՛ց երկին ընական.
Ս ա վայր բերէ՛ խոնարհակ ան:
որք յիւր անո՛ւն ժո՛ղովեց ան.
Ն ՜զարարի՛չ ըն հնարակ ան:
որով բոլո՛ր էակս ստեղծ ան.

Մոլաճկոչե՛լ որդւէք մարդկ ան·
հայր ըստ շնորհի՛ արժանացան։
Սաննայարի՛կ տաժանեց այ·
գրել չափո՛վ ըղձանս՚ խամ ա։
Ե, երանէս եղբայր գրիգորիս ի·
հայրապետի՛ս ազգէն հայկ այ։
Ի, յնմոր յոքո՛ւնց գողգերակ այ·
նախնաստեղ՛ծ յաթոռնոր ա։
Ի, րեան առո՛ւ լոյս ծագող ին·
և հետևո՛ղ հետոցնոր ին։
Ո, այցես հոգւո՛վ գովքացակ այ·
մարմնով չօգտի՛մ թէ՛ մերձակայ։
Օ ի՛ չյիմո՛ցըս խրատեց այ·
և ո՛չ տալո՛ց զոր ընթերձ այ։
Ա, րթուն թուչէի՛ և թմրեց այ·
և իմաստո՛ւն յիմարեց այ։
Լոյս կարծէի՛ խաւարեց այ·
՚ իմէջ օրէա՛յ նսեմաց այ։

Օ իլուսատու անուանեց այ·
բայց մառ ախտուղ մթենյես կամ:
Բ ժիշկ այլոց հրաշէրեց այ·
բայց ես ախտիւք մեղօք լց այ:
Փոխան մեծի՛ն ես կոչեց այ·
անզուգական աթոռնոր ա:
Ս՛ է ինմանէ յոյժ հեռաց այ·
որքան երկին առ ստորակայ:
Ք անզի ճրագի նմանեց այ·
որ տեսողացն ըզ լոյսըն տայ:
Սպլ ինքըն մոմ տգեղան այ·
և խուր լուսոյն չքայծ առան այ:
Ս՛ է կամաչաց որ՛ իմեղ կա·
տեսօղ այլոց գոլ՛ իբաց եայ:
Բ այց ինքն ինքեան անտեսան այ·
և ըզ սղալմանն անգիտան այ:
Ս՛ է կամքարին այնյեսան այ·
որ սուսերաց ըզ սուրըն տայ:

Ե. ւինքըն գո՛ւլ ո՛չ սրան այ.
թէ եւ բազո՛ւմ անգամ ջան այ:
Ն ոյնպէս եւ ես այսյարտկ այ.
զայս մաղթանա՛ցբանսխօսեցայ
Թ. էպէտ եւյի՛ս ո՛չ ազդէ սա:
սակայն արթնո՛ց մաքրիչ մնայ.
Ե. ւձմ՛ ՚խայս որ.ք ախտան այ:
թէ՛ չափաւո՛ր բանիւէ՛ սա.
Ե. ւ արտաքի՛ն կարծիսմ ա:
որպէս եւ զե՛րդն ափրոդիտ եա.
Օ իթէ՛ սո՛ւսան որ ձեւան այ:
տուլա՛յայնքա՛ն գեղեցկան այ.
Ք. անզի արդեօ՛ք վայելչան այ:
Ճշմարտութե՛ բանս որ՚խամ այ.
Ե. րգոյն հանգո՛յն սողոմոն ի:
սա որ երգո՛ց էրանոհան ի:
Ո ր զփեսայի՛ն երկնաւոր ի.
ըզ սէրն առթէ՛ հարսին կուս ի:

Նա՟կամ դաւթեանն սաղմոս ի:
այսա հալած մարգարէ ի:
Որյօծ մանէ սամուէլ ի·
հոգւոյն երգէր 'ի տասնաղ ի· ՃՂ
Նա՟յլ բազմացն որք ենյայտն ի:
որք վանեցան չափով բար ի·
Ոչ 'ի յենքեանց այլ 'ի հոգ ւոյն:
այնոր շարժէ յորըս կամ ի·
Օ ի մէ աղաքսա մեծըն կարծ ի:
և կամաւոան ըռխշտ դաս ի·
Ըստ այսմ և շնորհն ոչ միակ ի:
այլ 'ի բազումըս բաժան ի·
Ոմանց տայ շնորհ մեկնել բան ի:
զի հանրական լուր օգտեսց ի·
Այլոց իմաստ ծածկեալ ձայն ի:
զի զարթուսցէ զնիրհեալ հոգ ի·
Ոմանց տայ բան որ ոչ չափ ի:
բայց զօրաւոր և ըստ կարգ ի·

Այլոց շնորհէ՛ բանըս տող ի.
զի եւ յայնու՝ մեղքըն բան ի։
Քանզի բընութի՛ մերէ յայտն ի.
արագայագ եւ ձանձրալ ի։
Սանտոյսորի՛կ նա տայ լեզու՛ն ի.
ըզյօդնասեւ ագդըս բան ի։
Րսառոյամ եւ ես նկարեց ի.
զնե բառաղական բանս՝ կըքարտի
Իզուճարձութի՛ բանս սէր ի.
եւ բարեմիտ ընթերցող ի։
Յորում յիշմա՛ն զիս արժան ի.
համարեսջիք սիրով սրտ ի։
Օ ի թողութի՛ ինձ պարգեւ ի.
առաստաձի՛ր տնէն ձր ի։
Նմ եւ ծնօղաց մերոց բար ի.
որք՝ իժ ողո՛մեւեն այժմ յերկն ի։
Մաղթեմ յիշմամբ աղօթել ի.
արտասուէլոյն ժամանակ ի։

Մ. ձւ եղբարցն իմ ըստ կարգ ի.
նախ վեհագոյն տնըս մեծ ի:
Մ. պայ վասըն վեհիշխան ի.
զօրավարին բարձրագուն ի:
Ն. է ծնեալ սոցունյըն զուաակ ի.
ևբով անդ ակ ազդատոհմ ի:
Յ. ինէն նորոգ բանսայս լից ի.
պատմօղ ընսէից յիշատակ ի:
Ն. է մարեմոյ ծղնաւոր ի.
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ ի:
Ն. է վահրամայ իւր զաւակ ի.
հանդուցելոյն առ քի :
Միշտ յիշատակ սա եղից ի.
այժմեւ յաւէտուրն ապագայ ի:
Թողուլ զանցանս որ՛ խմարին ի.
կարգելն եղասըն հրեշտակ ի:
Նա եւ հանուրց ամենայն ի.
մերձակայիցս եւ ըքհեռ ի:

Որք հաւատան իմ Ձի.
տր համօրէն ողորմեաց ի:
ճը Եանամ փառաւք եղեց ի.
ընդ հօր հոգւով ըն ճշմարտ ի:
Յաւէտ յայժմոյս եւ միշտ է ի.
եւ յաւիտեանս յաւիտեն ի:
Երջանիկ տրըդ ներս էս.
զքեզ տր ընտրեաց՝ յաշխարհ էս:
Տընօրհնելոյս հայոց հանդ էս.
զեկեղեցի շնորհօք պէս պէս:
Երկնաւորաց նմանա պես.
յինըն դասուց խորհրդոմ պէս:
Փառս առաքել երկնա հանդ էս.
տն տյ՝ ի յիւր հօտ էս:
Օրհնել զփրկիչն անհատապէս
ընդ հօր եւ հոգւոյն յայժմ միշտ պէս
Նմին վեհի մաղթեա պէս պէս.
զքեզ աղաչեմ սբըդ ներս էս:

Նուաստագոյնս ես ստեփաննոս·
մաղթեմ վասն իմ միշտ առ քս̃։
Որով սրբես բորբոք մարմն ոյս·
ջնջի անցմանք խաւար հոգ ւոյս։
Ով ած զարթնուլ ՚ի խորքն ոյս·
վերամբերել ընդ քեզ ՚ի լոյս։
Ի յաղջամուղջ տղմէ դըժ ոյս·
հանձնեա ընտրոց լինել և յոյս։
Երգել ընդ քեզ զերգս հաճոյս·
երրորդութե̃ ստեղծօղ ըզ լոյս։
Բաբունա բար ծոյլ և հեգ ոյս·
լերնաճակից ընկղմել ոյս։
Գոհաբանօղ լինել գեր ոյս·
տ̃ն արար չէն որ է մեր յոյս։
Ստեղծէլ քըս մեզ հողնխութ ոյս·
փառս առաքեմք առ տ̃ր յ̃ս։

M.in.

նորին ներբողեանս ասացեալ առ
սուրբ երրորդութիւնն ։

[illegible]

ած ըղձայր · անծին անեղ և
անըսկիզբն ։

Խոստովանիմ ած զորդին ·
անժամանակ հօր միածին ։
ոստովանիմ ած զհոգ ին ·
նութենէ հօր անքնն ին ։
ըրեակ անձամբ երրորդուն ·
ասն ակման ած ութ իւն ։
ի էութի և մի բնութ իւն ·
տիրական իշխանութ իւն ։
այր է ծնօղ որդի ծն ունող ·
գին՚ նոյն՚ իբնութեն է ։

Ո՛չ մարմնական ծնընդեան նման
զի է աննիւթ եւ պարզական։
Եւ ո՛չ աղբեր հոսման հանդոյն·
գօղ անմարմին բխումն հոգւոյն։
Ո՛չ բաժանեալ յէութեն է·
բանին հոգին առ ՚ի հօր է։
Ո՛չ մինն ստեղծի՛ չ մինն արարած·
եւ միւսն օտար պաշտօնատար։
Որպէս կարծիքն արիոսի·
հեթանոսաց համախոհի։
Որ ելեւէջս ստորիճանի·
բնութեեմոյծ հաւասարի։
Եւ ո՛չ անձամբ խառնակելով·
երեցն ՚ի մի ժողովելով·
Որում թուեցաւ այս սաբելի·
հրէականին հետեւողի։
Այլ ՚ի երիցս լոյս զատուցեալ·
երիցն ՚ի մի լոյս միացեալ։

Որպէս 'ի մի ջահ ժողով եալ·
երեք լուսոյցըն մի եղ եալ:
Աստ արեգական ըն հաճայքման·
'զհուր և ըզ լոյս և զօթարան:
Նամ թէզաղըերզգ եաև ըզծով·
այսմ օրինակ առ բերել ով:
Երեցըն ջուր ընութէ գոլով·
անոճամբ անձամբ բաժանելով:
Նուայսէ մի ածութ ին·
երեք անձանց անոճանդրութ ի:
Նամ լոյս 'ի ջուր ըս ծագելով·
և ձառագայթ ներգործել ի:
Որպէս և հայր յորմէ որդ ի·
հոգին ծաճալ ձառագայթ ի:
Լայրէ պատձառ անպատձառաց·
որդւոյ ծնըլեամբ հոգւոյն բխմամբ
Ոիոյ չէին պատձառ առ·
ինքնպատձառ անգոյից պատձառ

Ո՛չէ առաւել հայր քան զորդ ի․
և կամ որդի՛ քան ըզհոգ ի։
Մ՛իշտ հայր միշտ յաւիտեան․
և համագոյքն իւր յէութ եան։
Ո խեթելոյս որդին փառս առ․
Ու կենարար հոգին կեն աց։
Ո խարդ երբեմն առանց լուսոյ․
Ու անկենդան ո՛չ գոլ հոգ ւոյ։
Ո՛չ ըստ բնութեն մեծ է հայր․
քան որոց ակն զբնէ և պատճառ առ։
Նւ ո՛չ նուաստաւոր որք խնման է․
զի այս և զհայր տեսանան է։
Ըստ պատճառին մեծ ասի հայր․
և ո՛չ բնութե՛ քան զի է՛ հայր։
Որպէս և մերըս հաւաստ ար․
և ո՛չ նուազ որդի քան զհայր։
Բայց զի որդի ասի որդ ին,
ո՛չ մարմնականն և ախտաւոր ին։

Իբրու կարծեն կոյրքն մտօք ·
հաճանականքն մահմետ են ։
Որքբան ասեն ըստ յոհաննու ·
եւ յանուանէ փառ չեն յորդւոյ ։
Ո՛չ գիտելով յիմարքն հոգւով ·
Թէ չէ՛ յօտար բանն ՛ի յորդւոյ ։
Ո խորպէս ծնունդ է բանարախ-
նոյն պէս եւ հօր ծնունդ որդի ։
Լոյս ՛ի լուսոյ յառաջ բեր ում ·
եւ ո՛չ նմանն ծնընդեան մեր ում ։
Բան աստուածայնէ անուննոր են ·
զխան մարմինէ ծնունդքան են ։
Ի ճշմարտին հօրէ բնութ են ·
անուանեցաւ որդիութ են ·
Ընդ համամարդկան եւ հրեշտակաց
բանիճանձառ անտես մտ աց ։
Նոյն հաճեա ուղղափառաց ·
երրորդութեան է մերձակաց ։

Օ իմ անկէտ եւ անսահ ման.
աներբանուր եւ ան վախճ ան:
Որէրըն մի՛շտ եւ՛ այժմ ուս.
եւ կասցէ անբաւ դար ուս:
Ո՛չ ըմբռնեա՛լ ո՛չ դադար եալ.
եւ սկըսելո՛ց պատճառ եղ եալ:
Իմանալեա՛ց եւ ըղձ ալ եաց.
եւ զօրանոքօք պարունակ եաց.
Ո՛չ այլ այլեա՛լ՝ իբնութեն է.
եւ ո՛չ փոխեա՛լ՝ իտեղոջ է:
Օ ի այլայլի՛ն որք եղան ին.
եւ փոփոխի՛ն ոյք փոխադր ին.
Ի՛ յէ՛ նովա՛ւ լցեալ երկ ին.
երկիր եւ խո՛րք անդ ընդ այ ին:
Վերա եւ ներքո՛յ ամենայն ին.
եւ արտաքո՛յ արարած ին:
Խնամօղ տած օ՛ղ եղական աց.
եւ՝ էյէի՛ց անպարա գայց:

հուպ

Հուպ ամենից և մերձաւ որ ·
և յումեքէ ոչ հեռաւ որ :
Տեսօղ մարդկան ծածուկ կարեաց ·
զխորհուրդ սրտերանց գործ ընկերեց :
Ու ինքն աչաց հողեղէն է ·
աներեւութեան անմարմնական է :
Սխայն մտօք նկարագր է ·
աղօտ նուաղ ըստ փայլածն է :
Իբր և ըզ հուր սրբեցել ոյ ·
ջինջ և մաքուր ըստ հայել ոյ :
Սա ըզնորին դեղոյն նմ ան ·
յուրըն ցուցցէ տիպ տիրակ ան :
Այլ բնութեան անտեսանել է ·
և ոչ աղօտ միտուք ձգ է :
Ոչ մարդկային մաքրագուն էց ·
և ոչ երկնայնոց սեռին վեհ էց :
Օ ի եթէ գոլ հաւատ ամք ·
բայց թէ զինչ է անգիտան ամք :

ի յաւ

Իյսաւաղէն նկիմաստ վասն թամբ ·
եյեւ ըկրորդ է՛ նյոյժ վերջանամբ :
Որք տուաւէլըն նկըրտ ին ·
եւ առ սակաւէըն ակարան ան :
Իսէ որքչախով վերա բեր ին ·
դեր քան ըղչափըն վերան ան :
Յարարած ոցըս ծանուց աւ ·
ստեղծօղ սոցա թէ՛ էան բաւ :
Իսէ՛ խոեսլեա նցըն զանս զան ·
թէ՛ չէ ընութի այն որ ցուցաւ :
Օ սմանս աուի նքնկամաւծգէ ·
զորս՝ ի բարի ն դոլ ճանաչ է ·
Որպէս ճարտար արհեստաւոր ·
ըներէ ըղնի եթ պատշաճաւոր :
Օ ի թէ՛ անհաս ամենայն ի ·
նա ամենից յուսանալ ի ·
Իէ նյսմնէ ոչ ձեռն արկել ի ·
եւ ոչ մասամբ հաղորդել ի :

Կամայորէն խոնարհի նա .
յանհաս փառաւորըն դերանի ոյ :
Օ է մերքել ըզօր.ք կորքրենչառնա .
՚ի յաշխարհէն ըստ ուրանի ոյ :
Սեայն սերովք բաղձամամբ արտաք .
որով հոգի նարբեալ մաքրի :
Ծա տես այնուղէն է .
որպէս խոստացեալն տէրուն է :
Սրդ՚ այսպիսի քս տէծաց ան .
ընդ անեղի և լեալն ան :
Անա անեղար դամասանեցեց ան .
եղեալ քրաշուիմք մխացան :
Սակայն յորժամ խորոց վերին .
մերք այսպիսեացս զան ի.քննն են :
Ոչ տեղ ունի և ուրդադար են .
և ոչ կայեան ուր հանգըստ են :
Օ որ անդանդի զընանդանուանեն
և անցանել ընդ ոչ կար են :

Մա՛յլ խաւարն՝ նա այսր իջան են·
անմահականն անուանդըն են:
Նէ ժողովեա՛լ միացում ար·
զո՛չ ըսկըսեալըն և զանդադ ար:
Յաւիտենից և մշտաար ար·
բանիւ զանունն էին ար ար:
Որդ՝ միանձանցըն միշտէ ից·
մինն՝ ի յերից այս անբաւ ից:
Յանճառ ծնուդ գերագունից·
ծածկեալն՝ ի ծոց հօր խսկակ ից:
Հօրն բաւ համանման շարժական·
կնիք շարժումն՝ և կերպար ան:
Ներըն ոյթ անտեսակ ան·
լոյս՝ ի լուսոյ անմարմնակ ան:
Պատկեր հօր ոչ փոփոխակ ան·
այլ անփոփոխ համանման ան:
Միեղըն սկըզըբա՛ն առաջակ ան·
աղբեր կենաց անմահութեան:

եկեր

Ի կերպարանս իւր ըստեղծեալ.
գայլկամաւ հօր բանդ խոնարհեալ:
Որ ելաւ էն յայնժամաւ եալ.
խաւարթարէն այժմիկ առեալ:
Ի ջաւետեօքըն հրեշտակ ին.
ընակել յարգանդ սրբոյկուսին:
Սաս ի հոգւոյն ջրեալ յոգին.
հօր զօրութեան օթարան ին:
Բանն անմարմին ըստ յէութե.
եղեւ մարմին ճշմարտու թե:
Ո խորըն պահեալ անեղա պէս.
Նզինս առեալ ըստուգա պէս:
Որպէս խառնումն ըսքանչելի.
ած ընդ մարդ բնութե խառնի:
Անչէութիւնըն փոփոխ ի.
եւ ոչ ձեւով կերպարան ի:
Որպէս ասաց ժանտն եւ ունդէս.
թէ ոչ մարմին առ խոկա պէս:

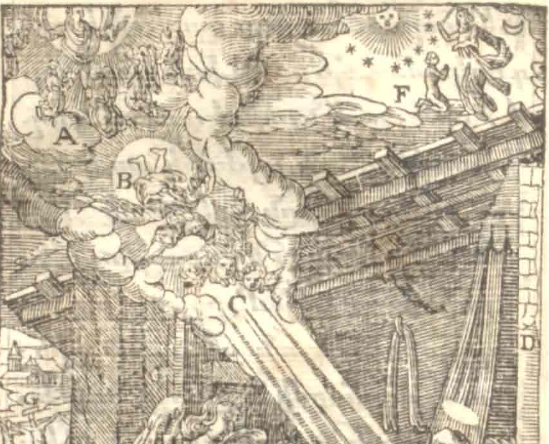
A
B
C
D
E
F
G
H

Ի. ՁԼ առ աչօք անց ընդ կուսին.
խողովակի՛ նմանա պէս:
Կամ դաղապա՛ր հրա՛հալէլէ ագ.
որ ըզընութեն ո՛չ տայ յինքեանց:
Ս՝ խայն ըղձն ըս.քանդակեալ.
և ըզ.քանա՛կս ենթակաց եալ:
Լ՛ ո՛չ երկուցըն միութ իւն.
բաժանելո՛վ երկու բնութ իւն:
Լ՛ կամյերկո՛ւս որդիս ըզմին.
ըստ նեստորի՛ չարաբաստ ին:
Լ՛ ո՛չ մարմի՛ն ն անմարմ բար.
որպէս ասա՛ցն ապօղին ար:
Թէ՛ անհոգի՛ եբր՝ իբադ ին.
բնակեաց ա̃ծ բա՛նն՝ իմարմ ին:
Ի. որդ՝ այսպիսեա՛ցդ փառչ իմք՝ իմ̃ց.
իբր՝ ի քարբեի՛ց թիւնաւո՛ր ագ:
Հետևելո՛վ լուսոյշաւիղ ագ.
ըստ ուղղա՛փառ վարդապետ ագ:

Եւ դաւանե՛մըք միու թիւն.
ո՛չ այլայլե՛լ այնու զբնու թիւն:
Զնոյն որդի՛ն որ՛ի հօր է.
եղև որդի՛ աւ՛ի մօր է:
Եւ միաւորե՛մք բնութեա՛յս ու.
ըստ խառնըմա՛ն անճառել ւոյ:
Որպէս հոգի՛ և մեր մարմ ին.
՝ի մի բնութի՛ւնըս ժողով ին:
Օ իթէ՛ սղբա՛ ենարար ած.
և միանա՛ն անայլայլ ած:
Ի յանմարմնո՛ց և ՝ի մարմնո ոյ.
անդիտացեա՛լ գոլ միաց ած:
Օ իչե՛նզարմա՛նըք հիաց ման.
Թէ՛ ա՛րարիչ բնութի՛ և բան.
Զնոր յաւէ՛տ անմարմնական.
և եղելո՛ցս արարչակ ան:
Խառնի ընդ մե՛զ անշփոթաբար.
և միանա՛յ անճառա բար:

էյօր

Ի՛ յօրհնեմք և զծառա վսար·
ձերումբնութեան և ո՛չ յօտար :
Օ խորքերկուս բնութեամբն·
Ն՛ խեռբանկըս բաժան են :
Տ՛արկեերկ՛ս գոլբաժան ել·
Եկամ՛ իմք միաւոր ել :
Ր՛յաւէյոգի՛ և՛ խմարմ ին·
և՛ իբնութի ւնն ածայ ին :
Ե՛կէզխաանո՛ւ մըն մրդկայնոյն
աւելհզօ՛ր քան զդոյն :
Ե՛րկուաւելդարձեալբնու թի·
վասընյերկո՛ւց գոլմիու թի :
Զ՛եղասսամր ճշմարտու թի·
թէ՛ չբաժանեն յերկուս ըզմին :
Ր՛այցմեք այսպէս խոստովանիմք
ածայնոցըն հետև իմք :
Ե՛թէ՛ հոգի՛ մարմինև միաք·
ոռվերղե՛ն ազգ մարդկայ ինք :

Ե՛ա

Ի՛ Հաւր ՚ի մէնջ ածըն բան.
և միացոյց բնութ՟ յինքն եան:
Ի՛ մեղաւորաց զմեղանչական անն.
զապականեալսն անապական ան:
Որբոյ անդամն յորովայն ին.
և էր լցեալ նովաւ երկ ին:
Ծածկեալ յօդ անդ սրբոյկ ան
և ՚ի ծոցոյ Հօրան բաժ ին:
Օ րխննամնեայ ժամանակաւ.
անկարբնութ՟ յինքեան տուրաւ.
Ի՛ Հորդէս մարդ զան ծըն աւ:
և կուսութիւնն ոչ խախտեցաւ.
Ստեղծօղմնկանցմանէ կցուցաւ
և հինաւուրցըն տղայաց աւ:
Ի՛ յանբանից մսուր եդ աւ.
՚ի հրեշտակաց փառաւորեցաւ:
Ի՛ աստեղբըն լոյսըն ծագեց աւ.
և ՚ի մոգուցըն պաշտեց աւ:

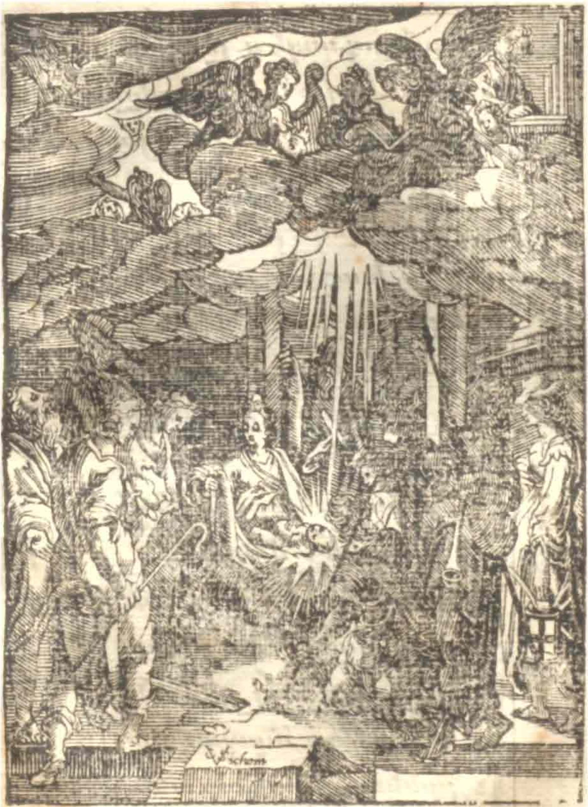

Խորհրդապէս ընծայեց առ.
ոսկեան կնդրուկ եւ զմուռս առ:
Րաց յօթնեկնց հովուաց յայտնեալ
ծնփրկիչ եւ տէր յօծ եալ:
Գ,յնոր հովէրըն զխորայ էլ.
որպէս խաշին առաջնորդ էր:
Կերակրեցաւ կաթն՚ի խմօր է.
՚ի կուսական սուրբ ստեն է:
Ողարարածս իւրկերակր է.
բանայ ըզձեռն եւ ցուց է:
Ր ստնախահարցըն թլփատ ի.
յափրկիչ վերա կոչ ի:
Քառասնօրեայ եկաւոր ի.
ըստ յօրինացն ՚ի տաճար ի:
Իգիրկս առեալ սիմէոն ի.
առարձակօղ տէրպաղատ ի:
Ի յանձնայէ զոհաբան ի.
եկեալփրկօղ իսրայէլ ի:

Նստ

IHS
G
G
F
E
A
K
B
H
I
C
D
A
A

A
A
L
F G H
B
D
E
C
I
I
K

Նստաւ ի թեթեւ ամպոյ նմ ան.
գնայ յեգիպտոս փախըստական:
Որպէս ըզմարդ երկիւղած ան.
բայց մանրէ զկուռս եգիպտականն:
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառնայ
՚ի նազարէթ պանտա ըխտաւան այ:
Սնանի ՚ի տունըն յովսէփ այ.
զոր անուանեաց հայր եւմկ ու:
Օ երկոտասամն լըրումն ազգաց.
յերուսաղէմ տօնի զատկ աց.
Օ ինքեան խօսեցեալ բան օրինաց.
դնէր առաջի հրէից ազգ աց:
Մարմնով աճէր եւ զարգանայր.
որով մանկունք հասանին յար:
Իմաստութի իմաստնան այր:
որ իմաստնոց զիմաստըն տայր:
Որում հնազանդեն հրամանաց.
դասք անմարմնոց հոգեղէն աց:

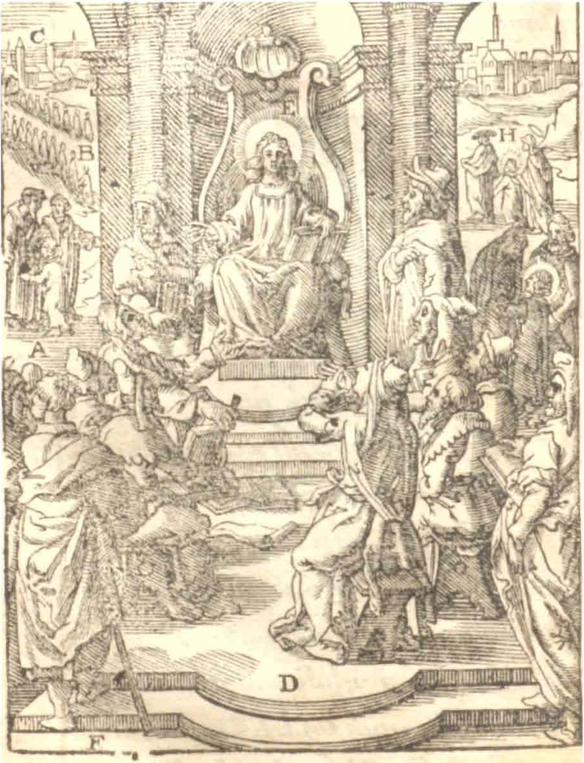
C
B
E
H
A
D
F.

Իմն էր հնազանդ մարմնով ծնողաց
ըստ օրինացն իւր հրամանն աց։
Ամս երեսուն այսպէս լռ էր.
եւ ոչ նշան նորա ցուցան էր։
Եւ ոչ բանիւ վարդապետ էր.
այլ թագնաբար յերկրի շրջ էր։
Մինչ ՚ի լնուլ թիւ երեսուն ին.
այր կատարեալ չափահասակ ին։
Օ ի մի առ յաչս երեւեաց ին.
անօրինութեանքըն մարդկայ ին։
Յայնժամ իսկ գայ ՚ի յորդանան.
առ յովաննէս ՚ի բանին ձայն։
Անկարօտըն մաքրութ եան.
առ ՚ի մաքրել զազգըս մարդկան։
Որում կարապետն վկայ է.
գառն Այ վերա ձայն է։
Ի մկրտել զնա հրաժար է.
Թէ ինձ՝ ի քէն մաքրել պարտ է.

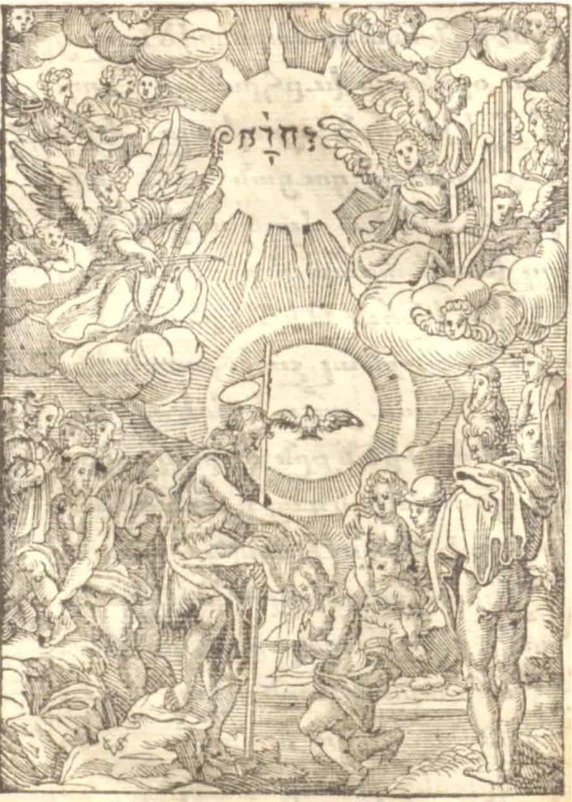

Բանզիծանեալ՝ ի հրեշտակէն.
այնոր կոչեաց յանապատ էն :
Թէ ասէ բա՛նն ի սկզբանն էն.
զոր ծանուցեր յորովայն է :
Թագաւոր անդրէ՛ նորնաելով.
ւ՛ի յորդանա՛ն իջանել ով :
Նու՛ մկրտէ՛ չըն մերձ կալ ով.
ստեղծօղն ինքեա՛ն մկրտել ով :
Հայր՝ ի վերուստ աղաղակեալ.
դայէ որդի իմ սիրեց եալ :
Աղաւնակերպ հոգին իջ եալ.
զանձնէական ցի նմանատեցուցեալ
Ի յանապատ հոգւով վար էր.
քառասունօր ծոմով պահ էր :
Որպէս մովսէս՝ ի սինեայ էր.
և եղիա՛ս նովին ձևն էր :
Նու՛ զի սա տէ՛ր գոլով նոց ին.
և անկարօտ ամենայն ին :

Ո՛ ենքն ո՛չ տէրթ ո՛յլ մերձելք՜ ցեն
մինչ ՚ի լնուլ քառասնեկ են :
Ա՛լ զխմարմինքեր մարդկայ են ․
ծածկեալ նովա՛ւ զլոյ յաներկնային
Արկեալ կամմա՛ն փափագ հայցին ․
Երբ կարթի՛ն կեր փորձող են :
Որ մերձենա՛յր յերկրորդ նադամ
ըստ յառաջի՛ն խորհնխաբանմամբ ․
Պնդէր առաջի՛ն որպէս յայնժամ ․
բանիւ պատրօ՛ղ զերկ ուբերձմամբ
Ե՛թէ որդի՛ ես աստուծ ոյ ․
որպէս լուա՛յ ձայն ՚ի վեր ոյ :
Փորձովք ըզնո՛յն ճշմարտեցո՛ ․
առ ՚ի քարա՛նց հացլինել ոյ :
Ո՛ր չսաստեա՛ց ըմբերան եաց ․
Երբ ըզկարօ՛ղ պատուէ՜հաս եաց :
Ա՛յլ հեզաբա՛ր պատասխանեաց
մեզ յօրինա՛կ վարդապետ եաց :

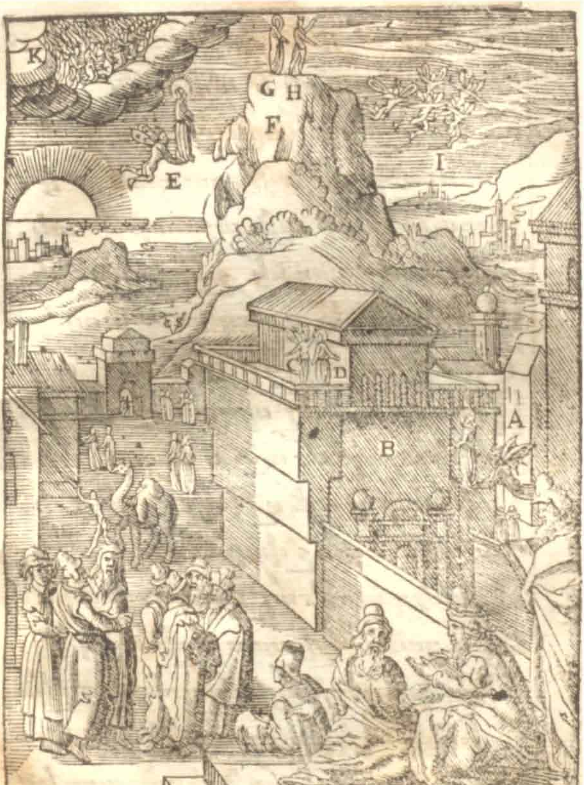
K
G H
F
E
I
D
A
B

Թ․ Էո՛չհայցէ՛ միայնկեցց է․
մարդերկրածի՛ն զերկրկին է։
Ի․ այս ըզմարմի՛նըն բուծան է․
բանն ըզհոգի՛ն կեցուցան է։
Ի․ տաճարի՛ն այն աշտար ակ․
դարձեալկանգնի՛ չո՛րընդխմակ։
Ի․ յայդմանէ՛ զքեզ՛ խիմայր արկ․
՛ի հրեշտակա՛ց լե՛ր ընդունակ։
Ս րբումտուեա՛լ պատասխան ի․
ըզդրեալըն յորէ սըն մովսէս ի։
Ս՟ի՛տար ըզքե՛զ ՛ի խորձ չո՛ր ի․
զի՛տրա՛ծ քո ո՛չ փորձ ի։
Զ անէդարձեա՛լ բարձր լե՛ր ին․
Եցուցանէ՛ զփառս աշխարհ ին։
Ո րխոստանմյտա՛կանեղծող ին
ԵԹԷՆերկի՛ր պադցէնըմ ին։
Ս րբումսատուեա՛ց նմ տիրապ էս
լիբըըն փախեա՛ծ ծառա՛յք պէս։

B
A

Հրեշտակք մարտուեանն ի յայն հնդեւս
եւ պաշտեցին աստուածապէս:
Ի կերպակրոց ինչ հիւթական.
որչափ մարմնոյ պատշաճական:
Ո՛չ ի յերկրէ յօթեւանմարդկան.
այլ նորաստեղծ արարչական:
րծլյեա փորձըն կատարման.
յայտնէ զբնութիւն նմանական:
Նշանօք զարմանալ տն.
զոր ոչ տեսին աչք մարդկան:
ախ յաղթելով չար իշխանին.
տապ աւեալ զաճառ նորին:
Օ ի յերաճունք դատաստանին.
բռնադատողք մի կարծեսցին:
անայս որ կ բնութ մեր ով.
մերյաղթողին յաղթեաց մարմնով
Ու' ի չպարծել չարին այս ով.
Թէ յաղթեցայ մերկ ով:

Ա. մենք ուսցու՛ք յօրինակ էն·
նախ խորտակել ըղջա՛րին զէն։
Ա. պա՛ սատակել դիւ՛ացն անդրէն·
զազգ ըմբռ̃կա՛ն բուժել յախտէն
Ա. Թէ՛ ախտի՛ց մեղաց յաղթեմք·
զախտորդացա՛ց մարմնոյ բուժեմք
Ա. Թէ՛ զօրէ՛նացն կատար եմք·
ապա՛ քարո՛զ լինել կար եմք։
Ա. րդ ՚մինչվլնեա՛ց զընդխամա՛կայն·
առյովհա՛ննէս գայ յորդան ան։
Օ. րանո՛ր՝ անէր ՚ի լռւրմարդկան
դառնա՛յ՛ ւքա՛ր ան։
Դ. առնա՛յ յաշխա՛րհն գալիլեա·
և անո՛ր՝ անե՛ալ դիւղըն կան ա։
Յ. երրորդ ա՛ւուր գալոյնոր ա·
՚ի հարսանի՛սն կոչի նա։
Օ. րս ինքն և մա՛յրն անդրընթնն
յայտնել ա՛ ըզփա՛ռս արարչական։

Սկիզբըն գործոյն սքանչելական․
առ՝ ի տնէ եղեալ լայն ժամ։
Ոխոր՝ ի ջուրըն հեւթակ ան․
փոխէ՝ ի տունկսըն սեւակ ան։
Պ․արձոյցեւայժմ նոյն հրաման․
զջուրըն՝ ի գինին անապակ ան։
Ա․յնոր զընութին լը լուծական․
արար կայուն անմահական ան։
Յայժմու սրբայմանըն աւազան
եւանդ լուսո՛ ծին ծծակ ան։
Ի ճանապարհ վաստակեց աւ․
որ զերկիր հաստատեց աւ։
Ա․յլէ հանդիստ աշխատել ոց․
եւ ճանապարհ մոլորել ոց։
Ա․ռջրհորին ծարաւել ոլ․
զընութիմարմնոյն ցուցանել ով։
Սամարուհւոյն ջուրխնդրել ով․
զջուրըն կենաց խոստանալ ով։

Մ. ալուր առի՛ նքն ձայնիւ՛ գոչէ.
ըզծարա՛ւիս արբուցան է:
Ի. ո՛ր ըստ գրո՛ց հաւատացէ.
գետոց բխեա՛լ յորովայն է:
Պ. արձեալ կանա՛ն գալիլէ ին.
յայտնեաց ըզփա՛ռս ածայ ին:
Ն. ալով որդւո՛յ թագաւորմ ին.
զառողջութի՛ն ըստ հրաման ին:
Պ. րոպատիկէ՛ առաջան ին.
ութերեսո՛ւն ամհիւանդ ին:
Մ. սաշբատնա՛լ խուրնեամահձ ին.
շըջելնովա՛ն յօրշաբաթ ին.
Յ. եայոմանինու մատնիչըանտին
ձրադին դընի՛լ՛ իգրուա՛ն ին:
Ձ. այնըն քաղցր յանապատ ին.
լւեալ սրտի հերովդէ ին:
Մ. րեգակն ըն լուսծադ էր.
բանըն փոխան ձայնին խօսէր:

A
B
C
C
D
E

Օտազգս մարդկան լուսաւոր էր·
զախտաւորս մարմնոյն՝ իբրեւ ցմեռեալ էր:
Նախ զաշակերտսն ժողովեաց·
զոր խնկեալ բանից յառաջ ընտրեաց
Երկոտասանն իւր անուանեաց·
զեօթանասունսն զորս առաքեաց:
Նոքօք՝ ի լեառն հետ և ի·
և ժողովոց ոչ ք ըզկն ի:
Խոնարհութե բազմեալ նստ ի·
բանայ զբերանըն կենդան ի:
Յորմէ բարի բանըս բըխ եալ·
կենդանաբար ջուր արբուցեալ:
Երանութիս իննեակ տուեալ·
որոց գործովքըն հետ և եալ:
Նոյն որ երբեմն առ մովսէսի·
սինեա խօսէր ահեղ ձայն իւ:
Սա աստ խոնարհև հեզ բանիւ·
լնու զօրէնս որ խիստ դան իւ:

Ս. ուրս ընդ դէմ զնամ կարծէին.
օրինակն տուեալ բան էին:
Ս. ակ չէկն զի լուծան էին.
այլ ի լնուլ զնուագ թեր էին:
Ս. նդ աստղացն թէ մի շն ար.
բայց ես դատեմ զի հայեց ար:
Ի. ապանմանէ անդ արդել ար.
բայց աստուածեղէն թէ բարկացն:
Ի. յերդ մանէ ուղիղ յած.
չէ յօրինացն նա արդել ած:
Ր. այց արդ յինէն է հրամայած.
թէ մի երդնուր ոչ արար ած:
Ս. այս պխն բանիւք բազմ օք.
խրատեացզաշխարհ սամէնինոքօք:
Ռ. ուսոյց մաքուր լինել պահ օք.
և ողորմած որ ոչ կեղծ օք:
✠ Ս. է մինչ յորդուով կերակրեցան.
բազումք մարմնով բժ ր շկեց ան:

Սուրբք լուսո՛վ պայծառացան·
զլոյսն որ յերկնից աչօք տես ան:
Ո ձայնըն կենաց խուլ լըքըլո՛ւան·
Ն՛իմարմինն անմահաց ան:
Համերց լեզո՛ւք բարբառեցան·
և ա̃յ խօսակցեց ան:
Ձեռըք կարկամըք պարզեցան·
և դօսացեալք առողջաց ան:
Իբր եղջերուք կաղք ընթացան·
անդամալուծըք կանգն եցան:
Յա̃ծակո՛խ լեռնէնիջ եալ·
և ըզզօրութըն զայն սրբ եալ:
Սափառնայում քաղաքեկ եալ·
զհարիւրապետորըն ծանուց եալ:
Ո հաւատոյընմե՛ծ յայտնի արար·
քան զիսրայէլ հզօրա բար:
Ո ծառայնհիւա՛նդ ախտամահար ը̃
կեցոյց բանիւ կենդան ար ար:

A
E
F
G

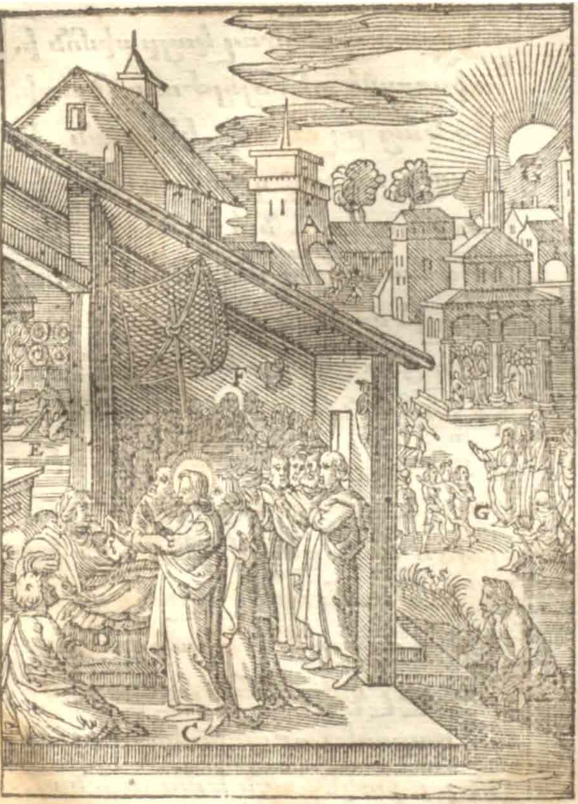
F
E
G
C
D

Զոքանչն անկեալ կայր սիմոն ի.
յախտըս ջերման յոյժ տագնապի:
Ձգեաց ըզ ձեռըն կենդան ի.
յարոյց առողջ վաղվաղակ ի:
Բազմաց եղև նմա կենսատու.
յորժամ եհաս մուտ արև ու:
Որ զեսայեայ գիրըն լըն ու.
Թէ զցաւըս մեր՝ ի մէնջ առն ու:
Զանձըն նենգօղ խորամանկին.
կըր ցորդ չէառ ճանապարհ ին:
Յորջ քաղուճեսուց ըզ չար հոգ ին
որպէս ասէ ըզսխմոմն ին:
Միւս ոմն որ էր աշակերտ աց.
ոյն որ ըզհետ գնալ աս աց:
Թաղել զմեռեալն ոչ հրամայեց.
այլ քարոզել զբանըն կեն աց:
Ընդ աշակերտսն եմուտ՝ ի նաւ.
այն որ կապէ զծով աւազաւ:

Յորս՛ խշարժելըն մըրըրկ ան.
հանդարտեցո՛յց մեհրաման ան։
Նկեալ յաշխա՛րհ դերդեսցուոց.
պատատահեցա՛ն տանջեալք այսոց։
Ոմարդլքն արա՛դ առողջացոյց.
զդևացըն խողի՛ վըքըն խորաց ույց։
Իուծեալ մարդո՛յն ըզմեղսելթող.
որպէս հզօ՛ր տէր և յաղթ օղ։
Ոմարմինն այնքա՛ն նարարկարող.
մինչ զի մահձա՛յն եղև բարձող։
Իյանցանե՛լն առ մաքսայն ոց.
ետես նստեա՛լ ըզմատթէ ոս։
Ոանեաճ զհոդուո՛յնոր՛ ինմալոյս
կոչեաց որպէ՛ս զեղխսէ ոս։
Իշխարհակա՛ն սիրոյն կապան.
խզեալ սիրո՛վն անն իւթակ ան։
Չեղևարգե՛լ ինչ և խափ ան.
լսել ձայնի՛ն տրունակ ան։

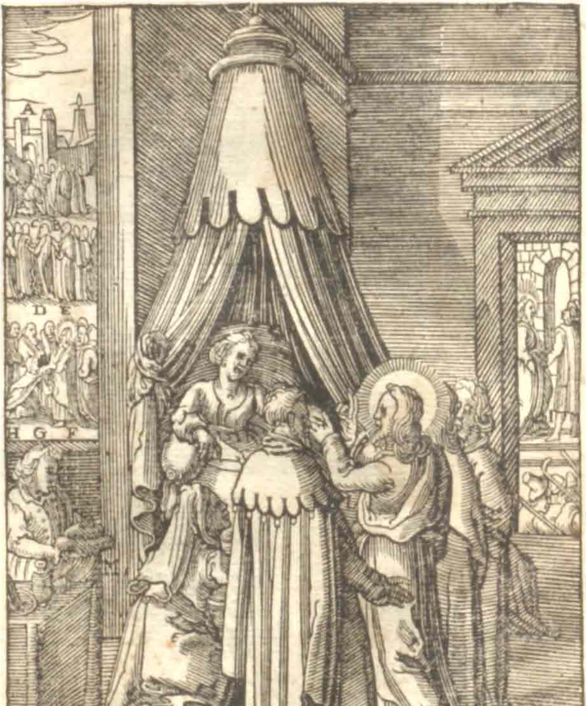
A
D E
H G F
K

Օ այրոս անուան դուստրիչ խնին
ախտըն մահու հանել զհոգ ին:
Մ անգնեալ բանի՛ն նորին լին ին.
որպէս՚ ի քնոյ զարթուցան ին:
Ի ճանապարհըն այն բար ի.
տեառատես կինըն հուպ լին ի.
Բ ղձցի զզգեստն փրկչին լինի:
հաճատքըն մեծ հրապարակ ի:
Մ ուրացեր կուց առոսս անկել.
ձեռին հրամանաւ լուսաւորեալ:
Ճ ամբր դ իւ զոմըն կալ եալ.
շնորհեալ խօսել զդառնացեալ:
Բ զդ ոսացեալն ՚ի մէջ կոչ եաց.
ձգել ըզձեռըն հրամայեաց:
Օ մեռեալանդամն ՚ի կործձգեց
յայլ անդամոցըն կենդանեաց:
Գ իճահարին խուլ եւ համ եր.
շնորհեաց ըզլսօս եւ ըզլու եւ:

A
B
C
D
E
F

B
D
H
G
E
F

Սրով լեզուքըն մահու բեր.
բեղ զէբիւղան աստենհան էլ.
Նստեալ ’ի նման եղր ’ի ծով ին.
վարդապետէր ’ի ցամաք ին:
Ըզաերմանեացն առակ խոր ին.
Զորել ցանել յերկիր բան ին:
Մն ’ի թռչնոց յօդական ին.
առձանապարհ քաղեալ հատին:
Մն յապառաժ տապով կիզին.
և այլն ’ի խռուշաըն հեղձան ին:
Իսկոր յերկիր բարիանկ ան.
եբերպտուղ տոհմական ան:
Բարեբաստից պատահեց ան.
ըստ հաճատոց պարգևեց ան:
Օրհնաճորըն երեսնաճ որ.
և կուսութեան վաթսունաճ որ:
Իսկ պատարագքըն բանաճ որ:
վկայ.ք յարեամբ հարիւրաճ որ:

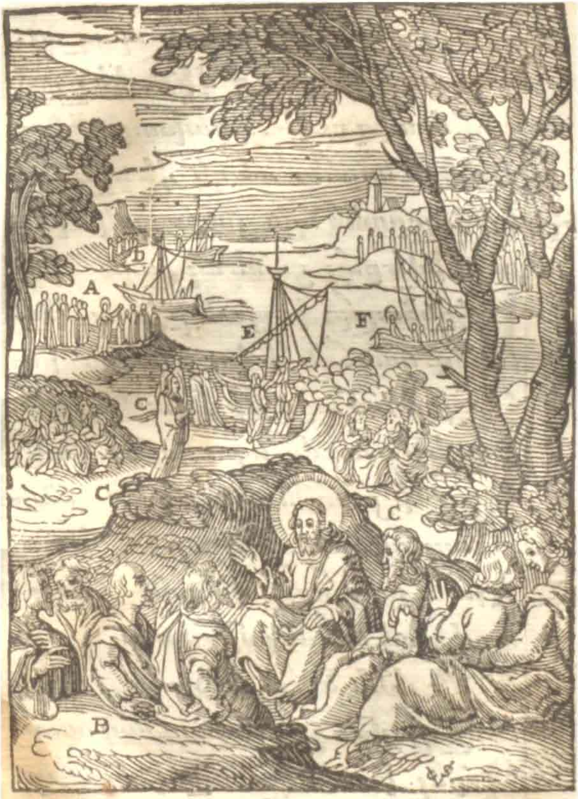
A
b
E
F
C
C
C
B

Պտնձհայրն ուր բերեալ պատ ոց·
դաճառն յերկնից վիճակել ոց:
Նճփառքդ ու թէ դրախտըն միջոց
երկերս նորոգ տեղի վերջն ոց:
Նճ զորոմանցն յադարակ ին·
զոր ՚ի վերայ ցանեալ չար ին:
Ի հընձողաց խրցունք կապ ին·
և ընդ ցանօղն ՚ի հուր մատն ին:
Յայնժամ արդարքըն արեգական·
փայլեն ծագման լուսոյ նմ ան:
Որք ՚ի յորոմն ոչ փոխեց ան·
այլ ոմն մնացին ցոր եան:
Նա և ըզհաւտըն մամնան եայ·
որ փոքրէնա սերմըն խրատ ոյ:
Մծէ լինի ծառ մեծա գոյ·
մինչ զի զթռչունս բառնալ ոստոյ
Պտնձ խօսի վասնըն խմոր ոյ·
յադարակին գանձ ծածկել ոյ:

Օ վաճառականըն մարգարտոյ.
նուռկանին ծով արկել ոյ։
Որք եւ բանին է զանազան ին.
իրօք ՚ի նոյն միտըս բան ին։
Յարքայութե՟ որդիս լին ին.
որ ՚ի նուաղից բազումք եղ են։
Եկն ՚ի քաղաքն իւր նազար եթ.
որ շաբաթու ՚ի ժողովն երթ։
Օ գիրս յեսայեայ զոր ձեռս առ.
՚ի խորձողաց լուր ընթերց առ։
Որք նախանձու բորբոքեց ան.
հանին լերին ըն յարոտև ան։
Գահավիժել զնա կամեց ան.
որ դն այր ընդ յօդըն յանդիման ան։
Օ ծրագ օրինացըն յովհաննէս.
որ հրաժարեալ էր յաշխարհ էս։
Շիջոյց արեամբըն հերովդ էս.
յաւուրծնընդեան իւրոյ ն̃ւ էս։

Որ մինչ՝ երանեան էր առաջ էր·
և ըզգայո՛ւթըն հարցան էր։
Պո՛ւ՝ ինեւր քի՛ նըրանտէնդայցես·
եթէ՞ զայրո՛ւք առաքեաց ես։
Ծի ածեալս տամ խնդալ ով·
և կարապետ· ըն՛ծիմ յուս ով։
Որպէսերկրէ՛ ձայնըբարբառ ով·
և՝ խղձա՛խա ոտոտալ ով։
Ծի դո՛ւփեսայես երկնայ ին·
ես հարսնածո՛ւ մաքուր հարսին։
Պո՛ւարեդա՛կն առաճօտ ին·
և ես ծըրա՛գ գիշերայ ին։
Յումվկայէ՛ բանիճ՝ յայտն ի·
սոյն յովհաննէ՛ս յայլում վայր ի։
Լ՝ ճդաճանէ՛ ըղսա որդ ի·
հօրա՞յ՛ ան մեկնել ի։
Որ հաճատա՛յ որդւոյ սա է·
զյաճխուենից զկեանըս տեաց է։

Սաւոր որդւոյ չհաւատանաց է.
ըղբարկութեն տնըն կրեաց է:
Մինչ էքաղամք անուն նայ ին.
երբեմն երթայր առաւօտ ին:
Ըզմխամօր զայրւոյն որդ ին.
ետու սբարձեալ ըզմեռեալդ ին
Ի յարտասուս մօրըն նայ էր.
արագ ըզսուգ սրտին ախուժ էր:
Մանուկ դուք երգ ձայնեմաս էր.
և ընդ բանին յարուցան էր:
Ի նոյն քաղաքը մինչ դեռ բազմէր.
փարիս եցւոյն տունըն ճաշ էր:
Կինըն պոռնիկ համարձակ էր.
ըզշիշ իւղոյ նարդեան բեր էր:
Ըզգլուխ բոլոր էլցս օծ էր.
առ ոտասաննկեալ տնարտասուաւ էր
Օր հաւատով տըրըն կանգնէր.
Թողեալ լիցին քեզ մեղքաս էր:

Որ կերակրէ զաշխարհ ամէն.
եւ քաղցելոց հաց դարեղէն:
Նեւ 'ի հընկեց նկանակէն.
յաւել նշխար հինգ հազարէն:
Նւոր դընէ ամպ ըղձն այս.
մինչ անմարմինէր բաննն աս այց:
Ցոյն եւ մարմնով մի Թեթեւ գնայց
'ի վերայ ջուրցըն կոհակ այց:
Ր զպետրոսի ձեռըն կալաւ.
մինչ 'ի ծովուն ընկղմեցաւ:
Ե լեօքմըրըն կ զեղունն 'ի նաւ.
հողմոյն սաստեալ հանդարտեցաւ:
Բ անանուհւոյն լուարձայն ի.
վասըն դստերն այսահար ի:
Ք ուեալ զմանկան նշանարժանի
ըղհայցն եւ շան տիրասիր ի:
Ծ կինընկապեալ դիւ ինկարկամ
անկեալ յերկեր ութուժ ամ:

A
B
E
E
E
E
C
E
D
F

C
I
A
B
G
F
H
E
D
H

Սնդնեաց յախտէ՛ նաւ ողջանդամ.
կենդանարա՛ր բանիւ՛ յայն ժամ:
Ժողովելո՛ց դարձեալ շնորհէ.
ըմ կերակո՛ւր յանապատ է:
Բան զի եւթեա՛նց նկանակէ.
ըզչորս հազա՛րացն կերակր է:
Լյօսի բանի՛ւ նա հարցանկ ան.
ընդ աշակե՛րտս երկոտաս ան:
Սաըն կարծեա՛ցըն հրեշակ ան.
Թէ՞ ուսմաե՛ն զինէն նման:
Ոմն ասելո՛վ Թէ՞ եղի ա.
եւ միւսն ասէ՛ զերեմի ա:
Ր զյով հաննէ՛ս ասեն նոքա.
եւ կամ ըզմի՛ նման սոց ա:
Որ ոչ լուա՛ն ձայնին ամպ ոյ.
՚ի յորդանա՛ն վկայել ոյ:
Լուա՛րուք որդւո՛յ իմսիրել ւոյ.
որ է՛ կամաց իմոց հաճ ոյ:

E
D
C
B
B
B
B
A

Իսկոր լռեալ զձայնըն հող ուլ·
ներկեալ ըզմիտս անել գուն ուլ։
Վ զաղակեալ գաճանել ուլ·
գուեսորդ ՚ի հօր ասել ուլ։
Որով լուէր զերանել ին·
՚ի բարբառոյ սէ զերան ին։
Ի ճզխուրակն նն անուն վիմ ին·
շնորհէր նըմա զանշարժել ին։
Յետ վեցօրեայ ըստ մաթէ ին·
եւ ութօրեայ ըստ ղուկայ ին։
Որմննն զաճուրս եցոյց միջ ին·
միւսն ըզնախնին եւ ըզվերջ ին։
Հանէ ՚ի լեառըն առանձ ին·
զնա եւ զորդիս ըն զեբեթ ին։
Յայտնէր ըզփառսըն հայրենին
եւ ճշմարտէր զբանըս նոր ին։
Օ մովսէս բերեալ ՚ի մեռել ոց·
եւ զեղիա ՚ի յան մարմն ոց։

Ցուցեալ թէ՛ չէ՛ ումն՝ ի յայլ ոց.
այլ՝ տէր բոլոր արարած ոց:
Ո ի սաէ՛ն վասըն նոր ուն.
լուծիչ դրո՛յն և շաբաթ ուն:
Ո օրինադրէ՛րն եբեր նոց ուն.
և որ վառեա՛լնէր նախանձ ուն:
Ի՛ զի յերկուց բան հաստատ ի.
մինչև յերրի՛ն օրինադր ի:
Ի՛ երկուս՝ ի հնո՛ցն ածեալ լին ի.
երիւք նորո՛վքըս վկայ ի:
Ի յայս խորհո՛ւրդ զերիս մի այն.
տրար գիտօ՛ղ այս խորհրդեան:
Ի՛ զի յուդա՛ս անդ միաբ ան.
չէ՛ր արժանի՛ այնմիկ տեսլ եան:
Ամպ հովանի՛ նոցա լին էր.
և հայր ամպո՛յն աղաղակ էր:
Սա՛է որդի՛ իմ վկայ էր.
զայս երրորդեան բա՛ն նըշն հաստատէր

F
G
D
A
E
B
B
C

Մ՛չ եթէ՛ բանն՝ իդ մա՛ ըն ակեալ.
այլ որ յերկո՛ւցնէ միաց եալ:
Մ՛չ որոշեա՛լ ո՛չ բաժան եալ.
ո՜վ նեստո՛ր յերկուս հատ եալ:
Ի գոչմանն՛ ահեղ ձայն ին.
՝ի ծագմանն՛ լուսոյ արփ ին:
Սարսեալ յերկի՛ր անկանէ՛ ին.
և՝ ի ծածկե՛լըն կանգնէ ին:
Պետրոս յահէ՛ նդ ոլզարհ՛՛ րած
խօսէր զերի՛ս տաղաւ՛ար աց:
Ի՛նգ խտան ա՛յր Թէ՛ զինչ ասաց.
հոգ ին յայտնէ՛ր զերրակ անձանց:
Ի՛ պատուիրէ՛ր զայն ո՛չ աս ել.
մինչև ՝ի մե՛ռելոց յառն ել:
Օ եզիայէ՛ սկսա՛ պատմ ել.
զերկրորդ գալո՛ւստն իւրարդ ըել:
Ի՛ ՛իլերի՛ նն օԹա՛գայ եալ.
առաւ՛օտա՛ւն վաղի՛նիջ եալ:

Բզլուսնական այսաւրն մերժե ալ-
ւեըզմանուկըն բժըշկ եալ:
Բայց անդրանի՛կն արարած ոց.
Նոյն անդրանի՛կ կ եմուել ոց:
Պահանջի հա՛րկս՚ իստեղծըն ոց.
ըստ անդրանկա՛ց եբրայեց ւոց:
Օ որ պետրոսի՛ տալ հրամայ է.
ո՛չ արծաթո՛յ որ՚ի յերկր է:
Տալ արկանե՛լ կարթ՚իծով է.
զստատերն առե՛լ՚իձկան է:
Իյօրինա՛կ բնութե՛ս մարդկան.
տասըն բորո՛տքըն սրբեց ան:
Իննունքըն տա՛լ փառս ո՛չ գտան.
բայց՚ի միո՛յն յօտարակ ան:
Թքօք լուսո՛յ կենարար են.
լոյս շնորհեցա՛ւ՚ի ծնէ կուրին:
Ձեռք որ ըստե՛ղծ զմարդնըն ջին.
՚ինոյն նիւթո՛յ լոյս ետ նմ են:

Րուղղարու՛ բարեկամ ին.
զինքն՚ ի յերկու՛ց յայտնէ զբանին:
Ո՛ր է ութի՛ն գործըք կրկ ին.
յա̄ծայի՛ն և մարդկայ ին:
Յարտասուելո՛վն ըզմխրել ին.
և ուր եդի՛ք ասել զմարմ ին:
Յայտուցընութե՛ն ըս մարդկային
ցուցանելո՛վ ըզհաստատ ին:
Իսկ՚ խկոչել զանուն նոր ին.
՚ի դժոխո՛ց դրանց ըստոր ին:
Իսեղհոռեա՛յն ՚ի տապան ին.
և գալարտա՛քս զոյգ ընդ ձայն ին.
Րյս ըզընութե՛ն ա̄ծայ ին.
եցոյց խառնեա՛լ հողեղէն ին:
Քանզի ձայնն ո՛չէր անմարմին.
այլ ՚ի մարմնո՛յ խառըն բան ին:
Ո՛չ ՚ի յերկո՛ւս բաժանել ով.
և երկակի՛ կերըս կրել ով:

Ոմն ըստ մերում մարտասասուէլով:
ոմն ըզմեռուեալըն կոչել ով:
Ի ալ՝ ի յերկնուց միացել ում.
անձառուաբար միեղել ում:
Կըրկին կրից ներգործել ով.
ախորժաբար կամաց իմ ում:
Առ յարութեանըն ղազար ու.
՝ հրէայք լցան չարնախանձու
Ի յերբրայեմ քաղաքն այն ու.
դնաց յայնկոյս յորդանան ու:
Ի յերիքով քաղաքդարձ եալ.
զանէծ սյեսուէ այանդուստ բրձել:
Ի տուն զակքեոյ սիրով մտ եալ.
և զըրկողաց յօրէնս եդ եալ:
Ի ուճանապարհն երիքով է.
լուեալ զկուրացն աղաղակ է:
Խոնարհաբար առեալ զտեղ է.
զլոյսըն շնորհաց պարգև ատ է:

Մ՚երձեալ զատե՛ն կն հրեշտականե·
բեթանեա՛ն եկաւոր է:
Ը՚նդ ղազարու՛ ընթրիս բազմ ե·
ւ՚ ՚ի մարեմա՛յ նարդեամբ օծ է:
Ո՚ր ցքերովբէ՛ք յաթոռափառ այ·
նստաւ՛ ՚ինուէ՛մաստ խուր ապարած:
Ս՚է զոր նահնե՛ նդամաք հրեշտակ այ
գովեն մանկո՛ւնք ըստ ընդէ այ:
Ս՚չն օրհնա՛կ հրեշից ազդ այ·
եւ ա՛ւանա՛կն հեթանոս այ:
Ո՚մն օրհնո՛ք ըզդօնաց ած·
ոմըն տրմո՛ղ ըզհետ կամ այ:
Յ՚որըս բազմի՛ բանըն ած·
մաքուր յոգի՛ս երկուս ազ անց:
Ո՚րպէս ըզվէ՛մ անկեան քարանց
միացուցի՛չ երկկին կողմ անց:
Ո՚ստս ՚ի ծառո՛ց առեալ ծեր ոց·
՚ի ձիթենեա՛ց պարարել ոց:

B
A
C
G
F
E

Իմաստութեա՛ն նմանել ոց·
արժանենի՛ տեղ ցուցել ոց։
Ւ.րմանենի՛ս բերեալ տղա՛յ ոց·
'ի բարձրութե՛ ձեւ արդար ոց։
Ընդառաջ խաղա՛ն ձայնիւ՛ երգոց
սուրբ արարչի՛ն արարածոց։
Ո անպատող ութե՛ դէմքս Հրէից·
կա՛մ 'ի մեղա՛ց պտղոյն բեր ից։
Ւ.ւթզենի՛ն ձգեալ անիծ ից·
եղեւ ցամա՛ք փոյթ 'ի հիւթ ից։
Ի ձիթենեա՛ց լեառըն նստ էր·
եւ զաշակերտսն ուսուցան էր։
Յ ապագայի՛ց իրըս պատմ էր·
եւ զգալըստեանն երկրորդ յայտնէր
Տ ասըն կուսի՛ցն այն առակաւ·
հինգն իմաստո՛ւն լի լապտերաւ։
Հ ինգըն յիմա՛ր որո՛ց չառ աւ·
ողորմ ութեա՛ն իւղ ամա՛ն աւ։

E
F
G
H
K
L
M
B
A
C
D

Ս՛ ծառայիցն այն տաղանդոք·
միումըն հե՛նկ մեծաց շնորհօք:
Մ՝ խուսումն երկրի միջակ բարեօք
այլումընմ՛ փոքումբք գործօք:
Յորժամխառօքըն հայրակ ան
և հրեշտակօք անմարմնակ ան:
Գ.այ՛ իդատել զորս ըստեղծան·
զբանականաց ազգ ամէն այն:
Օ բարիսն անձառ կեանըս կոչէ
որ աստ բարուոյն հետևող է:
Օ չարացըն բանէ՛ անիծան է·
և ընդ չարին 'ի հուր մասն է:
Յայնժամ մեծամն յաշակերտաց·
անունն յուդա՛ սկարիովտաց:
Գ.աղտ 'ի հրէից ժողովըն աց·
մատնել 'ի մահ զտէրըն տէրանց:
Ընդ երեսնից թէ՛ արծաթին·
ծախէր զպարգեւն ընծերդնողին:

Սաճաւակ՛ոյր գող եղկել էն.
կորոյս ըզշա՛հն ընդ վաճառ էն:
Յերեկոյն հինգշաբաթ ի.
անտես վերնո՛ցըն խոնարհ ի:
Լոյան ըսփածածա՛ղենձակ կտաւէ ի.
զոտըս լուա՛նայր հողեղէն ի:
Եկեր ըզգա՛ռըն հին զատկ ի.
եւ ըզբաղա՛րջըն ընդ եղէգ ի:
Ելից զօրէ՛նսըն մովսէս ի.
ճշմարտ ութեա՛ն օրինակ ի:
Ըզհինն՝ ինո՛րըս փոխել ով.
զստուէրն՝ իլո՛յս ճշմարտել ով:
Փոխան դաւէ՛ն ինքըն գոլով.
գաւն մայ՛ նուէրել ով:
Ընդ բաղարջէ՛ն հացն անխմոր.
ետ ըզմարմի՛ն եւ ըզերկնաւոր:
Ըզկուսակա՛նն անսերմնաւոր.
եւ ո՛չ յախտից գող երկրաւոր:

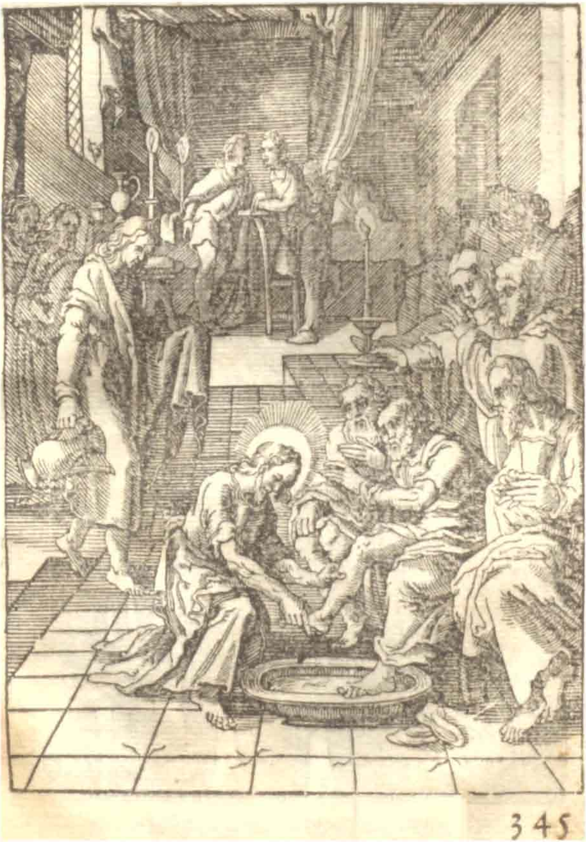

D
C
A
B
E

Ս ընդդաւէ՛ ննարենու խաւին.
զարինն իւրետ մեզու խաւ կրկին:
Ս եղեդեան դաւնագուն ին.
փոխան ըզվարս ածայ ին:
Ր ուեալ զպտտաւըն յուդայ ի.
եւ ել արտաքս ՚ի գիշեր ի:
Պ ետրոս խօսէր խրամ խօս ել ի:
եւ կշտամբեր ուր համ խօս ի:
Բ զմետասանն նոըն յորդոր էր.
ոչ երկընչել քաջամ լեր էր:
Օ խուրաշխարհէ զփոխինաւէր.
եւ ըզգալուստ հոգւոյն պատմէր:
Ի վերնատանըն խորհըրդ ոյ.
եւ կեդրոնեայն յայնկոյս ձոր ոյ:
Ս մուտապարտէ զընդպարտեցոյ.
եմոյծ զանդամ դրախտինն երքոյ:
Ս րիւքն եղեալ առանձնակ բար.
հոգայր ըզկերիցըն տրտմա բար:

Փրկել զաշխարհս հոգիս յօժար·
բայց է բնութի́ մարմնոյս տկար։
Ո՛չոմն ուժեղ և զօրաւոր որ·
և ոմն անզօ́ր վտանգաւոր որ։
Ա՛լլի և նո́յն գոլ միաւոր որ·
կրէր ըզկի́րսըն կամաւոր որ։
Ո՛ւնըր գնէ́ր խոնարհակ ան·
որում կրկնի́ ծունր ամէն այն;
Բ՛անըս խօսէ́ր աղօթակ ան·
վանիմ առհա́յր իւր էակ ան։
Ե՛թէ փրկի́ մարդկանհնարէ·
առանց մահո́ւանմ որդըբեալ է։
Բ՛աժակ մահո́ւայինէն անցցէ·
ո́չ իմ կամա́ւ այլ քոյդեց է։
Ա՛յս հօր կամա́ց չէ́ հակառակ·
որպէս կարծե́ն որքէն ներհակ։
Ա՛լ հաճասա́ր յոյժ և մի ակ·
ցուցցէ զերկո́ւսն անընդ դիմակ։

E
H
A
B
F
G
D

Տուերկնաւորէն քրոանց հոսեալ.
երակաձև կայլակվիժ եալ:
Ի զօրանալ հրեշտակ մերձ եալ.
զօրհնական գիրըն լըց եալ:
Օ իկատարեալ էառ զընութի.
ածըն բանին ըզմարդկութ ին.
Պարտէր զերկնիւղ նզորամունի.
յիւրումընկրել զանօրէնութի
Սհայյուդաս որմատնել ոց.
հանդերձ դասին ք փարիսեցւոց
Ընկան նման սատորանկել ոց.
որք յաճխտեան չէնկանդնել ոց:
Յուդաս մերձեալ համբուրել ով
ալխթ մահու նշան տալ ով:
Փոխան սիրոյ զնա մատնել ով.
չար ընդ բարւոյ վըճարել ով:
Պետրոս աղդոյթ ջերմըն սիրոյ.
ըզծառայէն չարս բար ւոյ:

Ահա սուսերբ զականջն աջոյ.
որոյ լուծանէ տէրըն խրատ ոյ:
Իսկ տէրըն մեր մեծա պէս.
յունկըն մերձեալ բժշկա պէս:
ուողջ ացոյց տրագա պէս.
և ո՛չ տեսին կուրացն հանդ էս:
Կալան կամաւ զան կապել ին.
կապեալ ըզձեռս արձակող ին:
Ի յապարանսըն տանէ ին.
կայիափայ և աննայ ին:
աշակերտքըն ցրուէ ին.
պետրոս ըզհետ երթայր նմ ին:
Ի յաղջկանէ շարժեալ վիմ ին.
թող զոր երիցս ըզբաղձալ ին:
Օ խոկաբբնութի ըսմարդկային
առ տոյ մի պարծեաց ին:
Ընդ դխմանալ հնարեց չար ին.
տաանց նորին հզօր ձեռն ին:

D
B
A

Նշանակեալ հաւրն խօս էր.
առ ՚ի պետրոս տրն ակն արկէր:
Օ բանընկեցէրդ ըն արտասուէր.
՚ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէր:
Օ՝ առ այն զերէս սայն ապտակէր.
յորմէ սրովբէն թեւաքօղ էր:
Վ անտրն վկայս չարեաց բերէր:
օրինազանց դատապարտ էր:
Պ իղծ բերանով թքանէ ին.
այնոր թքով լուսեա կոյր ին:
Օ դէմսըն լուսոյ ապտակէ ին.
զայնոր փայլեանց լոյս ՚ի լեր ին:
Ի յուրբաթուն առաւօտ ին.
ետուն յատեան պիղատոս ին:
Օ՝ առ այն ատեան դատաստարան ին.
տրն ՚ի դատել կայր առաջ ին:
Ի հարցանել պիղատոս ին.
տրն ոչ տանէր զպատասխան ին:

A
C B

Օ ի կանխատեսացն գերընկալցն ի·
նդէ եւմարդ որոշեալ ի:
Օ որ ետ տանել առ հերովդէս·
առ ՚ի նորին դատել հանդ էս:
Եւ հերովդի անդ ունել ու·
արհամարհեաց նմանա պէս:
Բայց որ գլուխ եղև մարդ կան·
միջնորդ գործել հօր և մարդկան:
Սուլա՛ նոքա նախ հաշտեցան·
ապա ընութեան բոլոր մարդկան:
Որոյ ըզդեմ տանէ լոյս փառ աց·
արկին հանդերձն նախատանաց
Նախ խայտառակ հասարակ աց·
ապա՛ քղամիդ կարմիր ներկ ած:
Օ ի որ զգեցեալն էր կրկ ին·
ած և մարդ միերկոք ին:
Սպիտակն ՚ի լոյս ածա յին·
կարմիրն ՚ի դոյն արեան մարմնին:

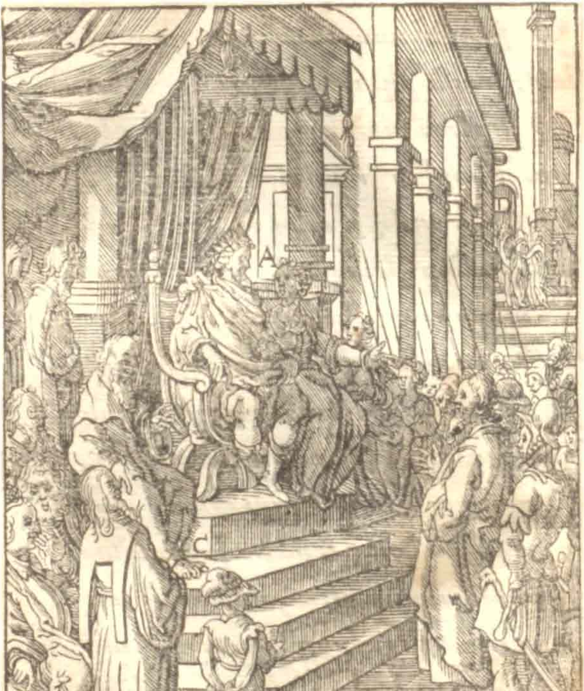
A
C
B

Ի յընտրութեան կամաց նոցայ ·
խնդրէր զՅիս Թէ զբարութ ա:
Աղաղակեն խաչել զք նա·
զգողն արձակել փոխան նոր ա՛·
Պիղատոսի զձեռըն լուացեալ:
՚ի յարենէն անպարտ եղեալ·
Պղուխս ՚ի յինքեանց առնեն բրձեալ:
և ՚ի նորոց որդւոց ծըն եալ·
Ապա ՚ի մահ դատա պարտ եալ:
զմահապարտաց դանըն հարեալ·
Ի զինուորաց ձեռըս տուեալ:
որք յապարան նա ըզնոյ տարեալ·
Ի հանդերձէն մերկանալ ով·
և զգեցուցին կարմիր գուն ով:
Պսակ ՚ի փշոց նախատել ով·
և եղեգեան գաւազան ով:
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին·
զգլուխն եղեգամբ հարկանէ ին:

369 զկուշ

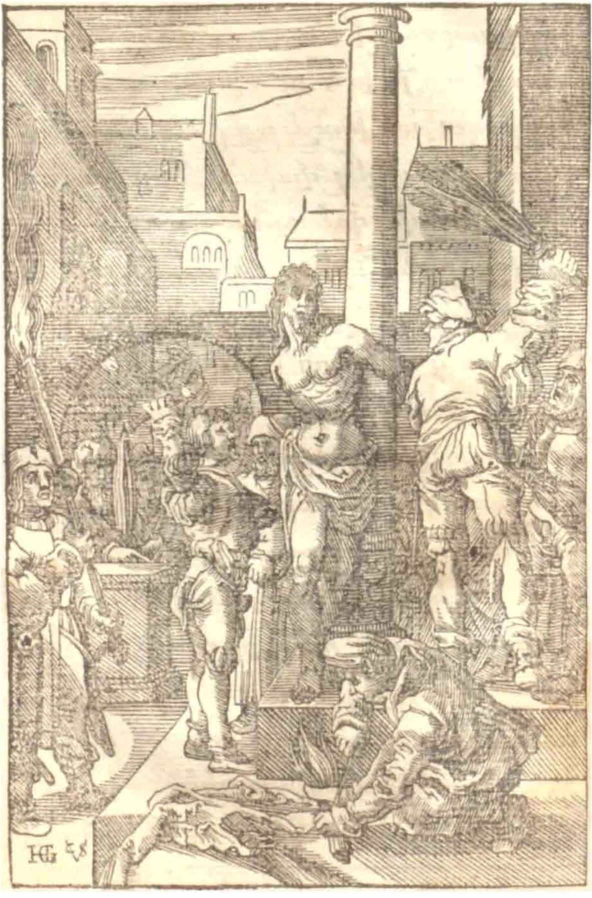
HG

Օ փուշանիծ ի ցըն բարձող ին․
Եւ առ՝ ի կենանս ըզմեզ դրող ին։
Յետ այնր ՚ի խաչըն տանէ ին․
բառնայըր յուսով ըզփայտխաչ ին։
Մ՝ինչ ՚ի տեղին գողգոթայ ին․
Ուր էր եդեալ մարդն առաջ ին։
Ետուն ըմպել զինի զմուս եալ․
Եւ կեր ակուր լեղաւ խառն եալ։
Օ որըստամահուն չարիճաշակեալ․
Եւ զըրովանդակն այն ոչ արբ եալ։
Օ ի՚ի ձեռ ինխիւ րստեղծ մանծոյն․
զառ՚ի մեղաց ճաշակ պտղ ոյն։
Փ ոխարկեսցէ ըզդառնա գոյն․
՚ի մահ կենացըն քաղցրու թեն։
Մ՝երկացուցին զերկրդն ադամ․
զի զգեցուսցէ ըզհինն ադ ամ։
Օ հնդերձս յինքեան նցբժնեցին․
պատմուճանին վիճակ արկ ին։

INRI

Ըղձեաւ եւ զոր տալըն կապեց ին.
ըստ յայտնապէս տուածթէն ձայնին:
Ընդ փայտ խաչին բեւեռեց ին.
զմատունսն որդ բեւաց՛ խոսխոտկն
Ձեռք ընդ ձեռին տարածել ոյ.
ոտք ընդ ոտին ընթանալ ոյ:
Փայտ է փայտին դառըն պտղ ոյ.
կեանք ընդ մահու փոխարկել ոյ:
Ի մէջ երկուց անօրին աց.
կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց:
Որ ոչ տեսին ազգըն կուրաց.
բայց՛ իմիոյն աւազակ աց:
Լ տես խաչեալ եւ հաւատա աց.
Թէ է մահու տէր կեն աց:
Յիշեա զինտէր աղաղակ եաց.
ընդ խօսեցես պատասխան եաց:
Աստնայ յորէկ արեգակ ան.
ըզտեսն տրամ գիշերանմ ան:

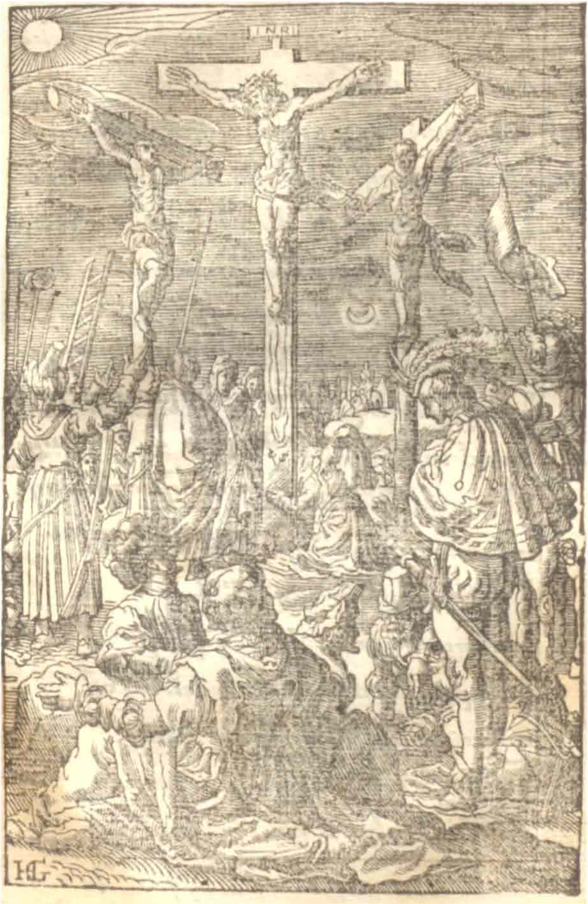
INRI
HG

Ծածկեալ ըզլոյսն արեգական.
վասըն լուսոյն արփիական:
Ստուերըն քօղարկ մերկութի-
զի մի՛ տեսցէ ակն անարժ- ան:
Որ՛զի լուսոյն մեծի ծագ- ման.
ճաճանչ փոքունց խաւարեց ան:
Ի մէջօրեայ նսեմաց- աւ.
յորժամ ադամն մերօք մեռ- աւ:
Որ՛յինն երրորդն՚ի լոյս դարձաւ.
յորժամ մահ״ամբ մահըն լուծաւ:
Քացախ ետուն՚ի ծարաւ- ի.
այնմ որ բղխեաց գետ յադեն ի:
Որ՛ ՚ի վիմէ՛ն անապատ ի.
երկոտասա՛ն վտակ բար ի:
Ի երրորդ ժամ պարտեալ օձ ին.
զմխտըս նախնոյ մօրն Եւայ ին:
Ի վեցն անկեալ մարդն առաջ ին.
հաւանական բանիւ՛ նոր ին:

Յայն ժամու՛ տէրն ՚ի խաչ ին·
զի քաւեսցէ զմեղըս նոցա ին:
Եւ յորժամ ել ադամըն հին·
եմոյծ ըզդո՛ղն ՚ի մէջ դրախտ ին:
Եւ լի էլի աղաղակ էր·
իմովս ընդ իմ զհայր աղաչէր:
Նոցա՛ չյիշել զմեղս աղօթ էր·
եւ ըզմեղա՛ց թողուլ հայց էր:
Դարձեալ ձայնիւ աղաղակեաց·
զհոգին կամա՛ւ հօր աւանդեաց:
Եւ ընդ իւրեա՛ն վերա՛ թեւեաց:
զհոգիս մարդկա՛ն հօր ընծայեաց·
Ո՛չ ըստ մերումս արտա՛ շնչ է:
այլ արտաքո՛յ մերոյս գործ է·
Օ ի մերձ՚ իմա՛հ ձայն մեր լու է:
իսկ նմա՛ հնչմամբ ձայնիւ՛ գոչ է·
Թէ ո՛չ այլո՛ւստ աստ ՚ի մահն ի:
եթէ կամա՛ւ նա մեռան ի·

Որպէս ասած ինքըն նաև կե·
գնող եւ առօղ մարմնոյն յայտնի:
Սոյնքանն որ էր ծընունդն նա՛հօր
,եղեւ մարմին յորովայն մօր:
Ճշմարտապէս մեռաւ մարմնով·
զի փրկեսցուք մեք ամ:
Նման ընութեն ածայ էն·
մեռաւ մարմնով մահկանացուէն:
Անմահացուն խառնեալ ինմին·
եղեւ անմահ ընդ անմահ էն:
Ոչ ոմն անմահ ոմըն մեռ եալ·
զի այս երկուքեն բաժան եալ:
Այլ որ անմահ նոյն եւ մեռեալ·
եւ որ մեռեալ անմահ մնացեալ:
Որպէս ծընունդն անքննելի·
նոյնպէս եւ մահըն հրաշալի:
Անէ երկոքեանն անքննելի·
զի նոյն է արարչ ի:

Օ ի անդորրէ՛ր դարձեալ լինի·
նեղութի՛ն ծչկորընչ ի:
Ն՝ Ճաստ անմա՛հ ըն մեռան ի·
և՛ իմահրո՛ւնէր կենդան ի:
Ո՛րպէս և հո՛ւր ընդ երկաթ ոյ·
տանջի ուռա՛մբ հարկանել ոյ:
Թ՝ է՛ և նըմա՛ն չէ այս ազգ ոյ·
զի երկոքի՛ն են՝ խնխեթ ոյ:
Ր՝ ,ՄԼ դուզնաքեա՛ նըմանել ով·
հոգի կըրակի՛ց մարմնոյ գոյն ով:
Ր՝ այց չէ և այս Ճշմարտել ով·
զի բաժանի՛ն չարչարել ով:
Ի՝ սկ էութի՛ն ծծակ ան·
առեալ ընութի՛ ըանխութակ ան:
Ա՝ նքակտելի՛ է միակ ան·
յորովայնի՛ մինչ յաւիտ եան,
Ս ուտի հոգի՛ խուր մարդկայ ին·
զոր աճանդե մ՛ց առ հայր երկին

Հանդերձ բնութեն ա՜ծայ ին·
էջ ՚ի հոգւոցն որ ՚ի բանդ ին:
Որ բովանդամկ և ՚ի խմարմ ին·
մինչ բաժանեալ եղև հոգ ին:
Եւ ոչ թափուր ծոց հայրեն ին·
և ընդ հանուր էից բնութ եան:
Եւ զի ա՜ծ էր որ մեռ ան·
յայտնեն զարմանք զոր գործեց ան
Երկիր հիմամբ սասանեց ան·
և վարագոյր ընդ մէջ հերձ ան:
Վէմք ՚ի յինքեանց պատառեցին·
և գերեզմանք մահու բաց ան:
Մարմինք սրբոց բազմաց յարեան·
՚ի հաստատել մեզ յարութ եան:
Եւ զի մեռեալն էր կենդան ի·
Թէպէտ և մահըն հաստատ ի:
Յայտնել կողին զխոցն ա՜ծ տեղ ի·
կայլակ աղբերցըն կրկնակ ի:

1512

Ք ուրն՝ ի լուծանել մեղուցել ոց։
՚ի մահ նորա մկրտել ոց·
Ա րեանն՝ ի խառնմանդ մաքուր հոգւոյ
առ ՚ի քրիստոս սաղայացել ոց։
Կ ողին խոցմամբն որպատուեց·
ըզ կողածնին մեղս ջընջ եաց։
Օ եկեղեցի այնու շին եաց·
և ընդ դրախտին մեզ պարգևեաց։
Ո ր եղելոցս շնորհ բաշխես է·
ըզնմանյոմնէի պարգև խնդր է։
Հ զօր վասն այց լոյս ըն ծածկ է·
մաքուր կտաւօք ըզնա պատ է։
Ր աննն որ ըզբանն ըստեղծան է։
՚ի բարբառոյ բանիցն է·
Ո րշունչ բոլոր զգայնոց շնորհէ։
հաստատելօքն աչ տար բեր է·
Օ աչնոր զանդունդըս նկալ է։
յոմնէի ձեռօք կախուցան է·

E
D
C
G

Ունկն որ լուեալ շըթանցս է.
դիպեած մահուն խափուցան է:
Ձեռն որ զերկին նըսհաստատէ
երիզապէնդ պարսեանդ է:
Ոտս որ ընդ յօդս վերաթեւէ
ակար ընու թէ կաւեցկապ է.
Խունկ և զմուռ նշան թաղման:
մարմնոյն բերին անապակ ան.
Որդ եթերնէ յօթար ան:
մարմնով եդան ՛ինոր տապ ան.
Սխոյն ընդդէմ եդեալ դըրան:
զվէմն արգելին ըզգլուխ անկեն.
Լ զարեգակն անսատ երակն:
՛եդուբ ծած կեն նըսեմակ ան.
Լ նքուն էին ցըն պահապ ան:
նն լէ մահուամբ ՛իդերեզմ ան.
Լ որ երկինք չեն բաւական ան:
կընքի յայրին պարադրակ ան.

Որով մեռեա՛լք հաւատանդամայն.
յառնեն ձայնի՛ւ կենդանական։
Ինքըն մեռեա՛լ անօրինակ ան.
կայր ՚ի բանդի՛ն դժոխակ ան։
Յորժամ սարսե՛ն զօրքըն վերին.
զինուք պահե՛ն ազգ երկրածին։
Եւ արտամութե՛ մեր բարձողին.
կանխայք ողորմ խուղս բեր ին։
Ննջէր առի՛ւծն ՚ի խոր գբին.
մռընչելո՛վ չա՛ր գազան ին։
Այն որ ըզ ծնո՛ւնդս ադամային.
կլեալ պահէ՛ր յորովայն ին։
Մինչ և ժայթքեա՛ց զամենեսին
զինըն կորո՛յս դխէ՛ջք նոր ին։
Զաւարն էա՛ռ ըզ գերող ին.
դարձոյց անդրէ՛ն առ հայրենին։
Ո՛չ արգելեա՛ց վէմն երկրաւոր.
յելից ըզ վէ՛մըն հոգև որ

Այլ առաւօտն երրորդ աւուր·
ծագեաց յերկրէ զլոյսն երկնաւոր
Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմին ով·
ըզ կուսութիւն ոչ խախտել ով:
Ի կոյս յերկրէ նոյն առնել ով·
և զկնիքն ամբողջ խակ պահել ով:
Մի զօրականն զնորա տեսե ալ·
դասք զինուորացն եղեն մեռեալ:
Ըզ կափարիչ վէմըն բարձե ալ·
ահեղ լուսով վերանստե ալ:
Զայն աւետեաց կանանցն երգէր
նման փողոյ հընչմամբ գոչ էր:
Յարեաւ խաչեալըն զոր խնդրէք
մի զարհուրիք այլ խնդաց էք:
Աշակերտացըն պատմեց էք·
և զևայն պարտսըն լըց էք:
Ի գալիլեա երթայք տես էք·
և աշխարհին քարոզեց էք:

A
B
F
E
D
D

Յայլոցն երթեա՛լ վաղվաղակ ի.
բայց մարիա՛մ կայր արտասու՜ ի:
Նոցա՛ ՚ի գալըն պատահ ի.
ողջոյն տաի՛ցն երկըր պագ ի:
Մարիամու՛ մագդաղեն ի.
ցուցա՛ նմա՛ն պարտիզ պան ի:
Կարծէր ըզնա՛ ան յուսալ ի.
բարձող մարմնո՛յն տէրական ի:
Օ՛ անօթըս տայր ընդ եւ ձայնով.
՚ի յանուա՛նէ զնա՛ կոչել ով:
Օ որ մարիա՛մ բաղձմամբ սիրով.
Հըպեալ ՚ի նմա՛ փափագել ով:
Նա արգելու՛ զնա՛ ասել ով.
Մի՛ մերձենար զգալի գըթ ով:
Օ ի չեմ ելեա՛լ առ հայրամայով:
ադամայի՛ն զգեցեալ մարմն ով.
Կէ յերկնայի՛ն ծառըն կեն աց:
Նախ ադամեա՛նքըն էն մերձակաց.

Ա՜ո՛չլեալ ձգմամբ ձեռ այց·
որ հան զադամ անճառ փառ այց:
Ա. ազյարութե՛ պտուղառաջին
պարտէ նուիրել հօրըն վեր ին:
Որ խմբնութ՛ր է հայր յերկ ին·
և ձեր շնորհօք աճազան ին:
Յ՜ կոչէ խմ ըստ մարմն ոյ·
զխանէ մասն արարած ոյ:
Ա՜ձեր ած՛ ընութե բար ույ·
տր և սուեղծ. եչ գող անգ ոյ:
Ընդ հակառակս ընթանալ ով·
պէտրոս և յոհաննէս սեր ով:
Օ պատանսըն լոկ տեսանել ով·
և վարշամակն ուրոյն գնել ով:
Ի հրեշտակաց ծալեալ գող ով·
առ՛ խպատե մեծ խոր հըրդ ով:
Օ ինքըն գ ըլու խ մեր պտտեալով
և զմեզ անդ ամէ ք յաւդել ով:

A
B
C
D
E
F
G

Ր այց զինուորացն ադրէնդրմէն·
հրէից պտմն զհրաշքըն տեսեն·
Օ որսարծաթով կուրացուցեալ
յիւրոցն սուտ զնա գողացեալ։
Ի նմին առաւուր յայլում դիմ աց·
յայտնեալ երկուց կղէ ոպէանց։
Ր զվիճմանէ նոյն եհ արց·
իբր ըզտըգէտըս կշտամբեաց։
Ր զմովսէսէ կարգ աւ պատմեաց·
զոր վն իւրքեան նախ գուշակեաց։
Ի բեկանել հացին այտն եաց·
եւ նոյն ժամայն զինքըն ծածկեաց։
Ի մինչ դարձան եւ պատմեցին·
առաքելոց մետասան ին։
Ս իաշաբաթ երեկոյ ին։
եմուտ փակեալ դրմբք առ նոսին։
Շ նորհեաց նոցա փըչմամբ զհոգին·
զայնոր կորոյս մարդն առաջ ին։

Իշխան արա՛ր յերկրէ յերկ ին ·
Թողուլ ըզմե՛ղըս մարդ կայ ին :
Յոր՟մ Թովմա՛ս անդր ոչ գոլով ·
յաւել Նոցա՛ չհաւատալ ով :
Յետութաւ՟ուրդարձեալգոլով ·
որ հաւ՟ատա՛ց շօշափել ով ·
Օխոցէ՟ծ տեղի՛ն ձեռամբ քըննեա՟լ
ինոյն մարմի՛ն որ յարուց եալ :
Տ՟ր և ա՟ծ՛ խոստովան եալ ·
զնա որ ՚ի խա՛չըն բևեռ եալ :
Ո՛չ յարութե՟՛ն ապաւխոս եալ ·
կամ ՚ի նո՟ր աստի՛ց փառաւո՟րել :
Որպէս և չա՛ր ոմըն կարծ էր ·
անապակա՛նն նախ ՚ի չաս էր :
Ա կայէ բա՛նն ընդ դէմ չարեաց ·
զոր յարուցեա՛լ վ՟ս իւր ասաց :
Թէ՟ նոյն մարմի՛ն եմ ոսկեր աց ·
և ՚ի յառնե՛լս ոչ փոփոխ եաց :

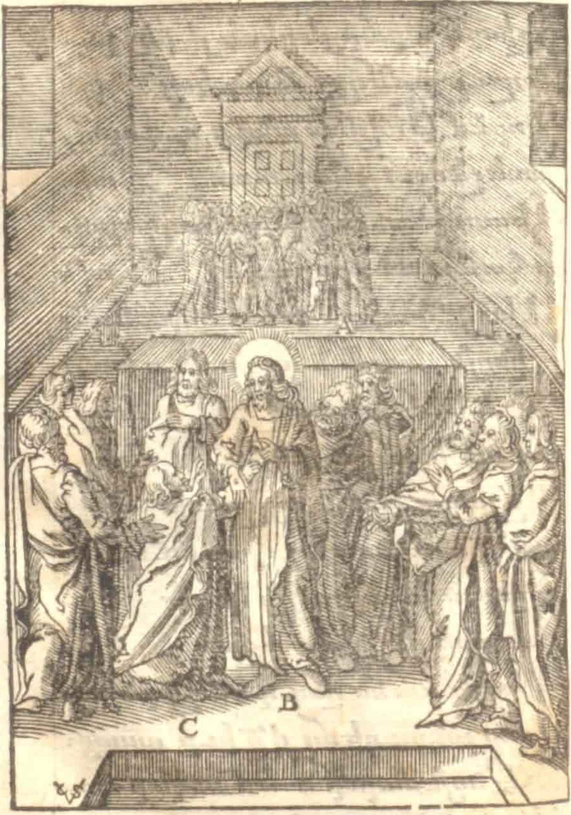
B
C

Նայց աշակերտքն նորանդն ացին.
՚ի ժամադրեալ նոցա տեղ ին:
Շըլակերպեալ զտրըն տես ին.
որպէս երբեմն ՚ի թաբ լեր ինն
Ոըթն ՚ի նոսա երկուանայ ին.
բայց ՚ի երկիցն որնախ տես ին:
Տրըն խօսէր մետասան ին.
եւ առաքէր յերկիր զնոս ին:
Ր զհեթանոսս աշակերտ ել.
՚երրորդութըն մկըրտ ել:
Ր զպատուիրանն ուսուցան ել.
՚Ինքըն յաւէտ ընդ մեզ լին ել:
Դարձեալ յայտնի այլանմ ան.
առ ծովակին տիբերա կան:
Ցուցեալ գործովքըն հրաշակն.
զինքըն ՚ի բնութեն արարչա կան:
Ձկանց ծովուն հրամայել ով.
յուռկանն նոցա ըմբռնել ով:

Ա՜զնորասաաէ՜ղծ հացնաանելով·
Ձուկն՚ ի կրակի՜ն խորովել ով:
Ա՜ ընդ նոսի՜ն ճաշակել ով·
զխուրյարութի՜ն ըստուգել ով:
Օ պետրոս երի՜ս հարցանել ով·
զուրացութի՜ն ըն քաճել ով:
Ա՜ ըզկնի ի՜ւր հետևել ով·
չա՛ր չա՛րանօք խաչակցել ով:
Ա՜զ յոհաննէ՜ս յաճէտ սէր ով:
աստաց պահե՜լ բանի՜ն իւր ով:
Ա՜՚ խաճո՜ւրըս քառասու ն·
զինքըն յայտնէ՜ր ամենեց ուն:
Խօսէր ըզըրա՛նն ոգւոց արթուն·
արքայութե՜ անձէր գիտու ն·
Ա՜՚ ի՛նո՜ւլ քառասնեկ ին·
ըզ կերակո՜ւր խնդրէրվէրջ ին:
Օ մասն ինչձկա՜նց խորոված ին·
Ե ըզ խորի՜ս եւ քաղ ցըր մեղուա՜ ին:

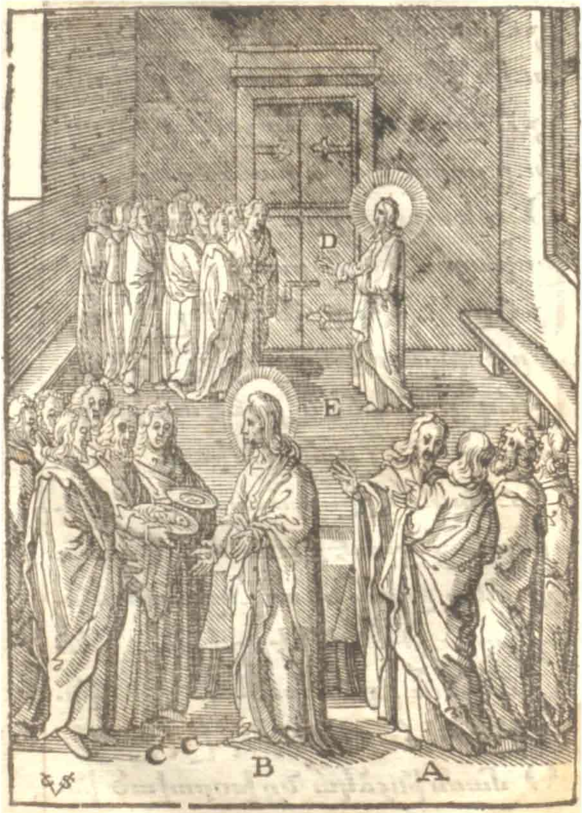
D
E
C C
B
A

Հանէ զնոսա՛ ՚ի բեւթանէ ա․
՚իբըր ըզ մովսէս լեառըն սինէ ա։
Եդ ՚ի վերայ գըլխո՛ցն նոց ա․
զձեռս իւր օ͞հնել բանիւ զնոս ա։
Եւ զաւետեալն սըրն հայրա կան․
որ է՛ հոգի՛ն ս͞ր մաքրա կան։
Նստէր լին քեա՛նք առաքա կան․
որպէս մի տ͞ր եւ՛ համա կամ։
Եւ ՚ի յերկի՛ն ըն վերա ցեալ․
վերա՛ թեւո՛ց հողմոց ել եալ։
Սովին մարմնովըն համբարձեալ․
որով մեռեա՛լն եւ յարուց եալ։
Սաստոյց յաջմէ հօրըն փառ աց․
զընութիս անկեա՛լ կոխան դ͞իւց։
Երկիր պագեա՛լ ՚ի հրեշտակ աց․
եւ ամենայ՛ն երկնաւոր աց։
Մինչեւ ներքո՛յ գարշապար աց․
նորա՛ դիցե՛ն հոյլք թշնամե աց։

C
C
C
C
C
B
F
E
A
D
D

Աներևոյթ հակառա կաց.
երևելի մարդկան չար եաց:
Յորժամ փառօք հօր եկեսցէ.
նովին մարմնովն որ ՚ի կուս է:
Ո բնութի մարդկան նյրուցանէ.
և ընդ գործոց հատուցան է:
Զա՛րբեաց ըզ չար վճիռ հատցէ.
յաւիտենից հըրով տանջ է:
Իսկ որ բարիքն ենպասակ է.
անճառ փառօք փառաւոր է:
Ո եկեղեցի հարսնացուցս է.
և ընդ իւրեանն միաւոր է:
Որպէս անդամ ՚ի գլուխ յօդ է.
և ժառանգոր[illegible] հօրիւրառն է:
Ի հրեշտակաց դասըն կարգ է.
զխոտանելոց թիւըն լըցց է:
Ո անճառ իմաստըն ծանուցէ.
բանըն բանիւ վարդապետ է:

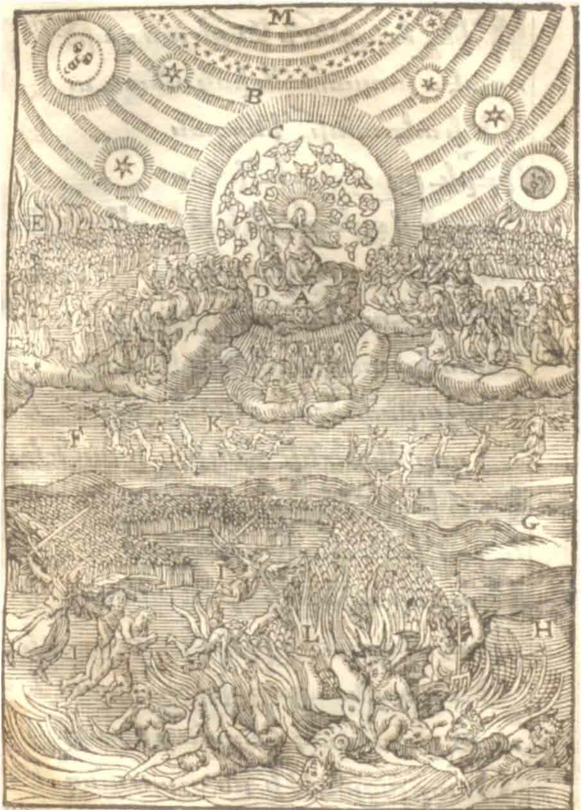
M
B
C
E
D
A
F
K
G
I
L
H
I

Մ՝ինչ ևնըման ինքեան գործ է.
որպէս խոստումն իսկ անսուտ է:
Ո ի տեսանել՝ լինոցան է.
Յ՝երև ըզ հայր և՝ի հօր է:
Ի՝այց վայելչութեան զինչ է.
և ոչ մտօք ոք հասան է:
Ի՝նմահութեն բանըս գիտ է.
անխատութեն միայն թէ է:
Ի՝զհարսանեաց անուն բեր է.
զոր միածնէ հայր իւր առն է:
Ի՝ ինքնփեսայ անվաղձան է.
և յաւիտեան թագաւոր է
✠ Ի՝րդ որ այսպէս հաւատասց է.
որպէս և գրեալք՝ ի խնկըեան է:
Ո՝ որ ծանուցաք փոքր՝ ի շատ է.
ու ըղձափառաց հարցն աւանդ է:
Ո՝ արքայութե ըն ժառանգ է.
Յ՝անբաւ բարի սըն վայել է:

...թէ գործովք հաւասար է
...ոչ նովին մեռուցան է։
...այ ցոր արդէն չհաւատասցէ.
...ուլ ընդ դխմակ և ներհակ է։
Յորժամ յերկնից ելեալ տեսցէ.
...յակաման կամս երկրպագ է։
...էպէտ և ոչ օգուտաբեր է.
...ուլ անձամբ զանձըն կոծեաց է։
...որս գեհենին դատապարտէ.
...աւատացեալըն ՝ի նոցան է։
...սկ մեք հանցուք փառըս նմա.
...որև հոգոյն միշտ յարակ այ։
Յանցեալըն յայժմոյս և ապա դայ.
...րրորդութեն ըն մըշտակ այ։

Յիշատակարան տն ներսեսի.

...ասն աստուծոյ խօսել զայսբան.
...ձոյչ էր ոնդ և ոչ նմ ան։

Օ իսխրայ յիմա՛ր անձն անարժ ան.
Ո՛չ է տեղի՛ իմաստու թե՛.
Պարտէ սրբո՛յն մէ՛ բն ակալ ան.
և մաքրելոյն մաքուր կայ եան:
Ս պա՛ս լինե՛լ ա̃ծ ա բան.
և անձաւ ի՛ ցըն վիպա սան:
Բայց փափագ ու մն ագ ո՜յս բն ակն.
ստիպեաց քան զլո՛յժ լուդե րական
Ի ընդ թութե՛ ըն հայր ա կան.
համարձակե՛լ ետխնձայս քան:
Ի դրել բանի՛ է ա̃ծ ա կան.
ստխաք չամեա՛լ ներաադա կան:
Ա ա̃ էութե՛ն անհասա կան.
և բանին հա՛ւր մարդ եղու թե:
Ա՛չնորաձե՛ և անն նշ ան.
յինէն շինա՛ծ տուանց հեմ ան:
Ս յլ խլերա՛մ անշարժա կան.
վիմին եղեալ սակեփայ եան:

Ա՛զի ուռուցեն պարզա կան.
Եւ ո՛չ բանի՛ւ անչափա կան:
Օ՛ ի այս լեզո՛ւ պարսաւա կան.
բարբառեսից անփակբեր ան:
Ր՝ անզիբաղո՛ւ մքնախաւարժեցն.
այս պէս յիմա՛ստաստ ա՛ծա կան:
Օ՛ ի արարչի՛ն բանի ընու թե.
տացեն այսո՛ւ բան դովլու թե:
Մ՛ պ դաւթեա՛ն սաղմոս ար ան.
Եւ սողոմո՛ն առակա բան:
Մ՝ եծըն գրիգո՛ր ա՛ծա բան.
Եւ սբ՛ն եփրեմ ասորա կան:
Ն՛ոցին եւ մերս հետ եւ ան.
բայց դ֊ուղնաքեա՛ն համառ նման:
Ո՛չ մի աստու ի՜ վերջ անկան.
զի մի՛ ծուլի՛ց լուր ծանրա նան:
Ո՝ չ խստաբա՛ր փոփոխա կան.
զի ընթերցո՛ղք ո՛չ ձանձրա նան:

Թէ պարծանս առնէք յիշման.
զիս ըզներբուէս անձն անարժան:
Ի թիւնէ եօթեանցտանց հարիւրոց
կատարեցաւ բանս հաւատոց:
՚Ի վեց հարիւր թուական հայոց.
յիններն հարիւր չորեք հոռոմոց:
՚Ի տկարանալ հռովմայեցւոց.
եւ զօրանալ հագարացւոց:
Ընդ բորբոքել մեղաց մերոց.
յոյժ բարձրագոյնքն զքաղդէացւոց
Մասուտ սուլտանն յիկոնացւոց
եկեալ յաշխարհ գերմանացւոց:
Առեալ զաւանս քաղաքս այնոց.
մինչ ՚ի կողմանս եփրատացւոց:
Իսկ հայրապետն հանուրց հայոց
անուն զուարթուն գրիգոր խոս:
Ժառանգ նախնեացն սր̄ աթոռոց.
անուանակիր սեռ ազգայնոց:

Ի ծով անուն դղեկէն ելէ ալ
զոր սեփհակա՛ն ինքեան շինէ ալ:
Ի յանատուէ՛ կամրոցս հասէ ալ:
հռոմակա՛ն կլա յորջորջէ ալ:
Յորմէ նախնի՛ տէրանցն ելէ ալ.
յահէ նեղչա՛ց ըն փախուցէ ալ:
Ըզ սա՛կամա՜ սըմին տո՜ւէ ալ.
՝ըլինել յա՜կէ՛տ սեփհականէ ալ:
Որդ այս պխո՛ւմ ժամանակ ի.
դառն ևդըժնեա՛ևան բար ի:
Յորում ըն ակե՛մք յայսմ ամրոցի
՝իգետօ՛պա՛տ քարանձա՜ ի:
Ի յեփրատա՛յ պարագրել ի.
որ յադինա՛յ քառ որդ հոս ի:
Յելից կուսէ՛ հեղլիկ շարժ ի.
՝խմիւս փոքուէ՛ մտիւք պատ ի:
Ին քս ամբարձեա՛լ ՝իբրըղկող ի.
ալեաց ծովու՛ ո՛չ երկընչ ի:

Պամարդկանէ ոչ զարհուր ե.
զի է հնարից անյաղթել ե։
Օ որ տնօրինին չէն ամենայն ե.
տեղ պատրաստեաց ապաշէին ե։
Տր աթուոյս ըսքանչել ե.
Խբարկութե ժամանակ ե։
Յորում նեղի մք յանօրէն աց.
Խյարտաքին չար գազան աց։
Սէ ոչնոճագ խդժրան աց.
Խսուտ անուն քրիստոնէ աց.
Յորոց փրկի չըն մեր կեն աց.
մինչև ցայսօր ամ բողջ պահ եց։
Որք և այսպիսն ժամանակ աց.
յանձն եղիցուք նորին կամ աց։
Պամս գրեցի զբան հաճատ ոյ.
տասնաճոր տաղին չափ ոյ։
Սա անարժ մնդոլով բարու ոյ.
Ներսէս եղբայր տնըն մեր ոյ։

Մ՛էլյնէ՛ն բան ըստ մարմնոյ ոյ.
զեւյիմաստ ո՛չէ՛ յիս մարդ ոյ:
Ր,մլ՛ խտաւէ՛ց սրբոց նէւթ ոյ.
որք խօսեցա՛ն բխմամբ հոգւոյ:
Փոքր բանի՛ւ՜ կարճ՛ իկորճ ոյ.
միայն ըզմի՛տսըն ցուցել ոյ:
Ընթերցողա՛ց վերծանել ոյ.
արագմտա՛ց հասանել ոյ:
անկաւկա՛ց պապանձել ոյ.
որք ընդդիմա՛կք են հաւա՜տո ոյ:
Ս՜ ճշմարտի՛ց հաստատել ոյ.
մանկանցսրբո՛յ եկեղեց ւոյ:
Սյիշատակբարեաց հոգ ւոյ.
բարեպաշտի՛ց ծնօղացն իմ ոյ:
Յազգ ենգոլո՛վ պալհա՜ճունւ ոյ.
համատոհմի՛ց արշակուն ւոյ:
Ս՜ հարազա՛տ եղբարցս իմ ոյ.
նախ վեհայո՛յն տնըս իմ ոյ:

Որ է աթոռ սբ գրիգոր ոյ·
գոլ հոմանուն համա նման ոյ:
Լս՟ երկոցունց աշխար հայն ոյ·
գեր փառաւունակ պատուեցել ոյ:
Ասխլ անուն վեհարքուն ոյ·
եւ զօ րաւլոր կոչեցել ոյ:
Լս՟ մարեմայ քեռ ընտրել ոյ·
եւ յայրուեթէ բարի մնիլ ոյ:
Որյետ մանկանց որ ըստ մ՟ր մնոյ
սոտանայր մանկունս ըստ ոյ:
Լս՟ համօրէն նոցին ծնընդ ոյ·
յոդնաշաճիղ բարէ զարմ ոյ:
Որք կենդ անէք սատխ լուս ոյ·
եւ որք ննջեն առ աստուծ ոյ:
Ոմանց հայցել միշտ պահել ոյ·
խաղաղական նկենօք բար ւոյ:
Ոմանց խնդրել ժամանել ոյ·
անձառ կենաց հանդերձել ոյ:

Ն՟ խնդրողի՛ն զքանըս դր ոյ·
երեցադ ո՛յն եղբօ՛րորդ ւոյ:
Որ ապերա՛տ յորջորջել ոյ·
ըստանախնեաց հա՛րցնանու՟անե լ:
Սա եղեցե՛ պատճառ բար ոյ·
յիմաստութե՛ կրթելհոդ ոյ:
Ի սա որնայնո՛ցս ամբառնալ ոյ·
՝ եւյերկնայի՛ նադն հըպել ոյ:
Ն՟ բոլորե՛ց հնազանդել ոյ·
այսմա՟նդե՛ց տ՟ծայն ոյ:
Տայց յ՟ պարդե բար ւոյ·
այժմ եւ ա՟ո՛ւրն խմում վերջնոյ:
Ի զփառըսհա՛ւըրպատի՟որդւոյ·
՛ եգոհութե՛ տու՟ողէնհոգւոյ:
Որ միշտ երգե՛ արարած ոյ·
յիմանալեա՛ցս եւ՛ եզգալ ւոյ:

M. in.

ն Ներսէսի սրբոյ Եպիսկոպոսի
ան խրատուսումն ասիրաց ման
անց· Ի գխմաց այբ ուբենից
աւ լից ոտանաւոր չափով·

Յերնայ զ բե զմերձեալ այ
լինել խրատէ Թէ Հաւտոյ

եսող գործոց ըղնաւեալ այ·
ող բանից ծանիր ըղն այ:

Գ· աղտնիք սրտից աչացնոր այ·
չեն ՚իծածուկ այլ յայտնի կա:
Թ· էկայս մտաւք հայիս՚են այ·
անմեղ միոյս միշտ յարակ այ:
Ի· ենընբանից տաէ չարե աց·
սանձեա՛ զլեզուէդ վ՟ը ընկեր աց:
Ի· բերանոյ քո՛ հան՚իբ աց·
զխօսս աղտեղի՛ նախատան աց:
Կ· այլ՚ իբա՛ն բամբասան աց·
դիր պահապա՛ն՚ իքոց շրթ անց:
Օ ի սպրեսցի՛ սդու՛ ՚իմեղ աց·
Եւ յանաչա՛ռ դատաստան աց:
Գ· եմընդ ըրո՛վ քա՟ծայ են·
ուսուցանե՛ խրատել լեզու՟ են:
Ի· անքո՛նոքօք յարդարեսց են·
գործըք դոցի՛ն հետեւեսց են:
Կ· ա՛մի ընդ դէ՛մ կալ հրաման են·
այլ հնազանդեա՛յ պատուէրն են:

Սէ տուրք քո՛ ոչմոլոր ին.
՚ի ճշմարի՛տ ճանապարհ ին
Գայնու դատողի՛ն երկնաւոր ի:
խրատէ ըզ քե՛զ սպասել յերկիր ի.
Սէ ի մարմնոյ քո՛ վաղճան ի:
հոգւոյ կո՛րչմանըն տէր ուն ի.
Մնալով լինե՛լ յանկարծակ ի.
նըման գողո՛յ ՚ի գիշեր ի:
Օ իոր սոցի՛ն ակըն կալ ց ի.
Նայ ՚ի մեղա՛ց ոչ յաղթեաց ի:
Սշներգէ մի՛շտ յականջըս քո՛.
տալ ըզ համա՛ր պարտուցըն քո՛:
Ու մանկո՛ւնք ուսման գըր ոյ.
ըզ տախտակի՛ն համար տալ ոյ:
Կամ որ վեհի՛ց տնտես գործ ոյ.
առ ի զհամա՛ր պահանջել ոյ:
Բան զի տնտե՛ս ես քո՛ հոգւ ոյ.
և պարտ և ա՛յնուա՛ծ այն ոյ.

Օ անզուգակից ամենծան եր.
որմիշտասաէ թէ՛ զօրաց եր:
Պ խոլքընոյ մահուզարթ եր.
և՛ իյանձի՛ն քումզդասատաց եր:
Յ անցաճորոյցըա մի՛խաք եր.
յանացկենացըն մի՛զըկ եր:
Օ արդարութե՛ այժմըջդեցիր.
և անդփառօք պայծառաց եր:
Ի նէիցլուայ՛ն հանուրցծադօղ.
խ՛րատէլին՛էլ միշտհայեց օղ:
Ր զմեղսաէ ատեանեթ օղ.
ևսըրբութեցըն լերսիր օղ:
Օ խորպէսչէ՛ խաճարկըր օղ.
պայծառըուայ՛ն ևնըման օղ:
Լ յապէսհոդե՛ չարեցդործ օղ:
մաքուրհոդուոյն չէընդուն օղ.
Ր թնընկերի՛ քոպատահ էլ:
բարեացիրաց ինչյաջող էլ.

Խրատէ ընդ.քեզ միյաջանս եւ.
միմախանաւք ընդ.քեզ ղայր եւ:
Ւ. ալթէ՛կամի ս ասէ հանդէ եւ.
եւմյ հաճոյլին եւ:
Վ. ուգոհութիւն տուլողինյան եւ.
այնմորդխտէ հաւատար եւ:
Թ. ոյնթագաւէ տրքունակ ան.
կամպետութիւն իշխանակ ան:
Թ. էընկալ ցիտդ ուընդմարդկան.
մհամարի ըքեզ սեփակ ան:
Ւ. ալըսաահարանց.քոցորանց ան.
ծանիրընդ.քեզ ծաղկինըմ ան:
Ն. ամիլինիր անբարտաւ ան.
աղ.քաղցրև հեզ խոնարհական:
Ղ. էնժամանկե սյղկենքանցաւոր.
կարծել ջտայ .քեզվխառաւ որ:
Ո իթէ՛ իկաւսես թագաւ որ:
Եւկամ՛իշխան յոյժ ղաւրաւ որ.

Հողոյ ծընունդ ես հիւթածոր.
յոր դառնալոց յոչկամանէ որ:
Մըլ որ գործոյ կաս սպասաւոր.
յորմէ կոչիս ոչ յաւէժաւէ որ:
Իննն՚իցասմանէ դու ՚իբաց լեր.
և մի ըզքէնդ ասէ այր ել:
Լամի ըզ բանսըն թխնար եր.
առ ՚խորտէտ յառաջբեր եր:
Աէ անողորմըն զդատանք եր.
մի անիրաւ իրըս գործ եր:
Օ իմ կըրեսցես զօրաւոր տէր.
զատանքեըն ՚ի հոնըրընմահար եր:
Ի ենընըլուել վարդ ապեա էն
՚իցաւէադիւն բարկութեն էն.
Հանդչել ասէ ՚իչաւր ախտ էն:
և և յնհանդխտ տրտմութեն էն
Ր նկալ ըզ սոյն և ՚խուն էն:
յերանութե հեզոց բան էն.

Ոանիր թէ մերձէ որդատէն.
հատուցանէլքեզ փոխար էն:
Խէնխորհրդականց բարի եղել
մերժէ զխորհուրդ խորհմ նկեալ:
Իցէ՛ իքէն նա՛ հեռացեալ:
Զոր յոյժ ատեցեալ:
Ճշմարտութելեր հետեւեալ:
ուղիղ խօսից սիրօղ գտեալ.
Մինչ զիւեբա՛ն լռկաացեալ:
լինել երդբմա՛ն դաւ րաղանցեալ.
Ոանծանէցնէյոյժ ծնրադ ոյն:
րդ բաներդմա՛ն ուրանալ ոյն.
Ոի թէ փակեա՛ց տէրն՛ իյայ ոյն:
Եւ՛ի չարէն ասաց զատ ոյն:
Ոինչ առնիցե՛ն՛ իյերդնլ ոյն.
Միշտ՛ իյանուն տէն տոյն:
Եայն սատութբ յոլովադ ոյն.
որոյմեղա՛ց չիքվեհադ ոյն:

Կենընկենաց զանցաւոր է.
կրկննդրամբ քաղաքաս է:
Ընդ մննամօրմերկ յարդանդ է.
ընդ միւսնել ցեամէկ յաշխարհէ
Ի քդ զընչօղտես դրա՛ իշխան է
՛ի քաղքեսայն վաճառ է:
Յորժամ՛ խդրենան կողպա է.
մահնորկենացթշնամեն է:
Իոյնհայեաց յոյժ այսքան ես.
և մի՛ զբաղիր միշտ՛ խնամ ես:
Մ՛եյապաղեր դրա՛ իջար ես.
ապականեալ վայթ՛ իբար ես:
Օ խորժամն չգիտեսևոչ ես.
ե՛րանդործոց քոյպահանջ ես:
Ե՛ թէքշռնեա պատասխան ես:
յանլոյսխաւար բանտարկանես.
Ձայնձիտըղ քեզ օրհնակալ :
զմարմինդ՛ իկառըրաւ ծեղ ով.

Լ՝նկատամլար ուղղեչանձ ով.
զհօգեղէն անդ ծանել ով:
Թ՝ենանմուլոր ճանապարհ ով.
զնայօրէնն անեւիր ով:
Յայնժամեանն ընկերամարմնով.
ընդ առաքինոյն թռչնամբ ով:
Պ անդէկանն բեղէնձ րոր.
նաւ եւ յայսծով տայհմոաբ ար:
Ր՝ սէյուղէ լալեացներկ ար.
ընդ դէմ կացեալ հզօրաբ ար:
Ս արեւ զհօգոյդ նաւննանդ աղբ.
հոգոյնթ եւ օքարիաբ ար:
Օ խհասուացեւ անդորրաբ ար.
յաներգյ տեղին խաղաղար ար:
Ճ ենձառագայթ առ՛խարտ էդ.
ամէ ծագեացլուսոյհանդ էդ:
Օ բանըրաբարի հեղ՛իլեզուէ էդ.
զողորմութիւն ՛ինձէուան էդ:

Րայց յարարչէ՛ն քեզ պարգևեդ
մի՛ վատթարա՛ց վատներյանպէտ:
Թէ՛ ո՛չ վճա՛ր տաս ՚ի յանձնեդ.
յորժամ խնդրէ՛ ՚ի յառաջ եդ:
Մեննմերժել ՚իբրա՛ց ասէ՝ ի.ք էն
զախտըս մեղա՛ց որ ՚իչա՛ր էն:
Օ պտու ընկալա՛ննն և զայլնամէն.
որով դատղտնի՛ նետիւք խոց էն.
Յայլ կապերճա՛ց առնուիւրզէն:
՚իդեղեցի՛կ տեսլեան դիմ էն:
Ե՛ հարկանէ՛ զաչ ըս.քեզ էն.
՚իչա՛րաչա՛ր հայեցման էն:
Յին.յինէն ասէ՛ մանուկըն տրել.
զայս բանս խրա՛տ յաշխր՟հի սգալ:
Յունայնութե՛ց ըզ քեզմի՛ տալ.
մնտոի խաղօ՛ք անմտան ալ.
Ի յլյիմաստնո՛ց դրունըս դնալ:
և յուսմանէ՛ ո՛չ ձանձրան ալ:

Ո՛ իմ՛ անձի՛ն տաս զ զղջան ալ
յորժամ հնա՛ր չէ՛ յետ դառնալ։
Լ ուն։ Նորոգ աւէ՛ երիտասարդ.
զիմաստութի զգեցիր քեզ զարդ։
Ն ի զպտմուճանըս բազմազարդ.
որ ըզտղաս առնէ զօ՛ար թ։
Կ՛ յլըզ հանձ ա՛ րծերոցն զխրատ
որով յայտնի՛ ճանաչիս մար դ։
Բ՛ ան զի յիմարնէ՛ հոսեալ յարդ
խակ իմաստո՛նն ոչ՛ ըզ վար դ։
Շ ան։ Հատ աւէ՛ ովծերունի դ.
հնացեալ մեզօ՛ք կեալ յա՜ իդ։
Ժ ամէ դ առնա՛լ յայժմ՛ ի հող իդ
մինչ դեռ ՚ի ձեռս է՛ քեզ բար իդ։
Ո՛ առայեցե՛ր մարմնոյդ եր իդ.
մինչև ՚ի յափըն տապան իդ։
Տ ուր ՚ի մնացե ո՛ղժամանակ իդ.
մաան կնն հոգո՛յ բանական իդ։

Այուսուցանէ՛ քեզ զկերու Թէ.
եւաստեւա՛նդ լխաբրու Թէ:
Ախրեւզանծ՛ ճշմարտու Թէ.
եւգքո՛ընկե՛րն ըստոյգու Թէ:
Աերժեւըզգչա՛րն ատելու Թէ.
գրկեւզբարի՛ն սիրելու Թէ:
Պահեւըզհոգե՛դ քո՛սրբու Թէ.
եւանհպա՛րտ խոնարհու Թէ:
Չանչա՛փտսէ՛ զադահու Թի.
զիշատմեզագցէծնելու Թի:
Օ ի՛ խնմանէ՛ է՛ապանու Թի.
Նայէ՛ աշա՛ր եղերու Թի:
Ո. նտխսկա՛նի դողու Թի.
եւանխրա՛ դատողու Թի:
Նյայնմանէ՛ վաշխառու Թի.
եւըզմիմեա՛նս ատելու Թի:
Պէնպտուէիրէ՛ կալանբամբաս.
՚ի յայաչարեա՛ց յորում Թէ՞ կ աս:

Ոխմ՚ հոգւոյդ առնեմձև աս.
ինձախակոդմըն կալովդ աս:
Աճմ՚նախատ ՚նկեանըայայ ս.
որումզարժանն ումեքոչտ աս:
Տուրզանցորըն զօրստան աս:
և առզանանցըն յորդն աս.
Քենջնջեւզհոգիդ ամէջրովք:
յանխտիցմեղացջերմարտասուօք.
Ոխղաճէլով աստենկամ օք:
ևանդցնծալ մեծաճխառ օք.
Բանաստխնդալ պէսպէսմեզօք
ևանդկըձել խխտատամ օք.
Աճոյսակաճ ժամանակ օք:
և այնյաճէտ անթիճամ օք.
Սայնուամ ե՛կ արանցհանուրց:
ոչնախանձէլ խրատէվարու ց.
Դինարբուճոց երգուպարուց:
Մ՚հաղորդել ըկոխբարու ց.

427 զխէ

ի ե 27

Ո՛ւփոխանակ ատենծողուց.
կոծումնելոյց է՛ անդնոցուն ց:
Րնդմեծատանն այնմիկդատուց.
որ՚խափաքդէ՛ր կաթ իլմիջուր ց:
Սէնսէրծի՛ս այսախտաշար ժ.
ատելխրատէ՛ ղաղտեղիդար շ:
Լ՛ըթէ՛ մեղա՛ց մի՛լընիրբա ժ.
ախտիցտուամբ ձգելով՛ իդարշ:
Ո՛ իթէ՛ մարմի՛նդ աստացէ վաշ:
Հոդիդ հիշա՛նդ լինիլ հա շ:
Թ՛է՛ ատտուրա՛խ առնէլ հրա շ:
այլ յեկոյտոյ քեղմահուձա շ:
Ս էմլվարքաէ՛ պեղծ՛անաւկ.
տնկամնցնէ՛ յոյժներհ ակ:
Լ՛որ՛ եյայս սէրէհամ ակ:
է՛ ոյ՛ սիրոյնդիմ ակ.
Ն՛րդմ՛ըմբեր խխտտախորժ ակ:
զանցա՛որիս սիրոյբաժ ակ.

Մ յլփոփոխեամ զմրրատես ակ·
յանապականն աչ ըղն յըստ ակ :
Տ ենընտէրանց և իշխան աց·
խրատընծայէ իմաստու թեց:
Թ էմէսիրէք ժողովեցա նձ .
այըղժողով բարխարա նց :
Ր զմտերիմըն տրու թեց .
ւ եւզհետեւողըն քաջու թեց :
Ո ըքվնձեր ՚իմահանձան ց .
կամաւ դիմեն որպէս ՚իդան ձ :
Ր էնտաուչէ բանխակաւ ած .
ոսլակամայ բռնաբար ած :
Ր այցդուզակնջդ աւընթեր ծ .
Թէզընչխօսն ըղմտաւ ած :
Ս երեմբոլոր սրտիւ զած .
Եօրհնաց նորն նխնամ ած :
Օ հոդիդպհեայախտիցմաքրծ .
Եխեղաց մշտուրաց ած :

Ցոնցուցանէ՛ միւսբանխրատ.
որ՛ խչարեա՛ցն առնէառ   ատ:
Մի՛նախանձի՛ր ընա՛ընդմարդ.
և մի՛նենդե՛ր զընկերքո՛դառ   ա:
Օին՛յ ծածկեալնէ յայ   տ.
և հատուացէ՛ փո՛խան քեզատ:
Կամ՛ խաստե՛ կեանքսանընդհետ.
կամ՛ խվերջի՛ օրըն հաստ   ատ:
Իւննայօդակա՛ն միյնէ տառ.
բայցզորյօթէ՛ քեզխրատ   առ:
Յորժամմեղա՛ց դառընպատառ.
քեզերևէքաղ ցր ևդխւր   առ:
Սախքանզուռե՛ն նորա՛խպատ.
յիշեազամ՛աւթ և ըզպատկառ:
Ս՛չիջանի՛ բոցնոր՛խվ   առ.
և զզօնանայ՛ մի տըքըդյամ   առ:
Փ ևրընվառա՛ցէ քեղ քար   ող.
այնխրատակա՛ն բանխրատաւ   ոյս:

Սամթէնարան լինիմ՚ իւրոյ գ·
եստասամձէն որպէսըզգ ոյս:
Օ հոգւոյ մաքուր պահեմեւ ըն
՚իյաշխարհէն խաւարեալ ոյս:
Ո՛ հանդերձեալ կենացամբ ոյս
պսակաւորեալ քեզ ընդ հաւատ ոյս·
Բ ենկատարուն մեկայսար էց:
տայակնունեն ահուընեն էց·
Ս՛ չընդ սիրոյ սուրբակայ էց:
միշտբեւեռեն անլուծկապ էց·
Ս. յլագատն յայժմուսախտ էց·
ընդ քեզ ող խաչակ էց:
Ի ննելորբոց քաղաքան էց·
եանմարմնոցըն ձայնակ էց:
Ս, որոգբանեն այսմեկհանդ էս·
դումարբելոց սատտերազ էս:
Ս, րդելատղեն հոմերա պէս·
խաւնեալ՚ իհեն թըրսհոդէպէս:

Բամեա՛լ ի՛քեզ ըստ տարրապէս.
զանազանեա՛լ տառ ի՛յարդ էս:
Սայր՛ճփխոնո՛ց սլտղայապ ես.
մանկանցտուճաւճնուսխմա՛ապ էս:
Ի՛ Թագուցեա՛լ ըստմարմնապէս.
Ե՛րիցխանե՛ց խորհըրդապ էս::
Սե՛հոգեւո՛ր բանըապէսպ էս.
որոցնպա՛տ եղեներս էս:

432 Նորին

Ա, որ լինտն նիրսէսն. Տան հաւատոյ
ծն եղելոց հայ կականոտաւեց
ափերմաճ. Ոգեալ՛ ինեբսէսն.

Յըն ան ըսկիզբն աստ
ղ̅ծ.
անեղ բնութիւն ոչ
արարած.

Յերկանձին նըս բաժան ած.
կամբնութիւն միաւոր ած:
Նաճեցաւ անճառաբ ար.
Համանմանայ գոլանհն ար:
Որդւոյծնունդն անեղաբար.
Հոգւոյն բղխումն անհատաբ ար:
Ու ըէինքեամբ 'ինխութէ ի.
աններխութական իմաստբան ի:
Ծ. էնծէր միշտ կենդան ի.
էյայժմ ըյս և եղից ի:

Ղաւ՜անէ՛ զերրորդու թի.
երեքսրբեա՛ն միտրու թի:
Ո՛չմիութե՞ն 'ի խառնու թի.
ո՛չբաժանմա՛մբն յօտարու թի:
Լ ըրականձա՛մբ թի՜կառար ել.
զերրորդութե՛ն ըն ծանուցե ալ:
Ո՛ չ․քանզերի՛ս առաւելե ալ.
և ո՛չերկո՛ւս կատմինեղե ալ:
Օ այսթի՜առեա՛լ ըստեսայե՟յ.
'խորմբէի՛ց որպէսեւն այ:
Լ ըեցըա̃բ ա՛սելնմ այ.
և միանդա՛մ տրդերակ այ:
Լ ա՛պէ՛ս մեզ․քարոզ է.
զո՛րէննուսեա՛լ 'խմոլսէս է:
Թ է՛՜ածէ՛ր խսկըզբանն է.
և ո՛չեղեա՛լ 'իյուլմեք է:
Ո նդէ՛ն հօրգուդակ ան.
զորդխա՛սէ՛ համարնակ ան:

Պ. յոհաննէ՛ս ուսեալ զայսք ան·
որոտմ՛յ յաճետար ան:
Ե. արքմանէ՛ս մեղաւորաց ար·
գհոգւ՛ոյն բըղխո՛ւմն անքննաբ ար:
Ե. է՛ր՝ ի հօրէ՛ է՛յատկաբ ար·
առնուլորդւո՛յ ճշմարտաբ ար:
Վ. ամենակի՛ պարունակ ող·
անէղծ՛ գոլըստեղծ ող:
Ա՛չք ամենակառն՛՝ հաս ող·
և ո՛չ ամէնո՛ւրց ըղնաչափ ող:
Յ. սկսապէ՛ս սա մէքան ին:
՛ի յոչընչէ՛ ստեղծեալ զերկ ին·
Տ. ազըրդ ընդ հօ՛րն՛ և հոգ ին:
որով եղեւ՛ լքս ամէնքին ին·
Ո. յսընմ՛յն որդերազան ց:
լուսոյսկսաճ ամէ ստեղծուած·
Ն. ախտառաջին ըղհրեշտակաց:
երկրորդ զդալի՛ հաստատար ած·

Խաւարամածեալ ի յանդընդ ոց.
ասէ փոխեալ լուսոյն ի բ ոց:
Որովեղև տի՜ընդործ ոց:
գիշեր հանդիստ քընոյարթն ոց.
Օ՝ խրներընկնայի՛ն յերկրորդ աւոր
մեկնեացասէ զջուրներկնաւ որ.
Ի՝ յերրորդի՛ն տունկբերաւոր:
յորում և դրախտըն լուսաւ որ.
Կ ապեացզանկայն ասէ ըզ լոյս:
'ի չորրորդի՛ն յանօթնիւթ ոյս.
Օ արեգակնէ և ըզ լուսն ոյս:
և զաստեղաց պարումնյօդ ոյս.
Հ րամաննասէ արարչակ ան:
հան'ի ծովէ կրկինկենդ ան.
Օ այնոր'ի յօդսընթևակ ան:
և որ'ի ջրուրըն լողակ ան.
Ձայնտիրական ասէհ աս:
առ'խոտորին հողանիւթ այս.

Որ ըղլխել յերկրէ չորքոտանեայս·
զանազանից կենդանեաց դ. տս:
Գողեալ լխորհուրդ ասէ թագն·
։ Երրորդութե ընմիաբութին:
Մ՛իհողոյ ստեղծեալմարդ ոյն·
տ,նելպատկեր նմաննորու ն:
Ըստագայթ ասէփառ աց·
զգեցուցմարդոյն զանմահկենաց:
Օ կինն՛ իկողէն արարհաստուծ·
օրէնսեդիր պատուիրան աց:
Ս՝ախեալսաէ առ՛ իչմր էն·
ընդմերպատին որյարարչ էն:
Լ՝ հնխաբմամբ առ՛ իդրախտէն·
էածյերկիր յայսփուշեղ էն:
Յ այնքանմեղաց առ՛ իչար իս·
արկեզընութի հողեղին իս:
Մ՝ ինչաահանաց բանաւերկնից·
ծածկել ջըրով՛ իգորայերկր իս:

Լոյս ազգեա՛նդ տանընտրե ալ:
խոստացանե՛ն զորէրգործե ալ:
Լայխւ բոլորդո՛վ ․քնեզւեզերծեալ
յորմէկերկե՛ն զերկնըլցե ալ:
Խնոճածաւէ՛ զաշտարակ ին:
յետոյնորե՛կ յանդըզգնէ ին.
Յորխառնակեա՛լ լեզուքնոց ին:
ձեռամբնխւրեա՛ նցզայնքակէ ին.
Սւուցանէ՛ աբրահամ ա՛ն:
Թէ՛ հաճատո՛յ տանհիմնեդ ա՛ն.
Սբոլզա՛ծ հւբընկալ ա՛ն:
եաճետոյց որդխծըն ա՛ն.
Ձարչօքաւէ՛ մարդկանորդ ող:
ւ ցաճաշխա՛րհ պաշտամամբկւ ող.
Բայց յակոբեա՛ն յայնծընընդ ող:
որյերկաթե՛ն մոխնհն ող.
Պրաճեմյատապա՛ն աաէզմովանէս
եայակոբա՛յ զարմինհանդ էս.

Փրկեալզնոսա՛ մ̃ծապ էս·
յեգիպտոսէ՛ սքանչելապ էս։
Ր անցուցեալ՛ առինքնձգ եւ·
ծ̃րընզորդէ՛ս մարդկանիրկ եւ։
Ս՝ատամբէւո՛րլ օրէնքդր եւ·
եւմարգարէ՛ս սէառաք եւ։
Ո՝ամենկաւէ՛ զոզզըսմարդկ ան·
զնո՛չայսու առնադարձ ան։
Ս՝եծադունե՛ կարօտեց ան·
հնարեցդեղո՛ց բժըշկ ան։
Ս խոռվաէ՛ հայրառաքե աց·
զ բաննընդմարմի՛ն միաշորե աց։
Օ որեմաքո՛ւր կոյսընկրե աց·
ծնա՛ւմարմնո՛վ որովփրկե աց։
Ս երնոցընկո՛յան աւէմաքր եց·
ծադե՛ցյաշխա՛րհայսըստուէրեց։
Լ՝ էհայածեա՛ց զխաւարնյէ եց·
ոդ̃ցփայլեա՛ց լոյսնամէն եց։

Տայասել բա՛ն ընծայրադ ոյն.
վասնբանի՛ն իմանալ ոյն:
Տէ՛ն փառա՛ց խոնարհել ոյն.
մինչզխաչե՛ն համբերել ոյն:
Րամանեանց ձայնիլին ի.
Թէ՛ևբանութե՛ն ձայնիչուն ի:
Ց. էորննջեա՛ցն ՚խոստպան ի.
նոյնազատեա՛ց զորս՚խբանտ ի:
Ւոնցնծութե՛ն մեզ քարոզ է.
զմիշտկենդանո՛յն յարութեն է:
Ւ. եզ յարութե՛ն մերհաստատէ.
նմիննմա՛ն յորժամդայց է:
Ւ իւսէրզմեզ ընդնոյնսեր ով.
յօդեալ՚խդլո՛ւխն ամբառնալով:
Ւ: յնորհատի՛ ընութե՛մեր ով:
հօրընդաջմէ՛ բազմեալմարմնով.
Փառացանձա՛ռ լինիդուշ ակ:
որոցզա՛ծ սիրենյիստ ակ.

Յորժամ մարմնով ընծերունակ·
Ծագէ յերկնից որպէս փայլակ։
Բևեռքի ձեռնիւր ով·
զմեզ յորդորէ խաչակցել ով։
Օ իւփառանաց նորայոյս ով·
Հաղորդ լիցուք մաքրեալ հոգւով։
Նորոգ մանկունք իմաստու թե̃·
տուաք զայս բան ձեզ խրատու ե̃։
Երկնաւորացըն գլխոու թե̃·
եւ համայնից եղելու թե̃։
Բանկերտէին արարչու թե̃·
եւ փրկական տնօրէնու թե̃։
Սիրողք բանին ժոհեմու թե̃·
զմիտս սորին տուք քննու թե̃։
Ընձաշակէք համբերու թե̃·
քանըզմեղու յոյժ քաղցրու թե̃։
Սակաւէ սա քանակու թե̃·
եւ յոգնախումբ յունակու թե̃։

Այլմաստնոց ծանօթու թէ.
որքմխոդընէն վերծանու թէ:
Ի ենքանն բանդոհու թբ.
մատուցանէմք փառաւորու թէ:
Օ ներսէսյիշել մի՛դանդաղ եք.
որզո՛արձանոյք ըղյոյդոս եկ:
Տուքզփոխարէն զորե պարտէք
զաղօթըսամէն որպաղատ եք:

յա քե
իխջ

Ա, որինքան. Ա, երատաղական. Ո՞ն
երբաեսխարքոյ։ Բանխրատ ուսմն
սերաց մանկանց. Նդխմնացայր
ւբենեցատա լցոտնաւոր չափով.

Յբնաճքին ող. բեզոտղայ
հանէ յիմաստը
տղերակ այ.

Ը ըորդութեան մերձակ այ:
նխաերէ ւք սատեղամբքնոր այ.
Ն. ենըն բանէ ՚ւքեզըղխ է:
աթնխմաստից արբուցան է.
Չ եոմնխւրոմ վարդառպես է:
ղխտնարհեն որդմնպատմ է.
Դ. եմընգանձէ քեզբեւրբար է:
րեշոմզխմաստն ՚խտախտակ է.

Ոնայարկ ՚ի քո պարանոց ի.
որպատուականն է քանզոսկ ի:
Դայնդուռնբանից քեզդխոռնէ.
ըզտաճարին իմաստու թե:
Ծախեւանմուտ արխու թէ.
մ՚կարտաքոյ մեծարհեղգու թէ:
Իչներկնայնոցըն տայցանկ ալ
՚իյերկրայնուցս ՚իբացդառն ալ:
Ուսմանբդրոց զոճարճան ալ.
իմաստութբ ճուրախան ալ:
Ո անզրթեցանէ ըզքեզմանէկ.
ձայնիւ հրնչմամբ ոսկթըմբ ուկ:
Ս՚ի յուսմանէ լինիրտալղտ ուկ.
զխմկտասալոյ անձինդյատ ուկ:
Իներանութեց նախնիդոլ ոլ.
զքեզ հրաճիրէդաճթեաներդ ոլ:
Ի՚ն ՚իչարեաց հեռանալ ոլ.
խորհել յօրէնս տեսնիր ոլ:

Ի թնըղձքե զխօսն զայսբանեւորտ.
՛ե յանեւորատն ցընկալ՛ եղա տ:
Օ խմկտնկեն զլնքեանցնարատ.
Իարտըլքքում որպեսարմա տ:
Թ՝ ոնթէմխտդնեա աստեղան ին.
իմաստութե սողոմն ին:
Ա՛ չկարօտես իմուամ եւրատ ին:
քանզինովաւ խօսիհոդ ին.
Ժ՝ էնժէժկալ լինել ասէ յէսմն
թէ՛ նաապտնակ առնուսյարքումն
Հ այեացյոսկեն որ՛ եքրայումն:
զիծեծելով առնու զմարքրումն.
Ի ննն՛ ենանրութեց աստգարձեր:
եւ սուտխաղօք մե ըզըաղ եր.
Ի նդանմխոմանկանց մեննանձեր
՛այլիմաստնոց նմանեց եր:
Ի ենելուրաստ հօրքո եւրատ ու.
լեգորինաց մօրքո հլ ու:

Մ ըդ մշեռուն հնազանդ կացդ իւ·
յորմէ շահիսբան լուսատ ու:
Ս ենխրատէ խաղաղ ընդ մէջ դր ոց
մի՛ ընդ անմիտըն տղայ ոց·
Լ՝ ընդ բանից մեծ իմաստն ոց:
փոխանակ լիժ մանցն ըզ չար յիշոց·
Օ՝ անձուղուն նման առէ զիմաստ:
որ՝ ի յերկնից ՚իջեալէ աստ
Ր՝ ացըղ հոգոյ քնարադ աստ·
ծըծելմնօ՛ քըղ լերպատր աստ:
Ղ ենն կաթ իլմիայն թէ՞ առնէ ցուս
՚ի ջրոյն կենաց որպէս մեղ ուս.
Մ՝ չծարաէ իս առէ յայժմ ուս.
այլ եղ երոց բըղխեսառ ուս:
Ի ոյն հայյեացանէ մանուկ կենտես.
զինչ ՚խոսախոնկըդ դծադր ես:
Օ խմակուէսի դունման ես.
զդերամայ կրկին դր ես:

Զանձայնէատուքեզմանէկեշ իմ։
Թէ՛ականջամք լուրզբանս իմ·
Սուամանդրոց լերմուեր իմ։
Եւբարձրանմա դու՛ խյերկ իմ·
Պանղամբրովլաուէքեզ լուսաւոր
՝եթէ՛նցես մարդմուաւ որ։
Կրթեացյիմմաւոըս հոգւե որ·
որով լինիս դուերկնաւ որ։
Ճէնձանաշէ՛լ տայըզհանձ ար·
ըստաւականց բանինյարմ ար։
Սովխրատիս լինիսարդ ար·
Եւայ՛ հանձոյար ար։
Ս՝ենններմատուցանէքեզօրինակ·
զորս՛ խմանկանց բարեացուանակ։
Ր զդանիէ՛լ մօքյիստ ակ·
յորեցանկայրնմա՛հրեշտ ակ։
Յիշեաւաէ՛ զմանկունան եր իս.
զաշակերտեա՛լան դանիէլ իս։

Օ խթէստցա՛ նմանմաքր խս·
Ի՝հրոյմեղա՛ց ո՛չայրեաց խս:
Նայեացևտես ասէզլոյսն փ·
ըզհրեշտակա՛ց նմանն՛ խղէ պ:
Պահեմնդո՛ւ զքեզանմրէ պ·
յերկպտակա՛ն ախտինհանդէպ:
Շ նորհացաւէ՛ թէ՛եասեր օղ·
դո՛՝իմաստնո՛ց լերհետե օղ:
Որքանիմա՛ստըն փախսդ օղ·
մինչև՛իմա՛հ եղենձգն օղ:
Ո՛վդո՛ւասէ մանուկդ՛իբ ոյս·
նմանաւքե՛ղ զեղխսէ ոյս:
Որ՛իմաշկեա՛կըն հպել ոյս·
եթօղըզսէ՛ր ըստորայն ոյր:
Ձ մ՛րչարանա՛ց ասէհամբ եր·
պանտըխտա՛թե՛ ժէժկալդո՛ւլեր
Թ.է՛ հարկանիս մ՛երկմտ եր:
վասնիմաստի՛ցըն շահար եր·

Պէնպատուհիրէ պարկեշտ լինել.
մի զորովայնըդ խաձող եր:
Ս՝իրզդինի ընաւսիր ել.
մի տարաժամ զբերանդած ել:
Ք անիւհասցես աւէշնորհ աց.
մի ծուլկենալ եղեգեր ած:
Ս՝իսիրերըբուն դանդաղան աց.
մի արթնութի ըզըբաղան աց:
Ռահիհանէ զքեզ՝ իրարձունս.
դնալ հօգդով ընդ իմաստու նս.
Թ՝ էզանձնքոտամ՝ իձըդու նս:
եւ ցեսյիմաստըս գերարբու նս.
Սիրելայէ ըզնիւթուսմ ան:
զիոհեմութի աւեմնեզշ ան.
Ր յլե զիորհուրդ ըսմաքրական:
որով հոգիքըն զօրան ան.
Ս արքզաշխարհիս այսծանուցէ
թէ էնիրհակ ուսմանեղե ալ:

Օ խորախտին հոգինզանդե ալ.
նայ՚ իշնորհաց հոգւոյնվատե ալ:
Տա՛քեզլխրա՛տ բանհոգև որ.
պահելզհոգիտ ըզգուշա՛ն որ:
Մ՛իյդքհապե՛լ արատա՛ն որ.
և միուսե՛լ չա՛րմերձա՛ն որ:
Րաբունաբա՛ր վարդապետ է.
քեզըլըբարիս ուսուցան է:
Ժառանգլինե՛լ ծերոցաս է.
որպէսօրէ՛նըն պահանջ է:
Ցածուն ասէ՛ խոնարհամի տ.
լերատընկե՛րսըն բարեմի տ:
Ո՛չհպա՛րտ բարուքևբեր տ.
Թէ՛և շնո՛րհք ունիցող եղ:
Խուսէընդա՛յս բանխյարմ ար.
մի՛ շատախօսե՛լ և վայրապ ար:
Մ՛իծիծաղե՛լ անկարգա՛բ ար.
մի՛վիճաբա՛ն լինելեչ ար:

450 փութ

Փութամաէ վարժելանդու լ.
և՛ իշնորհաց լինիսամու լ:
Ս ըթէ մտօքգեսբութեգու լ.
Ջանիւ՛զիմմաստըն կերևկու լ:
Ր եզհամարեա՛լ տա՛բարեկամ.
որվանուսմա՛նհարունքեզդ ան:
Ր անզխապատա՛կ եդա՛ագ ան.
յետոյբազում վաոըպքեզտ ան:
Ս ախանձելը՛ մարդկանըն խա.
Թեզվերոյդըեա՛լադ 'խմխտուն խա:
Ս կբերմանուկ զունկընքոյ խա.
ըուրևանսամ խմումխրատ խա:
Ր աբունլինի՛մ բղխմամբսրա խա.
ուսուցանել քեզըղբար խա:
Ս իրեաղուսունմտորովպատ խա.
'ի յերկնայնոց և՛ի յերկր խա:
Ս րանելը՛ նմեձըն խա.
եԹէզերկի՛ւղ ընուսան խա:

Սերոյ՚երամց լերաշխարհ ես.
Նյոտ՚ սերըն վառ ես:
Ինձր՚ուրորդեանկհօրքէ՚ խրատն.
Նյուսմանէ մե՚ծուլաց ես:
Իթէ՚ եյյասէր բորբոք ես.
անանցկենաց ժառանգըն ես:

Ա

Լ,որխննէրսւէս

խասոյց եալ ·

անեղ անհաս

ակ այ·

հայրգթութեց ինձողորմեա այ·

Ն· անդ'իհօրէ անճառածնունդ :

րմարմնացան իյիսդթ այ·

Շ· ովլեալհոգեիդ սբ̃ այ̃ ·

րնորոգօղդէս ողորմեա այ :

Ո· աճանողիս երրորդու թե·

րրորդութի սբ̃' իյիսդթ այ:

Ջ·րկնաճորմց ևանմահ եց ·

անխճառեղծօղինձ ողորմեա այ:

Ս) աղգըմարդկա՛ն յօրինեցեր·

ե՝ամբպատկերքո' իյիսդթ այ :

· բանուհոյ ա̃ծածն են ·

ե̃ծնընդեամբն ինձողորմեա այ :

Ը՝ նդրեամեծի կարապետ ին.
մկրտութեն 'ի յիսադթ այ:
Ծ՝ աղաճորցն ընդ քեզ յերկին.
տուաքելոցն իննծողորմն այ:
Ժ՝ ատանդողացն ըզկեանսն ձո.
աղաչանօքն 'ի յիսադթ այ:
Ի՝ ւրաքանչիւր քո սիրող այ.
մաքուր հոգացմամն ըքիննծողորմն այ:
Ո՝ սկոպոսնկ քոցմկայի ցն.
հեղմամբ յարեամբն իյիսադթ այ:
Կ՝ աչակերտոյն ընդ քեզ հոգ ւոյ.
պատարանօքն իննծողորմն այ:
Օ՝ արաճելոց յաղբերջրոյ դ.
արբոյևգիս ևիյիսադթ այ:
Կ՝ ենարարին չարչարան օք.
որ յաղագս իմ 'իննծողորմն այ:
Ֆ՝ արմամբ ծնօտի քո պատկերին.
'ի ծառայք ն և 'իյիսադթ այ:

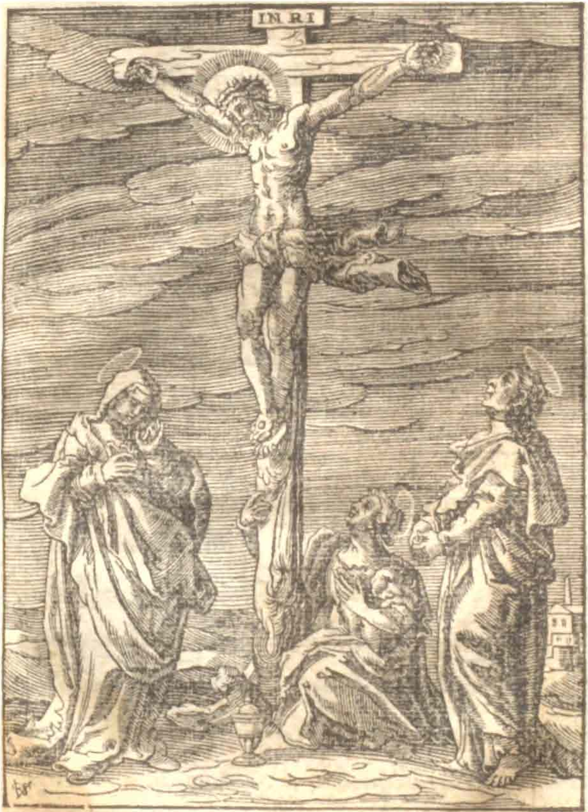

Յս խաչեցաւ վն մեր մեղաց։

Ձաղանօք 'ի զինուորա ցն.
և եղեգամբ ինձ ողորմեա այ:
Ղօղանջանօք հայհոյու թբ.
և վասն թքոյն եյխսգթ այ:
Ճշմարտապէս խաչելութե ն.
անպարտական ինձ ողորմեա այ:
Մծմամբս լեղնոյդ խխայտխաչն.
սէրև եռօքն 'եյխսգթ այ:
Յանպարտական կողէն հոսման.
արեամբև ջրովըն զխալոն այ:
Նորոգելով իհնու թէ.
կողիցպարտեան հիննադամ այ:
Շ արժմամբքահիցերկրիհիմանց
անշարժութբ քոողորմեա այ:
Ողմարդկայի ն հոգինաւանդ
եաուրաահայրքո 'եյխսգթ այ:
Չարչարանօք անարգաբ ար.
համբերելով ինձ ողորմեա այ:

Պսակաւ մի շրջեցն ըղձիւ ուշմեղ այց ·
բարձիր՝ իմէնջ և՝ ի յխադթ այ ։
Քամբեալվսեմ իծարան ին ·
զդառնեւզլեղին ինձողորմ այ ։
Ո․ետինքաղցու մեզաբրուցեր
մարմնով յարեամբդ՝ իյխադթայ ·
Միրովեդար ևարտասու օք ։
՝խոսապանին ինձողորմե այ ·
Մերաբերեր քոյարութե դ ։
զմարդկ՝ իկեանս և ի յխադթ այ ·
Տրըզբնութիս արձակեց եր
և արձակես ինձողորմե այ ·
Րոտեազմարմինն իմընդհող ոյս ։
՝իգալըստեան քո՝ ի յխադթ այ ·
Ցնծացայ բերկրեալ յուս ով ։
քոյինծնընդեամբնինձողորմե ա ·
Ւ ւսմամբփառաց պսակել ոց ։
աղաչանօքն իյխադթ այ ·

Փրկեց յորժա՛մ դայցետխառօք:
զխնորդեա՛ եւողորմե այ·
Ո՛ւեղ գոհութի՛ երգեմքընդ հե
եւճ̄ հոգւո՛յդ այժմյարակ այ:

Յիշեցէք զիս մեղաւոր նօթար
մաթէոս յետնորդայ որձեւն
տուեղէ նաւոր էրեւանե
ցիղւլէ ջեցնաւետխս
որ յիշեալ լիցիքա
հեղին ատենին
ք̄ն ամէն.

ՐՆ Լ,իրաւէան Յիշատակարան
զաւակացն Սողոմոնի գորեւրով ք
եռօւքնգրեաց.

Մ եղէնհոգ
ւոճեյիմ այ:
խաղաղու
անուհարք այ:
Նարբառեցան իմաստու Թէ.
որդխոխրատեանց ըզգանոնուԹէ
Նեղեցկադէր բանիցն՝ հկարդ:
րիչեղն հոգոյնարա դ.
Նանիթորդն վեհ.քանըզմարդ
մարդարէին ածայզար դ:
Յրակատանս վերծբեր է.
մարդիկ յերկին նրա մակադր է:
Օգեստարկանէտողայոցըեհեղ.
հնազանդլինե լնհօւրընեհեղ:

Էի ինչ նորհօք պատկերաւ է.
ոսկեխմանեակ զպարանոց է:
Ըստ մանկականն տեղցնոցս ը.
՝նոյնեւ խոստումըն յետուքեայ ը:
Թմրեալ հոգին սանէ զուծար թ.
՝իչանկանել զսանյորդայ թ:
Ժամանակեայ կենցաղոյ յսոյ ժ.
սսէզանկեալս ՚իմմանեց ժ:
Իբրեւ երազ խորգիշեր ի.
կամպղպջակ ինչկաթուած ի:
Լայն ձանապարհըն հետեւեա լ.
տանի ՚ի դուռ խորխնդանեա լ:
Խորասուզեալ մանկանցն ՚ի յու խ.
խրատըն ծայէ սայհոգէքու խ:
Ծածէ կեարեք օքխոր հեռդագ ծ
միշտ ՚ի յոգւոյ ջունել զ ա̃ծ.
Կենարարին սպասեհամա կ:
ոչ մոռանալ սէզ յիշատա կ.

Հայս վերջին յօրինե՛ ի մա հ.
ի սպառնալեացն երկիւղի ահ:
Ձայն հաճուն յոյժ գերապանծ.
որով գայցեն մեռեալքն՛ ի դարձ:
Ղօղեալ սաւառնեն դատերքն՛ ի խաղ.
ոչ ըստ անտակար ձայնիւ նուա ղ.
Ճառագայթից լուսոյ ճաճանճ.
լուսինն աստեղք ճեմեն զոճարճ
Մծին խայլմամբ չխայլէն այլուծ:
մինչ խայլուկէ լոյսն անպատ ում:
Յորժամ թռչին՛ ի կառասամպոյ.
արդարքն մին՛ ի խնամարան ոյ:
Նշինծաղկէ նշանդարն ան.
գունով պճնին՛ ի վկայքն արեան:
Շրջին կոծով գնացողքընդարշ.
կմարմեղացն անկցին՛ ի քար շ:
Որք՛ ի բարձունս հային լուս ոյ.
յափշին դողան յահեղ բոց ոյ:

Չեպխտանի արծաթնեւին չ·
եւ ո՛չ ոսկւո՛յ գեղ զարդարի չ:
Պարուղնայնու հասցէվրէ պ·
պտուկերե՞թեա՛նցդրուցս՛ իդեպ:
Ջրոյնկենա՛ց սաչորն՛ իմեն ջ·
այնխորտակի աղբերընմեն ջ:
Ռահեալուրէցըն լուսավա ռ·
զնասցենյերկինս՛ իմոննանճառ:
Սամիջակինէ՛ խրատամարդոյ ս·
յորժամշարժի՛ նախատեցընբոյս:
Վերա՛դառնա՛ ներհունբան վ·
երդ՝ եւ զիմա՛ստս երրորդտասառվ:
Տիրականի՛ն մասինսա՛զա տ·
որյերկրայնո՛ց կրեցս՛ իզա տ:
Րաբունաբա՛ր սիրոյնտխպա ր·
կարուցանէ՛ անմիջաբար ր:
Ցնծալըերկրի՛ լընդհրեշտակց·
իյառագա՛ստ օրհնյորդա ց:

Ի. խուսեալ հարսն նախրով հիւսու
մարգարտա՛ հեռ ելուսատ ու։
Փ. եսայնիջմամբ ցողմատար ամ.
համբուրէ զոտխպըննլուսանյա րմ։
Ր. աղ ցրկոչելով ածամկաւ ք։
յաննիւ Թակամ նատարեալ քաղաք.

Մ. Նդրադարձութիւնտաւ
եց յիշատակի.

Մ. Ղ ցրամդունիտայամա
ղթանծ Ք.
Լցեալհոգւի սխաճարմեղօք:
Փափաքեցի սրտատո փ.
Եսորբնաճից բրեացանելոյ
Ի. Իւրաքանչիւր բանկենսատու.
պէսպէսցաճօ ց խմրուսստ ու:
Ցնծամհոգո վմինչկարդեց եց.
Թէպէտսեռչեմ՚ իյախտ եց:
Րոտէզմարմին նըս հոգւ որ.
զմիտըսդործէ բանիցաղբիւ ր:
Տանել զանտեսն ամենադէ տ.
հայելանն իւթ լոյսնոմդէ տ:
Սոյսորիկ տաժանել ով.
Ձեռամբըզօսոյ գծադրել ով:

Սոց ծուռած բարեացն երեւելոյս .
եյեատմահրու յիշումնելոյ ս :
Վ եռինքաղ ցուկենացբարբառ
պտղաբերէ անմահացած ռ :
Ք երմարտառուծօրքջուրկաթեծոջ
’խլողաց հուէ յոդուռ ջ:
Պ ատանմեղաց լինխեկա պ .
Թեոքսմն ն լինխպարա պ :
Ջ ենախանձոա սառուսուցն չ .
քանզինծրին է պարդե իչ :
Ս ոքմոաց այոբերան ոյ .
դուռ ընբանայայս հանձար ոյ :
Ռ նորհէառ առդնծուցնիւր յէշ
խւղովմարդէ ’ի հոռանոյ շ :
Ն, արդոաքբբրուժգմուռ հալւ ին .
կադմէ քառ ի ւք զառաքին ին :
Յ անդատաանէ բերեալ խնկ ոյ .
մուելուլթեց ախտոկցմարմն ոյ :

Ս՛երժէ՚ի բացզալ խստըստարտամ.
գործով.բրարեացաւնէմարթ՚ք:
Ղ ուխցսորա՛ լսելպատշա ծ.
կենդանիձայն հընչէյական ծ:
Պ ամպարլուսոյ մտացնուճա ղ:
՚նեխնեալհոգւոց լինելով աղ:
Ձ եռյնմա՛ նմեծատանցման ճ.
ևաղ.քտոնց իմաստեցդան ճ.
Ճ աջհանձարոյ սորանմա հ:
եկայ.քկերայ.ք սովեալ.ք՚իմա հ.
Կ աջցէ՚ինսիրոս ձեռյխոտ ակ:
խառնարանի՛ն անմահըսժ ակ.
Օ՛ արաճեցայ բանեցանը խծ:
ևտարփացոյդոշմե՚իգի ծ.
Խ անդակաթեալաստմիջամու խ:
հասկյաճա՛րտովաղձանկանու խ.
Ի ցեղըղձուն իմանձկացե ալ:
՚իսոյնժամուվարժմամկըթե ալ.

Իժամանակս յոյժ անբար ի:
մինչգերմանիկն առեալ լին ի.
Ժամանեցին աշխարհիդս ժ:
քրիստոնէից դողովանոյ ժ.
Թալկան հայոց հինդ հերւրուութ
նայսուն թուականն երկուքեւ ու թ:
Ընդրեալ գլուխ դոյր հայկազ ն.
գրիգորիոս պահլաւունեա ն:
Էր խաթոռ լոյս ի լուս է.
շնորհօք լցեալ ի քս՟ է:
Զարմեւ զաւական հօրնաննի ազ.
համանմանմաննեւ ոչնու ազ:
Եղ բայրերէց գոլ յարդ անդ է.
իմ ներբանէան ոռոգայսերդ է:
Դրժեալ եղբարց երկուց ծնունդ
ընդ աշխարհի գոլ բարէանունդ.
Գովաեալ վասն իշխաննաւոյդ:
եւ զօրավարն ընտրեալ ի կարգ.

[illegible]

[illegible] բ:

Տ. Հարութեան[illegible] տր ողորմե ա.

առ հասարակ մեռելոց ա:

Նորին ժողովող անուն տուացեալ է.

Ն. յմարգարէ ածաբան
Եւիմաստուն յոյժ խոհ
ական ան:
ա՛օւրինակէ աննմ ան:
ղոմոնի ճշմարտու թե.
ա՛ ի հօրէ՛ն իւրսեփհակ ան:
ունաւըզլթո՛գն եզգա՛ծագ ան:
ա՛պէսևտէրնիւրհայրակ ան.
տեալաւթոռ ածակ ան:
ւնիլինե՛լ այնթագաւ որ.
րկուցկանա՛նց նախդատաւ որ:
րովվճռաւ վաղակաւ որ.
ցոյցզարեա՛նըն մերձաւ որ:
րպէսևտէրն խմդատաւ որ.
աչիւզիշխա՛նըն բռնաւ որ:

Որովկրկին գմյահաճ որ.
դատեւլըզսեռուըս բանաճ որ։
Ոամբարձիչըյլ չինեւլտաձ ար.
ծյսսողոմոն խորանի յար։
Իուրերկաթոյ հնչեալ՛եւք ար.
լոյսօրինացն ՛ինմանաբ ար։
Իաճմգոյնյոյժ քանզայստաձար.
զառ՛իկուսէն մարմինար ար։
Իերանցնման անշարժմբ ար.
զեկեղեցոյ կանգնեալկամ ար։
Ոււնէլունէր սամխրալ ի.
խաղողութե անունբար ի։
Որովաթոռ բազմեալնստ ի.
յերուսաղէմս որյաշխարհ ի։
Ոււստիւտեր՛ըն մերլին ի.
խաղաղութի որոցյերկր ի։
Ո՛չմարմնակմնորպէսս ի.
այլանմարմնոց ւորք՛իմարմն ի։

Մ՝եծատաւորդ տենչմամբ լցան.
սովանդ շինոյն որ՝ իհար ան:
Մ՝ինչ զիծ ադամց յերկրէչոգ ան.
իմաստութե մոր՛համբ ան:
Մ՝եծ քանզզամորն աստց ան.
որով զհրէշյըն դատեց ան:
Մ՝իոյնփոխանն ժողովանք ան.
տուճրընմեր հանաքեց ան:
Ո՛չ համեմատ երկրածն աց.
բաննեց՛ ըզնայաս աց:
Ո՛չ՛ լինախնեմց թագաւոր աց.
ո՛չ յապադայց բռնաւոր աց:
Ո՛չմարմնակա՛ն նմանխառ աց.
զորդեբադոյնծ անեաքբազմ աց:
Ո՛ւնիզիմաստըս դեղապան ձ.
կամհեշտութեց անցաւոր աց:
՝Ն, ոյնլինձըզբաննն անծյիմ ոյ.
անզուգական գոլովնմ ոյ:

Նա՛ յերկրէ ստորան այ·
Տէրն՛ յերկնից իջեալ ալուք այ:
Նմա՛ զիմաստութն չափաւոր այ·
զօրութիւնն ինքնանեն այ:
Նա՛ կորուսեալ զորեանմ այ·
սա՛ շնորհըստ այ որքադամ այ:
Նըմանաբարխորհուրդ՛ ենմեն·
յայտնեւմիւս անուն նոր են:
Նա կայ քառեսցու քզիմաստաբան են·
ըզմիտսանուն ժողով ող են:
Րամեզ հանձար ըզսախամ են·
զիմաստութեց ըզպիտան են:
Սիրովզօրդեան խարայել են·
ժողովելով զամենես են:
Նատեսանել զայսաւորկչ են·
Ճշմարտապէս ժողովող են:
Սարտուցելոյ ցասաղդ մամբ չար են·
բերող զօրդեան խմիաս են:

Դխորանն սատրատոր ին.
յերուսաղէմ հանէվեր ին:
Ա. պյցեւրզ շնորհս ածայ ին:
զորրբաժանէ մասունս հոգ ին:
Ա. շակերտաց շնորհէրան ին.
նորոգծնընդոց աւազան ին:
Ե, րբէսծաւայ ծնդվեր ին.
հայցեմաւանտ շնորհէդկրի ին:
Սրբեալզհոգիս ախտիցչար ին.
տաճարաւնն ի քեզ վերըստ ին:
Ե, րրորդութեդերրեականձ ին.
երգելզգիխնաւս ընդսրովբէ ին:

Ա. ուխթմխիթարական տնններս
եւ հայոցկթղկսի. Ն. ուռմնիշխան
արևելեան. Ո. սորդ ծյոտարաժամ
մեռանելոյ

Ս. տեսնէ յոյսածայ ին.
ըստառ ջելոյան
սուտըան ին.
Ր. այցոր քըանին զաչըսարտին.
այնքհաճատոմ ինահայ ին.
Գ. նձենզաննի ութ գնձն՛ իհոդ ին
Եւ ոչ ցանկան նիւթական ին
Գ. խտենզաշխարհըն այնմերին
ուրոչէսուդ ուչտրտմու թի
Ս. ճթեդուզմէգմեղացմթ ին
մաքրեսյոդոյդ աչացբըր ին

Օ մանուկ տղայդ քո զբաղձալին:
այլ ո՛չ որդ բամս կսկծադ ին·
Ի բանել ելեայցըն քաղաք ին:
զնա՛ բնակակից նայխանոց ին:
Ընդ հրեշտակաց լիննե ակդաս ին·
և անդ բանակաց գրելոց յերկին:
Թ ադաղարմից լոյսերամ ին·
համապայծառէ պանծալ ին:
Ժ աւանդ վերին նըն սիոն ին·
ժառանգակից որդոցնոց ին:
Դգ երկրահօրնէ գըգուճել ին·
յոյժ գերադո՛յն անսաւակ ին:
Լոյսաշխարհին հօրմիածն ին:
յեղբայրութի՛ հրաւիրել ին:
Ընդ ամեծաճայոյյուս ով:
Թափիր խնդոյդ ըսփոփել ով·
Օ անխրզ բնութի՛ ըստմերմ րմնով
մահկանացու անդարձվձռ ով:

Կաց՝ ի կանկո՛ւն օրինակ ով.
զորմեզետո՛ւն հարքընդր ով:
Հայեացզաքէ՛ լարեամբամահ ով.
հօրնառաջի՛ մեռանել ով:
Ձեզաբրահա՛մ տի՛ պառնել ով.
զորդինտուօղի՛ն նուիրել ով:
Ղամփարմանկա՛նցող ջահիղ ով.
՚զմիննընդերի՛ս ընծայել ով:
Ճոխաց ելո՛յց խորհնթու ով.
մանկանցեօթեա՛նց նմանել ով:
Մանկանցմօ՛րըն շմաւոն ով.
զորայ՛ տայրցնծալ ով:
Յիշեամ եզկեա՛նքըն տապան ով.
ըզմարդկանմա՛հ մեռանել ով:
Նոյն՝ եյերկի՛ր օրառնել ով.
եւմեզ յետյո՛յս նմանել ով:
Շինէ զքակեա՛լս նորոգել ով.
յանմահութի՛ փոփոխել ով:

Սրբքհինգտողա՛ն դպատճիրանով·
շահին ըզգործոյն հաճատ ով:
Զա՛րբքորչարեա՛ցնենգործարան·
յառնեինխմա՛հն յանատպակ ան:
Գատինբոցո՛չն անշիջակ ան·
ուտինյորդա՛նցն որանվաղձ ան:
Քերմարտաաուա՛ց կարօտանան·
որանօգուտէ՛ յետմահու ան:
Սամվարու՛ցհետեւեց ան·
վասնայնորիկ անդադար լան:
Նետղայի՛ն ո՛չ լարոյ ձայ ն·
այլերգխնդմա՛ն վայել չակ ան:
Նանորոյզգո՛յն ըզտխրակ ան:
սեա՛ն ըզգեստի՛դ՚ իյանձնէդ հան
Տրտմակա՛նկի՛րքնառ ցէվաղձան
դառնարտասու՛քձերեկակ ան·
Րատեա՛զերկու՛նըսթախծական·
զորմահմանկա՛ն ըն ձեզծն ան:

Յ ույցգակամմյդ կամմյակ ան.
տալստեղծօղէն նուերակ ան:
Ի·խւծեալմարմնոյն որ՛ խաայ ան.
ծանխրգհոգէն յերկնեցխոր ան:
Փ առօքփայլէ արքայու թէ.
ծադէնմն արեգակ ան:
·Բ· եզմխխթմր սակաճայսբ ան.
չափովտաաւէց ըսհայկակ ան:
✠ ՝Ն,այեայցորեաքեզթադնաբար.
հայրընդթած եբարեր ար.
Ն, հանզօրդէն քոյերկրէչ ար.
՚խՀրեշտակաց բխրուցընպ ար:
Բ ենակն րուսոյնանձ աւ.
հուպետեսօղ ըզնա ար ար:
Ա խրէտր զայնխրատար ար.
տանջէզօրդէ ան ընդունաբ ար:
Ն, ցոյցզօրդէն ձերդերափ աւ.
ահնէքնովաճզորնանդադ ար:

Սրբոցն որանդ համագում ար·
եւընդրելոցն հաւաս ար·
Դբերանոյձեր գոհար ար:
փառաւորութիւն հայցեանձառ:
Երրորդութեան ընտուքբրղի առ·
այժմեյաւէտ եանբապ առ:

Նորին Ներսէսի Կլայեցոյ· Յղէս
երկնից եւ զարդուցն Բարանոս
բարիդ իմացն Դչամեբկատան
իչնպարեալ ոտից· Խնդրոյան
բժշկապետի եւ աստղագիտութեան
Թար անուն.

Ա

ՄՆԳՐԿՐՆ

գողովընու՟ն եւ ակըզըն
ակած յանեղէ՛ն ձգեալ
կամաւ՛չանզու գակ ան
Ընջըպետեմզջու բըն
երի՛ն եզնեըք նակա՛ն որպէս
տամէ՛ զ յինէնմովաէ՛ամծ աբան.
ու սեմ մի ջո՛ց ընդ անմարմի՛ն նաև
արմնակա՛ն ունիմառ յիսերկէս
ընութեցըն յաակական.

Իստանմարմնոց ոչ՛ իձեւոց շօշ
ափականւ ըստ մարմնոցդ ոլոր
աչաց տեսողական.

Սի՛ սատարրեմմն ագունդ համ
նման հինկերորդ ծածկոյթ քա
ռից որոցծընան:

Լնքանմանկեմ և չափից անչափակ
ան այլև թզաւ միոջ չափեմ թէ
ոչմարդկան.

Պարունակողեմ անզգայնոց և
զգայական պարունակեմ յայլմ
վեհէ անտեսական:

Ոլորամկեմ կիսագունդ որպէս
խորան բնութէկայուն անձամբ
շարժուն անշարժական.

Ջիմնև աճմրտեմ գոյութեցայս
նիւթական նանդունդք՛ իխորբար
ձունք՛ իվեր մինչ վերանամ:

Մ՛ չոմնանդունդք ոմըն բրձունք
անփոխական զինչեմ կայունեամբ
շա՛ր ն ոյն այլ շրջական.
Ի. ձոր անդունդք նոյն և բարձ
ունքեն վերնական և ո՛չ բրձունք
նոյն և անդունդք բաստորական:
Շ րժ խմյաե՛է ոթուչխմարագ ան
հաստական՝ խշարժ մանէ թարթել
ական մէչ կայանամ.
Տ աննեմմեծի ձեղունյարկն պա
րանգականն ունչյեցեալ ի՛ նչ ուոչ սե
ունքնեցունքպարաբառնան:
Բ անզի ձգեացզիս ևպարզեաց
որպէս վրան ո՛չ պնտելով լարեաք
հնարի ւքայլմիտյնբան.
Ժ ամանակաց երկառւթբեւոչ
հնանամն և՛ խդունյս պայծառու
թեչտդեղանամ:

Նոյն խմաչաց տեսղութդբաղ
դատեցան միշտհայելով ոչ վտա
գեն կամ ձանձրանան.

Հողմով հնչմամբ ոչ սասանեմ այլ
կանկուն կամ որոտմանէ ոչ սաս
անեմ այլզօրանամ:

Բան զէ՛նծոց խմ սոքա՛նբրու
ծնան ևրստ կամաց խմոց չրջին
չէն տպրատամբ.

Ասեմպատճառերից սեռեցկեն
դանութե օդ ականաց երկրա
որոցս ործովկան:

Նոցինմահու դարձեալլինեմես
դերեզման եյոութե մոյ բնու
թեորբանական.

Փարթամութեամենայնեմպա
հարան որպատուականք ևպան
ծալիք են առմարդկան:

Ժամանակաց ամենեցուն ներբշխ
ողական ոմանց նուագ ոմանց բա
զում աւուրբ սասն.

Ի՛չ էր յինէ նայլ խլեր ուստ բաժա
նեցան նոյն որդի խօսէ զօգուտ ընտան
որդւոց մարդկան:

Ունիմաք զքեզ պայծառատեսակ քարն
կարկեհան եղեալ ի լոյս նշանաց դա
կասին ահարոնեան.

Փեսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յօժ
ընծայական գերկս արկանէ հարսին
իւրոյ խոնարհութե:

Ոսկառ գիշերբեք ապխտակաճոյլ
բիւրեղանման որմիշտ անձէ և նոր
աղէ հնդէտասան.

Օ՝ աւիէ ըզթ ի ժամանակացորդ
ուց մարդկան զոր և քընարըն տաս
նաղի երգէդ ութեան:

Ի՝ նաւահորելո՛վ վերջին խոնաւեւ հեւ
թակա՛նն մխահորեա՛ղ ամուսնութե
կեզողակա՛ն.
Յորոցխառնեա՛ց գողհամայնի՛ց
ծնընդակա՛ն բուսոցանկո՛ցնեղ
գայնո՛ց որ շնչական։
Ի՝ անգի՛ ի յի՛ սկանթեղ ըստե՛ւթն
են՝ խղառմա՛ն նորմոլոր եա՛ղտանան
մոլա՛րխմաստամարդակա՛ն.
Սունինյինքեա՛նս ըղթիհահո՛ւց
արարչութե՛ նըղ խորհո՛ւրդ եւ
թեանցգարու՛ ցընկատարման.
Ի՝ նքաղա՛քյիսպանծալի՛ պար
գրակա՛ն յոր աշտարա՛նեք կենդա
նա՛կե՛րպք երկոտտոտա՛ն.
Սըքեն եւթնի՛ց մոլորակա՛ցըն
կայարա՛ն՝ իմաստնե՛ն ազդեն կան
ո՛ւխ ըղ վաղվորդեան։

Ամենաբարի առաջնորդող քեւ խո-
ստանեալն այլոց ըզ չար թելլինեցի
խօսնեըզղեան.

Ի. զիւրն եւկատարի զոր խոս-
եցան է՛ զի սղալող եւ ընդունեսցին
բարբառեցան:

Ւ. Հայսերի պատճառ էյուժ խոր-
հրդական զոր աստուածուք փոքր
'ի շատէ լսող յունական.

Ո թեպետեւ անկենդանեաց
սուքան անբան սակայն շարժմամբ:
անձանցունն նինչ ազգական:

Ն՛ ՛ի յինքեանց ըզգայութեց զօ-
գուտըն տան այլ 'ի բանէն որով
երկինք հաստատեցան.

Ւ. Հէնզարմն քրաքանչելեացն
որդայսփութեան թէ 'ի շարժմանց
սոցայլինին ի նախախնամական:

Օ՛ եթէ անբա՛նք այս խօսակա՛ն
ընտանորեցա՛ն նյարմատո՛ց լինին
ազդումըն գիտութե.

Բ զկերպարա՛նազգ խազգի տալով
ն՛ը շան ծանուցանէ՛ բանօրո՛ց
զ յառաջա՛կայն։

Նայեւջրո՛յ ընութե՛նկրկի՛ն որակ
ական արբուցանե՛լ եռղողե՛լ ըն
աճորեցա՛ն.

Բ զնոյն և հո՛ւրնէր հակաբա՛ր ըն
րէ յինքեա՛ն լուսաճորէ՛լ և հրդ
եհե՛լեւր զօրութե։

Մ խով բարե՛ և օ դատակա՛ր ներ
գործեցա՛ն մեւսովըն չա՛ր ապակ
անե՛ց ունակացա՛ն.

Ո՛չ եթէ ինքեա՛մբ յորեւկամե՛ նփո
փոխի՛ն յայն զի անըզգա՛յք չուն
ինքնութե՛ փոփոխական.

Ի. Ալորեստեղծեդ ՚ի նոսայ զայս
բանական և չէ հնարաւորութեան
բայց չէ հրամանն:
Ի. Որդ թէ փոքունց ՚ի յեղելոց հաւ
ատացեալն զինախնդէր լինել յին
քեան պատրաստեցան:
Չէ անտեղի զայս իմանալ թէ
կարգեցան զարդ իմպայծառ ուն
ելզխորհուրդ իմացական
Բ. այցոր միայն կրթին ուսմամբ
տվորական և ըզ ընդ թէ մտացն
ունին ան մաքրական:
Պ. տօրադոյն նրբից շարժմանց
ոչ հմտանան վանայորին խօս
ինոյդունըս սխալական.
Ի. թէ ըզմէդ ծածկոյթ լուսոյ
մտացտեսլեան որմեզաց հոյլ քե
ըզ բազմունըք նանրութե:

Հողմով հոգւոյն զայնանունէին ն հա
լածական և ըզ հոգէան հոգւոյն
մաքուր սբ բնականարան.
Ձօրովագոյն աչսունել ով տեսո
ղական տեսանելով զխմոց շարժ
մունս ան վրիպանան:
Ղրպէտնախնին նքնայնքնոր հա
նոյայս գխտութե ՛ի հեշտութեց
մարմնոյ ՛ի բաժցորոշեցան.
Ճէպ ՛ի կարմամտանելով վառանձ
նական այլ.ք յանապատս բնակէ
ին ձգնողական:
Մ՛խոռճողէն ամենեցուն ցողոր
մութե պարզանէին բանալ զմո
աց ըզ գայարան.
Յորոց շնորհէր զխմասութին
իւրական խառնեալ ծած ուկըշ
կրթութեն նոցին և ջան

490 դարձէ

ին 29

Պ. արծեալէ այլ պատճառ լինել
մխաւորականն ՚ի թուլ տալոյն բարե
կամացն արարչականն.

Ո. խմիզատանկարծեն տոռօղ այս
գիտութե և արարչէն խուրեանց
լինելն մոլորականն:

Ն. ախմատանոց մտացն և այնէքն
նականն թէ էր տուաւ տօքօք խմ
ամատայխոհականն.

Բ. անզի յորժամ ծառաեղծ ըն
մարդն ազատ կորոյսմեզօքզշնոր
հօընձրև և աերականն:

Ո. ղորմելի որդոց նորայ թըշնա
ականն ՚ի յարարչէն նուազ խմա
ստայ շնորհեցամն.

Ն. ախադուշակ լինել մարդկանն
չար պատահմանն զի աղօթիւք
անայփրկին ՚ի խփորձութե:

Որպէս նորքս ոք արուեստին ս այս
հըմտացա՛ն ըստ այս բան ի յայտնի
լինին զայսխոստովան.
Ե. էջէք հնար՝ ի փորձութե՛ ց որ
մարդոյ գա՛ն փրկել ումեք քանա
զօթիւքըն մաքրակա՛ն։
Ոպէ րանգ քոր՝ խանու րջզարհոր
ակա՛ն պաղատանօք առ իբարիս
փոփոխեցան.
Օ. անիր եզա՛յսով իմաստուն և
խոհակա՛ն զի այս արուեստս հու
պէր՝ խոտունն աբրահամեա՛ն։
Ի, այ և մովսէս և այլ ընդրեա՛լք
յայտարարեցա՛ն զխորհուրդնն եւ ամ
էն իմաստ արարչութե.
Ի. այց ոչ մոլա՛ր առաքելօք խա
բողակա՛ն այլ ճշմարիտ յիստակ
մոօք և մաքրակա՛ն։

Որպէս գրէ պօղոս՝ ի թուղթն հ
ռոմայական թէ զարարիչն ար
արածովք մարդիք ծանեան.
Եւ հեթանոսք ի յայս մոլորեցն
և յարարչէն զգործըս մերժեալ
ժպըրհեցան։
Վասն այսորիկ կռուսոյ մոտացեալ
արեցան և յաղձատան նըս պատուա
անց գոլով անկան.
Թողեցաւ էլ զ յիմարս հոգով որք
խաբեցան և զօր սկսայ դարձայց
խմոցըս գոլ ասան։
Լնեակունք յիս պատուական ✠
և բազմազան ոմանք նուաղք և
այլք պայծառ բոցանման.
Յաչըս մարդկան ենդոդնակի և
անթուական բայց արարչէն՝ ի
թիւ անկեալ անուանեցան։

Սրբօրինակքն արդարոց՝ եկա
րութն զիկկէսքնոշխաղքայլք առ
աշխէլք պայծառանան.

Կա այլխմաստ ծածկեալ ող
օքխորըրդականն որ խմաստնոցէ
լսելեաց հաճանականն:

Օ ԽԹէեշԹեց Թեշ աստեղաց
մոլորականն է օրինակ յայսմաշ
խարհն որանցական.

Կ, ըԹնանգամշրջապատեալ այս
հազարամ անխէ՝ եդ ու ընընկեղմ
րովյետկատարման:

Իսկ բազմուԹն անմոլարեցն որ
անշարժականն ուԹերորդն ան
Թիշդարոնոր յաշխոեան.

Սրում ոչ ամք ևոչ ամեպքեն
Թոշականն ոչժամանակքեոչմա
սունք ժամանակեան:

Ո՛չ հազարո՛ց շրջապտո՜ւ մինչ բի-
ւր անգամ եւ ո՛չ բիւրո՛ց բիւրապ-
ատի՛կ բիւր հազ արեան
Օ ի մի օրն ա՜յնէ աներեկ եւ ան-
վախճա՛ն համապայծա՛ռ եւ ան-
ստուե՛րափայլա՛ն։
Ո՛չկարօտի՛ աշխարհ առ տի՛-
արեգակա՛ն եւ կամ լուսնի՛ ճառա-
եղ ք՚ ի լո՛յս գիշերական.
Օ ի լուսաւո՛րք իւրեանց լուսո՛յն
խաւարնա՛ն յորժամ ծագէ՛ լոյսն
անմատո՛յց ա՛ծութե՛:
Լ, փոփոխի՛ այսաշխարհի՛ կարգ-
ամենա՛յն 'ի հնութե՛ նորոգելո՛վ
որովգրեցան.
Լ, դալարի՛ մ որպէս կոնդա՛կ կա-
կազրեան կի՛ մագաղա՛թ յորժամ
'ի հրոյ հոտմի ըձենան:

Օ խլարադիրն իմաթութեան ար
քայական որ քանծածկեալէ յաշ
խարհէ այանխութական.
Ը Հմինչ կամի յայտնիլծածկեալ
լոյսն էական բառնան՝ իբաց զիս
սպասաւորք աննիւթական։
Գայիջանէ մեծ թագաւորնահե
ղական յայտնի անեղն էից հանե
ըց որ եղական.
Յարուցնէ որքեն մեռեալք՝ իգ
րեզմանն նստխաթոռ ծայլին դա
տողական։
Տալով բարեացն անձառ բարիսն
արքայութե՛ չարեաց ըզչարհէր
դեհեննի միշտայաւիտեան.
Յայնժամ և զիս նորոգեսցէ զար
մանազանն զլուսաւորս իմ պան
ծալի յօժ հրաշական։

Ո՛չ ՚ի պէտոյս շրջագայեց որպէս
եւ այժմ զխանդամն տէր ո՛չ գոյգեւ
էր հաստողական.
Նորոյ երկնից նորոյերկրի որք
նորանման տարերցքառից որքըդ
նորօքպարփակեցան:
Օ խակն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան ազատանալ գլխոյն
ինքեանց ազատութե.
Նրդ այս բանի սէր սաղմոսացեր
գոյգասէթեան զգործս արարչին
իմ խօսեցայ ես որ ան բան:
Երկինք պատմեն զգործս արար
չին յոյժ լուելեան եւ զարարածս
հաստատութեան ձայնական:
Ընդ որս եւես ըսպաստաւորս եմ
բանական որ՚ի դխմնց երկնիցդր
եցի սակաւ զայս բան:

Լայսմ յերկի՛նն անկատարե՛մ զայս ամենայն և փառաբանեա՛ մանեղէն ութեա՛նն արար չական.

Ողջոյն ընդ քեզ մարիամ լի շնորհաւք ուրախլեր բերկրեալ տ՟ր ընդ քեզ օրհ նեալես դու կանայս. օրհնեալէ պտու ղ որովանի.քո յ՟ն մայրիամ մայր ա՟յ բարէխօսեա առ տ՟ր վ՟ս մեր մեղա ւորացս յաժ և ի ժամ մահուանե մեր ու մամէն յիշէք զիսմեղաւոր աւետիս յիշեալ լիցիք ահեղ ատ ենին ա՟յ ամէն.

Սոյնա չափատաղք Խնդրոյ
անուան ագիծտանց.

Միշտէիգ անեղուըն
ութ իս ընտրեցան ան
եղիգ անմահութիհետ
ևեցան։

Սորին խորհուրդ անծին անուն
պարփակեցան և որդւոյ ծընել
թին ոչ ձառեցան.

Ի հօրէ ըխումին հոգւոյդ ոչ քննե
ան և հասման որդւոյ առումին ոչ
պատմեցան.

Թէ զի արդերրեակեմի դողծա
ուցան եպայց թէ զինչէ քո ընու
թիդ ոչ յայտնեցան։

Ի րարածք պատմեն ըղ դործո
րէացան անմարմինք և մարմնա
կանք որ դոյացան։

Բոպէ՛ն ցքառնց տարերք որ տար
րացան սիրելո՛ւք և հակառա՛կք որ
միացան.

Բարձրագոյն հոլ.ք անմահի՛ց որ
բոց հրացան հրեշտակա՛ց դասք
իններեա՛կ հոգիացան:

Վամ՛ ըցմերունող լինքե՛ա՛նալոյք
այլ ցուցան և ւթնակի՛ մոլորա
կա՛ց որ կարգեցա՛ն.

Շ արունա՛կք անշարժ շարժ՛ընք
շարադրեցան յոր մոլարք ո՛չ մոլո
րեա՛լք մոլորեցան:

Կառուցեա՛լք անշարժ ընութե
բայցշարժեցա՛ն շարժելոց ազդ՛ն
շարժո՛ւմն որ փոխեցան.

Իսկ վե՛րինքն որք անմոլա՛ր զար
կառուցան կենդանի՛ք երկոտաս
ա՛նք անուանեցան:

Ընդունողին սուրբակայքս համատա
տ՚եցա՛ն սեուք և ա՛զդ եռա տորոհ
ի՛ւք որոշեցա՛ն
Նոյնք եյա՛ւդս յօդապարէք որ
պարեցա՛ն երկրաւորք և ծովայ
ինք բաժանեցան։
Կենդանի՛ք ամենեքեա՛ն որք սերե
ցան քումահե՛ղրդ հրամանաւդ
ներ գործեցան.
Ադամեա՛ն սեռ.քմարդկայինն որ
ըստեղծա՛ն ՚ի պատկեր ան նմանո
յդ յօրինեցան։
Լուսատիպ զարմանազա՛ն նկարե
ցա՛ն երկնաւորն և երկրայի՛նըս
զուգեցան.
Ի դրախտի՛ն անմահութենըն տն
կեցան ՚ի պտղո՛յն մահուկերա՛ն և
մերկացան։

Նորն ադամ հնոյն ադամայ որդ
եցաւ ՚ի կուսէն ած և մարդ նոր
խառնեցաւ.
Ն ըրակն անձառապէս յղ
ացաւ և բնութին երկաքանչիւր
ոչ շփոթեցաւ:
Ր ամեայ քն ՚ի խմն լրութի բնութե
չբաժանեցաւ և յերկուցընմիու
թե ոչ քակտեցաւ.
Սա ած նոյնէ և մարդ որմեզ ցու
ցաւ ՚ի յերկրի ՚ի մէջ մարդկան մամբ
շրջեցաւ:
Ն ՚ի յաշխարհ և ՚ի հօրէ ոչ մեկնե
ցաւ եկեալ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ.
Սա ՚ի խաչ վասն ադամայ բևեռե
ցաւ ճաշակեաց ըզմահ մարմնով
զոր ըզգեցաւ:

Ի՛բ Ա՜ծ՝ նոյն էր և մա՛րդ՝ որ խաչե
ցաւ ընդ նոցին՝ ի կեա՛նս նա եդեալ՝ ի մա՛հ
կամաւ տուաւ.
Օ ի անմա՛հ բնութենիւրո՛վ ո՛չ
մահացաւ այլ ի մա՛րմնով մարմնովն
ամահկանանացուաւ:
Ր. խեալ դո՛ւռըն դժոխո՛ց խոր
տակեցաւ յորժամ էջ՝ ի նոր տապ
ա՛նն թաղեցաւ.
Յարուցեա՛լ երրորդ աւո՛ւր ո՛պ
գրեցաւ մետասա՛ն առաքելո՛ցն
երևեցաւ:
Ս ոյն յերկի՛նս ո՛պ և էջ նա վերա
ցաւ ընդ աջմէ ծնօղ ին իւրո՛յ
նա բազմեցաւ.
Ր. այցդ այցէ անձառ փառօ՛ք որ
պէս ցուցաւ՝ ի յերկո՛ւցըն հրեշտ
կա՛ցն մինչ համբարձաւ:

Ա՛զդեփողմեզ յարութե̄զորխոս
տացաւ դատաստան յաւիտենից
ործանուցաւ.

‘Ա՛մասխառ.քայժմ յաւիտեան որ
ընթացաւ և անկէտ յաւիտենին
որ կայացաւ.

Շարադրուէ հոմերական վիպա
սանութբ. Սակս հայկազանցն սե
րի. եւարշակունեաց ըն զարմի.
Իսկ զբանցըն մինչեւ 'ի վաղճ
ան. Ի. ռաասացեալ ներքէ
սխեղբօր կաթող եկսի
հայոց տրդ ր եդ օրէնս
յեւրականսըննաւն
նիս 'Ի համբա
կաւ Եելով
տես ։

ՒՐՏՒ. ԳՒ.

Է հօրն որդի հաստուցնե
զվարձ ծընող
Ա՛ անդրադարձփոխարէնն
բազո ւմ երկնա՛նցընպտշած
Իայ ցանկայն ոչէ՛ վերկոլեազ
այլ զօրութբ՛ և ըստկարգ
Ա. Հայսէ՛ ըստօրէն
սոյն աստցեա՛լ սողոմոն
Օ. ընընդեա՛ նանըզդամ
վձև հատեա՛լ թէկորընչ

Իսկ հնազանդեալըն զաճակ ի.
սահմանեդէր նաըզ ծառ ի:
Քանզի երկրորդ յետ արարչ ի.
ծնելըյծըն ծօղ պատճառաս ի:
Սանայս որէկ ոչ յիշեց ի.
զանկարութէ ամենայն ի:
Սան անկատարըս հասակ ի.
և վասն ուսմանն անհըպել ի:
Օ իհրահանդէց վարժարան ի. ժ
չեմնտակաճէն ներկուռբան ի:
Յաթենականըն քաղաք ի.
զանձսիմաստիւք ոչկրթեց ի:
Ուրլարան պղատոն ի.
և չափոտիւք հոմերոս ի:
Օրստորոգօղն արիստոտ էլ.
տասըն բանիճ գըրողնէ ի:
Ուրհռյւքամէն հռետոր ի.
ժողովարան ճարտասան ի:

Ա, երհրմտութե՛ն քերական ի·
բայլ.քերթո՛ւմըն քերթող ի:
Օ որըսդ.խոսե՛լ նախպատշաճ ի·
ևաստատպա՛մ ձեռնարկել ի·
Ա, ճզի յինէ՛ն այսէհեռ ի·
տարաբերի՛մ յամենայն ի:
Ա, ճթէզիա՛րդ սկսանից ի·
ևկամորպէ՛ս վճարեսց ի:
Ս ակայնեդեա՛լեմ ՚իմըտ ի·
զսուատտաձի՛րըն սե՛հող ի:
ե Բ զօրծօղըն պարգև ի·
ևըզփըչեա՛լըն յիսուս ի:
Օ խոսացէ՛ արմատբան ի·
ինձներսեսի՛ անարժան ի:
Ս կանեցո՛վի յայստառ ի·
՚ինախահա՛րսն իմըստազդ ի:
Ա, թէո՛յբէ ինոճաստ ի·
ևկամորո՛ւմ ժամանակ ի:

Ս ճմակադրէլ 'ի քարտեղ ի.
զառ'ի նոցայն գործեալք ի:
Օ ոմանցպատմէլ յոյժ գովել ի.
զարիւթիւրըն պանծալ ի:
Օ ոմանցձառէլ ըզգործքան ի.
եզվատանունս 'ի յաշխարհ ի:
Օ խորքքարոյնէր ըղձալ ի.
առ'իբարեաց նախանձշարժ ի:
Ս հորչարին խըննամոան ի.
յօրինակաց աստկշտամբ ի:
Օ որկարձառօտն ըստկարգ ի.
շարադրեցից 'ի յայստառ ի:
Ի զվերծանող ըզ մաղթել ի.
գերբքանըզկարըն չխնդրել ի:

Մ խրպաստանութի՛ նախնն ըստ
հոմերի սկսեալ՝ ի վերուստ.

Աստանձնաւոր սկզբնաւորէն
բանիս ըզ բանն
սկիզբնեդեալ:

Մ. յնորընդ հօրնէ էաց եալ.
անեղապէս գոլովծըն եալ.
Ո՛չ ժամանակ անդըմըտ եալ.
ո՛չ՝ ի ծոցոյն իւր բաժան եալ:
Ո՛չ նախնականդոյիծատեղծեալ.
ո՛չ պատուճակ ցօքգերազանցեալ.
Մ. յլ միածին որդիծըն եալ.
ըոյս՝ ի լուսոյ հօրէ ծագ եալ.
Յ որմէ և կենդանեքն աղբերացեալ.
՝ ի նոյն հօրէ հոգի եղև եալ.
Մ. ըըորդութե անճառոր եալ.
յծնութի միհաճաք եալ

Ստերեսանց տար որոշ եալ.
բնութեանքան յօժ միացեալ.
Ո՛չ արարած գոյանդութե եալ.
և ո՛չ կրսեր որձաուոյ եալ:
Ո՛չ բարձրութե ոքմեծաց եալ.
ո՛չ ելևէջս աստիճան եալ:
Ո՛չ յերկրէց ոքարար եալ.
ո՛չ խոնարհնց յառաջաց եալ:
Ո՛չ խմի մեանցան նշկատ եալ.
այլ հաւասար հասումեղ եալ:
Ի՛ւ խյորդւոյ հայրծանուցեալ
զորդխմիայն հայրդխստաց եալ:
Ի՛ւ խհոգւոյ նոքին.քնն եալ.
և նոյնքզն հեստաղատ եալ:
Ի՛ ցյարտքնոցս ամպովծած կէալ.
և գխտուխէ դըրունք փակ եալ:
Ն սրովբէից չէխմաց եալ.
խքովբէից անհունեղ եալ:

Ի՝ հրեշտակաց անհըմտաց եալ.
՚իստորնայնոց անհասեղ եալ:
Ի՝ ծախօւսըն վկայ եալ.
որ՛ իվերո՛ւստ որոտաց եալ:
Թ՝ էզա՛մծչէ՛ք որքնայեց եալ.
և ըստբնութե՛ ըզնատես եալ:
Ի՝ այց միածի՛նըն մեզպատմեալ.
այնոր՛ իծո՛ց հօրբնակ եալ:
Ս րովբերկի՛նքըն գոյսց եալ.
և աշխարհ՛եսխենհաստատ եալ:
Յ՛ըրմէերկրո՛րդ լըյսարար եալ.
՛իյաւքնո՛յն աղբերաց եալ:
Ս բքէն հոգէք հարկաւոր եալ.
և՛ իսպասու՛ միշտաւաք եալ:
Ս րովեբրո՛րդ լըյսնըստեղծ եալ
.քաւիցտարէ՛բըբըն բաղկաց եալ:
Օ րխորհրդեա՛մբընդպատկերեալ
և իւ՛րի՛նքեա՛ն կերպարան եալ:

Նմահաւկա՛ն դրախտին եդեալ.
և յադենն զորկռանկ եալ:
Շխանակա՛ն նկամօքպատուեալ.
և պատուէիրա՛ն զտուննկնտուեալ:
Չկարուսեա՛կն աուաւօտ եալ.
որ յամբառնա՛լըն խաւար եալ:
Ննդպարգեւ ի նմերմախայց եալ.
զոր յարարչէ՛նէր ընկալ եալ:
Ջաւանակա՛ն բան ընծայ եալ. կէ
ի ծեռնօծին զկլին ըն խաբ եալ:
Ծակա՛ն փառօք պատր եալ.
զբանալ չյա՛ցըն խոստաց եալ:
Որդ առնութեըն ճաշակ եալ.
յանմա՛հական կենացնանկեալ:
Նախթ զենեանայնուսփածա՛
տպազմաշկեա՛կն եզենզգեցեալ:
Յորփխափա՛կ վայրէնել եալ.
և կերկեր մահուած եալ:

Յոր աճեցեա՛լ եւուռճաց եալ·
որդի եզրհա՛յր փոխանորդ եալ:
Ի երկիր ծնընդեա՛մբ մ՟րդկանց եւ
եւ յընթանո՛ւրս ծաւալ եալ:
Որոց՛ ի դէ՛պ էր զղջան ալ·
զանցանըս հօ՛րն ապաշխար եալ:
Ի թողութե՛ մեղացհաս եալ·
եւ՛ ի յայդ խնդառանա՛լ դարձ եալ:
Բայց ցանկակա՛ն նախատի՛նք զեխեալ·
եւ՛ ի մարմնո՛ զյորդ փոփոխ եալ:
Մինչեւ եղեն ջո՛ւրբք հեղեղեալ·
եւ սահանա՛ց երկնից բան ալ:
Օ աշխարհ ամե՛ն խորասուզել·
եւ զամբարի՛շտըս սատակ եալ:
Ի յտապանի՛ն ապրեցուց եալ·
զորս՛ ի յինքեա՛ն նէր անփոփ եալ:
Բ զնո՛յ որդւո՛վք իւրովք փրկեալ·
որքո՛չ զոդ ի սըն մեռուց եալ:

Որոցելեա՛լ և տարած եալ:
և վերըստի՛ն աշխարհշի՛ն եալ:
Ի զգըստազգի՛ գոլըբաժանեալ.
յորդո՛յն իւրո՛ց որէրծըն եալ:
Պսեմնա՛յեբեր սերե ալ. ✠
եբբայեցի՛քեն անուճան եալ:
Ուստի փրկի՛չ ըն մերծըն եալ.
յաբրահամեա՛նստոհմէ՛ն յայտնեալ
Սՙ իքամն՛յ քանանել եալ.
և զանիծի՛ց մասնընկալ եալ:
Յո՛րմէծըննո՛ւնդ ըքնաճար եալ. ճ
առ՛ իլուսո՛յն երկնիցծագ եալ:
Իսկաբեթի՛ զմեզ վիճակ եալ.
նախըզգոմե՛ր եղևծըն եալ:
Սՙ խմանէ՛ գոլով յայտն եալ.
այնորթխրա՛նկըն կո՛չեց եալ:
Ո՛ նընդեմ՛բանդ՛ստիսկ յա՛ջեալ.
և թորգոմա՛յ սահայրեղ եալ:

515 յոր

Յորում մոլեա՛լս ազգաբան եալ.
և տատանեա՛ւր զմերս ընթող եալ:
Մըլթորգոմեա՞ն ըզհայկծըն եալ.
յորմէ և հայ կմեքանուա՛ն եալ:
Յաշտարակի՛ն մինաեղ եալ.
յեօթանասանի՛ցն որդնաշին եալ:
Դորոհակա՛ն ըլէզուակընլ եալ.
հայք՛ խոսորս մասինհաս եալ:
Արդ յաշխա՛րհըս մերեկ եալ.
և ծընընդօ՛քըրզսալըց եալ:
Մրամանեա՛կ անդրանկաց եալ.
որովարմէ՛ նքմեք կոչեց եալ:
Քանզի յաղթօ՛ղ ազգացեղ եալ.
և քաջութե՛անուն առ եալ:
Սէ՛ խմանէ կադմած ըն եալ.
այնորզբելյա՛ն գաւզեկուց եալ:
Օրև հայկի՛ն ըն ծանուցեալ.
արխաբա՛ր զդխմեհար եալ:

Րղ լայնա՛ լինելն լի.քարշ եալ.
ևչեշտակրծ ի՛ցնըղ թախանց եալ:
Ի,յագուլեստի՛ արժանաց եալ.
նահապետի՛ նախնիգործ եալ:
Ի,ըմանակա՛յ որդւեղ եալ.
որ արմայի՛ ակր անուճան եալ:
Յարմայխա՛յգողում յայտն եալ.
այնորգեղա՛մըն կոչեց եալ:
Դ գեղամա՛յ հարմայել եալ.
և՛ ի հարմա՛յ արամ ծըն եալ:
Ն, ճայլ բաղրո՛ւմգոնհամար եա՛լ.
որ՛ խոսմա՛ն յարմար եալ:
Օ որաճել՛որդթուճխիլարկ եալ.
ծուլագունի՛ց լուրծանրաց եալ:
Ր այցայնոցա՛ անգէ տչէղ եալ.
որգ.քերթողի՛ նուաւվերծանել:
Ր անզխպատմէ՛ թագաճոր եալ.
զանունպարո՛յընախագաս եալ:

Սէրզատիգրան՝ խմբերըջ յանդգեալ
զօ.քունս՝ խմբ ջնոջա կարգ եալ:
Օարայնըբնութեւ գեղեցկացել
Եւ ըզհրաչային դ.իմօքվառ եալ:
Սէզայլ բաղումըս շարադրեալ
յարշակունի սըն հասուց եալ:
Յաբրահամէ ազգաբան եալ
յորմէ քեւառուրն եղեւծըն եալ:
Ոզաէետի սըն հաստատ եալ
յորմէ ազգաց Թագաւոր եալ:
Տ.րդ՝ խոսրէն զարմեսկս եալ
պարթեւական տոհմանուան եալ:
Ուստխարշանկ Թագաւոր եալ
արշակունի ազգընցեղ եալ:
ժճ Սէրզ.քաղաքըն պահլառ եալ
պարհաւէունիք անդկոչեց եալ:
Ս՝ խօզգեւմիապետ եալ
արեւելեանց կողմանցտեր եալ:

Օ ղեկսնդրեանըն փոխուցել·
ի դարեհէն գահու նստ եալ։
Լ, նոսորամ այս պետաքաղաց եալ·
ևգերագոյն յոգունցեղ եալ։
Օ արքունական թագն ըստացել
արտաշխան որդոյթող եալ·
Որոյ փոխան գոլումնստ եալ·
այնորարշակմեծ անուան եալ։
Ր զպատերազմ ազանցման եալ·
զընդդեմ մամորն յա ղթահարել։
Լ, աւեղ բօր ծիրպարդև եալ·
որվաղարշակներ անուան եալ։
Օ հայաստանեայսաշխարհ հոտուե ել·
նստանօր թագաւոր եալ։
Որոցզօրօք բազմօքել եալ·
մակեդոնեանց յաղթող գտեալ։
Օ որ քայական գահ յօրինեալ·
Նեխարարըս հաստատ եալ։

Քաղաքակա՛ն օրէնսեդ եալ.
և բարեխօ՛ք կարգաւո՛ր եալ.
Ս՛ յետամնոց խնչվաղձան եալ.
մերարշակա՛յ թագաւո՛ր եալ:
Ր յնորզպօնտո՛ս գոլովգեր եալ.
և յաղթութե՛ն նշանթող եալ:
Օ խանարէ՛ արձանատ եալ.
յեզերծովո՛ւնմեծի կանգն եալ:
Ս՛ ըզեռնակա՛ն նարեաւբժխ եալ.
ոխգաւո՛նըզթամխխմնանցուց եալ:
Օ որևյունայցընզայնտես եալ.
խբրո՛յ երկրպագ եալ:
Մ րքայժմըզմէ՛ զզոնաղարա եալ.
զանթագաւո՛րբքըս պարսաւէ՛ եալ:
Տ այցմեր՛ ի յոյս ո՛չպանձաց եալ.
զերատմարմնո՛յգո՛յներգործ եալ.
Ր յայսքաջե՛ վաղձանհասու եալ.
արատաշեսե՛ մերոյնատ եալ:

Նշերկրորդին գահէհաշանեալ.
ըղնախնամական ննյանփըշտամկ եալ:
Սագօրսանթիւըսժողով եալ. ծլ
ըստքարարադէգ ըն կարկառ եալ:
Նշյարևմուտըս խաղաց եալ.
ևզլշդացոյց արքայնկալ եալ:
Ոընթանուրծով հնազանդ ել.
ևըրզ ցամաքըս նոշած եալ:
Բանգաղէկամն դըրմնհեղ եալ.
պօլնկրատեմյ գումարան եալ:
Սրնետամձնգ զօրացնեղ եալ.
ևզմէջօրեմյ մըթացուց եալ:
Նշայլ յոգքունս արխաց եալ.
ևզկրխատոմըն տատպակ եալ:
Յխորոցզօրմցդողմխոց եալ.
յորմէվաղձմն մահուառ եալ:
Պպատկդըմն թոդաճոր եալ. ✠
այնորմիջին կոչեց եալ:

Ըզ յունական զօրսըն հար եալ.
Ի պաղեստին նա արշաւ եալ:
Ըզ գաբիանըն փախուց եալ.
Եւ զմիհրդատ յինքն ընկալ եալ:
Հռոմայեցոց զօրացն յաղթ եալ.
Եւ ըզկրասոս մահացու եալ:
Ի պաղեստին զօրաւք եալ.
Եւ զհիւրկանոս գերեած եալ:
Օ հռոմայեցիս պարտէ դարձ եալ
Եւ խուրովկն նա վաղճան եալ:
Յորմէ որդին ըզ թագն առ եալ.
որարտաքաց դէր անուան եալ:
Արքայութեանուն չառ եալ.
այլ զ յորովայնըն մեծար եալ.
Սինչ խվաղձան խեննեշաց եալ.
Եւ նախատեն ըք նախնեացն եղ եալ:
Ըզսա արջամ փոխանակ եալ.
որ եւ արշամըն կոչեց եալ:

Րրաաշխն որդի եղ եալ։
և արգաւորն հայր անուանն եալ.
Սրոյամնաց քանեաց կաց եալ։
խաղաղականն նկէ անսլաւաց եալ։
Վ՝ հեբաւրխոք վաղձան աա եալ.
ըզկնխաբգաւր Թագաւոր եալ։
Յայսմվայրն իմ նորոգ եալ. ծե
և փրկութին ինձերև եալ։
Օ խայ որդին ծըն եալ.
և յանխծ ի ցըն զխս գըն եալ։
Սանխմածըն մարդեղ եալ.
զխզմեզ յերկրէ յերկինս հանեալ։
Րայցաբգաւրն զեղեսշին եալ.
և անդզաւթառ խերհաաաաաա ե̄լ։
Րնդ հերովդէ սխաղմաբար եալ.
զեղբօրորդին նխ բաաասակեալ։
Վ՝ հզխրկչականն լուըընլոց եալ.
և ըղձականն նաաանկդըր եալ։

Ի փոքրագոյն քաղաքեւրդ ալ:
և բժշկել զի՛նքն ախտաց եալ:
Այլեւա̃ծ խոստովան եալ:
և անդրանիկ հօր դաւան եալ:
Որումզերթայն ոչ յանձնառ էլ:
բայց անդրադարձ թվթ ինյղ էլ:
Ս րանխայնմիկ ասց եալ:
որհաւատոյն յիս ո՛չ տես եալ:
ճկ Քանզի զվկնէ՛ն դողասաց եալ:
մարդարէի՛ց ցըն վկայ եալ:
Ի տեսողացզէս անարգ եալ:
և յանստեսի՛ց երկրպագ եալ:
Ս սահրձուէ՛մ եսցնծաց եալ:
Թագաւորաւսխմպանծաց եալ:
Օ էքանզթովմա́ն յառաջացեալ:
զերանութի՛ մարդկանբեր եալ:
Ի այցնախո̃ր ա՛րքնանդրէնդրձ էլ:
և ըզնամա́կն առնմտար եալ:

Ր՛ ահաւասարէ մըրոյս խոստաց եւ.
զաշակերտն ի դալնաստաց եալ:
Ի սկտրըն մերձեւըրըն լըց եալ.
Եւ զհայրակա՛ն կամարար եալ:
Ի բըոյեցուո՛յցըն չարչար եալ.
Եւ՛ խաչէն ի վասնխմմեռ եալ:
Պ՛դերբեզմա՛ն ի մահուխ՛ջ եալ.
Եւ ըզդժո՛խս աւերար եալ:
Ի րեքօրեա՛յ նա յարուց եալ.
Եւ ուստիկ՛ջ անդրէնեւ եալ:
Ի ըզաւհետիկս հօրնառաք եալ.
առաքելո՛ցն հոգեւոց եալ:
Ս ըքըզթադէ առնա յղ եալ.
ըստորուձի քննէր խոստաց եալ:
Ս րոյ յուռհա՛ քաղաքնեկ եալ.
զաբդար յախտի՛ց ցաւոցըուժեւ
Ի՛ խհաւատըս հաստատ եալ.
յառաջադո՛յն ըն դաւան եալ:

Ըզթագաւորըն մեղըա եալ.
զամենեսին լուսաւոր եալ:
Յարեւելեանն անգ ուսուել եալ.
Եւ անդ անուան ըդ գյկատար եալ.
Մ.ԺԼ աբգարու նամակըգըր եալ.
Եւ առ տիբեր կայսր առաք եալ:
Օ խաչահնուցնամբասանն ել.
Եզհաւատայն իւրծանուց եալ:
Արեւ ըզնախակ հրաւեր եալ.
խաչեցելոյն հաւատաց եալ:
Իբաբելոնթուղթ առաք եալ
Եւ առնեբուեհ ըզ նոյնդըր եալ:
ձձ Իյարուաշէս ըզնոյն յղ եալ.
որէրպարսից թագաւոր եալ:
Պատասխանի ոչ ընկալ եալ.
օրհասական նըն փութաց եալ:
Օ որաշխարհեմ ոչ երկար եալ.
զինկանխարագոյն էաք դարձ եալ:

Մահ՛ խայթիւ նորին նմա եալ.
իւրամանանուն որդին եղ եալ:
Որ բարի հաւրն ոչ հետեւ եալ.
եւ բարւոք ժառանգ չեղ եալ:
Մեղըստամբ գիցնեաց եալ.
զհաճատացեալըն չարչար եալ:
Ուժբարկութի տն հաս եալ.
եւ չարաչար զնա սատակ եալ:
Նճանատարուկ թագաւոր եալ.
քեռաբդարու որդիծըն եալ:
Որզաւաքեալըն խող խող եալ.
եւ զօրն որդնզիւր սպան եալ:
Ր ստարժանի նա վաղճան եալ. ծղ
ղլինիերուճնդ արքայնա եալ:
Ու՛ իկնոջէ հերատուս եալ.
յարշակունոյ զարմէ սեր եալ:
Սակայն չարի ունակաց եալ.
որեւ զարծմանըն պատուա եալ:

Պ. սրծըս յոգըունըս կատարեալ.
և ձեռակերտըս յօրէն եալ:
Օ. արտաշխաէ գօլով սղանեալ.
ուստինորա թադաւոր եալ:
Սա նախնական եր յօրէն եալ.
զարտաշատէն չէն հաստատեալ:
Լ. ճզալանայցըն զօր հար եալ.
զարքայորդէն ձեր բռկալ եալ:
Օ. չքնաղադեղըն կոյս առ եալ.
ըզսաթենէնկըն գինցաղն եալ:
Ր. զ հարազատն իւր արձակ եալ.
և մնկապուտ ուխտ հաստատեալ:
Լ. է այլ բազում ձակատ մղեալ.
և արհեստէց գետէ հաս եալ:
Ե Լ. է ըստ ծիստէն վաղձն առեալ.
արտաւազդայ փոխանակ եալ:
Ր. սորում և նա սակաւ կեցեալ.
Խորաւէն տ ինչանդ վզ եալ:

Օ որ յառաջապէ՛լ ամենց առ էլ·
Նայլանդակըս բարբառ եալ։
Բ աչաց ամէն ըղձակալ եալ·
յաղագս մասա՛նց լերին տար եալ։
Սէ շխթայիւք պարանանդ էլ·
միշտ հանապա՛զ գոլովկըծ եալ։
Օ որ դարբնից անանդ առ եալ·
Նաաստարդ ո՛չ ըզ սալհար եալ։
Օ ի մէ՛ զկապանս աւէ խըզ եալ·
Նաշխարհէ՛ վաղճան ած եալ։
Բ զօս տիրա՛ն փոխանորդ եալ·
որեւր եղբայր հարազատ եալ։
Սէ յաղթակա՛ն գործ կատարէլ·
հանդարտութբ թագաւոր եալ։
Օ կենցաղկա՛ն կեանսըն հատէլ·
իձեան հեւսոյ վաղճանաւ եալ։
Յ որոյ եղբայրն ըզ թագն առէլ· մծ
այնոր տիգրա՛ն ըզ վերջն առ եալ։

Ի՛ րխութեց ո՛չ հեռաւ եալ·
յիշատակն չարժանաց եալ:
Սակայն ամնա՛ց յոքունցկաց եալ·
խաղաղակա՛ն ն մահընկալ եալ:
Ի՛ ճընդսորա՛ վաղարշնատ եալ·
որէրորդն իւր սերեց եալ:
Ր զբասլայն նըն զօրհար եալ·
և քաջապէս անդ վախճանեալ:
Սասխսորո՛վ թագաւոր եալ·
եւ զ վըրէժ հօրն պահանջ եալ:
Օ օրըսբագու՛սմըս գուսմար եալ·
զհեւսխակա՛ն նարն նուած եալ:
Ն ա՛ւպարսն ց յաղթօղդա եալ·
յամըսատամէ աապատակ եալ:
Ի՛ ճզարտաշէն ըն անձկացուցեալ·
մինչ՛ ի հըրնդն կըս փախուց եալ:
Օ արտաւանա՛յ արխէնխնդր եալ·
զօրսասանեա՛ նն էըրսպան եալ:

Որդյատոկան ի չկարաց եալ·
Եւ նեղութեան ցըն չհանդուրժ եալ:
Ր զնախատարամրանիւր ժողով եալ·
զպարթեւազունն ընդ հաւաքեալ:
Յովնակին ձիր խոստաց եալ·
Եւ մեհագոյն գահաստաց եալ:
Օ երկրորդականն ընբերձանուն եալ·
նայն լոկանոնամբ արքայաց եալ:
Ն թեդանէ երըզ մարթաց եալ·
Եւ եղխիրաց այնմ արար եալ:
Ն սկանտանաւ ըր յառաջկաց եալ·
պարթեւազէն ննանակ կոչ եալ:
Ր զնենդական դաւնընկալ եալ·
Եւ ըզհրամանն ընն յնձնաւ եալ:
Դ հաստաւածն պատճառսել եալ·
Եւ առ խոսարով արքայեկ եալ:
Որընդ յառաջ սիրովել եալ·
Եբրազգային ողջադուր եալ:

Փառօք մեծաւ պատուհասեր էլ·
յերկրորդական գահն նստուցել:
մէ Նայց սխրալի իմեիր գործ եալ·
'ի ձանապարհն ասխդիպ եալ:
Յառաջ ելոյն շիրիմ հաս եալ·
հուպառ հանդիստ որբոյն յօթել:
Ոստի գրիգորն անդընծա եալ·
լուսաւորիչ հայոցփայլ եալ:
Որ եւ շնորհօք նորին լից եալ·
որպէս անդ ուսատ գոլով ծըն եալ:
Օ իղհանկառանկսընն եր գործել·
'ի յազդ մանէ չարինեղ եալ:
Որ 'ի բարին զայն փոխարկ եալ·
'ի խաւարէ մեղ լոյս ծագ եալ:
Օրանխասցեալըն կատարեալ·
շուն 'իշեղջի գառըն ծըն եալ:
Արդ մինչարքայն զուարձացել·
ընդ անսակայ խորհուրդ առեալ:

Սո՛ զօրս անթիւս գումարեալ
ըզ վրէժ արեա՛նըն պահանջեալ։
Օ պայմանըն դո՛ղ ու խառնն յիշել·
Եւ զթագաւո՛րըն խողխող եալ։
Սո՛ ինքն և իւրքն ամէն մեռեալ· մես
պատանեկա՛ց երկուց զերծ եալ։
Գ. ընգորխո՛ս միումըն եալ·
որ՛ իկեսա՛րն եղև տար եալ։
Ս. ծ ապա՛շտ առ ընդ իպ եալ·
զորքըր խառնեա՛յ կրօնիւք վարժել։
Որոյ ամա՛ց ինչ անդ կաց եալ·
ըստ աշխարհի՛ ամուսնաց եալ։
Սո՛ յետ յերկո՛ւց որդո՛ց ծըն եալ·
և յերկոցո՛ւնց կամա՛ւ մեկն եալ։
Ս՝ արխամո՛ւ զկրասերըն առ եալ·
և յանապա՛տըս հետև եալ։
Իսկ անդ ընկա՛ննն անդէն մնացել·
կենցաղակա՛նն վարս ըստաց եալ։

Բ․ այցդրեդ որի յուղղի անկ եալ.
և առատրդատարըն հետև եալ:
Օ որարարտաճազդ ամենքրառ եալ.
և՝ իկայսեր դուռըն հաս եալ:
Ս ախոսրովու որդեկեղ եալ.
առ՝ իքաջաց քաջ երև եալ:
Ն․ յաղթանդամ հսկայից եալ.
ուժեղկարօղ անյաղթգըտ եալ:
Ն․ րդնորա՛ նդըրժամանն եալ.
և զհայրականն պարտավըճար եալ.
Պ․ մետասին պանտըխտաց եալ.
յօտարութե նշդեհաց եալ:
Մ․ ենչդեռ ատրդատարըն զօրաց էլ.
և նոր հերակլ անդամանոճան եալ:
Բ․ անզիզ ցրուցերկուցկալ եալ.
միովձեռին զեղջերութափ եալ:
Բ․ անզհռովդացին մեծերև էլ.
որըզ վզէ և եթ կալ եալ:

Ա ճքանչելագործական արխայց եալ.
որըզ կճղանկեղին կորզ եալ.
Բ զկըկնսինմեծի դարձ եալ.
ձերընթացն կ կառամոլար եալ:
Ի սկնէըհանկն ն անդ-համաացեալ.
և տրեւառամ յերկեր անձկ եալ:
Լ. ըխարեար անդ ուսամլազ եալ.
ըզ քաջընթաց կառաքընկալ եալ:
Ա ճըզքառեցն երկմար ազ:
զընթացսարդել յետնահանջ ել:
Լ յ՛խպռոպյն պատերազմեալ.
որյուըական զօրացմեռ եալ:
Լ ն-՛խմեծի մարտինդարձեալ.
որեփըառամ յայնկոյսեղ եալ:
Բ նդփախըստեայս չաձապարել.
երկմարն ն վխրաճոր եալ:
Լ յլզօրակն նըն զէնառ եալ.
և ըզձիոյն կազմած սատանձ եալ:

Լ՝ճ զանարի՛ն զայն գետ հատել.
և ողջանդ ա՛մ յայն կոյս անց եալ:
Մ՝ինչ բարբե՛րս խուժաննեկել.
յաշխարհ յունա՛ցըն բնակ եալ:
Օ երկիրն ամէ՛ն ըղբռամբծ ել.
և ըզ բնակ չոքըն նուաճ եալ:
Պ՝խոկղխեալ հրամանաւ եալ.
հռ. ումայեցւո՛ց զօրացն հաս եալ:
Ր՝նդ յոքնակա՛ն խմբեց դասուց.
՝առ որսորդ ա՛տն եղևեկ եալ:
մէ Ր՝այցեալ դրա՛ննն ո՛չ ժամանեալ.
առ պարըսպ օ՛քըն օթագայ ել:
Լ՝ճ զինչգո՛յր դարմանդատ եալ.
երի վարո՛ցն որ կերակր եալ:
Պ՝ետ ակն ՚խվէ՛ր նոցին կալ եալ.
տեսլին անդ լո՛ստ յարաբարդ ել:
Յ՝որում տորդա՛տըն յեռաց եալ.
՚խբարձրաբե՛րձըն բարձրաց եալ:

Սէ՛ դխաղէնզ ըզ խոտն հոս եալ.
զվիշեաննըզկնի՛ ՚ի զօրան արկեալ:
Իսկ բարբարոսըն պանծացեալ.
մենամարտել յար քոյն ջղ եալ:
Օ րնա լոեալ և զարհուրեալ.
բուսաքատակ արքայն բէկ եալ.
Սէ՛ զայս նոր հըրատարակ եալ.
յամենեցուն յունկըն հընչ եալ:
Կ այսերակերպ տաէ պձն եալ.
որներհակէն դէմ մարտուցեալ:
Եկկեանէան այն մատուց եալ.
առ որ տորդ ստ պանտըխտացեալ.
Ա՟ նհոգանալ արքայինլ եալ.
՚ի յայնմերէ նմա աստց եալ:
Պ ուցաղնական մանկընդիպ եալ.
յարշակունոյ զարմէսեր եալ:
Օ գործ դայդ դիւրեանամձրել.
որպէս հողմոյ զխու խէ հոս եալ:

Օ Երեկոյեա՛ն ընդօրծ պատմեալ.
զօրանոսն հրաշագործ եալ:
Ն Հըզնախկն ան արխաց եալ.
զօրխ ըյլնքեա՛ն յատուկոտեսել:
Ր պահրամա՛ն նմինհաս եալ.
յարքայակա՛ն զարդապաճուճել:
Բ սպասազինու զինուարկ եալ.
յարքունակա՛ն ձիոջհեծ եալ:
Յ անդէպմիմեա՛նց առաձնկատել.
մտրակ՚ խկուշտ աշտանակ եալ:
Կ այսերակերպընդօրաց եալ.
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ:
Օ րքաշխապէս ձերբակալ եալ.
Նւլերամբարձըզնա առ եալ:
մէ Ն Հառաջին կայսերընած եալ.
խոստացելումըն ժամուն եալ:
Ր րքայակա՛ն թագխնաճն եալ.
հռոմայեցոց զօրատու եալ:

538 նորք

Լէ 32

Ղօջօջ՝ խմծըն հայքել եալ.
և ըզպարսն կայըն հալած եալ.
Ճ.ան ինչնորմ ահաբեկ եալ.
ընծայաբեր բագնեացնեղ եալ:
Մ.նա հոտակամ նադեց մատուցեալ.
ըզդաբնայն նըն սաղարթ եալ:
Յայս վայրն սկզընաճոր եալ.
որ փրկութե մեզ առխթլ եալ:
Նանզի զդրեզ որ յայս ատխպեալ.
դեց ոսկե մառըն ոստնոճիր եալ.
Շ որ և յանձին նզայս ոչ առ եալ.
և հրամանաց ոչ հնազանդ եալ:
Ուստի՝ ի հարց փորձմատուցեալ.
և տանջանաց սկիզըն արար եալ:
Չ.այլ՝ խբերմ նըն յայն եդ եալ.
որով յս͞ խոստովան եալ:
Պ.ղեայ արձան յողըն բարձ եալ.
այնու հանդերձ վերամբարձ եալ:

գ Սախտատանաց ջրով տանջեալ
ընդ վայր արկուն ձողով հոսեալ.
դ Ընդ գարշապարսըն հեղուսեալ.
և ընդ երկիր ածեցուց եալ։
ե Սորին կարթ ի ցընդել արկեալ.
նայ և ըզ ծունկացըն յօշոտ եալ։
զ Սեղեգամբ զկող քընքերեալ.
է և արտասուացն անօթ բըլխ եալ։
ը Ընդ քաղցր օդոյ յաձիւն ծծեալ.
թ փոխան ջըրոյ քացախ արբեալ։
ժ Պատատանկաց վերայ պարզեալ.
որպակութբ արեան ներկ եալ։
ժա Պարծեալ զկապարեւացն եալ.
և ընդ հաստագուն սար արկ եալ։
ժբ Սայտքիւք ոչ շատոյց եալ.
այլ և զոտին մէջ կախ եալ։
Սրկաթատան կըրիւք տանջ եալ.
ապա ՚ի խորըր վիրապն արկ եալ։

Ոիջէ ասեն պարտ դամա կեալ· ԼԺ
մահապարտին որդի եղ եալ:
Սաղմոսին երգ աստուածատար եալ·
որ վասն ըն տնէր ասաց եալ:
Դ գուք մոհոնու զիս իջուց եալ·
՛իխաճարին նուեմաց եալ:
Ր,րդայնպխսին տեղնստն եալ·
հընդէ տասան ամհամբեր եալ·
Ց տծանում խնամոց պահ եալ·
զիժ եց քարբեց գըլուխ կոխ եալ:
Դ հրեշտակացն պատուճիր եալ·
բռնալ ձեռամբ վերամբարձ եալ:
Ս ինչև եղև լըրուժն եկ եալ·
խաճար մեղացըն փարատ եալ:
Ց արևմուտից լուսըն ծագ եալ·
և զարևելս լուսաճոր եալ:
Ր ջրհորդացըն հետև եալ·
փեսաճէրին թիկունս հաս եալ:

Օ հռ խփխմ ն դեղեցկաց եալ.
որ ջքինէր հարսնաց եալ:
յե Զայնառ արկեալն՛ խդ՞ բնարկել.
սերոյտարփմամբ զայսասաց եալ:
Բ զպատեր ամզին առէ վան եալ.
զինչ խանննառ ի թմահողնկձել:
Օ երկիրըքո խոպանաց եալ.
իմկուսակն ձգամբ հերկ եալ.
Պ պետրոսեան նցեմք առասքեալ.
քարոզակցին փրկանքեղ եալ:
Մ րդանձաձանձ վայրէդել եալ.
զբանըն լուսոյ ընդքեզառ եալ:
Պ յանդասատանքո սե բմանեալ.
որ անապատէր ծարաւ եալ.
Օ որ շուշանաց վարդեց բուսել.
ցօղով արեամբ մերոռոգ եալ:
Յ որումըզհաւտքո արած եալ.
անուշահոտ ծաղկօք բուս եալ:

Ի դալարո՛ջ վայրի բնակ եալ.
և առ կենա՛ցըն ջուրըն եալ:
Ն ող մինչ նորա՛ վաղճանառ եալ.
յետյաղթութե՛ մարտին եղեալ::
Ի բարկութե՛ տ՟ն հար եալ. ՃԼ
տրդատ ՚ի խո՛զ յեղափոխ եալ:
Ր ատբաբելո՛յն առ.քայլ եալ.
անաանաբա՛ր խայտառ.ակեալ.
Յեղէգնաշա՛մբ վայրիներթ եալ.
ընդ համացե՛ղըն օթագա՛յ եալ:
Ն ան յոքո՛ւնց դ-խ՛ճաբախ եալ.
նախ առ արա՛ցըն յիմար եալ:
Ր արամբ զանձի՛ն ըս կոշկոծ՟եալ.
և տառամա՛մբ ըք պատառ եալ:
Ո՛ւստեգթա՛ծ հայրն ոչ տե եալ. ✠
միշտ բանկութե՛ ըզ մեղխորտ եալ:
Ո՛չ յաճ՛խոտեա՛ն ոխըս պահ եալ.
և ո՛չ խայտա՛ռ նա՛ բարկաց եալ:

Ա՛յլ արքայինքեռ երև եալ·
խոսրովիդուխտ կոյս անուանեալ:
Ա՛ւքաղէտեց այնմ ասաց եալ:
զայն որ ի խոր վիրապն արկ եալ:
Որոց տեսլեամբըն զարհուրեալ·
և զնախարարըն աւաւամ յղ եալ:
Յն Խնդիր սրբոյն աճապար եալ·
՚ի յօգնութիւն նոցա հաս եալ:
Ա՜ մինչ դաւրուստ սրբոյն եղեալ·
գանընդ առաջ դիմաբախ եալ:
Թագաւորըն խոզաց եալ·
և նախարարքըն անզգայ եալ:
Սրբոյն զաղէտըն զայն տես եալ·
և արտասուաց վըտակ հոս եալ:
Ա՜ ՚ի յերկին նըսնայեց եալ·
գալ ՚ի յախմատանոցին խնդր եալ:
Ա՜ ՚ի հրեշտակն նաօթագայ եալ·
զմարմին սրբոյն անդ անփոփեալ·

Օ բանըն կենաց վարդապետել
զկաթըն տղայոցն ոգւովջամբ ել:
Ընդ աւետեաւ ածար եալ.
ետես յերկնից լուսոյ ծագ եալ:
Օ աստղագայից ըն ծանուց եալ.
ևնծերկայի ս խմաստոց եալ:
Յլ ևզարւքայն անմանաց եալ.
՚խմարդ կայլին բնութի փոխ եալ:
Ի որ դանիէլ հրաշագործ եալ. Յծ
որ յաւխւ ծուց գրէն ապր եալ:
Իսոր հուրդկենաց ՚խկերարկեալ.
յածայնոցըն մեծար եալ:
Օ իհօտապետ հօտից օծ եալ.
զայնոր հօտն փրկանք եղ եալ.
Յլ նորամէն հովուէին առ եալ.
զխւր նորակերտ հօտնև զընդրել:
Ի յե փրատոյն յափըն հաս եալ.
ևզանարին դետ դարձուց եալ:

Սարկաջահոյշրջան առ. եալ.
լայնա տարած դաշտ ծաւալեալ:
Ըզնորագոյն հօտն անդ րած ել.
զօծման հոգոյն իւղըն հեղել:
Յերկնից լուսոյ սփւներև եալ.
արեգական գերազանց եալ:
Նոր յորդանան եփրատեղ եալ.
ձայն հայրական ատավկայ եալ:
Յորդեգրութե վերակոչ եալ.
զորդիս մարդկան յեդեմդրան ել:
Ո ամենեսեան լուսազարդ եալ.
կենաց հացիւըն կերակր եալ:
Ո մեհեան դիցըն կործան ել.
խորանս լուսոյ անթիւ կանգն ել:
Սեղան գառին յօրին եալ.
՚ի քահութե պատարագ եալ:
✠ Ըզկոստանդեայ դարձըն լուս ել.
որ էր հռոմայ թագաւոր եալ:

Յայն ճանապարհ զօրդք եւ եալ
եօթանասուն հազար ընդէր եալ:
Յառ աքելոցն յաթոռ հաս եալ.
սբ ոսկերացն երկիրպագ եալ:
Ի յարքայէն պատուեա սիր եալ.
հայրապետէն սիրով պատուեալ:
Օ գրիգորեայ վկայ եղ եալ.
խոստովանող վէր ընկալ եալ:
Ը ըղ տրդատա փառաւոր եալ.
որպէս հրաշէւք փոխա կերպ եալ:
Ին ական նխարատեւք խարատեալ.
և՛ խհաւմատըս հատատա եալ:
Ի յուխտ դաշանց միաբան եալ: յգ
թագաւորացն երկուց եդ եալ:
Յոսկեպատա կառս ամբարձ եալ.
արքունատուր ձերիւք լրց եալ:
Ի մեծ ընհայ քանդուստ եկ եալ.
ու րախալէր սրտիւ բերկր եալ:

✠ Ի Նիկկիա ժողովմ դարձ եալ·
գրիգորիոսըն կոչեց եալ·
Յ որում երթալ ոչ անսաց եալ·
մի աւաճէն գոլով պատուէ եալ:
Օ աւխստակէս փոխան յղ եալ·
որեւր որդի՛ համանման եալ:
Օ բան հաստատոյ մ̃դուստատուեալ·
տանըս հայոց պարգեւք բեր եալ:
Յ որոյ հիմն նմէք հաստատ եալ·
անշարժապէս տրամադր եալ:
Ա րիոսի չեմք հաւան եալ·
որ զմի բնութի՛ն յերիս հատ եալ:
Ե ւ սեբելին չեմք հնազանդ եալ·
որ մարդածին զկոյսն ասաց եալ:
յ̃ձ Ո՛չ եւտիգէս տէ զի գրտ եալ·
որ ոչ ասաց մարմին առ եալ:
Ա յլ մեք ՛ի հայր հաւատացեալ:
եւ միածնին ՛ի երկրպագ եալ:

Սա՛ ըզ հոգին խոստովան եալ.
յէութենէ հօրըն բղխ եալ:
Յերից անձա՛նց մին խոնարհ եալ.
և զադամեա՛ն մարմինս առ եալ:
Ընդ իւր ինքեա՛ն միացուց եալ.
և՚ ի կուսէ՛ն սըրբոյ ծըն եալ:
Սովին մարմնո՛վ կամաւ՛ խաչ եալ.
և վասն մեր կամաւ՛ մեռ եալ:
Երեքօրեա՛յ նա՛ յարուց եալ.
և ուստի էջըն վերաց եալ:
Դ ալ միւսանգամ՛է խոստաց եալ.
և անվախճա՛ն թագաւոր եալ:
Բարեգործա՛ց բարիս տու՛ եալ.
չարեաց տանջա՛նըս հատուց եալ:
Ա՛ըրդ այսպիսի՛ սեան խարըսխ եալ.
գըրիգորիոս զհօ՛տն իւր թող եալ:
Օ առ իստասկէս փոխան եղ եալ: ՅՂ
ինքըն՛ իմանեա՛յ յայրըն ծածկ եալ

Սըմն տորդատ և յոյժ բաղձացեալ
լուսաւորչին իւր հետև եալ:
Ր զծիրանին ալին մերկաց եալ.
և զերկրաւորթագն ընկեցեալ:
Զաւրապետեն անյայտեղեալ.
լուսոյն մերոյ լոյս ամփոփ եալ:
Ն ի զաւրական դասուց թողեալ.
թափառական յայր կարծեցեալ:
Ո խոր փրկչին սպասաւորեալ.
նոքա զծառայն դխապետ եալ:
Սրպէս զմովսէսն անքոյթեղէն.
զխմէ պաշտօն ըզնայ առ եալ:
Ր․ րխստակէս սուղինչ կաց եալ.
և շաւղաց հաւրըն հետև եալ:
Դ յանբարոյ առնէ սպան եալ.
ի թխլնաւն խուրումթաղ եալ:
Ս որդանէսին փոխանակ եալ.
ի հայրենին աթոռ նստ եալ.

Պ նոյն շաւ՛ենղ ուղղևոր եալ.
խուրում հօտի՛ն առ աջնորդ եալ:
Ջ ղ մերասէր աղին եղ եալ:
զ չարխան ասեմոր գործեց եալ:
Ռ զկնխորո՛յ թագաւոր եալ.
Ս խոսրով որդի՛ խուրանուան եղ:
Վ օրըն բարո՛յ ո՛չնըմման եալ.
ամենայնի՛ գոլով յետն եալ:
Տ րխութեցն ո՛չ հետև եալ.
և հաստակա՛ յոյժ յուսաց եալ:
Ա ստ և յետին այնպէս կաց եալ.
և յետ սակա՛ խնչ վըճար եալ:
Տ նուն բարի՛ ո՛չ ըստաց եալ.
այլ նախատի՛ նքնախնեացնեղել.
Ր այց մինչ տորդ՛ատըն զօրաց եալ.
նուա՛ճելո՛ցն ապըստամբ եալ.
Ո րպէս աղո՛ա՛նքն արևել եալ.
ո՛րդըրխորխան առաջնորդ եալ:

Իու սոյբանին ո՛չ հանդուրժեալ
չարբարբարո՛սքըն խաճար եալ

ՆԺ Ր. ոլ չէջուցին ոզջահըն վառեալ
՚խշամշակա՛ն ձիըն թագր եալ

Ր. մենայնիւ՛ հարց նըման եալ
եւ կուսութե՛ առաճել եալ

Դ. եվրթանայ որդի ծըն եալ
համբաւատուի պ քաճչա պետեալ

Յ. ետխոսրովու տիրանեղ եալ
յաթոռըն հա՛ւրեւրոյ նըստ եալ

Ր. րեւթեց ո՛չ հետեւ եալ
այլ վատութե՛ըն համբաւ եալ

Ր. այց վըրդանայ զերկիր լք եալ
եւ յերկնային նա վերա՛ փոխ եալ

Դ. յիւրական ն աթոռ եդ եալ
զյուսիկորդին նիւրկոչեց եալ

Ո րբարըն ոք վարուքկեց եալ
յանդ խմանին չ չարեայ դըտեալ

Պատերանայ գանձիւ մեռ եալ·
ընդ պատկե րին զոր խորտակեալ·
Ս է ծերունոյն դանիէլ ի·
հեղձմամբմահու ավաղձ նտոռեալ
Ինքն ՚ի յաչացն խաւար եալ· ն ե
սաւունղաբար յիւրմէ մեռ եալ·
Յետայսրար շանկ Թագաւորեալ· ✠
՚ի տերանայ որդի ծըն եալ·
Որ ՚խտրին աւուրս եղ եալ·
Ներբուէս հայոց հովլինսա եալ:
Լուսաւորչին շաւեղ ծագ եալ·
առ ՚ի նմանէ չորրորդ սեր եալ:
Սարուքըն ըԾ հոգ ւովմայքր եալ·
Եւհանձարով ՚ի մաստոց եալ·
Րուպերոց հաւասար եալ·
մարդ արէից շնորհօք լց եալ·
Յածային հոգւոյն օծ եալ·
իբրաղաւնի հովանաց եալ:

Որըզ չարեացն արմատախիլ եալ.
և բարեացք կարդըս տընկ եալ:
Օ ողորմութեան հաստատ եալ.
զտրամադրութեան հալած եալ.
Ընդ դէմ չարեաց սուսեր սըր եալ:
և առ բարիսըն հեզաց եալ:
ն̃ւ Որպէս արշալ՛կն ամբարըշտեալ.
սաստող բանի՛ըն կշտամբ եալ:
Յարեանգնելք անպարտեղեալ.
յարշակունոյ քաղաքշին եալ:
Օ որոյ զընակն չա ախտացուցել.
և աղօթիւքըն տապալ եալ:
Մինչ՛ եկեղ զէ՛ն յայն աքսոր եալ.
ա̄ծ աբա՛ր հրաշագործ եալ.
Ձուկն՝ ի յալեաց վերա՛բեր եալ.
Ջուր՛ եկեղ զէ՛ն աղ բերոց եալ:
Ի յարքայէ՛ն վերա՛դարձ եալ.
որ թէոդոս մեծ կոչեց եալ:

Պսէծ ողորմն որ գումար եալ.
յերկից յիսնից մին սանեղ եալ:
Բայց ՚ի շապհոյ արշակ կալ եալ.
և խուրովլի զինքն ըապան եալ:
Սէ փոխանակ Թագաւոր եալ.
որդինորայ պապ անուան եալ:
Որընդ շապուհ հխազմարարեալ.
ընդ հօրն արեան նըն զոր հեղեալ:
Որպ յաշխարհըս մեր եկ եալ. նեւ
անթիւ զօրօքըն բանակ եալ:
Յորժամ հանդէպ միմեանց կացեալ.
Թագաւորացն ըռազմ եդ եալ:
Սէն ՚ի լնըպատ լերինն ել եալ.
որպէս մուխեսըն պապատ եալ:
Որ քանըզ ձեւսըն տարած եալ.
հայոց զօրացըն զօրաց եալ:
Սէ մինչխվայր կոյս խոնար հեալ.
պարսկականացն ընդ դիմացեալ:

555 բայց

Ր՝այցպապղազե՛ր վարուքկացել.
և՛ խորբո՛յն յանդխման եալ։
Որում մահո՛ւ դեղարբուց եալ.
և՛ ի կենա՛ց աստիճան եալ։
Ր՝ղ անհոգուո՛յն ակամբ յառեալ.
մինչ՛ի վաղձա՛ն ըն հուպ եղ եալ։
Օ ապադայե՛ցն իր հանդըձ եալ.
մեր ձակայե՛ցըն ծանուց եալ։
✠ Յարշակունեա՛ց զարմէ սերեալ.
Թագըն փառա՛ց առէ բարձ եալ։
նծ Ի է՛ ՛ի յազգէ՛ն լուսաւոր եալ.
հովի՛ւ բայց մի՛ այլո՛չ նոտ եալ։
Դ այք ՛ի հեմա՛նցըն տապալեալ.
ազգաց բազմա՛ց կոխան եղ եալ։
Ի կեղ ցէ՛քըն խաչ՛ար եալ.
մանկունք նորա՛ յազգըս դերեալ.
Օ՝ առայակա՛ն ազգին ծըն եալ.
հայոց ազատ՛քըն ծառայ եալ։

Եւ քանանեու զարմ անխծ եալ·
օրհնեալ զարմին հայոց տիրեալ:
Իսկ՚ ի Նինուէին պղծոյն մերձ եալ·
արիական զօրացն էլ եալ:
Իսմայելին տոհմին յաղթ եալ·
զերուսաղէմ քաղաքն առ եալ:
Մեր բազում մեր մարտ եդ եալ·
հանդէպ միմեանց պատերազմեալ:
Հռոմայեցոցն նուաղ եալ·
՚իննետողացն յաղթա հար եալ:
Յետ այնորիկ յոյժ զօրաց եալ·
Եւ զան հաւատուրն հալած եալ:
Եկեղեցիք լուսաւոր եալ· Նկ
աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ:
Մինչեւ սրբումն երկրի եկ եալ·
դատաստանին աւր մերձեցեաց:
Ապստամբեաց յերկրէ բարձ էլ·
եւ արդարոց թագաւոր եալ:

Մ՝ինչ զայսպիսիս հոգւով խօսել
հրաժարականն յերգ յօրին եալ:
Ա՝ մենեցուն ողջոյն տու եալ.
՚ի սրբութեցըն հրաժար եալ:
Ո՝ հոգին մաքուր սքանչանդ ել.
՚ի հրեշտակաց վեր ընկալ եալ:
Ո՝ որ յամբաւնայն նծանուց ել.
որք՝ ՚ի լերին նա միայն այց եալ:
Ի՝ սկ ըզ մարմին ողբով.ք տու եալ.
՚ի թլնաճան ըզ նայ տար եալ:
Յ՝երգ հոգևոր պարաճոր եալ.
ընդ նախահարցըն հանդուցեալ:
Ս՝ակայն պապայ պարտաճորեալ.
վասն այս չարեացս որ գործեցել:
ՆՀ Թ՝ էոդ ոսն ըզ նա սպան եալ.
ըզ վրէժ արեան սրբոյն խնդրել:
Ր. բռնաճադդայն փոխանակ եալ.
յարշալուսնի զարմէ ցեղ եալ:

Իւքաջքու Թէ դուլա բան եւ այլ.
մինչորդ տարոյ համանման եւ այլ:
Օ ի մինչ մանուկ կ յել լադամ եւ այլ.
տաղեւ ծս ողծն ըս կոտոր եւ այլ:
Բ ւմ եւըղ հել նդ այրքաջաց եւ այլ.
'ի յերեւ րանց վերում տապան եւ այլ:
Նշայլ բազումամ աւրիաց եւ այլ.
սպա արքայ հայոց նստ եւ այլ:
Որ ընդ եփրատ անդ բազայլ եւ այլ.
եւ զնուազանկոյն տառակ եւ այլ:
Նորաքայելեն տառերն եւ այլ.
ընդ սկամանգոմ գետոյն վազ եւ այլ:
Նշ զքինեան գերազանց եւ այլ.
երկու եւ քառն կանկուն քայլ եւ այլ:
Իայց մանկաբար անմաայ եւ այլ.
Թէոդոսէ ըստ ահակ եւ այլ:
Ոսնի նորա զայն ըմբռն եւ այլ. ՆՃ
եւ' խնահոն պատիժս արկ եւ այլ:

Յորում երկուց Թադաւանորեալ.
որք ՚ի պապայն որդիս ծըն եալ:
Մ՝խոմն արշակ վերամ կոչ եալ.
և վաղարշակմբուսնանուան եալ:
Սոքա Թադէիւ ո՛չ պերճաց եալ.
և ո՛չ զօրօք զօրամ պետ եալ:
Մ՝ինըն յունաց հարկատու եալ.
միւսըն պարսից հպատակ էալ:
✠ Յայսմ վայրի եղև յայտն եալ.
այնոր մեսրոպըն կոչեց եալ:
Որ տեսականն ուսմամբ վարժեալ.
գործնականաւն գերազանց եալ:
Ճգնողական վարս ընկալ եալ.
և յանապատըս հետև եալ:
Օրըստօրէ զմահ անձնառ եալ.
ընդ Քի չարչար անց եալ:
Բարեաց պատճառ հայոց եղեալ.
զիմաստութե գանձըն խնդրեալ:

Օ որ աղօթեց մատամբ դատեալ· նղ
Հոգւոյն մատամբ տպաւոր եալ։
Ըստ մովսէսի արժանաց եալ·
զա̃ծ ադի ծ տառս ընկալ եալ։
Նորին քառասամբք վեցիւք յնդե̃լ·
արեգական ն ելիւք չափ եալ։
Նյամշնորհի սովաւ տուէ եալ· ✠
մ̃է ընտահանկ օժ ընդ ակ եալ։
Որ ներսէսի որդի ծին եալ·
համանընման նախնեացն եղ եալ։
Երդ երկոքին ազգայ ընդըր եալ·
եկեղեցոյ ամուք լըծ եալ։
Օ բանի ակօսըն պատատա եալ·
զիմաստութեն ըն սերման եալ։
Մանուկս ուշի մըս ժողով եալ·
նորդպրութբ այնու վարժ եալ։
Որ քթարքմանեց քհոգ̃ւ̃ն լեղեալ·
ըստ պատողման ՚ինոյն շարժ եալ։

Յաւթենացւոց քաղաքն երթեալ.
զիմաստութեն ծաղիկս առեալ:
Ճ Որպէս մեղու թեւօք բարձեալ.
յեկեղեցիս Հայոց բերեալ:
Նյսէ մովսէս դաւթի եղեալ.
եւ մամբրէին այլք հետեւեալ:
Նյնքան շնորհօք վերին լցեալ.
մինչ զի յունաց գերազանցեալ.
Բայց մեսրոպայ շրջագայեալ.
զամենեսին լուսաւորեալ:
Սրբազանին գիր ըստեղծեալ
հոգւոյն շնորհօք առատացեալ.
Յեկեղեցւոյ կարգ յօրինեալ.
եւ սքանչելօք վախճան առեալ:
Լոյս ՚ի յերկնից վերածագեալ.
՚ի ձեւ խաչին մարմնոյն խաչեալ:
Բայց ՚ի նոցունց աւուրս լեալ.
խաւարով անուն յարաքայ նստեալ:

Օ որ նայարանց ըղձական եալ.
զվաւամ շապուհ փոխան եդ եալ:
Նէ յետ սոցա հայոց տէր եալ.
պարսիկ շապուհ հըն կոչեց եալ:
Ր. պամերջին նըն վերջաց եալ. ժՀ
որ արտաշէսն էր անուան եալ:
Ուամ նախարարքն ոչ հնդ ուրժել
ի յաղտեղն գործոյն եղ եալ:
Թագաւորն պարսիցմատնել.
փոխան նորա պարսիկ առ եալ:
Նէ ըզ սահակ սըբն մերժ եալ.
որ այսմ իրի ոչ հաղորդ եալ:
Որում փոխան սուրմակ նստեալ.
և փոքն շոյն զնա յաջորդ եալ:
Րալ նախարարքըն զղջաց եալ.
առ հովուապետըն քաղցրեկ էլ:
Ր. ղեբասկան ձայնիւ մաղթեալ.
լինել տեսուչ նոցին դարձ եալ:

Սակայն սրբո՛յն ի՛ջ յանձնուեալ.
այլ զհրաշալի՛ նոսա սի՛լ պատմեալ:
Արքայութե՛ մեծա՛ւ լըցեալ.
զկորուստ անձա՛նց խուրէսցեալ:
Իսկ նա յաւո՛ւր որում ծընեալ.
՚ի նոյն աւո՛ւր մահուամբ լուծեալ:
Հէ Մահկանացո՛ւ յաշխարհ մտեալ.
անմահ յիշումն ինքեան թողեալ:
Տեսի՛լ սուրբ՛ն ասա կատարեալ.
Թադէ հովի՛ւ հայոց բարձեալ:
Որ նախորդամբն եցոյց ծաւեալ.
և դուդնովսկի՛ կտաւով ծածկեալ:
✠ Սակայն սակաւ ամացանց եալ.
Թուըն սուրբ՛ն յառաջաց եալ:
Այն որ Վարդա՛ն վերածայնեալ.
ծայլին հոգւով լըցեալ:
Մամիկոնեա՛ն զարմէ սերեալ.
և սպարապետ հայոց եղեալ:

Ո եկեղեցւոյ սիւնն հաստատեալ
վասըննորա նահատակ եալ:
Ամբարշտումբ նև զանկանց եալ.
ամ՟ նախարարօք հանդիսաց եալ:
Որքվարդատոյն արեամբ գընէ.
զար.քայութիւն խոստաց եալ:
Ո որթէ կամին զք հաճաստ եալ.
զեղինշայն տառ վերծան եալ:
Որ ցուցանէ զայս գործեց եալ.
՚ի յազկերտն առնուլս եղ եալ:
Բ զդլուխնոտին ըքն ՚ի բրացըարձէ.
զ մեծ ըն վըզըրումբ տարամերժէ:
Ո հօտըն հովուօք սրոյտուն եալ.
զդառն խնդայլոցն յափըշտակ եալ:
Ո երկոտասանդըս խող խողեալ.
՚ի մարց դըրկաց տղայ.ք դեր եալ:
Բ զ կուսանն ոչ զդաց եալ.
ծերք յաթուոյ պատուոյանկեալ:

Իզքահանայսն՝ խորհուրդ մատնեալ.
զայրիս նոցա ո՛չ ողբացեալ:
Որպէս զլեռն ընդ ալեօք ծաղկեալ.
իմաստութե՛ պայծառացեալ:
Զեզըն սահանկ պատարագեալ.
ոչխարոյ փոխան այլ խնկաւ զենեալ:
Չխ Մըն յովսէփ հոգւով մաքրեալ.
և ոյք նոցին աշակերտեալ:
Որ զերկնային լոյսըն տեսեալ.
և պսակաց արժանացեալ:
Ստեփանոսի համանմանեալ.
որպէս և ձայնըն վկայեալ:
Օ այս տեսութե ըն գուշակեալ.
հարցըն մերոց նախ ասացեալ:
Ի զ բարկութե ն անդի սկսեալ.
և մինչ առ մեզ ո՛չ կատարեալ:
Քանզի պարունց յանժամերեալ.
տանըս հայոց թագաւորեալ:

Սակաւ իշխանք ինչ ամրացեալ·
յամուր տեղիս ըմբռնաց եալ։
Եկեղեցիք հրձիգ եղ եալ·
մանկունք նորա ողբովք ցրուեալ։
Գայծու զարդուցըն խորթնացեալ·
կտաւըն թուխ նշանակ եալ։
Իսկ յետ ամաց այն ինչ անցեալ·
ժաման ակացըն երկար եալ։
Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ·
հայոց ոգի և շունչ առ եալ։
Բագրատունեաց թագաւորեալ·
և մասնաւոր հայոց տէր եալ։
Եկեղեցիք լուսաւոր եալ· ՆԾ
նախարարաց գահնորոգ եալ։
Վարձեալ մեղաց մեր զարթուցեալ ✠
զհարաւային ազգըն շարժ եալ։
Որոց մահմետըն մոլոր եալ։
կոյր և կուրաց առաջնորդ եալ։

Նախըզգաստից աթոռն առ եալ.
արևելից տիրապետ եալ.
Րապա՛ 'խմեղ հուրն այն վառ եալ.
և ընթանօ՛ւրըս ճարակ եալ:
Րայս 'ի խլաթուն թվականն եղել.
ամքչորըք յիսուն զերկիրմանրեալ:
Ն՛ յետ սոցա՛ այլ ազգել եալ.
յանապատէ՛ խինչ հեռաց եալ:
Կրօնից նորի՛ն հաստատաց եալ.
մոլորելո՛յն ըզհետ եղ եալ:
Համայնազգի՛ն թուրքանճանել
'ի քսան և չո՛րս ցեղ որոշ եալ:
Որոյ և չա՛փինքեր ո՛չ չափ եալ.
ընութե թուճո՛յն էրո՛չ յաղթ եալ:
Րուբէն արբո՛ւք գազանաց եալ.
զազիր գործո՛վք անասնաց եալ:
Օ իշխանութի՛ տաճկաց առ եալ.
Թէ՛ և կրօնի՛ւք հաստատար եալ:

Եւ ընդ աշխարհս տարած եալ.
ծովու յայսկոյս հանուրց տիրեալ:
Օ ոսկերըս մեր ըզ չորաց եալ.
զորէր նախկին ազգաց ծըծ եալ:
Վ իշապօրէն սոցա կըլ եալ.
և առիւծուց նըման մանր եալ:
Օ ի՛ խհամարթիւն ոչ անկ եալ:
անպարտ յարեա՛ն նցըն զոր հեղեալ:
Կամ ծառայիցն անդրին դեր եալ.
և կամ յայտնին որ վաճառ եալ:
Կամ ըզ գըտից յափը շըտակ եալ.
որք ընդ ձեռ ամբ նորին անկեալ.
Որոց այնքան աղքատաց եալ.
որպէս յերկաթ գոլով կապ եալ.
Թողից ըզ չարըն մեծ սս եալ.
զ հոգ՟ոց կորուստըն գործեց եալ.
Ի հաւատոցն ուրացուց եալ. ՃՆ
կամ չար գործովք ապականեալ:

Ա. րդ այսպիսն սրօք տանջ եալ.
վասն մեղաց մեր դառնաց եալ:
Ի՝ սահակեա՛յ սրբոյ սկս եալ.
մինչ եւ առ մեզ ո՛չ վըճար եալ:
Ի՝ յաշխարհէ ծնընդեանն ել եալ.
՚ի հայրենեաց տարս մերժ եալ:
Յ երկիր օտար պանդուխտ տացել.
մինչ զի ըզ մերըն մոռաց եալ:
Օ աշխարհըն մեր օտարք կերեալ.
մեք առաջին աչաց տես եալ:
Ա. նմիտ ազգաւն զկծեցուց եալ.
բայց ՚ի մեղաց ո՛չ զոք դարձ եալ:
Ղ, ալսնխաթոռ որ լոյս ծագ եալ.
այն ՚ի միջին կայ խաւար եալ:
Ա. թոռս կաւլքըն հեռաց եալ.
տարր աշխարհին կ շրջմադ եալ:
Տ ոհմ որ թագին փառաւոր եալ.
անարժանից տարե եղ եալ:

Որքաշխաւր հա՛ցբազմացուցեալ:
իքաղցելո՛ց հաց մուրաց եալ.
Սակայն բնուԹե՛ ազգին պահեալ:
որ պահաւա՛ծ ի կընկոչեց եալ.
Թէ և Թագո՛ւն իմն ամփոփեալ:
ռամիկ ազգա՛ց միջի ծածկ եալ.
Սայնինքեա՛նցներհունե ղեալ:
որյայնմազգէ՛ գոլով սեր եալ.
Որդի ըզհա՛յր փոխանեակ եալ.
մինչև առ մե՛զ ըս հասուց եալ:
Նախնակա՛նն հօրէսկս եալ.
ի պարԹևէ՛ն լուսաւոր եալ:
Մինչ ի խվասա՛կ քաջըն հաս եալ.
ա՛յնոր արեա՛մբ նահատակ եալ.
Յորմէ գրիգո՛ր որդի ծըն եալ:
մագիստրո՛ս վերա պատու եալ.
Ի ծայի՛ն շնորհօք լըց եալ:
իմաստուԹե՛ պայծառաց եալ.

Տօրըն մերոյ նա հայր եղ եալ.
ըստ մայրակա՛ն ըն միջնորդ եալ։
ՀԴ Նյար.քայէ՛ն յունաց պատուէլ.
և նա հանդու՛ց յոքունց տէր եալ։
Ս եսանկանաւ՛ըն ծոխաց եալ.
և երկխուղի՛ ըն զարդար եալ։
Ըստ հոմերի՛ տաղա՛ չափ եալ.
ըստ պղատոնի՛ պերճա՛ բանել։
Յունականին ներհուն եղ եալ.
յոքըն իմաստի՛ ցըն մակաց եալ։
Օտե՛ծ աշու՛էնչ տառ վերծանեալ
օր ըստ օրէ՛ ՚ինոյն կրթ եալ։
Եկեղեցի՛ ս վայել չաց եալ.
՚ի հայաստա՛ն աշխարհ շքին եալ։
Ըզ կրօնաստա՛ն ըս յարդ արեալ.
ըղ վանակա՛ն ըսյանձանձ եալ։
Օ արդիւնակա՛ն անձն ընկալել.
զվարդ ապետա՛ց հօյլ ժողովեալ։

Հայր ըստ յուսոյ որդւոց եղ եալ·
այրեաց զարմ՛նց խնամած եալ։
Ազնիւ թակա՛ն գանձ ըստաց եալ·
նմանակաց յանձի՛ն ըս սերման եալ
Օ ի մինչ դարո՛ւն հոգւոցն հա՛ն եալ
բազմա բեղո՛ւն պտղա բեր եալ։
Սա այսպիսի վարուք կաց եալ·
ըստ ա՛յ յուղ եւոր եալ։
Ժամանակա՛ց ինչ յաջող եալ·
եւառ նախնի սըն յաւ՛ ել եալ։
Ժառանգ կենա՛ց յետ իւր թող եալ·
այսէ զորդի՛ն բարե մասն եալ։
Պաւհա՛ռունի՛ն յիւրմէ սեր եալ·
ի Գրիգոր եա՛նց շառա՛ւիղ եալ։
Որոյ վահրա՛մ անուանադր եալ·
յառաջա գո՛յնըն կոչեց եալ։
Մինչ դեռ զօրա՛ց իշխող եղ եալ·
ի հայրենի՛ն յաթոռ նստ եալ։

Մինչ աշխարհս յօրէնս կայեալ
և ՚ի խաւարնի՛ցն արտաս կաց եալ:
Քանզի հոգւոյնէր նորհիր եալ.
և ՚ի նորա՛ մասին հաս եալ:
Իսկ յորժա՛մ զայս ոսնիկ լուծ եալ.
զառ ըստ որև՛ս արհամարհ եալ:
ռժ Ըստ ամենա՛յն իր փոփոխ եալ.
մինչև անո՛ւանըն փոխադր եալ:
Որպէս սողո՛մս վայրենաց եալ.
ըզ կնի պողո՛մս ընդ անաց եալ:
Նոյն և վահրա՛մ նախատաց եալ.
դըրից որէո՛ս վերաձայն եալ:
Քան զի մինչ ի՛ւըքըն կամեցեալ.
Թէ առնովան զուճարձաց եալ:
Նազյիսուսի՛ նքան յիշեց եալ.
և այնորքի՛ւք զինքըն խրատ եալ:
Ծէ որ ոք ո՛չ զանձն ատեց եալ.
և զ կնի ի՛մ խաչ ըն բարձ եալ:

Սա՛ աշակերտս խմ՛ոչ եղ եալ.
անճառափառաւո՛ցն ո՛չ հաղորդ եալ:
Օ այսո՛չ բանի՛ց լոկ առոյ եալ.
կամ՝ խոստի՛ նխորհրդ. ած եալ:
Ր. ժլ ե գործա՛վըք կատար եալ.
և յերկնայի՛ն ուղղ լին սկս եալ:
Ո աշխարհակա՛ն ձև մերկացեալ.
զի շխանկա՛ն կամար լուծ եալ:
Բ. ղ հեզութե՛ըն կերպ առ եալ. ո՛ւ
զխոնարհութե՛ լուծն ըստանձեալ:
Դ. յեւրայո՛ցըն հրաժար եալ.
և յանապա՛տըս հետև եալ:
Հ ամակրօնի՛ց հաճառար եալ.
առաքինի՛ վարուք կրթ եալ:
Յ օրէնըս ա՛ն՝ խոուէխորհ եալ.
՚ի գիշերի՛ խնոյն տքն եալ:
Վ կայութե՛ ա՛ն քնն եալ.
և բոլորո՛վ սրտի՛ խնդր եալ:

Ընդ ճանապա՛րհն ամբիծ գնացեալ
՚երանութե՛ց արժանացեալ:
Յանապատի՛ առանձնացեալ.
ըստ յովաննու՛ պահօք սընեալ:
Ր այցչէր արժա՛ն լուսոյն Թաբօրէլ
կամ քաղաքի՛ն անտես եղեալ:
Ն ւլլ յաշտանա՛կըս բարձրացեալ.
և յընթանո՛ւր լոյս ծաւալեալ:
Օ խմինչյաճո՛ւրսն յոյս հասեալ
հայոց հովուա՛պըն վաղձանեալ:
ՌՆ Տուն պետրոսեա՛ն իբրացըրձեալ.
որպէս հեղեա՛ն այն ծերացեալ:
Որով յունա՛ց ընդ մեղ չա՛րեալ.
այլուս լինէ՛լ թո՛ղ ո՛չ տուճեալ:
Օ ի անտերո՛ւն չասեն եղեալ.
լեցի՛ն ՚եկրօ՛նըս մեր դարձեալ:
Յո՛ր ժամարքա՛յն մեր կոչեցեալ
դադրիկ անո՛ւն վերաձայն եալ:

Մ՛անոր ըզ կա՛րս ՛ի յոյնս տուեալ·
և զծամընդամէ՛ դղեակն առ եալ:
Թանիւ մեծամէ՛ գունդ ործեցել·
Ի՛նչ ըս քաղո՛ւ մն անթիւ ծախեալ:
Լա և ըզ կա՛րս նախ առաց եալ·
այնըր խնդ րո՛յ փոխանակ եալ:
Օ ի հովուապե՛տ հայոց դըձել·
նստցէ յաթո՛ռն ունայն աց եալ:
Որդ ըղձի՛ց այսր հաս եալ·
և մատանեա՛մ ոսկի կնք եալ:
Ո՛ւինչ ըզ վե՛հին հրամանաւ եալ
հարըս հայո՛ց անդ ժողով եալ:
Լուսմիաբա՛ն խորհըրդ ած եալ·
զարժանաւո՛ր խնդրոյն գըտեալ:
՛Դ վերընակա՛ն խնամոց յայտնեալ·
յադարակի գանձըն ծածկ եալ:
Մ՛ն որ զօղեա՛լ և թագուց եալ·
յանապատի լըյսն անխափ եալ:

Ընդ որ հանուրց կամաց հաճել
առ խնդրեն ըղձն յորդոր եալ.
Օ գրխորէ ու յառաջ ած եալ.
որ և վահրամ նախա ձայն եալ.
Ուստխնորա զայն ծանուց եալ.
և խպառառէոյն յետ նահանջ եալ.
Օ ընքն անարժ անայնմ ասաց էլ.
ընդ որոյ միջնորդ եղ եալ.
Բայց ամենից բանադատ եալ.
և յակամայ հարկաւոր եալ.
Իւծ մամբ հոգւոյն ըզ նաօծ եալ.
յաթոռ նախնոյն վերանստ եալ.
Լ, որ ահարոնն խոյրիւ պճն եալ.
և սամուէլ ոն ձայն եալ.
Եկեղեցւոյ վէմ հիմն եդ եալ.
վերուստ կոչ մամբ անօթ ընտրել.
Որ և սոցունց համե մատ եալ.
զեկեղեցիս լուսաւոր եալ.

Երկրորդ Մեսրո՛պ մեղերև եալ·
զգերըս բազո՛ւմըս Թարգմանեալ:
Մու 'ի յունա՛ցն եւասոր ոց·
Ճառըս սրբո՛ց վերա՛ բեր եալ:
Տօն յիշատա՛կ նոցի՛ն կարգ եալ·
ընթերցուա՛ծո՛վ քընզարդարեալ
Օ որս ո՛չ միայ՛ն լոկ վեր ծանեալ·
այլ և վարուցըն նախանձ եալ:
Ստորումանո՛ւն իսկ ընկալ եալ·
վկայասէր վերա՛ ձայն եալ:
Վ աւանդութի՛ ո՛չ ըստ ացեալ·
ո՛չ 'ի մերու՛մ վայրի բնակ եալ:
Պանտըխտաբա՛րյերկրի շըջեալ·
զ.քաղ ցեալ հոգի՛ան կերակրեալ:
Յերուսաղէմ քաղաքըն երթեալ·
Ո՛ւր փրկութի՛ըն մեր ծագ եալ:
Եա՜ 'խարբո՛ց գերըս հաս եալ·
յոր վայր նոցա՛ նահատակ եալ:

Յարև մտակա՛նըս ժաման եալ.
Ուրբազգ հայրո՛ց բազում իջ եալ.
Ընդ ըզ նոցի՛ն լուսաւո՛ր եալ.
և՚ իհաւա՛տըս հաստատ եալ։
Ընդ ուստ ՚ի ծո՛վըն մեծ ացեալ.
յեգիպտակա՛նսըն փոփոխ եալ։
Յայլասեռի՛ցըն մեծար եալ.
և յարքայէ՛ն նոցունց պատո՛ւ եալ։
Ընդ մէջ որ ա՛նդ շըրջադայ եալ.
առ՛ կենդանեօ՛քն և հանդուցեալ
Յորոց ծաղի՛կըս հաւա՛ք եալ.
քաղ ցր վարո՛ւցըն նիւթառ եալ։
Ընդ ՚ի յաթո՛ռըն սէր եդ եալ.
զառ ՚իքեռէ՛ն որդի ծըն եալ։
Օ գրիգորի՛ս համանուան եալ.
զհօրըն մերո՛յ եղբայր եղ եալ։
Օ այն որ շնորհօ՛ք հոգույն լցեալ.
անբի՛ծ վարո՛ւք սրտի՛ մաքր եալ։

Օ այն որ լուսոյ հոգւոյն ծագեալ·
պետրոց նըմ ան առաքաց եալ։
Որ յովսէփայ մեծին նման եալ·
ըզ համազգիս ըզ կնի ձգ եալ։
Օ արի եղ բարս խուր.քաջացեալ·
ըստ յեսուեայ զօրա պետ եալ։
Որդ վահրամ վերա ձայն եալ·
միւսոյն վասակ անուանադր եալ։
Որք վեհագոյն փառս ընկալեալ·
և մեծարդի պատուոյ հաս եալ։
Ըզ պատերազմ ազանց վան եալ·
ղհկ առակաց հոյլըս յաղթ եալ։
Սո̄ այսօրէկ շքեղաց եալ·
և աշխարհի նոցունց տիր եալ։
Ուտիմեծին հովուէին դարձել
գալ յարևելս խորհեց եալ։
Օ ւր օրհնեցեան որդւոց եալ·
եզ ձոմանունըն հաստատ եալ·

Ինքն ինոյեան լատաին էլ եալ:
յերկիր ուղի՛ղ առաջնորդ եալ:
Յօթնանօք զանցարար եալ.
մինչ ՚ի խախուրոս յետ ուըն հաս եալ:
Սնդ որ սրբոցըն բնակ քեղեալ.
և՚ իմարմնի հրեշտակաց եալ:
Պըշտամբունչ փառաբանեալ
զերրորդութին ամենաւոր հնել.
Պմայելուչ յայն վայրեկ եալ:
հոմոնա պետոն ՚ն ըզդանացեալ:
Պսեաւ մըթին լեռնանոնանել:
ուրեն հոգեք լուսաւոր եալ:
Ոյգնավորդով կենըս թողեալ.
զոր ևերագէր ծանուց եալ:
Յածայնն վարըս ձգն եալ.
և զանմարմնոց կերս ընկալ եալ:
Ոբանխսիրօղըն հաճար եալ.
Նաստ ինքեանընակեցուց եալ:

Օգիրըա հոգւոյն միշտ ընթերց ե-
ւ ընդ նորա նոյն յար խօսակց եալ։
Պահք երկրոյ բաժն ստափոխեալ.
որ եփրատայ մերձ առ կայ եալ։
Քաղաք քեսուն իմնանուանել.
ուր հուպ է վանք կարմիր կոչեալ.
Ընդ յիշ խանէ պատուասիրեալ.
ածակէր անձն երև եալ.
Որոյ վասն իլ անուն ձայն եալ։
նախերուզանկ մակ անուան եալ։
Նըմին հանդոյն գերազանցեալ.
եւամուսնոյն բարեմասն եալ։
Նոցա զհոմլին խուրեանց բերեալ.
որպէս ըզ հայր սէր յանձ անց եալ։
Օ որ սրփոփ մամբ ծերատացեալ.
յաշխատութեցըն հանգուցեալ։
Փոքր ինչ նոր անդ յապաղ եալ.
ընաւորականն ախտի շարժ եալ։

Թ. է երկրայինէ ծանուց եալ·
և ընդ բնութե՛ մահուկամ եալ:
Որով մարմնո՛յն կապեց հատեալ·
հոգին յարա՛գ յերկինս թռուցեալ
Ն. հորդա՛յթ որսոյն մշըր եալ·
որպէս ճնճղու՛կ ոգին ապր եալ:
Պատկերն երկրի՛ զնիւթըն թողեալ·
առ սկզբնատի՛պն ինքեանփոխեալ:
Օ գնձընտոհողի՛ն ՚ի խմեղ բերձեալ
խեցին անմա՛ւթ ունայնաց եալ:
Օ որ սաղմոսի՛ւք տհնաբանեալ·
քահանայի՛ց դասուցն ատ եալ:
Ն. ՚ի չիրի՛մ մահու եդ եալ·
հուպ ՚ի խորա՛նս որ անդ շինեալ:
Որք ՚ի նախանձեա՛ց դիւրըսթաղեալ·
այլ օտարա՛ց պանտըխտաց եալ:
✠ Ն. յլ ՚ի յաթո՛ռ իւրհաստատեալ·
քասիլի՛ս անուն անա դր եալ:

Իրեան առ՛ւն հարազատ եալ
օծմամբ հոգւոյնն նխ ձեռնադրել:
Յարեւելեա՛ն կողմանցել եալ:
յայլա սեռւ՛ցըն հալած եալ:
Ի զմեփ հակա՛ննն աթոռ թողեալ.
'ի շիրակա՛ննն անի շին եալ:
Ի աստատնա՛ւր եկաւոր եալ.
առ իշխանի՛ն նախասաց եալ:
'Ի յանապա՛տ խմըն բնակ եալ.
'իմէջ լերա՛նց շուղը անուան եալ:
Բայց նախ քան զա՛յն բարեգործել.
մէ հայրապետս այս յաջող եալ:
Օ որ չէ 'ի դէպ անտես առն ել:
զեկե ղեցո՛յ փրկանքն եղ եալ:
Քանզի յորժա՛մ ազգ դառնացել
քրիստոնէի՛ց եղեն տիր եալ:
Չա՛րաց ոմա՛նց տեղի գըտ եալ:
մէ աթոռո՛յս հակառակ եալ.

Ակնզեցին ոչ աղատ եալ.
և միածնին արամբ գըն եալ։
Օւաւայնոցին զայն արարեալ.
կապալատու հարկաւոր եալ։
Աւր ըզ պտուղ տն ընծայ եալ.
որոյ էր նուէր եալ։
Յանաւրինաց մասին հան եալ.
և պտուղ ընկալաց վարձկանքտոու եալ։
Արդ՛ զայսպիսի աղէտ տեսեալ.
այնոր հոգւովն էր զօրաց եալ։
Օ երկիւղ մրդկանն ի բաց մերժել.
առ մէ հագոյն աղէն երթ եալ։
Այն որ բոլոր աղանց տէր եալ.
որ քեն ծովու յայս կոյս բնակեալ։
Որ մելեքշահ անուանադր եալ.
բարեբարոյն գովաբան եալ։
Օ որ և սիրով իսկ ընկալ եալ.
և մեծ արգ ի փառաւք պատուէ ել։

Օ կամըս սրտին նորին լցեալ.
և ըզ խնդիրաըն կատար եալ:
Որ և հրամանին անդ ուստաւեալ.
հրա հոսանաւք այսրէն դարձել:
Օ հակառակացըն հալածեցէն.
որք ըզ հանճարըս պատակեալ:
Օ եկեղեցին սբ ազատ եալ.
և վերըստին միաճոր եալ:
Թէ և յետոյ նոքին դարձ եալ.
ըզ հուր չարեացըն այն բորբոք էլ:
Ալ աստուածաւքր վխպասան եալ. ✠
զհարազատէն խմոյ ընդր եալ:
Որ խաւեննէ գոլով հատ եալ. ԷՆ
առ հաւանութեան հաւըրըն վարժ եալ:
Իբրև նորա վաղձան առ եալ.
հաւըրըն երկրորդին աւանդաւ ել:
Օ որ սխրաբար յինքըն ընկալեալ.
յիմաստ տառից ներակըթ եալ:

Դբրու այնու յառաջաց եալ:
և հասաւկէն մարմնոյ ած եալ.
Դաշ կոչո ամէն հրաշէր եալ:
և քահանայ ըզ նա օծ եալ.
Երդ մինչ կայ յին զուարձաց եալ:
և առ միւթանըս խրախաց եալ.
Յած այնն վարըս բերկր եալ:
և 'ի հոգին ուրախաց եալ:
Լուրդատնութե եղև հընչեալ.
և ձայն գուժին հառուսայ հաս եալ.
Դյաղթմանէն սրտա բեկ եալ.
և ապշութբ զահեհար եալ:
Բանզէթ գթած հայրըն խռովեալ.
ըզ հարազատ տէրանցն եղ եալ:
Ն. ծայն շնորհիւ լըց եալ.
և երկնաղէ ւըն զարդար եալ:
Գ. եղապայծոյծ անձներև եալ.
իշխանութբըն շքեղաց եալ:

Իզնախնականն անուն առ եալ.
որ ապերատնէր յորջորջ եալ։
Թոռըն մեծին գրիգորոյ լեալ.
որ մագիստրոս մականուն եալ։
Օ այս տունկբարին արմատացել.
’խամայելեան հողմոյն խբել եալ։
Սրքըոսա մեղաց մերոց շարժեալ.
արմատախիլ զհայք արար եալ։
Յարևելեան կողմեան սկս եալ.
մինչ յարևմուտըս ժաման եալ։
Որոյ առ մեզ եկեալ հաս եալ.
և զամբրակմէնըն պաշար եալ։
Սահանաւորըռք կուռ վառեալ.
նիզակաւորըռք պատրաստ եալ։
Մեքենայիւ ըքպատնէշ կանգնել
ռամբայքամր սանդուխտ հոս եալ։
Որուսն տանել ոչ կարաց եալ.
քաջազնէին անդ բընակ եալ։

Ըջլոր և մե՛րըն հայր եղ եալ·
զոր վերագո՛յն նախ ասաց եալ։
Նայց մինչ վաղճա՛ն մրտ խնաւ եւ·
և թշնամեա՛ցըն հալած եալ։
Ընդ շինակա՛ն այր պատահեալ·
և չար յաղթո՛ւմըն գործեց եալ։
Յալաւեռից զոմըն հար եալ·
և յաղթութե՛ բան բարբառ եալ։
Օ վե հնի հնդ էանի բառ ձայնել·
որ վահանաւ նէր պար փակ եալ։
Յ որ ևնայե՛լ խակ կամեց եալ·
զի նահատա՛կըն խրախուս եալ։
Լա թաքնաբա՛ր անդ դարանել·
հադարացի՛ ոմըն նաա եալ։
Ի գ լայնալիճըն լի քարշ եալ·
թէ երբնա՛ խդ խատակնյառ եալ։
Յ որժամ եատե՛ս ունայն աց եալ·
Խվահանէ՛ն որով ծածկ եալ։

Սրէք թևեա՛նեռամթիւն եալ.
յանկարծակի՛ ըզ նահար եալ:
Որ 'ի ծովէ՛ն յայն պատատահ եալ.
'իտես արա՛նն իւր ծովաց եալ:
Յաշտարակէ՛ն յոր վերել եալ.
'ի բախմանէն տաորակս եալ:
Բզ կնեւ արձա՛ն մեծ թաւալ եալ.
Եւ զ̃ յաղթ անդ ամըն ջախջախել:
Յորմէ այր՛վէք վերամբարձեալ.
'իպատուակա՛ն գահոյն եդ եալ:
Խոցմամբ վիրա՛ցըն տագնապել.
Եւ յետ փո՛քու վերա փոխ եալ:
Ընդ նահատա՛կս համակարգեալ.
Եւ ընդ վկա՛յըն պըսակ եալ:
Ու ընդ նոսի՛ն զարիւն հեղեալ.
Եւ ընդ նոսա՛ դասաւոր եալ:
Որ սաղմոսի՛ւք երգ օրհնեալ.
Եւ արտասուօ՛ք զնա ուղարկ եալ:

Քահանայից տկունք առ եալ
մոմեղ լինօք բուրմամբ լուց եալ:
Օ օրէն կոծոյն անդ կատարել:
և՚ իշ երեմ հարցն ամփոփ եալ:
Նման բարի այն տնօրին եալ.
զի բարիւոք մահուամբ լուծեալ:
Բայց մնացելոցս չար եղ եալ.
գլխոյն՚ ի մէնջ գլխով բարձեալ:
Քան զի զհովիւն քաջ հարել.
զգառինսն գայլք յափշտակել:
Ի հայրենեաց տարամերժ եալ.
օտար սեռից ստորև կաց եալ:
Բայց միայնոյ ոչ շատաց եալ.
զի ըստ մարմնոյ հօրէն տուժել:
Սիրոյ գրկաց նորին մերժ եալ.
և՚ խնամոցն օտարաց եալ:
Ն՝ ՃԼ յետ սակաւ ամաց անցեալ.
մինչ դեռ տակաւին տարաբերեալ:

Նմիւս հաւրէն հոգ՟ց զրկեալ
բանսկլինասըն կոչ եց եալ:
Օ ի ըստ մեղաց մեր յանձախեալ:
Նըմին օրհնըն պատահ եալ:
Լ, ՟ մեք կրկին թշուառացեալ. ձն
՚ի փրկութ՟ց ան ոյսեղ եալ:
Օ որ և ու խատին նախատացեալ.
զոր խվէրոյ յիշատակ եալ.
Քահանայիւք օրհնաբան եալ.
՚ի շուղըր ամենուրըն հանդուց եալ:
Քայցբարէ գութ հայրըն գթ՟ ել
և ո՛չ խապան մեզ բարկաց եալ:
Ի, ՃԼ յարմարոց բարեաց բղխեալ.
մեզ գաւ՟ազան ն վերածադ եալ:
Օ հարազատէ՛ ն խնամոց եալ.
զոր կանխագոյն բանս յիշեցեալ:
Ի, նուն գրիգոր վերայն ձայն եալ.
ըստ նախնականն հօրէն ընդ ր ել:

Օ որ առաջին ն հայրն լուսացել·
երկրորդլին հօր անճանդ առէ եալ:
Սէ մէ ուսմամբքէր նա կրթեալ·
հոգւոյն խրատուն ւքմանկավարժեալ:
Սէ՛ խմադձայն մահուան հասեալ·
՛խօք յաթոռ իւր հաստատեալ·
Մ՝ արգարէին բանին լց եալ·
փոխանակ հարց որդւոց եղ եալ:
Ճէղ Դ անրականաց հայաստանեաց·
յեկեղեցւոջ իշխանն եալ:
Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտր եալ·
բազմամբեղուն շնորհիւ լց եալ:
Ընդ մովսէսի զեստ առեալ·
՝մեզ փրկութե պատճառ եղել:
Յ եղիայէ կրկին առ եալ·
զեղջէրս հոգւոց եալ:
Ը զկնի մրկչին ն առ հայրն եալ·
՝նզմետասանս յերկրի թող եալ:

Յետ պօղոսի զընթացս առ եալ·
զտիմոթէոս մեզ պարգեւ եալ:
Ո օրաբարեն երկրորդ եղ եալ·
Եւ զմեզ ցրուեալսն ժողով եալ:
Բզմայրութեամբ մէջ ի հռովմ եւ երկրէն:
Յերուսաղէմ նոր վերած եալ·
Ո խրաքանչ իւրքս տնօրինեալ·
Եւ ըստ բախտին կարգաւոր եալ:
Ո եղբայրս լինքեան հարազատ եալ·
Իշխանականն դահ յառաջ եալ:
Ա աւիլ անուն վեհ երկ եալ·
Եւ զօրավարս համագայատու եալ:
Ն ու մարխամ քոյր անուան եալ·
Որ յաշխարհէն կարգըս մա եալ:
Իսկ եսկրասեր նուաստաց եալ·
Ներբողս անուան վեր առաց եալ:
Որ եւ նովին մեզ յիմաստ կրթ եալ·
Եւ յերկնային նմին կոչեց եալ:

Թէպէտ եմ ոչ վերամ Թև եալ:
և ըստ կոչմանըն բարձրաց եալ:
Այլ ի յերկիր հակա մըտ եալ:
սիրով սորին վայրաբեր եալ:
Սակայն նորա ոչ նմանաղ եալ:
խնամոց բարեացն աւխ եղ եալ:
Յետ ստացողէն կրկին ստացեալ:
ընդ տածողէն կրկին տած եալ:
Մինչև յարբունըս հասուցեալ:
և քահանայ ձեռամբ օծ եալ:
Երկնաւորէն հօր նուէր եալ:
և միածնէն իւր ընծայ եալ:
Թէպէտ նուէրս ոչ պատշաճեալ:
բարեաց գործովք ոչ յառաջեալ:
Այլ հեղգութեամբ յոյժ ըստ դատեալ:
և անպտուղ սերմանն եղ եալ:
Ո՛չ ՚ի սիրոյն սէր բորբոք եալ:
ո՛չ ՚ի հըրոյն ողջ անկեղ եալ:

Իւղ ներ հակօ քըն դաղ ջաց եւ
որպէս զոմանցէ ասաց եալ:
Մխայն ի յոյսըն յուսաց եալ.
՚ի բարձրելոյն ակ զօրաց եալ:
Օի յայսցանեաց ՚ի բաց տար եալ.
զխ ՚ի բարի սըն փոփոխ եալ:
Իւղ առաջին մարդոյն սկսեալ.
ուստի բնութիս ըս յառաջ եալ:
Օանցեալ նախնիս հայրց սերել.
ցուցաք բանիւ համառօտ եալ:
Մինչ և ՚ի խմորըս հասուց եալ.
՚ի մանկական տիս ժամանեալ:
Հասարակաց խրախճանութեալ
որք իմաստից են ցանկաց եալ:
Յամենեցուն որք ընթերց եալ.
հայցմամբ սրտի զայս պաղատեալ:
Յիշել յաղօթս արժանոց եալ.
զանձն անարժան և տաժան եալ:

Ի խմյօրմ է յառաջ եւկ եալ.
՚ի յանդդոյնց դոյք նաց եալ:
Ը անխն ընդ հօր յորմէ ծընեալ.
հոգւոյն անդուստ յառաջ բղխեալ:
Ե րրորդ ութեքն կատար եալ.
՚ի Թւերից անձնաւոր եալ:
Մ իութեքն բաժան եալ.
և բաժանմամբըն միաց եալ:
Ե ղբերաբար բարոյն հօս եալ:
բարի ստեղծումըն գոյաց եալ:
Ե ծութեն խմուլ ՚ի հն եալ.
օրհնս բանի չքնըմին եղ եալ:
Ո ւստի եւմեր յոյս յառաջ եալ.
բանին ըզբան պտղաբեր եալ:
Յ աճարտ բանի այսր հաս եալ.
ըզ տուչօղ բանին փառաւորեալ:
Ի հինդ հարկ ւրԹիճ կատարեալ.
եւ Թանասնից ՚ի նոյն յանդ եալ:

Աստուածեցաւ բանիս չափ եղ։
՚Ի համբակէ նուաստաց եղ։

ՎԵՐՋ

599 ծան

Ծանուցում պայծառ ընթ
երձողաց

Շնորհօք ևամենազօրի
ածոյ և նախախնամ ու
տն մեծնոյ և փրկչէ լին
քի իթուկին հայոց ռ. ճե 'ի մայ
իամ սեան.

Ես նուաստ ծառայ քի մաթ
ոսդպիր ծարեցի նոտար և ս
ասաւոր տեառն փիլիպ պոսի ս
բա զան կաթուղիկոսի ամ հայո
կամակցուք սբ հոգւոյն և հրա
անաւն ան հայոց յակոբ կաթ ո
ղիկոսի յեղ միրոն ելեալ դիմեցի
յարևմուտս յերկիրն 'ի տալաց
ւց սակս գործոյ տպագրութեն զոր
և աւուրս ես հասեալ 'ի պայծառ

և՚ի գեղս զարդ քաղաքն և նմա
հան գխսան ՚ի մեքենութիւն: Որ ըն
թացեալ ՚ի տպարանս գրոց ըզոմ
ջանիւք հոգ տարեալ: Սերա հա
ստուեղէ գործառութես. Լ: ձև
զ՚ի մեքենան ի՛չգոյին արհեստա
ւորք պատշաճք այսմ գործոյ. Լ: ւեր
մահսասոտիկ ՚ի մեծն հռոմ և ձան
պըհք փակեալ յամեցոյ առանց
գործոյ ՚ի մեքենէ տիկ ամիսս չորեք
տասան և յետ ժամ վերցաւ մահն և բ
ացեալ եղեն ձանապը հ.ք ելեալ
մեցի ՚ի մեծն հոռոմանդ և՛սեղէ
վերա հասու որ ի՛չկային վարպետք
կատարելք այսմ գործոյ և մանաւ
անդ ոմանք և հակառակս սերք
և բարե ատեացք կռ կուեց ինզ
մեծամեծս. Լ,ւ զժողովս առի

խափանել զայս գործ որ և եղև իսկ
հր͞մն է ՚ի ժողովոցն այս պ͞տ որք
ընդ արկած մերովլից արհեստած
որք այսմ գործոյ մերք իշխեցին
հանել զայս արհեստ և տալ ՚ի ձե
ռս հայոց և որք անտադնեալ ար
ասացեն զայս գործ ծածկուկեկ
ամ յայտնի պատիժ սաստիկ կրե
լոցեն ՚ի մէնջ և ՚ի կ͞մէն ահացուց
անել. Բայց ոչ ինչ էր փոյթ մեզ
սոցին որոտմունք. Մնացի ՚ի հռո
ոմ ամիս .ը. ա͞ռնց գործոյ և քան
իցս անգամ աղատարաքի կարոտինա
լոց ժ͞ղ վլին և փափաքլինիսկ. Բայց
ոչեղև հնար: Ա͞յ յուսանալով
զ͞տր հոգին որ առ ատնէ ՚ի տուրս
բարեաց. Ելեալ գնացի ՚ի յեր
կիրն յօլանդրա ՚ի գեղեղջա շէն

վացելոյ քաղաքն Մ․ մնթողամ և
անդէմ վերահասու եղեալ գոլ
պտղկն վրդք այս առ հեստն և առ
այլ նորդուեք մեք հոգւոյն որ զետ
եղէ ալ բազում ջանիւք և հոգաց
ողուք գուն գործեալ աւարտեց
աք մասնինչ առաջարկել գործ
առնուեմ մերոյ իցայդ և ՚իցերեկ
մահու չափ աշխատելով մեայն
և առ անց ուրեր օգն ականիւյեր
կարելով յաշխատութեանս ամ և ը
ամիս զանձնատն ելով զվերջս և
զտառապանս զորյայս քան ժամ
անակս կրեցաք ՚ի հկռկաս իրացն և
յոչ կամեցողացն զբարե գոյն գոր
ծս ՚ի ձեռաց այլ ազգաց Մ․ Համան
ա՛հանդ մերայինս չազանց ՚ի սուտա
ձև կարգաւորացն յՃկ նցթէ ՚ի և

վնէտիկ և թէ աստ ՚ի մսթրդամոր
քխոխան ակօժ անդ ակուէն զոր
պրտնէին դխմա բանեալ հակառ
կէին մշտա բար. Նանիւ՛ք գործ
ովք և արդեամբք և զաւաշ ար
կեալ գործ մեր խասփանել ջանայ
ին և թէ ոմանք բաշշտք կամէին
օտ արք օգնութ մեզ առնել զայն
և ըյուսատհատուցանէ՛ն և ապաշ
աւել տայլին բրեգործուէն. Ակ
ան ածնամեա հայեց ո՛չ համձեաւ
՚իչար խորհուրհդս նոց և ո՛չ ար
ար ըստ կամաց նց այլ օգնեացինձ
աջողմամբ միշտ և մուրեք տա
լով զշնորհս աճջի ամենեցուն և
մեքեւս ո՛չ դադարեաք ո՛չ թու
լանայ աք ՚ի գրծ առնութեցս և
ո՛չ ինչէր փոյթ մեզ հկկութ.ք և

չարուեք սոցին վս յուսոյն իմոյ որ
առ ած ապաւինեալ ՚ի զօրու ես
տն ՚ի կատարման գործոյս հասանել
փութայի յեշելով զբանն առաքելն
պօղոսի զոր ասէ եթէ ած՝ իմերկոյս
իցէ ով իցէ մեզ հակառ ակ որպ
էս և եղև ինձ Ի՛ շնորհօք ամե
նա զօրին այ աւարտել կարցաք զ
ազգ գիր բոլոր յոյժ կատարելքա
նակութ և որ ակորք զանա զանել
յորոց մինն և եբրև միջին կերպ
էայս զոր տես անէք առաջի կայդ
Օ որ յղթս տեսուն և փորձ առ
նուն դպեցաք զյս որդի։ Յամին
որ ՚ի ծնընդնէնքի ռ ո կ. Ի հայրա
պետութեն հայոց տր յկբյ սրբա
զան կթղկ կաթուղիկոսի և ՚ի թա
գւր ութեն ապասից փոքր շահապա

սին ։ յիշելս անուան քաղքին նոր
ընծա Փ ուլին չփայլին վլիհալըմօրա
նիայ և ի թուին որ ըստ հայոց ռ ծժ
իդ. ե կատե մեէ րաամանոյ 'ի վայելողըն նա
ճահանգ իատն և պծա շէնքաղա
քն ամսթր դամ 'ի յիշատակ մշտըն
ջենաւոր և 'ի խոստուսքն ։ Արդ եթէ
հաճոյ թուեցի բարեպշտ ուե
ձերում շնորհ.ք զմենէ գոհացար
ուք և եթէ ոչ ներեցէք իմում տկ
արուեսն և երկայն ամիտ լերուք
ըստ գործ աւանուիս զի իբրև զի նորձ
տպեցաք անհոգաբար և յոյժ ըշ
տամբ մամբ սկս գազմն նեղուեց
և անմխիթարուեց և պանտուխտ
ուե զոր կրէի միշտ ։ Զյ խնդրեմ
ներել պակասուե գրոցս զիօրենակն
միէր և շարող.ք փռանկ.ք որ ոչէն

տեղեակ գրոցմերոց և լեզուաց
և եսմիայն և տկար գոլով կու որ
բա գրէի հազիւ սյսքան կարիլստ
էպ. Ա՟ Տր աղաչեմ զամենեսեան
որք հնդպիք սմա ստալով և վայ
ելելով յիշեցէք ՚ի մաքր քահայլ
աղօթսձերզխ զնու ասա ծոյ
մ Թէս գպիրս ծարեցի և զծնօղս
նիմ զհայրն իմ հնգուցել զա
ագն և զմյ նիմ զպեկի խանն և
հար ազատ եղբսիմ զղայիրխանն
զվարդանն զպալսսանն զմանկաս
արն և զհխնզարն եզմարեանձե
րձուրսիմ զկենդ անխ և զմեռեալ
զայսյիշատարանըսմաթ էոսն գրց
ուրձեռ մբնյառ աջքանզմեռնիլն
Ւ տպա գրեյն յս ուդուն որ էր
գիրքն ըն տետրյոր ժամոը

տպեցաւ ի՛դ տետրն իցա սմանէ և
ի սաստիկ մեղաց իմոց Նօթարմա
թէոսն թվ՛ն հայոց ռ՛ճ՛ժ յուն
վար ամսին ի՛ը լուսի դ՛ շաբաթ գի
շերն ժ՛ա ժամին մեռաւ

Ես երևանեցի ղըլէջեցն ոսկ
ան վարդապետ եղբայր աւետ
իսս որ յենկերի նորայ դրամով և
այլ աւգնու ե՛ ա՛ծ իչն որ վաստ
ակ տամ մեր մէջն վաստակն կիսայ
լինի որ ժամ որ մեռ աւ ես իբրև
որբ մնացի ամէսէրդամ վան
այն որ սրբա գրոց ոչ գոյր բայց
միայն եսի կարդ ացող որ չի խխա
հէմուտ ժամանակ մի տարէկուս
եալ և պարապմընացի եսև սահ
մանք և գործն և մըշակն է՛ ամիս
ժամանակ անցաւ սկսաննաւէրն

գնալիդէ մարևելս ի քաղաքն զըմ
ըռնայ աթոռն սբն պողի կարկոսի
որէջօթան ասնի՛ ցն ան ճարութեն
սկսա մընացեալ Ժ՟Դ տետրն տպա
գրեցի վախելով այսպէս սրբայ
գրեցի օրինակն եդի մի կողմ տպայ
գրածն մի կողմ մին կու նայի օրին
ակն միի տպայ գրածն յոր ժամ որ
սղալ լինէր կու մեկնի այս պէս
սրբայ գրեցի մըն ազալ Ժ՟Դ տետ
րն տպայ ուսայ ըզորբայ գրեն որ
գուրինէր թվն ՌՃԺ մարտ աս
մին ԻԵ ո՟բ ա՟ծ ած լինն միջնորդ առ
նելով և բարէխօս ունիլ և յուս
ա՟ծ գընել ո՟բն գրիգոր լուսաւոր
իչն բարէխօս ունիլ ա՟մ ՝ սու
րբ քն տպայ գրեցի ձեռին ո՟բ և
մաքուր աղաւթ խ քն մայիս

ի էաւ արտեղև։ Պարծւմն ոյ
աղաչեմըզ ձեզ ովեղ բարք որ իմ
վըստահութեններէք որ ոչ եմ
եսարժանի անունն իմ գրել ան
ջինջ յիշայ տակարան բայց մը
նիմ այս պէս դիպեցուց զիս այս
գործոյս որ միշտ սովոր սութին
մնիմ այստենոր գործ բարինա կու
աւանդէ իծեւս մեղայ որայց ոչ
յաժմուս ետիծեւսիմ անարժ
անիս այս գործս փառքնմա որ ար
ժանի ար արզիս այսմբարուս։
Ամ որյ աշատանքունիմ իվերայ
այս գործիս թէ դէրամով թէ այլ
օգնութենն որ չափոր կարումնկէր
օգնեցի յանձնելեմև ուխտադ
իրեղեր որ մինչև ի մահըս կարէս
իչնորելանէ ցայք և ցէրեկ ղիտի

որ աշխատիմ վս սբէ ջմիածն ուն
և ատենա հաս սբն զօրա վարա
սարգ խսին և որդոյն նորա մարտի
րոսին որ ես պաճառ եղայ որ տպ
այ գրութեն արհեստն որ մաթէ
ոս ընդ սբ էջմիածնուն վախմարար
թէ որ ես չի նա այն պէս կու մեռն
էր չէ գիտ էի թէ ով պիտէր տիր
էլ խլերայ. քարխանին ու մառչիլ
չոր պարտք կէր. քարխանին դեռ
է ճ մառջլ աժումչէր ես յուս
ալ ով աս սծ և ամենանան սու րբք
յանձն առի որ ժամ մեռաւ այլ
պարտք յանտեցաւ վսէն զի և
ընտ անիքն իմ ի յիշայ տակարան
գրեցի դարձլ սորայ յետ սծ աշը
չի գիր պիտիդուս գալ տիրացուն
մեռն դեռ խկմ կգիր չէր փո վել

դեռ է՛ ճի գիր եւ պիտի փոխել
եսեմ վա՛ճ տա՛ռամին չեւի՛սբ խաչն
դուս գուքայ թէ վարպետն չի
մեռնիլ։ Պա՛ճ աղաչեմ ըզձեզ ով
եղբարք որով հանտիպիք սմայ
տալով և վայելով կամ կարդա
լով կամ օրինակել ով յիշեցէք
զիս արժանաւոր աղաւթս ձեր էր
և անեցի զ ըլէջեցն ոսկան վար
դայ պետի եղբար աւետիս ի կո
ղէ ծընաւ ադամայ պսըակակից
նիմ մարիամ տատնորէ փոխեալ
առ հանդերցեալն.
Պա՛րձ յիշեցէք ըզ հանդուց
եալ ծնուղնս իմ թորոսն մայրնիմ
գուհար աղիզն ըզ աւագ եղբա
րն իմ ոսկան վարդայ պետն մի ու
ս վաճառական եբարն իմ յովան